

Josip Pečarić
SLOBODAN LANG

JOSIP PEČARIĆ

SLOBODAN LANG

PEŠORDA O LANGU

ZAGREB, 2020.

© Josip Pečarić, 2020.

*Uspomeni na dragog prijatelja i
velikog hrvatskog domoljuba
prof. dr. sc. Slobodana Langa*

KAZALO

UVOD.....	11
Prof. dr. sc. Slobodan Lang: Odlazak prijatelja.....	12
DAMIR PEŠORDA O SLOBODANU LANGU.....	16
Damir Pešorda: Je li Žarko Puhovski ništarija?.....	16
Prilozi: Iz knjige <i>Druker</i> , portal <u>dragovoljac.com</u>	19
Dr. Jure Burić, Puhovski - čovjek bez ljubavi.....	19
„Činjenica je da nije bio čovjek“	21
KNJIGA ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	23
Pismo Thompsonu	23
Prilozi: Biskup Puljić o Thompsonu.....	29
Prof. Čorić U emisiji «Hrvatska u živo».....	31
Biskup Jezerinac na misi recitirao Thompsonovu pjesmu	35
Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Hrvatsku treba braniti..	36
Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Gospodin Šnajder JE proživio život promatrača iz fotelje.....	43
Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Thompson i Woodstock	45
Hrvatskoj javnosti o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona.....	49
Večernje obrtništvo g. Bekavca	56

PREDSTAVLJANJA KNJIGE ZLOČINAČKI

SUD U HAAGU.....	58
Čavoglave – Dan Domovinske Zahvalnosti, 5.8.2008	58
Govor Ozane Ramljak	58
Damir Pešorda, Matematičar koji svoj kredibilitet ulaže u obranu hrvatskih interesa	61
Slobodan Lang, Došli smo u Čavoglave, okupljeni pjesmom i ljubavi za Hrvatsku	66
Govor Josipa Čorića	74
Govor Josipa Pečarića	78
Zagreb, 23. rujna 2008.....	78
Govor Zdravka Tomca	78
Govor Josipa Pečarića	84
Split, 29. rujna 2008.....	89
Govor Branimira Lukšića	95
Govor Josipa Pečarića	95
SLOBODAN LANG U DRUGIM PEČARIĆEVIM KNJIGAMA.....	99
M. Kovačević I J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.....	99
Otvoreno pismo Predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava.....	99
Slobodan Lang, Pismo generalu Mirku Norcu i Marku Perkoviću Thompsonu.....	103
Šnajder uber ales.....	107
Slobodan Lang, Lovci na hrvatsko mišljenje.....	111
Josip Pečarić, Napad na Thompsona i s desna?.....	114
J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009.....	116
Održan prosvjed potpore Thompsonu pred veleposlanstvom Švicarske.....	116
Tri komentara prof. dr. sc. Slobodana Langa.....	118
J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012...123	123
Hrvati koji strasno mrze svoj narod.....	123
J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom	

u HAZU!?, Zagreb, 2012.....	131
Genocidnost.....	131
Prilog: Slobodana Langa: Vaša, naša i njihova Hrvatska – Goldsteinova Knjiga „Hrvatska 1918 – 2008.“ Pamflet je koji vrijeđa žive i mrtve!.....	137
J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.....	142
Slobodan Lang, Uvodna beseda.....	142
Predstavljanje u Beču.....	145
Pismo prof. dr. sc. Slobodanu Langu.....	148
J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.....	154
Šesto pismo	154
J. Pečarić, ‘Ako voliš Hrvatsku svoju’, Zagreb, 2014... 165	
Matematička konferencija i biskup Košić.....	165
Slobodan Lang: 'Hrvati ne mrze Židove, niti ustaše ih nisu mrzi.....	173
Prilog: Slobodan Lang: 'Mali Jergović piše gluposti! Hrvati ne mrze Židove, Niti ustaše ih nisu mrzile'..	176
M. Medimorec, j. Pečarić, General Praljak III. S prijezirom odbacujem vašu presudu, Zagreb, 2018.... 178	
General Ivica Primorac o generalu Praljku.....	178
 JE LI MILANOVIĆ NOVI DR. LANG?.....180	
Još jedan predsjednik države – revizionist?.....	180
Nova knjiga akademika Pečarića na portalu dragovoljac.com.....	185
Dirljiva Plenkovićeva ljubav prema prijateljskom fašističkom agresoru.....	187
Ipak je to Srpsko-hrvatska koalicija.....	191
Prilog: Josip Jović, Peda Grbin je zarobljen starom matricom jugokomunističke ideologije, a Milanović kompleksnija ličnost nego što se čini... 195	
Je li Milanović novi dr. Lang?.....	199
Prilog: 'Ovo je Bosna'.....	203
Kočan o poruci Danijela Bezuka	210
Je li Plenković milicajac?	215
Prilozi: Vidović Krišto: 'Uzročnik radikalizacije je Plenković koji nije dorastao zadatku'	220

Barbara Jonjić: ‘Banda crvena od branitelja više mrzi samo jedan’estu izbornu jedinicu’	223
Andželko Milardović, Nije ovo bivša država da Plenković isključuje stranke koje ne voli.....	230
Tihomir Dujmović, Plenković govori o ‘gnijezdima mržnje’	233
Milanović: ‘Obuljen samoubilački ispunjava prohtjeve svog zlostavljača Plenkovića’	337
DODATAK.....	239
DARKO ŽUBRINIĆ, SLOBODAN LANG, 2011...	239

UVOD

Predsjednik Zoran Milanović je nedavno „prozvao“ prof. dr. sc. Žarka Puhovskog zbog njegovog nečasnog djelovanja kao svjedoka na sudovima protiv Hrvata i Hrvatske. O tome govori moja knjiga „Druker“. Za razliku od Puhovskog prof. dr. sc. Lang je također bio svjedok optužbe na procesu protiv studentskih vođa iz Hrvatskog proljeća: Budiše, Čička, Dodiga i Paradžika. Ali kada mu je postalo očito koliko hrvatski narod želi svoju državu postao je veliki borac za ostvarenje te želje svog naroda. U knjizi „Druker“ postoje dva teksta u kojima se spominje i Langovo svjedočenje na suđenju hrvatskim proljećarima – jedan dr. sc. Jure Burića a drugi jednog od tadašnjih optuženika prof. dr. sc. Gorana Dodiga. Međutim, po objavi moje knjige o tome je pisao i dr. sc. Damir Pešorda u svojoj kolumni u *Hrvatskom tjedniku*. Ono što me je doista iznenadilo bila je činjenica da se Pešordina priča o razgovoru profesora Dodiga i profesora Langa u Čavoglavama prilikom predstavljanja moje knjige *ZLOČINAČKI SUD U HAAGU*. Predstavljana je u Čavoglavama jer je govorila o tadašnjem velikom napadu na Thompsona.

Zato sam mislio da bi nastavak na moju knjigu „Druker“ trebala biti ta priča o profesoru Langu. Od svog prijatelja sam se oprostio kada nas je napustio. Ovdje ću ponoviti taj tekst. Pri tome u ovom trenutku Milanović podsjeća na prof. Langa. S druge strane Plenković sa svojim tvrdnjama kako zna tko su krivci događaja na Trgu sv. Marka (Škoro, Vidović Krišto, Hrvatski tjednik i Bujica) podsjeća nas na ono nekadašnje milicijsko izvješće iz Mostara o nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti.

PROF. DR. SC. SLOBODAN LANG: ODLAZAK PRIJATELJA

Sa prof. Langom sam prijateljevao još od vremena suđenja Virovitičanima na Vojnom суду u Zagrebu. Najveći svjetski stručnjak za pitanja dobra upalio je tada veliku svijeću oko čijeg plamena se protestiralo iz dana u dan. Neki prosvjednici su u njemu vidjeli samo bivšeg člana CK SKH pa sam se upustio u raspravu s njima ukazujući na ono što je prof. Lang već do tada učinio da imamo našu Hrvatsku. Zajedno smo tada upalili i male svijeće pored samih vrata Suda – naši policajci su nas propustili do njih. Često smo se družili tako da me je doista pogodila vijest o njegovom odlasku:

ODLAZAK ČUVENOG HRVATSKOG POLITIČARA Umro je čovjek koji je Ivicu Račana potaknuo na povijesni potez

Preminuo je hrvatski političar i liječnik Slobodan Lang, javlja dubrovački.hr. Bio je obnašatelj brojnih visokih političkih dužnosti. Široj je javnosti poznat kao suorganizator konvoja Libertas kojim se listopada 1991. pomoglo odsječenom Dubrovniku, organizirao je zaštitu za prognanike i izbjeglice u Hrvatskoj, organizirao i predvodio (zajedno s Hermanom Vukušićem) humanitarni Bijeli put pomoći za bolnicu u Novoj Biloj, čiju je organizaciju baš on inicirao te brojne druge. ... Humanitarni je rad nezaobilazni dio njegova životopisa. Istiće se kad je pomogao kosovskim rudarima kad su 1989. štrajkali glađu (Stari Trg). Radio je u predraču na tome da bi se spriječili sukobi u Hrvatskoj i drugim republikama u Jugoslaviji. ... Bio je članom SKH, HDZ-a i poslije Demokratskog centra, gdje je predsjednik glavnog odbora.

Bio je član Izvršnog vijeća grada Zagreba, sekretar Sekretarijata za zdravstvo, glavni nositelj skrbi za zdravlje svih sudionika Univerzijade u Zagrebu, posebni savjetnik Predsjednika RH Franje Tuđmana za humanitarna pitanja, zastupnik u Županijskom domu Sabora RH, veleposlanik u Ministarstvu vanjskih poslova RH i tako dalje.

Bio je sudionikom posljednjeg, 14. kongresa SKJ. Na poticaj Langa, Ivica Račan prilazi govornici i izjavljuje "da mi (izaslanstvo SKH) ne možemo prihvati Jugoslavensku partiju bez Slovenaca" te nakon toga i hrvatsko izaslanstvo napušta Kongres, što je označilo kraj vladavine SKJ.

Slobodan Lang rodio se 8. listopada 1945. Rodom je iz ugledne hrvatske židovske obitelji iz Vinkovaca. Djed mu je bio predsjednikom Židovske općine. Dolaskom na vlast režima koji je bio marionetom osovinske Njemačke, život im se našao u ugrozi. Pokušao ih je spasiti poznati dominikanac Hijacint Bošković; taj je Boškovićev čin polučio da je Lang "od djetinjstva odgajan u osjećaju zahvalnosti prema fra Hijacintu, dominikancima i svim fratrima".

U Zagrebu je Slobodan Lang pohađao osnovnu i srednju školu. Medicinu je završio u Zagrebu. Specijalizirao je socijalnu medicinu. U doba hrvatskog proljeća predložilo ga se za prvog studenta prorektora u 300-godišnjoj povijesti sveučilišta u Hrvatskoj. Prvotni kandidat bio je Ivan Pađen, nakon čega se predložilo Langa, no Lang je otklonio tu mogućnost. Otac Slobodana Langa, Rikard Lang, istakao se u hrvatskom proljeću 1971. što se nije pridružio onovremenoj vrlo probitačnoj hajci na ljudе, pa je tako spriječio progone kolega na zagrebačkom Ekonomskom institutu.[1]

Velike je znanstveničke karijere. Predavao je na Školi narodnog zdravlja Andrija Štampar, mostarskom Medicinskom fakultetu, u SAD-u. Članom je uglednih inozemnih liječničkih udruženja. U uredništvu je hrvatskog časopisa Croatian Medical Journal. Pokrenuo je Prvi hrvatski kongres preventivne medicine. Osnovao je Hrvatski časopis za javno zdravstvo, kojeg je uređivao. Prepoznao je opasnost onda relativno nove bolesti kopnice (AIDS-a), tako da je zarana radi sveobuhvatna sprječavanja širenja te opake bolesti pokrenuo sveobuhvatnu akciju poučavanja građana o toj bolesti. Njegovim radom je grad Zagreb došao na čelno mjesto svjetskog pokreta Zdravih Gradova. Inicirao je osnivanje mostarskog medicinskog fakulteta.

<http://www.jutarnji.hr/preminuo-slobodan-lang/1526382/>

<http://dubrovacki.hr/clanak/82051/preminuo-je-slobodan-lang>

U tekstu kažu kako se Lang ističe *kad je pomogao kosovskim rudarima kad su 1989. štrajkali glađu (Stari Trg)*. Zapravo je bio

jedini hrvatski političar koji se još tada javno suprotstavio rastućem velikosrpskom fašizmu, a bez njegovog utjecaja na Račana na 14. kongresu veliko je pitanje kako bi se naša budućnost odvijala. I dok je bio savjetnik Predsjednika znali smo se ponekada naći. Bio je i na misi za sv. Tripuna u Dubrovniku u ratno vrijeme gdje smo mi članovi Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809. bili u posjeti kod župana a moji Bokelji iz Dubrovnika su željeli da ja dođem i predvodim ih u toj posjeti. To je draga uspomena jer je sveti Tripun istog dana kada i sv. Vlaho. Misa je bila u katedrali, sat vremena poslije mise za Sv. Vlaha, pa mi je velečasni rekao da pozdravni govor ne završim dok zbor iz crkve Sv. Vlaha ne dođe u Katedralu. Tako sam ja govorio i govorio, dok se moja supruga, koja nije znala o čemu se radi, preznojavala što sam govorio tako dugo.

Predvođenje konvoja Bijeli put dovelo je to toga da ga nazivaju i *spasiteljem Hrvata središnje Bosne:*

<http://poskok.info/wp/odlazak-spasitelja-hrvata-sredisnje-bosne-preminuo-slobodan-lang/>

Mnogo više smo počeli surađivati kada sam organizirao potpisivanje Otvorenog pisma biskupa i akademika za spas Branimira Glavaša kada je prvi put štrajkao glađu i kada je postalo jasno da vlast i ne samo oni s radošću iščekuju njegovu smrt. Ipak se radilo o pitanju spašavanja života čovjeka, a prof. Lang je itekako znao što je dobro, a što nije pa je bio oduševljen što smo uspjeli u svom naumu. Glavaš je pušten na slobodu istog dana kada smo mi poslali Pismo!. Ne zaboravimo: ovdje se radilo o čovjeku - simbolu obrane Osijeka od fašističke velikosrpske agresije. Prof. Lang je i tada razmišljao i bio pun ideja kako da tu našu potporu nastavimo, ali ostalo je – na žalost - samo na tome.

Ali ne i u slučaju napada na hrvatskog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona. Prvo pismo potpore sam ja organizirao. Prof. Lang je to pozdravio i naravno potpisao, ali i preuzeo inicijativu pa smo na dva slijedeća takva pisma zajedno radili. Neizmjeran je njegov doprinos u tadašnjem spašavanju našeg velikog pjevača od pobjeđjelih fašista u RH koji sebe nazivaju antifašistima. Sjetimo se samo hajke na Thompsona zbog dvije-tri kape sa slovom U u masi od 130,000 ljudi na Jelačić placu. Današnja očita podjela Hrvata na domoljube (nazivaju ih fašistima, ustašama i sl.) i oni koji pomažu

velikosrpski Memorandum SANU 2. (zapravu srpske služe) se tada počela otvoreno sprovoditi! Znamo da se to nastavilo s hajkama na Šimunića, potpisnike Peticije ZDS, akademika Reinera zbog prijedloga povratka imena Hrvatski DRŽAVNI sabor, do najnovijih na ministra Hasanbegovića.

Znali smo zajedno otići i u Čavoglave, a potpisivao je dr. Lang i niz drugih mojih otvorenih pisama.

Da, napustio nas je veliki čovjek i dragi prijatelj. Dragi Slobodane hrvatski narod i Hrvatska Ti nikada neće zaboraviti što si učinio za svoj narod i svoju domovinu.

Akademik Josip Pečarić

DAMIR PEŠORDA O SLOBODANU LANGU

DAMIR PEŠORDA: JE LI ŽARKO PUHOVSKI NIŠTARIJA?

16.10.2020.

Otkako je Zoran Milanović ustvrdio da Žarko Puhovski "umirovljeni mudroslov, propali političar" te " druker i ništarija" ne prestaju napori zdravih snaga da spasu "vojnika Žaru". Brane ga i lijevi i desni, a i oni protiv kojih je svjedočio prije pedesetak godina. Tako Čićak i Budiša ne žele ni potvrditi ni opovrći da se u njihovu slučaju ponio kao druker i ništarija. I tako ga de facto opravdavaju.

Večernji i Jutarnji priskaču Puhovskom u pomoć, daju mu prostora koliko hoće da se opravda te i druge u tom smislu angažiraju , a neobično je da ga štede i prohadezeovski desni portali, i to tako da bez komentara prenose i jednu i drugu stranu, što inače ne čine kada je u pitanju, recimo, Miroslav Škoro, Željko Sačić ili tko iz toga dijela političkog spektra. Tako jedan od tih portala ovih dana ne bez zlobnog uživanja prenosi podmukli napadaj srpskih Novosti na generala Sačića. Bez komentara, bez zazora, kao da su Pupovčevi.

No, vratimo se Puhovskom, je li Žarko stvarno ništarija i sve ono drugo što mu je Milanović rekao da jest? Ili nije? Prvo, umirovljeni mudroslov nedvojbeno jest jer je prije nego što je umirovljen glavninu radnog vijeka proveo kao profesor na odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Drugo, propali političar također jest. U osvit demokratskih promjena u Hrvatskoj Puhovski je bio jedan od osnivača i viđenijih članova UJDI-ja, stranke koja je zagovarala integralno jugoslavenstvo i protivila se nacionalnom oslobadanju hrvatskog, ali i drugih naroda u bivšoj državi. Tako kad Puhovski kaže kako ne može biti "propali političar" jer nikada nije bio niti je pretendirao biti političarom, on kao i obično zaobilazi istinu. Ali, kako reče Milanović, u tom svijetu istina je voda plitka.

Idemo dalje: je li Puhovski bio druker. Jest, dvaput. Prvi put na suđenju hrvatskim proljećarima, drugi put hrvatskim generalima i Haagu. Bez obzira na Čičak-Budišinu šutnju, općepoznato je da je Puhovski bio svjedok optužbe u procesu protiv njih dvojice te Gorana Dodiga i pokojnog Ante Paradžika. Goran Dodig o tomu kaže: "On je djelovao u smislu optužbe. Ne želim govoriti protiv njega, ali je činjenica da nije bio čovjek." Puhovski se izmotava kako nije mogao biti krunski svjedok optužbe jer ga je pozvao sud, a ne tužitelj, na što mu je Milanović odgovorio da je sud pozivao svjedoke koje je predložio javni tužitelj i koje su predlagali branitelji optuženih. A zna se tko je Puhovskog pozvao, obrana sigurno nije.

5. kolovoza 2008. zatekao sam se u Čavoglavama na predstavljanju Pečarićeve knjige u društvu s Goranom Dodigom, pokojnim Slobodanom Langom i još nekim ljudima. Ne sjećam se više kako je do toga došlo, ali započeli smo razgovor o suđenju proljećarima na kojem su njih obojica sudjelovali, Dodig kao optuženik, a Lang kao svjedok. Dodig je u jednom trenutku na Langovo inzistiranje rekao kako on nema zamjerke na njegovo svjedočenje, bez obzira što se tada nisu politički slagali. Reci to, neka ljudi čuju, potvrди javno, gotovo molećivo je zavatio Lang, vidjelo se da mu je jako stalo. Tada sam bio pozvan za predstavljački stol jer sam bio jedan od predstavljača knjige, tako da je taj razgovor bio prekinut, barem što se mene tiče. Vidim da je u ovom osvrtu na Puhovskog i njegovo svjedočenje, Dodig također rekao: "Protiv naše četvorke svjedočio je i Slobodan Lang. On je griješio, ali je bio pošten čovjek. Njemu je bilo žao što je radio i nikad protiv njega ništa nisam rekao." Nadam

se da bi pokojni Lang bio zadovoljan Dodigovim naknadnim očitovanjem.

Što se tiče Haaga, Puhovski tvrdi da ga Sud nije proglašio nevjerodostojnim svjedokom, no ekspresno i dokumentirano ga je demantirao Gotovinin odvjetnik Luka Mišetić. To što se, kako veli Milanović, "utalio s Haagom i poslužio da Hrvatskoj natovare najveću bijedu na vrat", Puhovskoga ne brine, žao mu je, čini se, jedino što nije uspio. I ostaje nam još samo jedno pitanje, ono naslovno: "Je li Žarko Puhovski ništarija?" I da i ne. Kompleksna je to stvar. Između potpuno ispravnog čovjeka i ništarija ima gotovo bezbroj prijelaznih tipova ljudi, a najgušće negdje na sredini toga raspona. Pogledajmo malo kako stoje stvari.

U Hrvatskoj je smo imali predsjednika države, dvaput za redom birana, koji je svjedočio u Haagu po Hrvatsku kudikamo pogubnije od samoga Puhovskog. U Hrvatskoj kao povijesna veličina o kojoj najviđeniji povjesničari knjige pišu slovi čovjek koji je u mladosti bio zloglasni oznaš, a za vrijeme agresije na Hrvatsku kao jugoslavenski diplomat založio se za uvođenje embarga na uvoz oružja. U Hrvatskoj se ministri i drugi dužnosnici lopovskih navika ne srame što su lopovi, nego što su dopustili da ih se uhvati. Dakle u Hrvatskoj je teško biti ništarija, velika je konkurencija. Barem kada je tzv. elita u pitanju. Tako da je umirovljeni mudroslov tek malo iznadprosječan meštar ništarijskog zanata. Ima boljih. Jednog od njih Milanović upravo načeo u svom intervjuu RTL-u.

Damir Pešorda

Hrvatski tjednik, 15. 10. 2020.

<http://www.hrvatskitjednik.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/58743-damir-pesorda-je-li-zarko-puhovski-nistarija>

PRIVOZI

IZ KNJIGE DRUKER, PORTAL DRAGOVOVOLJAC.COM

Dr. Jure Burić

PUHOVSKI - čovjek bez ljubavi

"Zašto drže ruku na srcu dok se svira Hrvatska himna"

I to Vam gospodine Puhovski smeta !

Zašto ?

Evo zašto : čovjek koji nema u svom srcu LJUBAVI zapravo i nije čovjek- to je živo biće poput svake životinje koje je lišeno nečeg najuzvišenijeg što je BOG dao čovjeku.

I takve ljude treba žaliti, sažaljevati se nad njima i njihovom sudbinom.

Ali - kad takvom čovjeku smeta TUĐA LJUBAV, e tu se već treba zabrinuti.

Takvog se čovjeka treba čuvati, treba ga se bojati (nemojte se molim Vas gospodine Puhovski samo umisliti da Vas se bojim jer nisam Vas se bojao ni 1971 kad ste bili "za užasa", a kamo li "mrtvih pasa") treba ga u širokom luku zaobilaziti.

Jer takvi su kadri sve učiniti da bi to što on nema, a vi imate - u vama ubili, a možda i vas ako to "partija" bude tražila - a, tko to zna?

Tako je bilo 1971 (isto smo godište - zar ne ?) - i pamtim gospodine - pamtim - ne zaboravljam ja kao neki drugi. Pamtim Vaše svjedočenje i ostale bratije poput pokojnog Langa koji se je kasnije obratio i postao čestiti zaljubljenik u Hrvatsku državu. Vi to na žalost niste nikad niti čete, a i ne trebate jer nam takva kukavelj i ne treba.

Nego gospodine "kukavelj" - zašto s istim pitanjem ne otidete u Američko veleposlanstvo i tamo se potužite za istu stvar - naime i Amerikanci bez obzira na stranku i političko opredjeljenje uvijek drže ruku na srcu dok se izvodi njihova himna.

Što i njih ne "prosvjetlite" - što i njih na pravi put ne izvedete ?
Pa naravno - nije Vam to ni na kraj pameti jer dobro znate da bi mogli
završiti ili u " prugastoj odori" ili u " luđačkoj košulji".
E sreća će biti i kod nas kad takve odore budu i u Hrvatskoj
SPREMNE za takve gnjide poput Vas.

Dr Jure Burić
Ravno, srpanj 2018.

SABORSKI ZASTUPNIK OSUĐEN U MONTIRANOM PROCESU O PUHOVSKOM:

“ČINJENICA JE DA NIJE BIO ČOVJEK”

8. listopada 2020.

Na optuženičkoj klupi suda u Zagrebu te su se 1972. godine našli Dražen Budiša, Ivan Zvonimir Čičak, Ante Paradžik i Goran Dodig. Studenti kojima je režim u montiranom sudskom procesu želio presuditi zbog njihovih uloga studentskih vođa u Hrvatskom proljeću.

S druge strane su se redali svjedoci koji su, prema planu republičkog tužitelja, trebali potvrditi da su optuženi mladići bili neprijatelji naroda i države. Da su kovali urotu kojoj je cilj destabilizacija Titovog režima. I da su ciljali rušiti Jugoslaviju sa pozicija hrvatskog nacionalizma.

Čičak i Budiša odbili su govoriti o ulozi koju je svjedočenjem na tom suđenju imao Žarko Puhovski, umirovljeni sveučilišni profesor kojega je Zoran Milanović ovih dana optužio kao „drukera“ i „ništariju“ zbog kojega su nevini studenti „proljećari“ završili u zatvoru. Ante Paradžik je mrtav

Goran Dodig, saborski zastupnik Hrvatske demokršćanske stranke, pristao je sa čitateljima **Slobodne Dalmacije** podijeliti svoja sjećanja sa toga suđenja. I prisjetiti se ponašanja Puhovskog iz tog vremena.
– On je djelovao u smislu optužbe. Ne želim govoriti protiv njega, ali je činjenica da nije bio čovjek – kazao je Dodig, koji je u tom procesu osuđen na godinu dana zatvora. Kaznu je odslužio u Turopolju.

– Još prije nego što sam završio u zatvoru rekao sam mu da – ili se pravi da je iz Hlebine ili da je neznalica. Ne želim govoriti protiv njega, ali neću reći ni da je dobar čovjek, jer nije – ističe Dodig.

Među ljudima koje je tužitelj tada pozvao da svjedoče protiv njih bilo je, kaže nam Dodig, još poznatih imena.

– Protiv naše četvorke svjedočio je i Slobodan Lang. On je grijeošio, ali je bio pošten čovjek. Njemu je bilo žao što je radio i nikad protiv

njega ništa nisam rekao. Ili Čizmić Marović, on je isto svjedočio, ali nije govorio suvislo, pa je sudac Mihaljević rekao da ga naprsto ne može staviti u zapisnik – sjeća se Dodig.

Bilo je i svjedoka koji su se, prema njegovim riječima, zauzeli za optužene studente.

– Zamjenik rektora na suđenju je doslovce rekao „Pustite djecu, pustite ga na miru, nisu djeca ništa kriva“. Na njega je sudac bio jako ljut – zaključuje Dodig.

U namjeri da optuženim studentskim vodama dokažu krivnju, tužitelji su se odlučili za svjedočke pozvati niz njihovih kolega, također studenata, koji su bili bliski filozofskom časopisu Praxis koji je od sredine šezdesetih izlazio u Zagrebu. Praxis je, kao i Korčulanska ljetna škola, okupljaо niz lijevih intelektualaca antidogmatske marksističke orijentacije stasalih na idejama vodećih europskih filozofa toga doba Herberta Markusea i Juergena Habermasa.

Praksisovci su Hrvatsko proljeće kritizirali najčešće sa pozicija jugoslavenskog unitarizma, smatrajući ih svojim ljutim ideološkim neprijateljima, pa su tužitelji očekivali da će upravo oni biti idealni svjedoci optužbe protiv „proljećara“.

Neki su očito opravdali njihova očekivanja. A neki baš i nisu, piše **Slobodna Dalmacija**

<https://prznajem.hr/novosti/saborski-zastupnik-osuden-u-montiranom-procesu-o-puhovskom-cinjenica-je-da-nije-biocovjek/135303/>

**KNJIGA
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU,
ZAGREB, 2008.**

U svom tekstu Pešorda je spomenuo predstavljanje moje knjige u Čavoglavama. Očito je da se u knjizi govori i o našim otvorenim pismima u obrani Thompsona. Lang je potpisao prvo, drugo smo zajedno vodili, a u trećem smo jedino nas dvojica bili potpisnici. U ovom poglavlju dajemo taj dio knjige, a u slijedećem tekstove o samim predstavljanjima knjige.

PISMO THOMPSONU

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsonsone,

Nadamo se da s prijezirom gledate na podmetanja i ovu prljavu kampanju koja se vodi protiv Vas. Zahvalni smo Vam na djelu, koje svojom glazbom, pjesmama i javnim nastupima darujete hrvatskom narodu i svim ljudima dobre volje. Vaši nastupi pobudjuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

Zato što cijenimo i poštujemo Vaš rad ovim putem Vam javno izražavamo potporu te želimo da Vas ne obeshrabre sitna, prizemna i priglupa podmetanja koja su se razbuktala poslije Vašeg iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Smiljko Ašperger

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Akademik Rafo Bogišić¹

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Prof. dr. sc. don Josip Čorić²

General Ljubo Ćesić Rojs

Dr. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj

---

¹ Akademik Rafo Bogišić («Jutarnji list, 23. 06. 2008.»): «Zašto bi netko zabranjivao čovjeku da pjeva? Nekome smeta što pjeva domoljubne pjesme. Napadaju ga zbog navodne ustaške ikonografije, koju nisam primijetio na koncertima.»

Za «Jutarnji list», kada izdvajaju njegovo mišljenje, Bogišić je samo sveučilišni profesor (mada je iz njihova teksta očito da je akademik, dok je Vlatko Silobrčić akademik. Valjda im se svida njegova izjava pa je on akademik a Bogišić nije («Ne sviđa mi se što kolege podupiru Thompsona. Potpisnici su konzervativci koji imaju autistični pristup nacionalnom identitetu i ne vjerujem da je motiv demokratska obrana čovjeka.») Navedeno je i mišljenje još jednog protivnika pisma. Ivo Banac predsjednik HHO-a kaže: »Oni imaju pravo istaknuti svoje mišljenje kao i svako drugi, mada svi dobro znaju da se ja s njima nikada ne bih složio. Ja takvo što nikada ne bih potpisao, ali to je moj osobni stav.»

² Prof. dr. sc. don Josip Čorić: «Pitanje za svakog poštenog čovjeka je suvišno ali radi kroatofoba i onih koji ne mogu mirno spavati dok se govori pozitivno o Hrvatskoj, potpisujem stotinu puta.»

Prof. dr. sc. don Josip Čorić («Jutarnji list, 23. 06. 2008., za njih je profesor Čorić samo «svećenik iz Splita»): «Thompson je najnapadanija osoba u Hrvatskoj i naša je dužnost bila da ga obranimo i damo mu podršku. Bio sam na koncertu i nisam primijetio nikakvo ustaško znakovlje.»

Dr. dr. h. c. Nikola Debelić³, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.

Julije Derossi, književnik

Zlata Derossi, prof.

Prof. dr. sc. Goran Dodig

Admiral Davor Domazet Lošo

---

³ Prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić: „Imao sam čast dirigirati u Dubrovniku 24. studenog 1971. god. super svečani i nažalost zadnji koncert Vice Vukova prije njegova odlaska/spašavanja u inozemstvo i dirigirati nakon 18 god. listopada 1989.g. njegov prvi conc. nakon prisilne šutnje. O tome namjeravam nešto i napisati na paraleli Vukov - Thompson.» I doista Prof. Debelić je u «Hrvatskom slovu» od 11. srpnja 2008. objavio tekst»Nekad Vukov – danas Thompson» u kome je o Thompsonu napisao slijedeće:

«Zašto upravo sada spominjemo „Vicu nazionale” i njegovu sudbinu? Zato jer se pred nama ponovno odigrava gotovo isti scenarij. Kršan mladić, zaljubljenik u svoju zemlju i u svoj narod, branitelj koji je svoju *srojnici* zamijenio gitarom da se glazbom i dalje bori za taj narod, narod koji danas nije ništa manje ugrožen nego onda kada je taj mladić ratovao. Sada ga se optužuje klevetnom objedom za nacionalizam i fašizam, istim rječnikom kao što se prije gotovo 40 godina optuživalo Vicu Vukova i tisuće drugih rodoljuba!

Što je protuzakonito učinio uspravni junosa izravnog pogleda i uzdignutog čela Marko Perković Thompson? To što je kao i Vice ponosan na svoje hrvatstvo i ne krije ga? To što smatra, kao i Vice, da je za opstanak nacije nužno njegovati, čuvati i braniti nacionalni identitet? To što je omiljen i što ga slijedi hrvatska mladež, je li zato opasan ili, možda, kriv? Tko se to plaši hrvatskih nacionalnih obilježja na autima, majicama, tribinama ili na Thomsonovim koncertima? Zar ne bi svaka vlast trebala biti ponosna na takvu divnu mladost, da se sa njom poistovjeti i stavi joj se na čelo?

Autor ovih redaka bio je igrom slučaja sudionikom nekih Vicinih umjetničkih trijumfa i svjedokom teških nepravdi. Sada gledamo istu nepravdu koja se nanosi Thompsonu kao što se nanosi Vici, a preko njih i svima nama. Gdje je tu pravna država koju neki tako rado ističu kad im to odgovara? Zašto šute naša ministarstva, zar nisu ništa naučila iz nedavne nam povijesti, zašto ne štite umjetnika i temeljna mu ljudska prava? Svaka čast dr. Andriji Hebrangu koji je jasno podupro Thompsona i ovu raspjevanu hrvatsku mladost, ah zašto samo on? Zašto šute brojni samozadovoljni dužnosnici kojima su mladići kao Thompson omogućili njihove današnje sinekure? Zašto se tresu od straha pred kroničnim hrvatomrcima koji su začetnici mnogih naših nevolja, a kojima je san da umjesto hrvatske države vide neku Zapadnobalkanoslaviju! Neka oni samo sanjaju svoj apokaliptični san, jer smo uvjereni da će budućnost ovog naroda krojiti ova hrvatska mladost, ova ista mladost koja je branila Vukovar, Gospić, Dubrovnik, a sada svojim kockastim, vatrenim i trobojnim obilježjima i svojim domoljubljem izaziva divljenje gdje god se pojavi. Ova mladost koja pjeva s Thompsonom „Lijepa li si...”, i koja je najbolji jamac ostvarenja Vicine poruke u pjesmi „To je tvoja zemlja”: „Tudin i oluje kidali su nju, al još uvijek tu je, sve dok mi smo tu”!»

Prof. dr. Andrej Dujella
Marko Dumančić, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika
Josip Jović⁴, kolumnist i publicist
Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Ivan Karlić⁵
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Akademik Ivan Kušan
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini
Slavica Maras, glumica
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Mr. sc. Lujo Medvidović, književnik i odvjetnik
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Marko Mikulandra, književnik i redatelj

---

⁴ J. Jović: "Radi se o političkom progonu bez primjera u suvremenoj Europi."

⁵ Prof. dr. sc. Ivan Karlić: «Dakako da svi ovi besmisleni napadi na njega (Thompsona, op. J.P.), na njegove nastupe i na sadržaje njegovih pjesama imaju puno dublju pozadinu, to je jasno svakom mislećem Hrvatu. Stoga radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.»

Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Dr. sc. Ljerka Mintas-Hodak
Prof. dr. sc. Božidar Nagy, D.I.
Dr. sc. Mijo Nikić⁶
Javor Novak, spisatelj
Tihomir Novak, ak. glazbenik
Željko Olujić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Mladen Parlov⁷
Dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Goran Petrač, ak. slikar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Akademik Stanko Popović
Mons. Dr. Valentin Pozaić, pomoći biskup zagrebački
Prof. dr. sc. Tanja Pušić⁸
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Fra Nikola Mate Roščić
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Marin Sopta, profesor
Petar Šale, odvjetnik
Branko Šerić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Akademik Nenad Trinajstić
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

---

⁶ Dr. sc. Mijo Nikić: «Pridružujem se popisu osoba koje podržavaju plemenite ideje koje svojim pjesmama promiče pjevač Marko Perković Thompson.»

⁷ Prof. dr. sc. Mladen Parlov: «Tek sam danas, 26. lipnja, otvorio e-mail poštu, naime nalazio sam se izvan Splita, pa izražavam svoju potporu gosp. Marku Perkoviću, zahvalan za sve što je učinio i čini na promidžbi i obrani nacionalnog identiteta i ponosa.»

⁸ Prof. dr. sc. Tanja Pušić. «Bila sam s obitelji na iznimno mirnom i domoljubnom Thompsonovom koncertu i zbilja je sramotno da se u javnosti domoljublje na ovakav način kažnjava umjesto slavi.»

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Mr. sc. Pero Vidović, Rim, Italija
Boris Vinčić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

PRILOZI:***BISKUP PULJIĆ O THOMPSONU***

U Razgovoru za «Maticu» časopis Matice hrvatskih iseljenika dubrovački biskup Mons. Želimir Puljić na pitanje:

Iseljeništvo voli hrvatske pjesme i pjevače, identificiraju se s tekstovima, s emocijama. No, njihova uzdanica Thomson bio je proglašavan nepoželjnim u stranim novinama. Jeste li Vi susretom s pjevačem zapravo i iseljeničkoj publici – koja je desetljećima prije bila dobro motrena - željeli poslati nedvosmislenu poruku?

odgovara

U kontekstu vašeg pitanja moram najprije konstatirati kako u ovom vremenu demokracije ima puno manipulacije, etiketiranja i otpisivanja ljudi. Ja sam prošle godine u rujnu, neposredno prije njegovog koncerta u Dubrovniku, primio pjevača Marka Perkovića – Thompsona na njegovu zamolbu. U kratkom razgovoru s njime potaknuo sam ga neka svojim djelovanjem nastavi zalađati se i promicati temeljne ljudske vrijednosti koje su ukorijenjene u duši hrvatskog čovjeka, a koje se putem medija često dovodi u pitanje. Naime, poznato je da Thompson u svojim pjesmama promiče vjeru u Boga, u Isusa Krista i Blaženu Djevicu Mariju, odvjetnicu i majku hrvatskog naroda. 'Samо treba vjerovati, veli Thompson i 'biti Božjeg lica slike, pa sijati gdje si nika'. On javno priznaje svome sinu kako ga je vjera sačuvala: 'ljubio sam Boga, a on mi dao tebe, sine moj'. Njegova druga pjesma o 'čvrstom didi' koji svog unuka poučava: 'Poštenim putem ići, bit će teško znaj. Al' samo će tako stići gdje je vječni sjaj', ima svoj glazbeni, rodoljubni i pedagoški naboj. Pjevača ne zbumuju ni laži u eteru kojima se 'obmanjuje ljudi'. Za one pak koji vele da je 'domoljublje fašizam kako bi

obranili svoj komunizam' on govori o 'prozirnoj demagogiji'. Stoga želi neka njegovog sina 'na putu vodi Bog kako ne bi izdao roda svog'. Ovakvim pristupom Bogu, vjeri, Crkvi i Domovini on se neizravno zalaže za dostojanstvo čovjeka i obitelji gdje se najbolje odgaja i njeguje svijest ljubavi prema vjeri i hrvatskom narodu. Potrebno je stoga takvima, kao i svima koje se bez razloga etiketira i otpisuje, dati podršku i ohrabriti ih da im ne dojadi činiti dobro.

PROF. ČORIĆ U EMISIJI «HRVATSKA U ŽIVO»

(PONEDJELJAK, 23. LIPNJA 2008. U 16:30 S. VODITELJI: RUŽICA RENIĆ ANDRIJANIĆ I PETAR VLAHOV)

Ružica: Marko Perković Thompson podijelio je i hrvatske intelektualce....

Nogometno prvenstvo za nas je završeno no svi se ponosimo igrom naših i jedinstvom u kojem smo svi sudjelovali bez obzira na politička uvjerenja. No da idila ne bi predugo trajala našli smo novi razlog za podjele.

Vlahov: Tako je. Tako su se intelektualci podijelili oko lika i djela Marka Perkovića Thompsona. Na one koji ga zdušno kritiziraju i one koji ga bezrezervno podupiru. U splitskom studiju pozdravljamo svećenika don Jozu Čorića, a u osječkom Jaroslava Pecnika iz HHO. Idemo odmah do Splita – Gospodine Čorić, je li se čujemo?

Čorić: Pozdravljam sve one koji s ljubavlju i borbom za istinu i pravdu žive svoj život.

Vlahov: Jasno. Evo, gospodine Čorić, zašto ste potpisali pismo potpore Thompsonu i koji je bio vaš motiv?

Čorić: Kada se ne bih ja kao čovjek, a pogotovo kao svećenik, zauzeo za svaku proganjenu osobu, i ona koja nije nevina, onda bih ja bio nula. Ja ću biti slobodan i citirati rečenicu, koju u svim knjigama povijesti ljudske gluposti nisam mogao naći, a slušao sam emisiju 'Otvoreno' od jednog od deset sveprisutnih osoba na hrvatskoj dalekovidnici. Desetak osoba koje stalno diraju što bi se kod nas reklo. Rekao je ovako: "Prekontrolirao sam pjesme Marka Perkovića Thompsona i vidim da u nekim od njih ima duh ustaštva, jer Pavelić je znao reći 'Na ljutu ranu ljutu travu' i to je dokaz da se Perković doista služi ustaštvom." Ako je to tako onda ja večeras svečano javljam na televiziji da od večeras neću jesti kruh, jer vjerujem da je Poglavnik jeo kruh.

Vlahov: Neki vaši kolege intelektualci smatraju vas, zbog evo i ovih stavova koja ste sada iznijeli konzervativnim i autističnim, konkretno akademik Silobrčić. Kako to komentirate?

Čorić: Ja Silobrčića ne znam, a čujte - često puta čovjek čita svoju dijagozu na tuđem imenu.

Vlahov: Prije nego li odemo do Osijeka – smatrate li da svojim stavovima veličate ustaštvu koje se često spominje u kontekstu s pjesmama Thompsonovim?

Čorić: Nađite mi jednu Thompsonovu pjesmu u kojoj se veliča ustaštvu pa će vam ja odgovoriti. Jadna li je hrvatska zemlja, jadna li je hrvatska zemlja, koja zbog sinova kojima se dogodila Hrvatska i ne mogu se nikada smiriti, jer su im oci i praoci uništavali sve što je disalo hrvatski, koja živi sada, bacajući drvlje i kamenje na čovjeka, čiji koncert, prosuđujući po službenim izvještajima nakon, prošao je u savršenom redu. A što se nađe desetak obučenih, od koga to ja ne znam. Ja sam prošao cijelu sjevernu kuglu zemaljsku. Na svakom skupu našao sam takvih u puno većem broju. Ajde dođite u Italiju pa ne nađite crnokošuljaše. Dođite u Francusku, dođite u Njemačku, neću u Švedsku, to bolje poznaju neki drugi (kraj mene je sjedio Ranko Ostojić – profesionalni policajac, koji je dio svog usavršavanja obavljao u Norveškoj). A ovdje mi nađemo?! Nađite mi pjesmu i ja će pristat. Ako je ne nađete onda neka gospodin iz Osijeka ne pokušava govoriti, ako će govoriti na temelju '72., koju sam ja krvavo prošao i '73. jer me ovo podsjeća na hajku protiv Vice Vukova u svoje doba, protiv njega, sjećate se dobro. Samo je Vice poslije završio u SDP-u.

Ružica: Gospodine Čoriću, dobro – možete li komentirati pozdrav 'za dom!' kojim Marko često počinje svoje koncerте?

Čorić: Hoćete li vi meni reći – da vas netko vidi prvi put večeras i koji nikada nije bio u Hrvatskoj i da vas zapita: "Jeste li za dom spremni?" Što biste vi rekli. Ja nisam nikada tako pozdravio, nikada. Ali kad bi me netko zapitao jesam li za dom spreman? – 'uvijek', a što se tiče mog ustašva nikada nisam cijenio ljude koji rade po principu kapetana broda – bježe s broda, a posadu i putnike ostavljaju da poginu. Mislim da sam tu jasan.

Ružica: Na koga mislite konkretno?

Čorić: Čujte, ako ne znate da je to Ante Pavelić, onda je meni žao.

Ružica: Ne, ne nisam vas shvatila.

Čorić: Kako niste, on je sačuvao stražnjicu, a gdje je narod njegov?

(...)

Ružica: Možemo. Gospodine Čoriću, evo čuli ste što kaže gospodin Pecnik?

Čorić: *Nisam čuo više od pola. Loše se čulo, a ovo zadnje što se čulo podsjeća me na moj vojni rok u Kičevu MPV – moralno političko vaspitanje. Dalje taj gospodin nije otišao. Što mu ja mogu? Zašto ne diže glas protiv najgore ideologije ljudske povijesti – komunizma. Ja bih jučer vjerovao predsjedniku našemu da govori poštено, da je zinuo jednu jedinu riječ protiv najgore ideologije ostvarene ideologije ljudske povijesti. Ja ču mu poslati. Ja ču mu poslati knjigu – 100 milijuna ubijenih komunista (lapsus linguae – treba 'ljudi'), a koju pišu komunisti. I nema tu razgovora, a što ču ja? Nema tu Thompson, Čorić ili bilo tko, nego onaj tko radi za svoju zemlju iz ljubavi, a neka mi nađu jednoga čovjeka u povijesti da sam ja rekao protiv bilo koje nacije? Protiv Hrvata? Protiv svakoga koji ne valja počevši od sebe, absolutno, jer problem svijeta ne bi trebao biti ja.*

Vlahov: Gospodine Čorić, bi li bilo drugačije da se iz Thompsonovih nastupa izbaci izraz 'za dom' o kome smo malo prije govorili ili da se izbaci sintagma 'ljuta trava na ljutu ranu'?

Čorić: *Što se tiče 'ljute trave na ljutu ranu' ja sam to čuo od mog pradjeda prije nego li se je rodio Pavelić. Znate! A što se tiče 'za dom spremni' – ako to smiruje ja bih je izbacio odmah. Odmah! Sve što smiruje situaciju ja izbacujem odmah, jer što će meni zabava u kojoj se drugi osjeća ugrozenim. Ni čut!*

(...)

Ružica: Gospodine Čoriću, imate li još koju opasku za kraj?

Čorić: *Absolutno, pa jeste li vidjeli da gospodin - drug niti riječi nije rekao protiv komunizma, a komunizam nije radio isto što i fašizam, jer od 8.5.1945. ja ne znam za žrtve NDH, a NDH nikada podnosio nisam., ali za žrtve komunizma evo jedan primjer. Ja sam do 11. godine imao socijalno osiguranje i onda do 50. ništa. Sada sam sveučilišni profesor u mirovini, a nemam mirovine. Zbilja veliki, veliki humanizam, a što se tiče ovoga komunizma ja neću navesti, neka on nađe tko je rekao: "Da bi čovjek pristupio jedinoj postojićeći partiji, mora biti natprosječno nepošten" (Brodska). Hvala.*

Vlahov: Evo samo za kraj – pitanje za jednog i drugog gosta – kada ćemo mi prestatи razgovarati o ovim temama: partizani i ustaše i sve ono što nas još opterećuje od 1945. 1941. godine. Mnogi se tada još nisu ni rodili, a mi još danas raspravljamo o tome.

Čorić: *Može, ja ču vam reći. Kada svaki grob, svake žrtve bude obilježen.*

Pecnik: Ja mislim ovaj naprsto to pokazuje našu nezrelost našega društva i da zapravo nismo spremni suočiti se s pravim problemima. Nama ovi problemi fašizma i antifašizma služe da bi prikrili neke druge stvari za koje nemamo snage i sposobnosti otvoreno ih prozvati i kritički preispitati.

Ružica: Ja mislim da je gospodin Pecnik definitivno u pravu. Puno vam hvala, obojici naravno, za gostovanje u našoj emisiji.

BISKUP JEZERINAC NA MISI RECITIRAO THOMPSONOVU PJESMU

srijeda, 25. lipnja 2008.

Vojni biskup Juraj Jezerinac predvodio je danas misu zahvalnicu u prigodi Dana državnosti i blagdana Sv. Bone, zaštitnika Vukovara, u župnoj crkvi sv. Filipa i Jakova u nazočnosti vjernika i polaznika Hrvatskoga vojnog učilišta "Petar Zrinski" koji u Vukovaru slave završetak izobrazbe na hrvatskim vojnim školama.

"Molimo za sve građane da Hrvatska bude domovina prava u kojoj će svaki čovjek moći dostoјno živjeti", poručio je Jezerinac u propovijedi te pozvao vjernike da se mole i za one koji su počinili zlo nad Vukovarom i Hrvatskom.

Spomenuvši se velikih žrtava koje je Hrvatska podnijela u Domovinskom ratu za neovisnost i slobodu, biskup Jezerinac izrecitirao je pjesmu Marka Perkovića Thompsona "Bijeli golubovi".

BIJELI GOLUBOVI

Bijeli križ opomenu šalje
putniče stani, ni koraka dalje
ovdje je palo golubova jato
a bili su za dom, bili samo za to

Pomoli se, onda dalje kreni
na ovom su mjestu pali golubovi bijeli
s ognjem pakla tu su se sreli
ostala su polomljena krila
a bili su za dom spremni

S ognjem pakla tu su se sreli
ostala su polomljena krila
a bili su za dom spremni

Prof. dr. sc. Slobodan Lang,

HRVATSKU TREBA BRANITI

Thompsona najviše napadaju Slavko Goldstein, Ivo Banac i Vesna Pusić. Ove kritičare povezuje i činjenica da nitko od njih nije sudjelovao u obrani Hrvatske i da su dvoje od njih značajan dio tog vremena proveli u inozemstvu. Nisu bili na mjestu stradanja, nisu se bojali, pomagali stradalima, smještali prognane, pokapali ubijene – nisu se molili, ni dajući vlastiti, ni spašavajući tude živote; nisu mislili što činiti, kako spasiti, gdje pokopati; nisu slušali ni pjevali glazbu i pjesme vjere i nade. Nakon rata nisu otišli ni prognanicima, ni udovicama, ni djeci poginulih; nisu obišli mjesta stradanja i nisu pitali branitelje. Zatvorili su oči, uši i srce za Hrvatsku.

Napad na koncert? Nije napadnut koncert Marka Perkovića Thompsona ni 77 uglednih intelektualaca koji su se suprotstavili ovakvim osudama. Dosadašnja rasprava nije poštovala istinu, ravnopravnost i dobromanjernost. Odmah se pokušalo značajno umanjiti broj nazočnih na koncertu, a znatno uveličati broj ljudi s ustaškim znakovima i iskazivanjem mržnje. Besmisleno je Thompsonov mač naziva 'pseudokeltskim'.

Stalna je neravnopravnost u medijima: Jutarnjem listu i Globusu, ali i na HTV-u. Intervjui vodećih napadača banalnom su bahatošću 'ukrašeni' njihovim slikama preko cijelih stranica, dok drugi ne mogu iznijeti svoje stavove. Komentari s weba: kljuna, love69, lungomara i Žedesa dobivaju više prostora od branitelja ili intelektualaca koji drukčije misle. U Otvorenom HTV-a raspravlja se potpuno zatvoreno o braniteljima. Kritičari nisu pokazali ni najmanju želju da s onima koje napadaju i koji drukčije misle vode dijalog i omoguće im da iznesu svoje stavove.

Ne priznaje se pravo drukčijih stavova, 'drugih nema' dobromanjernost, dakle, nije ni potrebna??!

Tko je napao?

Slavko Goldstein, publicist, ugledni stariji javni intelektualac, više puta rukovodilac raznih židovskih organizacija i prvi

predsjednik Hrvatske socijalno-liberalne stranke (1989.-1990.). Istaknuo je da danas Za dom - spremni'. Nijemcima zvuči kao "Heil Hitler", i da su nekadašnje (prije 65 godina) 'ustaške postrojbe tim istim pozdravom polazile u pohode na lička, kordunska, istočno-hercegovačka i srednjobosanska sela gdje su puškama i noževima ubijale djecu, njihove sestre, braću, majke, očeve, djedove i bake.' Goldstein smatra da 'istinu dugujemo svima, živima i mrtvima, baš svima, podjednaku A poštovanje dugujemo mnogima, i živima i mrtvima, ali ne baš svima.'

Vesna Pusić, političarka, predsjednica kluba zastupnika HNS-a i odbora za praćenje pregovora s EU-om.

Ocijenila je da je koncert Marka Perkovića Thompsona obilježavala "ustaška ikonografija i šovinističke poruke", da je policijski inspektor koji je reagirao 'spasio obraz cijeloj naciji i cijeloj zemlji', a da vlada "šalje poruku da ne želi sankcionirati tu vrstu šovinističkih incidenata'.

Ivo Banac, političar predsjednik HHO-a. bivši zastupnik i predsjednik Liberalne stranke.

On smatra da 'u svijetu i dalje postoji predrasuda daje Hrvatska jedna, blago govoreći, problematična i kvazifašistička zemlja pa je zadatak politike, javnosti, inteligencije i raznih ustanova da takvu predrasudu potisnu, a ona ne će nestati dok se Thompson predstavlja neupitnim nevinušcem i veselo se razmahuje svojim pseudokeltskim mačem nad Jelačić placom.'

Za istup 77 intelektualaca smatra da 'imaju pravo istaknuti svoje mišljenje kao i svako drugi mada svi dobro znaju da se ja s njima nikada ne bih složio.'

Istupio je i Vlatko Silobrčić, akademik. Imao je više javnih funkcija. Nazvao je 77 intelektualaca 'akademicima - konzervativcima s autističnim pristupom nacionalnom identitetu'. Radi se o neukusnoj usporedbi protivnoj medicinskoj etici. Petar Ciganović, čitatelj kolumnist, napisao je za Grupu 77: 'Nisu to intelektualci niti stručnjaci, to su licemjeri koji žele da društvo bude prema njihovoj slici, mjeri i interesu'. Oglasio se i Zoran Pusić, i više anonimnih čije je stavove *Jutarnji list* prenio s internetskih stranica.

Što je napadnuto?

Zajednička poruka ovih napada stav je da je Hrvatska tijekom II. svjetskog rata bila fašistička država, daje ova ideologija dio njezina suvremenoga nastajanja i obrane, da se u svijetu misli daje takva i danas, da ima i opravdanja za takve stavove, da se ovakvi stavovi šire među mladima da je Hrvatska opasnost za Evropu. Ovaj su stav iznijeli jedna političarka, koja predstavlja Hrvatsku u Evropi, političar koji predstavlja ljudska prava i dugogodišnji ugledni član Židovske zajednice. Ove kritičare povezuje i činjenica da nitko od njih nije sudjelovao u obrani Hrvatske i da su dvoje od njih značajan dio tog vremena proveli u inozemstvu. Nisu bili na mjestu stradanja, nisu se bojali, pomagali stradalima, smještali prognane, pokapali ubijene nisu se molili, ni dajući vlastiti, ni spašavajući tuđe živote; nisu mislili što činiti, kako spasiti, gdje pokopati; nisu slušali ni pjevali glazbu i pjesme vjere i nade.

Nakon rata nisu otisli ni prognanicima, ni udovicama, ni djeci poginulih; nisu obišli mjesta stradanja i nisu pitali branitelje. Zatvorili su oči, uši i srce za Hrvatsku.

Konačno, ni sada 30. svibnja 2008., kada se sve iskazalo u centru Zagreba, na Dan branitelja nisu došli zahvaliti ni moliti za poginule, nisu došli misliti, saslušati, vidjeti i raspraviti u šator i nisu došli na koncert.

Najviše mije žao zbog Goldsteina koji ima vlastito iskustvo progona i stradanja u vrijeme holokausta i zna da se istinu mora proživjeti. Ali upravo velika stradanja i šezdesetgodišnja introspekcija strahota holokausta, nameće nemilosrdnu odgovornost prema budućnosti.

Treba biti istinit, jasan i promišljen. Napadnuti su hrvatski branitelji, obrana, stvaranje i karakter hrvatske države. U današnjoj Hrvatskoj napadanje je postalo neupitno. Pitanje je smiju li se napadnuti braniti i smije li se braniti napadnute.

Ovoga puta ne samo što se smije, već se i mora braniti. Zbog toga sam potpisao istup 77 intelektualaca. To nije dovoljno i na ovom mjestu idući put, i gdje god bude moguće, odgovorit će na ove optužbe. To smatram obvezom prema istini, moralu i vjeri.

Smisao i poruka branitelja 30. svibnja 2008.

Zbog svih - mladih, javnosti, politike, međunarodne zajednice, a možda i zbog pomoći shvaćanju onih koji su napali, treba iskazati i smisao i poruku branitelja.

Molitva

Ljudi vole život i malo je toga zbog čega ga se odriču. Dali bi život za našu djecu. Za što još? Bi li ga dali da brže uđemo u Europsku uniju? Za Jadranski pojas? Za pobjedu svoje stranke na izborima? Mali broj ljudi može izravno izabrati između života i nekoga plemenitog cilja. Na prvom su mjestu poginuli hrvatski branitelji. Oni su svoj mladi život uložili u obranu vlastitoga naroda od progona i očuvali slobodu hrvatske države. Uložili su tisuće mladosti, života, milijun godina života u svakom dijelu Hrvatske.

Dan branitelja grada Zagreba započeo je misom zahvalnosti u katedrali Sv. Stjepana. Tamo se okupilo mnoštvo da se zajedno i svaki za sebe povezu sa Bogom, međusobno, s mrtvima i s još nerođenima - da se zahvale poginulima, da vole Hrvatsku i mole za njih i za nju.

Mišljenje

Najveća opasnost svakoga vremena nedostatnost je istinskoga mišljenja, uključujući i namjeru da se mišljenje poistovjeti sa znanstvenim znanjem ili političkom moći.

Sokrat je za mjesto boravka odabrao tržnicu, mjesto gdje se susreće narod i vodi dijalog s sugrađanima. Na Jelačić placu postavljen je Šator, izložene su knjige, pjesme, sjećanja, fotografije, dnevničari, analize - prikazivani snimci. Vođen je dijalog s tisućama građana, posebno mladih.

Najviše se željelo i nastojalo poticati mišljenje. Vrijednost mišljenja posebno se iskazuje u trenucima kada se zlo nameće, a društvo kolabira. Tada je mišljenje bitno jer pomaže prosuđivati konkretno. Oluja misli omogućuje razlikovati dobro i зло, lijepo od ružnoga. Kad je sve u pitanju, mišljenje može spriječiti katastrofu. Simbol poslušnosti a odsustva mišljenja je Eichmann. On nije mogao komunicirati, niti govoriti, jer nije bio sposoban misliti. Život

poslušnosti i potrošnje ugodan je život jer na minimum smanjuje potrebu mišljenja.

Kada su se narod i Hrvatska suočili s agresijom i progonom, ljudi koji su mislili postali su branitelji. Mišljenje branitelja nije stvorilo nove istine ni akademike, ali je pomoglo da se razlikuje dobro od zla, zaštititi ljudе, spriječiti progon hrvatskog naroda i obraniti Hrvatsku.

Glazba

Napadi na pjevače nisu česti, ali ih je bilo. Zbog suradnje sa nacistima, napadani su Edith Piaf, i Maurice Chevalier. Poslije su im se ispričali. U Hrvatskoj je početkom sedamdesetih osuđen i onemogućen Viće Vukov. I njemu su se ispričali. Sada je na redu Marko Perković Thompson. Nije mudro napadati glazbu. Radije razmislimo o glazbi u obrani Hrvatske.

Okupljeni na Glazbenoj slušaonici Matice hrvatske 27. svibnja, uz predavanje Krešimira Brlobuša, slušalo se Lenjingradsku simfoniju. Za vrijeme nacističke opsade Lenjingrada 1941. godine, Šostaković je komponirao simfoniju koju su 1942. godine svirali gladni glazbenici, a za siromašne su vani stavljeni zvučnici. Ova je glazba postala simbolom odbrane protiv fašizma, ne samo u Rusiji nego i u drugim zemljama. Simfonija je izvođena na brojnim muzičkim, kulturnim i političkim događanjima i ušla je u povijest ne samo kao glazbeno djelo nego i akt ujedinjenja naroda. Lenjingradska simfonija pripada cijelom svijetu.

Za vrijeme opsade Dubrovnika 1991. godine, JNA i crnogorski četnici pucali su s brda iz topova, mitraljeza i pušaka, s mora iz ratnih brodova i iz zraka, iz aviona. Odgovorila si im pjevanjem djeca 'Malog raspjevanog Dubrovnika' (kasnije su pjevali Svetom Ocu Ivanu Pavlu II.), Đelo Jusić, Marko Brešković, Buco i Srđan, klapa Ragusa, klavir u 'Argentini'... Kad su pogodili Zelence, Delo je odgovorio sa 'Kad zazvone zvona.' Na 200. godišnjicu Mozartova rođenja, 5. prosinca, održanje svečani koncert. Idućeg dana JNA je svom snagom artiljerije napala i razarala Grad. Zapalili su Stradun i veliki dio grada u zidinama. Usprkos opasnosti, ljudi su se okupili i uspjeli ugasiti vatru. Idući dan, novi koncert. Božićni koncert održala je Ruža Pospiš-Baldani, tada predsjednica Hrvatskog Crvenog Križa. Krajem studenog dr. Bernard Kouchner, danas ministar vanjskih

poslova Francuske, s nekoliko uglednih intelektualaca došao je i bio s nama za najtežih dana obrane Dubrovnika. Slušao je našu glazbu u Gradu i 'Argentini'. Kad je video kako se branimo, priključio se obrani i odustao od 'pomoći' odvođenjem djece, žena i staraca. Za Novu godinu vratio se je s Barbarom Hendrix i nacionalnim orkestrom iz Toulusa, koji su u crkvi Male Braće održali koncert Bacha i Mozarta. Dubrovnik se obranio i glazbom. U to vrijeme želio sam da se, u znak zahvalnosti za međunarodnu pomoć, u Dubrovniku svake Nove godine održi koncert potpore i solidarnosti s gradom u nevolji. Da je to učinjeno, do danas bi bili održani koncerti za New York, Washington, Moskvu, London, Madrid, Istanbul, gradove u Libanonu, Kini, Indoneziji, Mianmaru ... Možda se još može? Uvijek treba pomoći ljudima u nevolji!

Duga je hrvatska tradicija obrane glazbom. 'U boj, u boj' je Ivan pl. Zajc napisao 1876. a deset godina kasnije ju je unio u operu 'Nikola Šubić Zrinski'. U prosincu 1989. pred početak rata, 'U boj, u boj' pjevao je Vice Vukov u Lisinskom.

Pjevali smo 1991. godine Juru i Bobana. Taje pjesma bila izvor snage i hrabrosti, i to će ostati. Nitko ju danas ne mora ni pjevati ni voljeti, ali nikada ne će ni prihvatići da ju se zbra-njuje ili kleveće

Na početku agresije na Hrvatsku veliki broj naših uglednih pjevača otpjevali su nezaboravnu 'Moju domovinu', a Tomislav Ivčić obratio se svijetu pjesmom 'Stop the War in Croatia'. Vice Vukov pjevao je 'To je tvoja zemlja'. Hrvatsku su napadali, razarali, progonili i ubijali - a ona je ustala, snažnija nego ikada, otvarajući domove kolonama prognanih, tražeći nestale, okupljanjem žena, neumornim radom liječnika i medicinskih sestara i podizanjem, pogibanjem, ranjavanjem, invalidnošću i nezaustavljivim okupljanjem branitelja, koji su u boju i u boju pretvarali snove i pjesme u stvarnost hrvatske države.

Kada je početkom rata bombardiran Zagreb, akademik Frano Parać sjedio je sa stanarima svoje kuće i građanima cijelog grada u podrumu. Čuli su se avioni, rastao je strah od bombi i onda sve ponovno. Godine 1993. skladao je 1. Simfoniju i u 1. stavku izrazio ratnu anksioznost, strah i neizvjesnost rata, sa stalnim tam, tam, tam,

trombona koji se pretvaraju u bum, bum, bum, bubenjeva i onda - isto. Za Vukovar je Miroslav Skoro spjevao 'Ne dirajte mi ravnici', a Slavoniju je pjevao Kićo Slabinac. U Dalmaciji je bio Thompson s Čavoglavama, Ranko Boban je pjevao 'Moju Hercegovinu' a iz Srednje Bosne se javio Parni valjak i 'nada bolnice u Biloj'. Tereza je bila svuda. Ova je glazba djelo zajedničkog stvaranja glazbenika, naroda i branitelja u hrvatskim gradovima i prostorima, za vrijeme trenutaka i vremena, opasnosti, straha, molitve, progona, razaranja i ubijanja -jačajući ponos i nadu, da izdržimo i da svoji na svome, odlučujemo o svojoj sudbini.

Branitelji, dragovoljci, na početku rata nisu imali dovoljno ni oružja ni ljudi ni - pjesama. Partizanske pjesme pjevali su agresori sa zvijezdom dok su bombardirali Zagreb, Dubrovnik, Osijek i ubijali vukovarske pacijente na Ovčari. Morali smo pjevati, da bismo izdržali, da bi smanjili strah, da bi iskazali vjeru u Hrvatsku i vlastitu ljubav za nju. Tada smo pjevali i 'Juru i Bobana'. Ova pjesma je 1991. bila izvor snage i hrabrosti, i to će ostati. Nitko ju danas ne mora ni pjevati ni voljeti, ali nikada ne ću ni prihvatići da ju se zabranjuje ili kleveće.

Obrana Hrvatske glazbom, nastajanjem, riječima, poticanjem, mjestima i vremenu izvođenja i značenjem slušanja, u svom je temelju glazba dostojanstva, vjere i nade za Hrvatsku. Ovo je glazba slobode država, ravnopravnosti naroda i ljudskih prava svakog i svih.

To je glazba koja povezuje Evropu.

«Hrvatski list», 3. srpnja 2008.

PROF. DR. SC. SLOBODAN LANG,

GOSPODIN ŠNAJDER JE PROŽIVIO ŽIVOT PROMATRAČA IZ FOTELJE

**Od kada postoji Hrvatska država, g. Šnajder je u Novom listu
dobio prostor za iskazivanje svojih stavova kao malo koja osoba
u Hrvatskoj**

Skupina hrvatskih intelektualaca - među njima i ja - u javnom je pismu Marku Perkoviću Thompsonu, istaknula »Vaši nastupi pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti...». To smo učinili nakon ponovljenog napada nekolicine javnih osoba na Thompsona, pri čemu su mediji po već uvriježenom običaju, sprečavali objavljivanje drukčijih stavova, pa i same obrane.

Pod naslovom 'Thompsona za predsjednika' Slobodan nas je Šnajder u svojoj kolumni 'Opasne veze' od 28. lipnja 2008. g. prozvao tvrdeći kako nam je pravi cilj napad na one koji su napali Thompsona i koncert 'da bi glas te misleće manjine bio još efektnije ušutkan'. «Kakva posada!» piše Šnajder – «Aralica, Sedlar, Jelčić, Lang, Tuđman, domovine sinak. Tko bi se usudio pisnuti? Thompsonov mač je ustvari puška.

I sad si mislim: Lang, nekoć studentski rukovodilac, partijski kadar, ono, baš kadar. Tuđman u gimnaziji, Aralica ... Sedlar..., tu mi ništa ne pada na pamet». I ocjenjuje: «Lomače uvijek su najradije palili prozeliti i neofitit; mržnja na drugoga i razliku uvijek se najbolje može razgorjeti na prozelitskom žaru...»

G. Ivo Banac je Thompsonov mač naziva »pseudokeltskim», Šnajder »puškom», a Tereza Kesovija pita »čemu taj mač»... Ali ako se zna da je u Prahuljama, kod Nina, u XII. St. sagrađena crkva sv. Nikole, u kojoj su se hrvatski kraljevi na obranu Hrvatske zaklinjali na mač, zašto Thompson iz Čavoglava pokraj, kao dragovoljac ne bi za svoj simbol smio odabrati povijesni mač hrvatske obrane.

Ako su prozeliti novoobraćenici, koji šire neku vjeru ili uvjerenje, a neofiti su Židovi Sicilije koji su stradajući od Inkvizicije bili prisiljeni preći na krštanstvo, nije li pogrdna upotreba ovih

pojmova u najmanju ruku neprimjerena?

Davne, činilo nam se i prijelomne 1968., i Šnajder, i ja, i stotine drugih u zagrebačkom smo Studentskom Centru protestirali protiv svijeta u koji ulazimo pjevajući Guantanameru, We Shall Overcome, te smatrajući realnim samo ono nemoguće. G. Šnajder je postao književnik za koga njegov izdavač tvrdi da spada «u središte hrvatske književnosti, gdje zauzima poziciju »pisca prije svega« – nacionalnog pisca u najboljem značenju te riječi». Ja sam postao liječnik i zalagao sam se za zdravlje gdje sam smatral potrebnim i gdje su me zvali.

G. Šnajder je proživio život promatrača koji iz fotelje kritički ocjenjuje svijet. Ja sam sudjelovao, uključivao i mijenjao se, nastojeći očuvati i obnoviti dobro. G. Šnajder je ostao vjeran svojim izvornim stavovima, antifašizma, socijalizma i ateizma. Ja sam se promijenio i u ocjenama prošlosti, i u ulozi socijalnog i u vjeri u Boga. G. Šnajder je ponosan što stavove nije mijenjao 40 godina. Ja, naprotiv, vjerujem da je vlastita promjena nužna za sudjelovanje, ostvarenje, spoznaju i vjeru i da se moramo mijenjati, ako promjene omogućuju više dobra. Dorian Gray nije rješenje.

1968 godine, mladi ljudi za koje smo molili u katedrali, na dan branitelja grada Zagreba 30. 5. 2008. a koji su poginuli braneći Hrvatsku još nisu bili rođeni, događanja opisana u Sokratovom šatoru na Jelačić placu još se nisu dogodila a pjesme koje je pjevao Marko Perković Thompson na koncertu, nisu bile spjevane. Ja sam ih volio i voljet ću – G. Šnajder, ne.

Od kada postoji Hrvatska država, g. je Šnajder u vašem listu dobio prostora za iskazivanje svojih stavova kao malo koja osoba igdje u Hrvatskoj. I g. Šnajder i ja na kraju smo našeg vremena. Bilo bi lijepo kad bi Vaš list omogućio da novom vremenu i novoj mladosti budu saopćena i drugačija duhovna iskustva od Šnajderovih.

«Novi list», 11. srpnja 2008.

PROF. DR. SC. SLOBODAN LANG,

THOMPSON I WOODSTOCK

Organizacija 56 država regionalne sigurnosti, uključivši i ljudska prava (OSCE) pitanjima anti-semitizma bavi se intenzivno od 2004. Na konferenciji OSCE o anti-semitizmu održanoj u Španiji 2005. su sudjelovali i uglednici poput Andrew Bakera iz Američkog Židovskog Kongresa i prof. Gerta Weisskirchena, člana Njemačkog parlamenta i predstavnika OSCE protiv antisemitizma. Ljeti 2007. godine rabin Baker je u Dubrovniku hrvatskoj ministrici vanjskih poslova gdje Grabar-Kitarović iznio «uznemirujuće iskaze fašističkih pozdrava i simbola koji su postali obilježje koncerata Hrvatske rok zvijezde Thompsona». Ona je obećala pozvati Prof. Weisskirchena u Zagreb da to razmotre. Predsjednik Mesić izjavio je Bakeru da bi Sabor trebao poduzeti mjere zabrane ustaških manifestacija.

Posjet predstavnika OSCE Hrvatskoj

Prof. Gert Weisskirchen u Zagreb je došao **3.9.2007** «ispitati utjecaj Thompsona na nacionalističko raspoloženja u Hrvatskoj». U njemačkoj se ambasadi sastao s Ivom i Slavkom Goldstein, Žarkom Puhovskim (tadašnjim predsjednikom HHO), Tomislavom Jakićem (savjetnik Predsjednika RH), Slobodanom Uzelcem (Državni tajnik), Radovanom Fuchsom (Pomoćnik ministra), Ivicom Buconjićem (Državni tajnik) i Filipom Dragovićem (Pomoćnik ministra), a u Ministarstvo vanjskih poslova s Kolindom Grabar-Kitarović, Ognjenom Krausom i Sanjom Zorišić-Dabrović («stara» Židovska zajednica).

U razgovorima su izneseni slijedeće ocjene o Thompsonu i stavovi o stanju u Hrvatskoj.

Suprostavljanju ekstremizmu: Hrvatska je aktivni partner u programima OSCE, posebno preventive. Premijer Sanader i s njim HDZ oštro se distanciraju od desnog ekstremizma; danas vodeći političari – Mesić, Račan i Sanader – pokušavaju ispuniti nastali vakuum davanjem pozitivnih primjera; hrvatske vlasti se energično odnose prema zločinima s antisemitskim predznakom unapređenjem

zakona i ospozobljavanjem policije i državnih odvjetnika; obnova ustaških simbola je još uvijek sramotna; Hrvatska je spremna izvršiti zahtjeve međunarodne zajednice, kako se traži, posebno bliskom i istinskom suradnjom sa MKSJ; «Trebamo individualnu potporu u borbi protiv zločina mržnje, antisemitizma i ksenofobije kao i promoviranju pomirenja»; usporedljivana je Hrvatska i Srpska folk muzika.

Positivne ocjene Thompsona: Marko Perković je nacionalni junak iz devedesetih - umjetničko ime datira iz Hrvatskog rata za nezavisnost, kad je nosio pušku Thompson; muzika i sam pjevač su «više ili manje domoljubni», pjesme se mogu smatrati provokativnim ali ne ispunjene mržnjom (osim jedne pjesme) i ne treba ih smatrati opasnim; Thompson je «simbol nacionalnog Hrvatstva»; politički utjecaj na mlade ne treba precjenjivati; ova «alternativna muzika» sigurno jača anti-institucionalne odnose; ministar školstva Primorac je namjeravao privatno prisustvovati Thompsonovom koncertu, ali kad je odgođen zbog kiše naknadnom koncertu nije prisustvovao; nakon posljednjeg koncerta Thompson je izjavio da «nikada nije podigao ruku fašističkim pozdravom».

Novija povijest Hrvatske još nije analizirana: ovo razdoblje povijesti tek treba sistematski ispitati; hrvatska auto-percepcija još nije prošla adekvatnu povijesnu ili kritičku analizu. Zbog toga «marginalizirani mladi ljudi» prečesto izražavaju svoje proteste simbolima iz ustaškog vremena; ne može se jasno razlikovati patriotizam od ustaškog nacionalizma, jer postoji sivo područje; problematičnim odnosima Srba i Hrvata dominira prijateljstvo i mržnja proteklih desetljeća, politički savezi i genocidni zločini.

Negativni utjecaj Thompsona: Thompsonova popularnost se očituje u činjenici da je 40,000 ljudi – većinom mlađih – došlo na njegov koncert pred ljetne praznike. Neki su nosili simbole iz nacističkog vremena; jedna pjesma uzima temu iz Hrvatske fašističke prošlosti i počinjenih zločina; Thompson predstavlja opasnost jer jača nacionalističko raspoloženje; na koncertima, on izvikuje ustaški poziva na okupljanje, «Za dom!» i potiče masu da odgovori «Spremni»; Thompson je izraz profitera i neriješenih socijalnih sukoba nastalih u sjeni Tuđmana. Vladajuća stranka mora napustiti svoj nedostatak jasnoće prema stavovima ekstremne

desnice; na nedavnom Thompsonovom koncertu zabilježeno je i utuženo 17 povreda zakona.

Preporučeno je da se pismom zahvali Predsjedniku Mesiću za njegov odlučni stav u borbi protiv desnog ekstremizma; da se upita direktora HTV za stav o emitiranom koncertu, i hoće li budući koncerti biti popraćeni kritičkim komentarom; Žarku Puhovskom preporučeno je da pripremi simpozij suvremenih povjesničara, sociologa i političkih znanstvenika iz raznih država za raspravu o «odnosu prema nedavnoj prošlosti» a Kardinalu Lehmannu da o ulozi Thompsona govori sa predstavnicima katoličke crkve u Hrvatskoj.

Međunarodne ocjene Thompsona u jesen i zimu 2007.

U svom govoru pred Helsinškim odborom američkog Kongresa, Prof. je Weisskirchen za Thompsonove nastupa rekao «ne samo da su vezani za ustaške sloganе, nego i na stvarni način postoji neka vrsta neonacizma na njegovim koncertima».

U izvještaju OSCE o stanju nakon tri godine rada borbe protiv antisemitizma 1.11.2007., Prof. Weisskirchen se žalio na nedovoljnu potporu svom radu država članica. «Ove godine samo jedna država je dogovorena, Hrvatska. Na žalost nije bilo poziva iz drugih država». Naveo je razgovore u Hrvatskoj sa «više predstavnika vlade i Židovske zajednice», s ciljem postizanja suglasnosti sa «hrvatskim sugovornicima, da ma kakve nacionalističke pojave treba ugušiti u zametku». Istaknuo je i «uznemirujuća zbivanja» u vezi pjevača, zvanog «Thompson», koji je počeo je isticati razne simbole ustaškog vremena na koncertima».

Pred Božić, ABC je izvijestio da će u Australiji nastupiti „kontraverzni Hrvat Thompson“, imenovan po strojnici, s ekstremno nacionalističkim pjesmama koje glorificiraju hrvatsku nacističku prošlost. Naveli su da je u Maksimiru bilo oko 50 000 ljudi, mnogih obučenih u uniforme Ustaša, fašističkog režima koji je podržavao Hitlera. Po Ephraim Zuroffu iz Simon Weisenthal centra mnogi su pozdravljali nacističkim pozdravom a da Thompson nikada nije osudio simbole koji predstavljaju progon i masovno ubijanje Židova i Cigana.

Jednog od svjetski najuglednijih gradskih vijećnika koji je u Čikagu na funkciji već 35 godina g. Bernarda Stona, Židova, pokušalo se nagovoriti da spriječi koncert Thompsona u Chicagu, a

zbog optužbi za antisemitizam i neonacizam. Fra Jozo Grbeš ga je zapitao zašto Židovi dozvoljavaju ovakvu zloupotrebu Židovskog stradanja. Koncert je održan.

Konačno, ovih je dana u otvorenom je pismu SDP-u grupa intelektualaca i javnih djelatnika navela koncert Thompsona kao «... očit primjer potiranja vrijednosti antifašizma i demokracije ... uzvikivanjem profašističke poruke *Za dom spremni*, isticanjem ustaških simbola te šovinističkim skandiranjem... «

Sjećanje na mladost

Thompsonovim se koncertom ponovno bavim iz dva razloga. Prvo, jer se o svjetskim odjecima tih koncerata zna pre malo i fragmentarno, i jer se u prvi plan ne stavljuju ocjene Thompsona i njihova razložitost, nego imena i funkcije pojedinaca koji te ocjene izriču. Drugi je razlog što me progoni jedna usporedba: kolovoza 1969. u Woodstocku je održan najveći festival mlađih moje generacije. I tamo je na prekide padala kiša... Prisustvovalo je oko 200 000 mlađih, nastupilo 32 muzičara. U trenucima značajnih sukoba i promjena u zemlji, mlađi su se okupili muzikom, i u izuzetnom miru slavili mir i ljubav. No vodeći su urednici tražili da se koncert prikaže kao socijalna katastrofa - kao gužva u prometu, kao nepodobno ponašanje, kao neodgovornost policije... Samo 18 godina kasnije izdata je marka a Woodstock festival je zauvijek ušao u legende kulture... Bez obzira koliko se mojim vršnjacima i današnjoj omladini primjerenom učini usporedba Woodstocka i Thompsonova nastupa na Jelačić placu, neporeciva je činjenica da su moćni oduvijek teško shvaćali prekrasnu dobrotu, brigu i mir mlađih...

Dio moćnih Evrope i svijeta bahato, banalno i površno ocjenjuju vrijeme i događaje obrane i stvaranja Hrvatske. Olako se postavljaju krive dijagnoze i nameće pogrešna terapija. Teško da u ovakvu svijetu i može biti drugačije. No to je samo razlog više da Hrvatska sama, dostojanstveno, slobodno i otvoreno istraži istinu o sebi. Javne ocjene i napisи koji podsjećaju na onu «*tko drukčije kaže taj kleveće i laže i osjetit našu će pest*» nemaju moralnu vrijednost i ne vode nikamo.

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatali zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da "nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi". S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Dr. sc. Antun Abramović,

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. Ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine***Nikola Bilić, dipl. inž.***

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira

Prof. dr. sc. Nikola Buble

Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik

General Miljenko Crnjac

Joško Čelan, novinar i publicist

Mirko Čondić, pukovnik HV u m.

Prof. dr. sc. don Josip Čorić

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik

Prof. Ante Čuvalo, Ph. D. - Predsjednik Association for Croatian Studies/ACS

Prof. Ikica Čuvalo

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Mate Ćavar, umirovljenik

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj

General Ljubo Česić Rojs

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj

Prof. dr. sc. Ante Čorušić

Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik

Akademik Žarko Dadić

Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.

Ivan Debeljak, dipl. iuris

Zlata Derossi, prof.

Julije Derossi, književnik

Prof. dr. sc. Goran Dodig

Admiral Davor Domazet Lošo

Željko Dorotić, gospodarstvenik

Dubravka Dragaš, dipl. arheolog

Dr. sc. Tomislav Dragun

Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Ante Filipović, brigadir u m.
Ivan Gabelica, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof., dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Josip Jović, kolumnist i publicist
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Andelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta Stuttgart
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik

Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürmberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Domagoj Ante Petrić, novinar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško
Akademik Stanko Popović

Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramnjak, profesor
Toni Ramnjak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i Zagrebačke županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.
general-bojnik Željko Sačić
Marin Sagner, glumac
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Ivan Strižić, književnik
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Adela Šubić, umirovljenica

Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Zora Trek-Čižek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur
Dr. sc. Ante Vukasović
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

VEČERNJE OBRTNIŠTVO G. BEKAVCA

U «Večernjem listu» od 21. 7. u tekstovima Tihomira Dujmovića i Ivana Bekavca komentira se pismo Hrvatskoj javnosti o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona. Mediji su zabilježili i da ga je potpisalo 80-ak akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i poznatih ljudi. Očito je Dujmović dobro informiran pa je znao da se pismo i dalje potpisuje pa spominje već stotinu potpisnika. Naime, pismo s više od 200 potpisnika bit će objavljeno u «Hrvatskom listu» i u «Hrvatskom slovu». Bekavac piše o nečemu o čemu nije informiran čak ni iz tiska ili hoće umanjiti i onu prvu brojku pa tvrdi kako se radi o «desetak ili više».

Dujmović doista izvrsno komentira cijeli slučaj kada vlast - «demokrati» - po prvi put zabranjuju koncert i to zato što će se pjevati pjesme koje nisu zabranjene. Da, do kada se Hrvati trebaju braniti od onoga što netko misli da oni misle; do kada trebaju raditi ono što netko misli da trebaju radili? Upravo im Thompson pokazuje da ne trebaju raditi ono što neki misle da trebaju. On im pokazuje da je to normalno demokratsko pravo. A Thompson nije ustaša niti propovijeda ustaštvo. On je hrvatski branitelj kojeg optužuju da je ustaša. Dakle, vraćamo se u 1990. i balvan revoluciju – a i u ranija vremena - kada su za velikosrbe svi Hrvati bili ustaše.

S druge strane g. Bekavac optužuje Thompsona što pjeva takve pjesme. Logika njegova napada je tipa: Ako ne koristiš svoja ljudska prava nitko ti ih neće oduzeti. Ako ih koristiš tko ti je kriv što ti ih oduzmu. Molim g. Dujmovića da ovo objasni svom kolegi, jer ne vjerujem da je on u stanju to razumjeti.

Jadnog g. Bekavca čak je posramio i HHO, koji je debelo umiješan u napade na Thompsona. Shvatili su da su i oni sudjelovali u poništavanju Thompsonovih ljudskih prava pa su osudili zabranu! Očito je g. Bekavac mislio da «puše u isti rog» s HHO-om («Čovjek ponekad pomisli da su, u naše vrijeme, 'crveni' i 'crni' na istom zadatku.», a oni ga iznevjerili. Sram ih bilo, zar ne?

Mediji i sama HINA je objavila da smo pismo poslali dr. Slobodan Lang i ja. Međutim, g. Bekavac konstatira: «Ne bismo se začudili da je taj apel proizведен u dušobrižničkom obrtništvu

nekoga 'ultrahrvata' poput Josipa Pečarića». Zamislite koliko je to inteligentno zaključivanje. Ne čudi me što je s takvom logikom odustao u pokušajima da stekne neku veću titulu u znanosti od one najmanje.

Naravno, to je uvredljivo i za dr. Langa jer ga g. Bekavac ignorira. Još uvredljivije je za više od dvjesto potpisnika koji su eto tako glupi da ih na takvo ponašanje «navuče» nekakav «ultrahrvat». Jasnih desetak akademika, tri biskupa, četrdesetak sveučilišnih profesora i svi ostali to ne vide. Ali srećom imamo g. Bekavca koji će im otvoriti oči.

A možda g. Bekavac i nije tako priglup kako izgleda po ovom tekstu. Možda ga je samo razbjesnio Milan Ivkošić kada je u «Večernjem listu» od 27. 6. 2008. tekstrom *Pečarić: prešućeni svjetski ugled* narušio medijsku šutnju o međunarodnoj konferenciji meni u čast. Što će učiniti naš g. Bekavac kada bi znao da mi je npr. posvećen jedan broj međunarodnog časopisa «Banach Journal of Mathematical Analysis» gdje su ugledni svjetski matematičari posvetili svoje radevine meni. Sugeriram g. Bekavcu da im uputi protestno pismo – i oni su «nasjeli» «ultrahrvatu».

Konačno pitam se je li g. Bekavac toliki neznanica da ne zna moje prezime ili ga namjerno iskriviljuje. To i nije važno jer sugerira da je na njegov tekst dovoljno odgovoriti na način da se u njegovo prezime umjesto slova «e» napiše «eee».

**PREDSTAVLJANJA KNJIGE
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU
ČAVOGLAVE – DAN DOMOVINSKE
ZAHVALNOSTI, 5.8.2008.**

Govor Ozane Ramljak

Dame i gospodo,
lijepo vas pozdravljam i s radošću i ponosom vam čestitam veliki
praznik – Dan pobjede i domovinske zahvalnosti!

Biti 5. kolovoza u Čavoglavama postala je već lijepa tradicija
zahvaljujući prije svega iznimnoj energiji, talentu i volji našeg
poznatog pjevača, i ne samo pjevača, Marka Perkovića Thompsonsa,
koji je u ovom trenutku s nama kao počasni gost i kojeg od srca
pozdravljam. A osobita mi je čast pozdraviti i msg. Antu Ivasa,
biskupa šibenskoga.

U ovu pobjedničku čavoglavsku tradiciju danas ćemo utkati i
predstavljanje jedne knjige. No nije to obična knjiga i njezin autor
nije običan autor. Naime, akademik Josip Pečarić jedan je od vodećih

svjetskih matematičara, autor više knjiga, između ostalog i glavni urednik međunarodnog časopisa Mathematical Inequalities & Applications, ali o njegovoj znanstvenoj djelatnosti malo ćete čuti u našoj javnosti; kao što je malo poznato da je u lipnju ove godine u trogirskom hotelu Medena održana međunarodna znanstvena konferencija Mathematical Inequalities & Applications 2008. u njegovu čast, povodom njegova šezdesetog rođendana, na kojoj je sudjelovalo 135 matematičara iz 27 zemalja. U sustavnom prešućivanju prolazi i njegov golemi publicistički rad; on je, naime, autor ili suautor više od 20 publicističkih knjiga u kojima hrabro, pošteno i beskompromisno ukazuje na sve one bolne točke naše prošlosti i sadašnjosti koje nas, budući zamagljene, nedorečene, iskrivljene, izmanipulirane, trajno opterećuju. Tisak o svemu tome uglavnom nema što reći kao da pokazuje kako na djelu izgleda sjajna, duhovita i ironična rečenica Stanislava Jerzyja Leca: „Prozor u svijet može se zatvoriti novinama.“

Knjiga na čijem smo se predstavljanju danas okupili nosi naslov *Zločinački sud u Haagu*, ali nije to knjiga koja se bavi isključivo Hagom; splet je to raznovrsnih tekstova koji govore o svim haškim sjenama koje su pale na našu svakodnevnicu i koje tako uspješno pridonose stvaranju letargične i turobne atmosfere, atmosfere rezignacije, zatupljivanja, nивeliranja, atmosfere u kojoj bi zaista bilo moguće povjerovati da su svi isti, da je svaka misao uzaludna, da je svaka borba besmislena, da se sve može kupiti i da se čak ni neko opće civilizacijsko, nacionalno, ljudsko poštjenje ne isplati. Ali nije istina da su svi isti, nije istina da je svaka misao uzaludna i borba besmislena. I nije istina da ne postoji druga mogućnost nego prepustiti se struji, prestati se nadati, polagano se predati. I baš stoga, baš u ovim vremenima, naša odgovornost velika je jer naša domovina ima naše lice, a to lice sami moramo umiti, sami se moramo uspraviti, sami moramo podignuti čelo, vratiti dostojanstvo, sami moramo raščistiti puteve kojima ćemo ići.

Stara kineska narodna poslovica kaže - Blato može dragulj uprljati, ali ga ne može pretvoriti u blato – i bilo bi je se dobro sjetiti svaki put kad nam se učini da od blata ne vidimo dragulj.

I na kraju, nedavno sam u jednom razgovoru čula nedoumicu o tome u kakvoj su se to čudnoj vezi našli akademik Pečarić i Thompson. A veza je, zapravo, vrlo logična. U svim ovim napadima

na Thompsona koji su u posljednje vrijeme poput plimnog vala prekrili Hrvatsku, lako je prepoznatljiv isti onaj mentalitet na koji akademik Pečarić već dugo i sustavno ukazuje i bespoštedno ga raskrinkava – mentalitet kojem su neke istinske vrijednosti istinski problem, među njima čak i ono najosnovnije ljudsko pravo na vlastito mišljenje, pravo na koje se upravo svi ti napadački raspoloženi selektivni demokrati i selektivni humanisti iz našeg javnog života i sami pozivaju, istovremeno se upinjući da u pluralizmu glasova opstane samo njihov glas.

Ali i ovom knjigom akademik Pečarić, po tko zna koji put, jasno poručuje: Mi ne smijemo i nećemo šutjeti. Ne, mi ćemo misliti, pisati, govoriti i – pjevati!

Govor Damira Pešorde

MATEMATIČAR KOJI SVOJ KREDIBILITET ULAŽE U OBRANU HRVATSKIH INTERESA

Nova knjiga *Zločinački sud u Haagu* akademika Josipa Pečarića predstavljena u Čavoglavama na 13. obljetnicu Oluje, a predstavljači su bili Damir Pešorda, dr. Josip Ćorić i dr. Slobodan Lang.

Nije nipošto slučajno da knjigu Josipa Pečarića *Zločinački sud u Haagu* predstavljamo danas i ovdje (op. a. Čavoglave, 5. 8. 2008.). Ne radi se samo o simbolici, nego se radi i o nastavku borbe za hrvatsku stvar drugim sredstvima. Slobodu i neovisnost našoj zemlji izborili su branitelji pod vodstvom prvog hrvatskog predsjednika, ali posao izgleda time nije bio dovršen. Svima su ovih dana puna usta branitelja, ali njihovo djelo, hrvatska sloboda i neovisnost, svakodnevno se ugrožava i umanjuje. Licemjerne su te pohvale, koje bi trebale izazivati ponos i snažiti domoljublje, a izazivaju samo gorak okus u ustima. Zašto? Zato što se hrvatska stvarnost ne poklapa sa slikom Hrvatske iz usta slatkorečivih političara. Hrvatski generali čame u haškom i hrvatskim zatvorima, hrvatskim se granicama sprdaju susjedi i redikuli poput Joška Jorasa, potpredsjednik hrvatske vlade slavi 27. srpnja dan kada su lički Srbi podigli ustanak. Najjunačkiji čin, ili bolje reći zločin tog njihovog ustanka 27. srpnja 1941. je da su izvukli iz vlaka drvarske župnike koji se vraćao s hodočašća iz Knina, oderali mu kožu, nabili na kolac i pekli ga na ražnju. Uostalom, znamo kako to izgleda kada oni dižu ustanak. Eto, te i takve datume danas obilježava i slavi nekoć ponosna, Tuđmanova Hrvatska.

U Čavoglavama slavi narod, u Kninu paradira vlast

Između ostalog, i zbog toga je dobro da postoje ljudi kao akademik Pečarić, da govori i piše istinu danas kada su mnogi drugi intelektualci odustali, preplašili se ili se jednostavno predali i prodali. Nekako je logično i da njegovu dvadeset drugu publicističku knjigu

predstavljamo upravo na obljetnicu "Oluje" i upravo ovdje, u Čavoglavama koje su postale svojevrsno mitsko mjesto, mjesto gdje Dan domovinske zahvalnosti slavi narod, dok u Kninu paradira vlast.

Akademik Pečarić je matematičar, matematičar s daleko najvećim brojem znanstvenih radova objavljenih u relevantnim svjetskim publikacijama među hrvatskim matematičarima, jedan od najvećih naših živućih znanstvenika. Nedavno je njemu u čast bio održan veliki znanstveni skup o kojem je naš tisak sramotno šturo izvijestio. Neupućen čovjek mogao bi se začuditi: kako to da se prešućuje znanstveni skup eminentnih svjetskih matematičara održan u Trogiru i posvećen jednom našem znanstveniku, a nekih drugih znanstvenika pure su novine i s povodom i (češće) bez povoda?

Međutim, nama koji živimo tu i koliko-toliko pratimo intelektualna previranja u ovoj zemlji, jasno je zašto je tomu tako. Akademik Pečarić jednostavno nije podoban. Medije i uopće javnu scenu u Hrvatskoj su od dvije tisuće do danas gotovo u potpunosti preuzeli tzv. ljevičari, a zapravo kriptojugoslaveni. Koji, kako im sve bolje ide, sve više gube ovaj početni "kripto" i sve otvorenije nastupaju kao obnovitelji "jugoslavenskog" kulturnog kruga. Zapravo odrađuju svoj razdržavljajući posao za domaće i inozemne nalogodavce, čiji je, sad već očit, cilj obnova nekakve zapadnobalkanske asocijacije.

Ne smeta njima što je Pečarić čuven matematičar, nego im smeta što on kao čuveni matematičar svoj znanstveni i intelektualni ugled i kredibilitet zdušno ulaže u obranu hrvatskih interesa. Narušava im medijski konstruiranu, lažnu sliku hrvatskog domoljuba kao zatucanog i primitivnog "desničara". Smeta im što on u svojim briljantno napisanim polemikama, analizama i esejima secira i razobličava laži na hrvatsku štetu.

Knjiga o kojoj je danas riječ podijeljena u šest cjelina. U šarolikom rasponu tema od Haškog suda do prijepora u hrvatskoj znanstvenoj zajednici Pečarić razvija dramu recentne hrvatske stvarnosti u kojoj su uloge, čini se, unaprijed zadane. Uloga tragične junakinje Hrvatskoj, uloga produžene ruke usuda Haškom tribunalu itd. Ono što posebno smeta jest to da su dežurni tumači "hrvatske krivnje" dobro raspoređeni domaći paraziti koji svoje projekte guraju uglavnom na račun poreznih obveznika otkako je Soros zavrnuo

pipu. Njihovu mimikriju Pečarić razara svojim tekstovima već dugi niz godina. Logika, jasnoća i izravnost njegovo su glavno oružje. Kad tko od domaćih povjesničara zavapi "Pa što hoće taj Pečarić, on je matematičar, a ne povjesničar!"- možemo biti sigurni da je matematičar matematičkom preciznošću otkrio slabu točku povjesničareve konstrukcije. Sad to što su nekim hrvatskim povjesnicima milije konstrukcije negoli traganje za istinom, nije matematičareva krivica.

Autor se, uz povjesne prijepore, dohvaća i raznih aktualnih društvenih fenomena iz područja kulture i svakodnevnog života. Tu njegov precizni, analitički, gotovo znanstveni diskurs prelazi u eseistički. U tom smislu posebno bih izdvojio dva teksta iz druge cjeline: *Tko su arbitri hrvatske javne scene? Anacionalni jugonostalgičari i Thompson*. U prvom od tih tekstova Pečarić među prvima u hrvatskoj javnosti jasno, neuvijeno i, što je najvažnije, argumentirano progovara o tome kakva je stvarna uloga određenih javnika iz kulturnih i znanstvenih krugova u Hrvatskoj. Može se stoga reći da je Pečarić, u neku ruku, preteča teze admirala Domazeta o "vučjem čoporu" kao udarnoj šaci projekta destabilizacije Hrvatske i njenog uvlačenja u neke nove balkanske asocijacije.

U tekstu o Thompsonu autor raščlanjuje pravu pozadinu medijskog linča tog pjevača zabavne glazbe koji u svojim pjesmama jednostavno i srčano slavi neke osnovne ljudske vrijednosti, posebno domoljublje i vjeru. Lako je razabratи sjenu arbitra i zavijanje čopora u pozadini. Pečarić to i čini, precizno, duhovito i vehementno. Najnovije sramotne akcije koje ohrabreni nastavljači ustanka od 27. srpnja daleke 1941. poduzimaju protiv Marka Perkovića nisu, naravno, akademika Pečarića ostavile ravnodušnim. On je pokretač i prvi potpisnik dvaju pisama upućenih hrvatskoj javnosti, koje su potpisali brojni hrvatski uglednici i intelektualci, a u kojima se apelira na hrvatsku javnost da ne dopusti "zabranu hrvatske pjesme".

Intelektualac s vjerom u logiku

Osobno držim ta pisma vrlo važnim za aktualna događanja u Hrvatskoj, ali i za hrvatsku kulturnu povijest. Njihov inicijator, ali i svi potpisnici, tim činom obavljaju svoju obavezu intelektualaca prema društvu, i to u onom najpozitivnijem, najčasnijem smislu. Čini mi se da je ovo po prvi put u nekoliko zadnjih godina da hrvatski

intelektualci nisu jednostavno odšutjeli jednu, slobodno se može reći, protuhrvatsku provokaciju, koja nije samo protuhrvatska, nego i uistinu protudemokratska po svojoj naravi. U normalnim demokratskim državama zabranjeno je zabranjivati koncerne!

Simptomatično je da su se na istoj strani u ovom unutarhrvatskom prijeporu našli najpoznatiji hrvatski matematičar, Pečarić, i najpoznatiji hrvatski pjevač, Thompson. To ukazuje na činjenicu da se o hrvatskim interesima na adekvatan način ne brinu oni koji su za to plaćeni, to jest političari, nego se tog posla moraju prihvataći ljudi kojima politika nije potrebna, koji imaju svoj ugled i svoje zvanje izvan i mimo politike. Ni Pečarića ni Thompsona u političku arenu ne vuče želja za slavom ili materijalnim probitkom, to su u stanju priskrbiti svojim radom i ugledom u poslovima kojima se bave, nego čisti, iskreni domoljubni impuls. Zato oni valjda i jesu danas ovdje s narodom, dok su oni, koji bi po naravi svoga zanimanja s narodom moralni biti, negdje drugdje.

Posebne cjeline u knjizi čine autorovi tekstovi s predstavljanja vlastitih knjiga, kao i tekstovi o knjigama drugih autora. Tu se Pečarić otkriva kao intelektualac s nepokolebljivom vjerom u logos, to jest riječ, razum i logiku. Kvalitete njegova stila, jasnoća i preglednosti, i tu dolaze do izražaja. Tako da, govoreći o knjizi kojeg drugog autora, zna u nekoliko pasusa raščlaniti neku temu, izvući srž na površinu, sažeti bit neke povijesne kontroverze, o kojoj su napisani brojni tomovi knjiga, a da još nije na zadovoljavajući način razriješena. Govoreći, primjerice, o knjizi Ivana Strižića "Žrtvoslov slunjskog kotara", akademik Pečarić daje i brzopoteznu raščlambu "jasenovačkog mita", detektira njegove današnje promicatelje u ponešto ublaženijoj verziji, problematizira cijeli kontekst aktualnih tendencija zlouporabe povijesti ... A sve to potkrepljuje brojkama, citatima, paralelama i uokviruje tezom, eksplisiranom u spominjanom tekstu o "arbitrima hrvatske javne scene", koja se proteže kroz cijelu knjigu kao nit poveznica: *"Sve to skupa je jedna velika „igra“ koja treba ubiti ponos hrvatskih ljudi. Jer s ljudima bez ponosa lako je manipulirati. Takvi ljudi će ispunjavati sve ono što gazde od njih traže. Zato je kineski filozof i našao najbolju riječ za one koji pomažu svjetskim moćnicima u tome: najodvratniji ljudi!"*

Završna skupina tekstova u knjizi, naslovljena kao *Ponešto o znanosti*, otkriva i onaj aspekt Pečarićeva rada koji je najširoj javnosti možda manje poznat. javnosti. Pročitamo li pozorno tekstove iz ove završne cjeline u knjizi, uočit ćemo da autor i u uskom krugu svoje profesije (matematika) ili u nešto širem (znanost u cjelini) vodi one iste bitke kao i u tekstovima s temama općedruštvenog i političkog karaktera. Tu u jednom tekstu, naoko uzgred, iznosi i misao koja bi se, po mom mišljenju, mogla označiti kao svojevrsni autorov Credo koji povezuje njegov znanstveni i publicistički rad, ali i otkriva njegov intelektualni i ljudski habitus: "Jer istina je samo jedna – DVA i DVA je ČETIRI, a neistina imaš koliko hoćeš, i TRI, i PET, i ŠEST ..." Danas se tiska mnogo knjiga, različitih, ali onih koje prožete spomenutim načelom vrlo malo. Stoga će ova dvadeset druga publicistička knjiga akademika Pečarića, siguran sam, naći zahvalne čitatelje.

«Hrvatski list», 14. kolovoza 2008.

Prof. dr. sc. Slobodan Lang,

DOŠLI SMO U ČAVOGLAVE, OKUPLJENI PJESMOM I LJUBAVI ZA HRVATSKU

Kao i za dan branitelja u Zagrebu, prije pjesme, a nakon molitve u Kninu, sakupili smo se u Sokratovom šatoru da prikažemo razgovaramo o knjizi, vodimo dijalog međusobno i našim kritičarima.

Naš moral utvrđen u obrani demokratske Hrvatske države nije samo u hrabrosti vlastitih uvjerenja već i u hrabrosti da ih branimo kad ih se dovodi u pitanje.

Bitka za istinu danas je sudbonosna borba za Hrvatsku. Sjećanje i na Sokrat u njegovom vremenu ugrozili su učeni ljudi. Učeni ljudi ne moraju, a mnogi u presudnim trenucima ni nisu bili dobri ljudi. Povežimo znanje i dobro.

Svaki od nas ima svoju istinu, tek zajedno možemo razvijati istinu, dobrotu i vjeru. Zajedništvo je vrijednije od odvojene istine.

Meni je Thompson prvo branitelj a tek potom pjevač

Kao liječnik zalažem se za Zdravlje, a kao branitelj branio sam Pravo na dom. Nikada neću birati, Zdravlje ili Dom – i pozdravljam vas Zdravo i Za Dom.

Akademik Pečarić je prihvatio izazov, na istina ili pravda, već Istina i Pravda

Lijevo i desno su danas u politici besmisleni, direktni su oblici korupcije mišljenja

Prva od Deset zapovijedi počinje «*Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.*» To je zapovijed slobode svakom od nas.

Ne može se stvarati slobodnu Hrvatsku država bez prava i odgovornosti slobode svakog čovjeka.

U vrijeme 'Oluje' bio sam savjetnik Predsjednika Tuđmana, prvi savjetnik u povijesti za sprečavanje genocida. Savjetovao sam mu, on je naredio i Hrvatska vojska je spriječila genocid u Bihaću, nakon što ga Ujedinjeni Narodi nisu spriječili u Ruandi, a ni UN ni Evropa u Srebrenici.

Zločin je nazivati 'Oluju' zločinom.

Milošević je vodio Srbiju iz nacionalizma u totalitarizam i rat.

Tuđman je poveo Hrvatsku u obranu i demokraciju.

Detuđmanizacija je oduzimanje malim narodima pravo na ravnopravnost, izgradnju demokratske države, vjeru i dostojanstvo – volje i sposobnosti da svoju državu brane od totalitarizma i agresije.

«Arena», 11. kolovoza 2008.

Govor Josipa Čorića

"Ti me zavede, o Jahve, i dadoh se zavesti, nadjačao si me i svladao me. A sada sam svima na podsmijeh iz dana u dan svatko me ismijava. Jer kad god progovorim, moram vikati, naviještati moram: "Nasilje! Propast!" (Jr 20, 7-8)...Iako je situacija bezizgledna pa se čuju riječi poput: "Proklet bio dan kad se rodih, dan „„proklet bio čovjek koji ocu mom dojavi: "Rodio ti se sin, muškić!" (Jr 20, 14-15)...No i u tom očaju osjeća srce: "Sa mnom je Jahve kao snažan junak! Zato će moji progonitelji posrnuti i neće nadvladati". (Jr 20, 11).

Stanje u narodu opisuje suvremenim : 'Da bezuman je moj narod...djeca su nerazumna, ništa ne shvaćaju, mudri su tek za zlodjela, ali činiti dobro ne umiju...nema čovjeka...Ja ih nasitih, a oni preljub učiniše. Oni su ko ugojeni, sileni konji, ržu za ženom bližnjega svoga...da u mome narodu ima zlikovaca, kao ptičari vrebaju iz zasjede postavljaju zamke, hvataju ljude...prava sirote ne sreću, ne mare za pravo sirotinje...proroci laž proriču, a svećenici poučavaju na svoju ruku. A mojem narodu to omilje...jer od najmanjega do najvećega svi gramze za plijenom, od proroka do svećenika svi su varalice. I olako liječe ranu naroda moga vičući: 'Mir! Mir' ali mira nema...Laž, a ne istina prevladava na zemlji!' (Usp. Jr 4,22.25. ; 5,7-8; 5,26...28...31; 6,13-14;). Ne mijenja se lako narod izabrani, niti njegove vođe, jer će prorok Mihej zapisati: "Glavari njegovi sude prema mitu, svećenici njegovi poučavaju radi zarade, proroci njegovi bale za novac." (Mih 3,11). Apostol pak ljubavi Ivan dovikuje:

"Ne sudite po vanjštini nego sudite sudom pravednim!" (Iv 7, 24).

Nije li i u hrvatskom narodu često stvarnost bila kako ju opisuju starozavjetni proroci, a ipak i tada bijaše onih koji su digli srca gore. Opisuje ih veliki hrvatski pjesnik Vladimir Nazor u svojim poemama nastalim prije nego li se je, on morski vuk, dao u plovљenje čamcima preko jedne Kupe. U svojim 'Hrvatskim kraljevima' dovikuje:

'Rekoše: vi ste uvijek bili roblje

a povijest vaša nalik je na groblje
na kome niti pravog krsta nema
ponegdje ploča bezimena nijema i korov svuda.
Uza sve su pute otaca vaših kosti razasute
U rodnom tlu mrtvaca san ne drijemljу
Pognojili su kao đubre zemlju.
Da to nam kažu, a u meni na sve to kliče:
Lažu! Iako nema ploča, spomenika, zidina, kuća,
pergamena, slika
Ja znam što bje i kako bje.
Ne razasute na sve četr' strane
Već u mom srcu leže ukopane,
Otaca mojih put i kosti sve...Njih mrtvih ja sam živi
spomenik...S Nazorovskim ponosom
priznat ćete mi da nije lako govoriti i uspjeti sve zadovoljiti. Skoro
je to i nemoguće.

Kako nam je bilo?

MILE PECIĆ, Slunjski župnik u svojoj knjizi: 'Godine otpora i hrabrosti' donosi: "Iz dobro poznatih razloga nismo mogli popisati, javno oplakati i pomoliti se za žrtve Drugog svjetskog rata sve do pobjede demokracije 1990. godine. Svoju smo tugu krili punih 45 godina. Nakon višestranačkih izbora počeli smo vraćati dug našim pokojnicima. Čitavo poslijeratno razdoblje morali smo slušati laži o genocidnosti Hrvata. U svjetlu najnovijih ratnih strahota kada su počinjena tolika zvjerstva nad našim narodom, stradanja u II. svjetskom ratu i neposredno nakon njega dobivaju sasvim drugo svjetlo. Odmah moramo reći da ne smijemo licitirati s našim žrtvama, poticati revanšizam i osvetu. Ali, do istine moramo doći. Istina će nas jedino oslobođiti svih mistifikacija i manipulacija i dati nam solidnu osnovu za daljnji život."

(...)

Ne mogu se načuditi kako neki poistovjećuju pad Berlinskog zida s padom komunizma. Pao je zid, ali su ostale opeke i to u glavama onih kojima je zid činio ugodnu hladovinu, a bili smo svjedoci kako su se prodavale opeke...I kao što nema prestanka rada radioaktivnih procesa kada se ugasi atomska centrala tako nema

slobode čovječanstvu dok se ne operu komunistički mentaliteti u svima koji su živjeli pod njegovim plaštem... Za to će trebati desetljeća, a i više. Danas živimo u ozračju dvaju k(komunizam i razulareni kapitalizam) i kada se zbroje imamo 2 ka, odnosno kaka, a znamo što to znači.

Domovinski rat nas je oslobođio od parazita na listovima hrvatskog nacionalnog stabla, ali su ostali skriveni nametnici na korijene tog stabla i dok se njih ne riješimo i onemogućimo u njihovoј prljavoј raboti, mi smo nemoćni.

Koliko li bi trebalo 'vesti' u Hrvatsku oftalmologa zbog tolikog broja slijepaca koji vide što nema, a ne vide ono što ima?

Pisati istinu često znači biti u absolutnoj manjini i u sukobu sa svima, pa i sa samim sobom.

Istini je najviše otvoren tzv. mali čovjek. Samo mali čovjek je velik dok se drži Boga i njegova zakona. Uostalom tko bi danas od nas, a pogotovo od 'glavešina' mogao slaviti ovaj veliki dan domovinske zahvalnosti da ne bijaše tzv. malih ljudi, spremnih dati sve da bi oni, koji za njima ostaju, imali sve. Zato je danas naše srce i misli usmjereno na zahvalnost onima koji su prerano prešli – Dizdarovski rečeno – na drugu stranu rijeke. U neku su ruku sretni da ne moraju gledati ostvarenje proročkih riječi hrvatskog mučenika, žrtve udbaških likvidiranja u tuđim zemljama, Brune Bušića:

U jednom od svojih tekstova iz 1975. Bruno je napisao:

'Da smo složni i čestiti davno bismo imali državu. A bit će nje, rodit će se slobodna Hrvatska kad padne Berlinski zid i kad se budu rušila komunistička krvava carstva kao kule od karata. Nema ni jedne države da je nastala bez krvavih gaća. Vjerojatno ćemo se i mi morati pobiti za slobodu sa Srbima, a možda i sa Turcima. Teret rata morat ćemo podnijeti svi podjednako.'

... No kad se oslobođimo srpskog ropstva i stvorimo državu, vidićete kako tek **naši kradu**. Svak nas je stoljećima kroo i potkradao, a najteže će i najgore biti kad nas naši budu krali te prodavalci svjetskim jebivjetrima i makro lopovima. Navalit će na nas kao velike ptice grabljivice. Tada će biti najveće i nerješivo pitanje - kako nas tada **spasiti od nas samih**?

Što li se je sve govorilo, pisalo, šaputalo o stvarima o kojima je slobodni svijet slobodno i javno raspravljaо, a ovdje su se godine života bez sunca i slobode kretanja dijelile svakome kojem je 'veliki

komunistički brat' odlučio zavrnuti vratom? 'Velikom bratu' i njegovim sljedbenicima se je dogodila najveća nesreća, rodila se hrvatska država. Naučeni u školi komunizma, gdje i đavoli idu na nastavu, jer ne znaju lagati i uništavati kao crveni drugovi, lagati, snalaziti se na tudi račun, brzo pročitaše stanje konfuzije mlade hrvatske države i opet se pojavljuju kao naši oslobođitelji na izvan napadajući nedjela majčice partije, a djelujući kao najrafiniraniji komunistički barjaktari. E Franjo, Franjo besmrtni, zašto učini najveći grijeh i ne ostvari lustraciju barem pred kraj 20. st.?

Možda je njih imala pred očima velika svjetska 'ljepotica', patološkom mržnjom ispunjena prema Hrvatima, Karle del Ponte, nazvavši nas 'podlim kurvinim sinovima'. Mi bismo to doista i bili da nam je ona svima mater. I kada sam čitao jedan intervju s njezinim eksmužem on nema riječi kojima bi je nahvalio kao ženu, inteligentno stvorene, jedino se nije usudio predložiti je izboru za mis. U sebi sam na glas reagirao pred grupom Talijana, jer je to izшло u talijanskim novinama: 'Kada je toliko egzemplarna zašto si je napustio? Valjda su mu preveli kako je zovu braća Srbi: 'Ni baba ni deda!'

No možda Karla katkada ima i pravo.

Uostalom kako razumjeti i složiti slijedeće dvije izjave: "Ustaše su bili oni koji su željeli hrvatsku državu. Iskoristili su samo šansu koju su im omogućile svjetske okolnosti da ostvare državu. Hrvati nisu bili fašisti, nego su htjeli svoju državu. A ako je i bilo zločina, bio je to rat u kojem su ratovali svi protiv svih." i : "NDH niti je bila nezavisna, niti je bila država, niti je bila Hrvatska. Ona je bila tvorevina koju je stvorio okupator... a priče o tome kako je NDH za nešto zaslужna, ona je zaslужna za zločin kojeg se i danas Hrvati moraju sramiti" (Prva izjava Stjepana Mesića dana 1992. god. na tribini u Švicarskoj – a druga dana 1996. australskom radiju SBS, 16. veljače a objavljeno u 'Spremnosti' 28. ožujka od istog Stipe). Koliko je taj bard pokazao svojim životom do sada da mu je do istine ne bih se čudio da izda i treće saopćenje potpuno suprotno od prvog i drugog.

Ne misle valjda naši demokrati da su oni zaštićene svete krave. Ja ni u Indiji ne bih kravu smatrao svetom, a kamo li u mentalitetu ostataka nekad nesvrstane Jugoslavije koja je u tom pogledu bila sijamska blizanca Indiji.

Zato i onima, koji su se raznim makinacijama dočepali vlasti potvrđujući općepoznatu činjenicu da **svi hormoni s godinama idu dolje, jedino hormon vlasti ide u obrnutom smjeru.** Moj odnos prema vlasti se znade: nijednu vlast ne volim, a svaku poštujem onoliko koliko ona poštuje prava svakog, posebno tzv. 'malog' čovjeka. Bez straha stoga treba poručiti svima ono što Ivan Pavić Mrgud poručuje u svojoj besmrtnoj pjesmi:

HRVATOM SE ZVAT!

Zbunjen, uz nemiren, još ne mogu spat',
Spoznaja mi gorka suzom muti vid,
Prije tri godine ja odoh u rat,
A ti doma sjediš, i nije te stid
Hrvatom se zvat'!

Domovini dadoh sve što mogu dat',
A ti vrebaš što još možeš joj oteti.
Gledajući te sada trebao sam znat'
Da ti nije bilo ni na kraj pameti
Hrvatom se zvat'!

Važno ti je bilo svoju mrežu tkat',
U virove mutne bacat je po noći,
Stalno vući punu i nikad' ne stat',
Nadajući se tajno, da ćeš ipak moći
Hrvatom se zvat'!

Rat nas još udara, k'o kovački bat!
 Smrt nam grobnim dahom i sad život briše,
 Kao bijesna bura tanke trave vlat!
 Preživim li, kunem ti se; Nećeš više
 Hrvatom se zvat'!

/ Ivan Pavić-Mrgud (r. 1958.)/

Analizu Haškog suda prepuštam kompetentnijim od mene, a tu je nezamjenjivo britko matematičko pero akademika Josipa Pečarića, kojemu nije uspjelo ništa promaći što je do sada bilo dostupno dohvatiti, a možemo zamisliti kakva će situacija nastati kada se dođe do dokumenata sa 'skrivene strane mjeseca' kako bi rekao hrvatski emigrant, uznik i pisac Mirko Vidović. Ipak se usuđujem s njime pitati u kojem omjeru su pred taj sud došli vojskovođe agresorske i obrambene vojske? Nije li sramotno kako je prošla zločinačka trojka Vukovarskih krvnika? I to pred očima čitavog svijeta. Zar je manja sramota davati odličja bilo Nizozemskom, bilo kojem drugom bataljunu koji su omogućili krvavi, Drakulin ples srpskoj bratiji nad nezaštićenim narodom?

Ja sam prozaik, ali drage su mi pjesme pogotovo one koje govore istinu i gdje se ne treba napinjati da bi se shvatio neshvatljivi smisao. U časovima kada nas zahvati depresija nad narodnom sudbinom sjetimo se naše burne i teške povijesti. Bilo je dana puno gorih nego danas. U jednom od takvih veliki hrvatski pjesnik Augustin Harambašić želi zaustaviti hrvatski egzodus kojim završavamo ovo predstavljanje u ovom časnom mjestu borbe za hrvatski opstanak u Čavoglama, koje su rodile ne samo Marka Perkovića Thompsona:

'Nek se diče Rusi svojom veličinom

*I Francuzi svojom silnom otadžbinom,
 I Englezи svojim silnjem mornarstvom
 (dodao bih – i Kanada svojim svesilnim bogatstvom)
 Ne zavidam njima sve lipote ote
 Van Hrvatske za me ne ima lipote.'*

I neće je biti, a i ne smije je biti!

Govor Josipa Pečarića

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim. Organizator ove veličanstvene proslave Dana domovinske zahvalnosti učinio mi je veliku čast što je i ovo predstavljanje uvrstio u program Proslave. Zahvaljujem im se na tome. Zapravo, knjiga je trebala biti tiskana tek u rujnu i vjerojatno bi bila kompletnija – posebice dio o pismima potpore Marku Perkoviću Thompsonu, ali smatrao sam da je mnogo bolje da to bude sada u vrijeme najcrtnjih dana za hrvatsku demokraciju – vrijeme intenzivnih pokušaja ponovne zabrane slobode misli, zabrane hrvatske pjesme, ukidanja ljudskih prava.

Zahvaljujem se i voditeljici Ozani Ramljak što je opet tako sjajno vodila jedno predstavljanje moje knjige. Simbolično je to što da joj je djevojačko prezime Perković. Uvjerili ste se i sami da sam s pravom ponosan na nju. Naime njezin otac proslavljeni splitski glumac i moj dragi prijatelj Rade Perković je Hrvat iz Boke kao i ja.

Naravno da posebna zahvalnost ide i predstavljačima knjige. Ponosan sam što su mi i prijatelji.

Damir Pešorda je sjajni kolumnist „Hrvatskog lista“. Vjerujem da ga čitate iz tjedna u tjedan. Bili smo zajedno - jedan do drugoga - na jednoj izbornoj listi iako smo znali da nemamo nikakve šanse u vrijeme kada hrvatski narod voli birati između onih koji su omogućili hvatanje generala Gotovine i onih koji su ga uhvatili. On je napisao i Pogовор u knjizi, na čemu mu također zahvaljujem.

Treba li uopće nešto reći o velikom humanisti profesoru Langu? To da je istinski borac za ljudska prava? Pa on jednostavno voli ljude. Ali i svoj narod! To drugo ga čini nepoželjnim za neke udruge koje se navodno bore za ljudska prava. Zato je čak i on „desničar“. Jer voljeti svoj narod, svoju državu i doprinijeti njenom stvaranju im je kao nešto loše i nazadno. Moš mislit. Upoznali smo se davno - na prosvjedima zbog suđenja Virovitičanima. Tada smo nas dvojica smo prvi i uspjeli „probiti“ policijski kordon i zapalili svijeće ispred vrata vojnog suda. Naravno, znamo za mnoge njegove akcije, ali i za njegove tekstove o Thompsonu – možete ih vidjeti i u ovoj knjizi. A

zajedno smo vodili akciju oko Pisma hrvatskoj javnosti povodom zabrane Thompsonovih koncerata.

Profesor dr. don Josip Čorić je uz akademika Dubravka Jelčića pisao i jedan od dva predgovora ove knjige na što sam mu posebno zahvalan. Moram priznati da sam na dragog imenjaka i posebno ljubomoran: ima mnogo više – od mene - tekstova koje su „naše“ novine odbile tiskati. Predstavljao sam njegove knjige pa znam da je to mnogo ugodnija pozicija od ove kada on predstavlja moju knjigu. Zašto? Pa kada govorite prije njega još vas netko i sluša. A tko će vas slušati poslije njega?

Na kraju s posebnim zadovoljstvom zahvaljujem se g. Marku Perkoviću Thompsonu što je prihvatio biti počasnim gostom ove promocije. Mladenka Šarić, u „Večernjem listu“ od 2. kolovoza 2008. navodi i jednu moju tvrdnju koju sam više puta ponovio: „Dok nam akademik Josip Pečarić u nedavnom razgovoru u povodu prosvjednog pisma protiv zabrane umaškog koncerta, primjerice, kaže da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, Damir Kajin pjevaču poručuje: “Thompson, go home! Idi u Čavoglave i тамо promiči svoje ustaštvo! U Istri sigurno nećeš!”

Kako je moguće da uopće postoje takvi koji tvrde isto što i Kajin? O tome kako je do toga došlo i tko je u tome sudjelovao iz vani i iz Hrvatske pisao je profesor Lang i njegov tekst dajem u ovoj knjizi. Međutim, uvijek je problem i u nama samima. Zašto braniteljske udruge – što više njih zajedno - ne podnesu kaznene prijave protiv Kaina i svih onih koji javno zagovaraju ovakve tvrdnje? Naime, i u spomenutom tekstu u Večernjem listu doslovce čitamo nešto što je opće poznato: „a u prvim ratnim godinama, s 'thompsonom' visoko podignutim u zrak, u spotu pjesme 'Bojna Čavoglave, uzvikivao 'za dom', dok mu je zbor uzvraćao 'spremni'“. Dakle pjesma se tako izvodila i u Domovinskom ratu i svo vrijeme do danas, a kao takva je postala dio povijesti toga rata. Postala je iznimno važan dio veličanstvenog hrvatskog Domovinskog rata. Evo kako ju je doživljava jedna doktorica znanosti. Dr. sc. Inga Lisac mi piše: „Thomsonovu pjesmu 'Nećete u Čavoglave' prvi sam puta čula u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski koncem 1991. na koncertu nakon povratka Branitelja s položaja, a Marko Perković je pjevao u uniformi, duge uvojite kose, iscrpljenog no poletnog izgleda, i djelovao na sve nas takovom snagom čvrstim riječima pjesme i

posebnom melodijom kojom je te riječi izražavao da je primio naše ovacije. Ja sam tada bila svjesna: Taj mladi čovjek ima budućnost nacionalnog vođe, a pjesme su mu poput budnica. Sadrže opjevane činjenice, poziv na zaustavljanje nepravde, čovjekoljubivost, domoljubnost, poziv na slogu. Sve skupa je zavijeno u muzičku formu pomalo mističnog melosa, koja doista odiše krševitošću, prekoplanskim zovom, i pozivom koji odjekuje na daleko, poput surog sokola s Vile Velebita. Slušala sam ga na još jednom koncertu nedavno u Ciboni, i sav dojam se ponovio, Imam i CD i volim to preslušavati, i ne narušava mi sklonost ka "ozbiljnoj" umjetnosti: klasika, belkanto itd. On stvara jednodušje.“

Taj spot koji se spominje u „Večernjem listu“ pokazuje da Thompsonova pjesma koju napadaju izvorno izvođena na isti način kao i danas tijekom Domovinskog rata. Dakle svi oni koji takvu pjesmu povezuju s nečim drugim a ne s Domovinskim ratom svjesno iskrivljuju sam Domovinski rat i našu povijest i oni koji ju žele mijenjati pokazuju da im je želja mijenjati istinu o domovinskom ratu! A ne znam zemlju koja bi tako nešto tolerirala. Ali ova zemlja sudi, uhićuje osuđuje naše generali samo zato što su obranili Hrvatsku. Zato braniteljske udruge ne trebaju prozivati na to Državno odvjetništvo, kako se to čini u Hrvatskom slovu od 1. kolovoza 2008., već same – ponavljam što više njih zajedno -. trebaju podnositи kaznene prijave protiv svih koji na takav način iskrivljuju Domovinski rat, pa bio to predsjednik države, vlade, kaini, predsjednik židovske udruge s ustaškim pedigreeom, ili oni koji zastupaju interes znakovlja protiv kojih smo se u Domovinskom ratu borili. Dovoljan dokaz da se radi o prljavoj zločinačkoj raboti jeste spot koji se spominje u „Večernjem listu“. To je dokaz da oni koji napadaju Thompsona zapravo napadaju hrvatski Domovinski rat. Napadaju hrvatsku državu!

A to što je Thompson stalno na meti svih takvih njemu je na ponos. Pa očito je da u njemu vide najveću prepreku rastakanju ove države. Zar to ne pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam napisao, još davno na knjizi koju sam mu svojevremeno poklonio ovdje u Čavoglavama, a i više puta ponovio - da je jedan od najvećih živućih Hrvata.

Na kraju dopustite mi da svima njima, a i još nekim dragim ljudima, poklonim knjigu Mladena Pavkovića „Razgovori s Josipom

Pečarićem“, Koprivnica, 2006. Naime sudbina te Pavkovićeve knjige je i najavila ono što se dogodilo s nedavnom matematičkom konferencijom koja je bila organizirana meni u čast. Unatoč činjenici da je na njoj sudjelovalo 135 znanstvenika iz 27 zemalja hrvatski mediji (i ne samo oni) su je pokušali „sakriti“ od hrvatske javnosti. Željeli su „zaštитiti“ hrvatsku javnost od strašne spoznaje da u svijetu znanosti i poneki hrvatski znanstvenik ima popriličan ugled. Naime, Ministarstvo kulture odbilo je Pavkovićev zahtjev za otkup (za knjižnice po Republici Hrvatskoj) ponekog primjerka te knjige. Vjerujem razlog tomu je ono što je napisao dr. Milan Vuković, a dano je na zadnjoj strani korica:

«Knjigu 'Razgovori s Josipom Pečarićem', trebali bi pročitati svi kojima je Hrvatska u srcu, jer to je jedan nevjerovatno kreativan prikaz rasta i sazrijevanja u znanstvenom, stručnom i nacionalnom pogledu. Knjiga je jasan odgovor svima koji, kao 'velikosrpske sluge', mogu danas u Hrvatskoj izjednačavati agresora i žrtvu, jer, kako kaže pisac, 'takvo izjednačavanje ide u prilog velikosrpskom interesu'!»

Još jednom hvala vam svima što ste došli na današnje predstavljanje!

ZAGREB, 23. RUJNA 2008.

Govor Zdravka Tomca

Akademik Josip Pečarić jedan je od najplodnijih hrvatskih publicista, pravi kroničar hrvatskog društva. Akademik Pečarić je istaknuti matematičar, ugledni svjetski znanstvenik. Zato su njegove publicističke knjige o bitnim procesima u političkom i društvenom životu Hrvatske, o borbi za istinu o Domovinskom ratu, o obrani hrvatskog identiteta i naše slobode vrlo zanimljive, jer u njegovim knjigama nema relativnih ocjena manipulacije, skrivanja istine ili prešućivanja istine. Pečarić je neposredan, jasan i ubođit u svojim ocjenama. U pogовору knjige Damir Pešorda s pravom ističe kao bitnu činjenicu moto Pečarićevog publicističkog i intelektualnog djelovanja: "Istina je samo jedna, dva i dva je četiri, a neistinâ imaš koliko hoćeš, i tri, i pet, i šest...". U društvenim znanostima - politologiji, sociologiji i drugima, postoji mogućnost manipulacije, postoji mogućnost relativizacije istine, postoji mogućnost prešućivanja pa i svjesnog iskrivljavanja istine. U matematici takva mogućnost ne postoji. U matematici dva više dva su uvijek četiri.

Matematika ima gvozdenu logiku, tako da se činjenice ne mogu subjektivno prikazivati. Može se reći da Pečarić u svojim publicističkim radovima pokušava pisati matematičku istinu. Zato je ponekad za mnoge, navodno, preoštar, ekstreman, isključiv i nekooperativan. Zato što Pečarić govori i ono što se drugi ne usude reći. Dok mi, kritičari Haškog suda, oštiri i manje oštiri, govorimo o nepravednom sudu, o političkom sudu, Pečarić daje pravu matematičku dijagnozu: Haški sud je zločinački sud. On je zločinački ne zato što sudi za počinjene zločine u raspadu Jugoslavije i velikosrpskoj agresiji, nego je zločinački zato što se i sâm služi zločinačkim metodama u pretvaranju istine u laž, a laži u istinu. Pečarić dokazuje gvozdenom matematičkom logikom da je podizanje optužnica protiv nevinih ljudi, držanje nevinih ljudi nekoliko godina u zatvoru, pa onda puštanje tih ljudi na slobodu kao da se ništa nije dogodilo, težak zločin protiv slobode i dostojanstva čovjeka. Kako to Haški sud radi smisljeno, radi se o zločinu s

predumišljajem, ne zločinu iz nehata, nego o zločinačkom pothvatu. Za Pečarića organiziranje i djelovanje Haškog suda može se okvalificirati kao smišljeni zločinački pothvat protiv istine i pravde.

Ako se hrvatski narod krvotvorinama pokušava od žrtve agresije pretvoriti u agresore, ako se obrambeni rat i oslobođanje vlastite zemlje tretira kao zločinački pothvat, onda nema nikakve dvojbe da je tako smišljeno djelovanje suda zločinački pothvat protiv istine, slobode i pravde. Zato mislim da je Josip Pečarić u pravu kada kritizira ne samo hrvatsku politiku koja je prihvatile takav zločinački sud kao navodni sud pravde, nego kada kritizira i nas kritičare toga suda što nismo dovoljno hrabri, što relativiziramo djelovanje toga suda i što se ne usudimo pravim riječima kvalificirati i opisati rad toga suda. Meni se posebno svidiđaju oni dijelovi knjige akademika Pečarića u kojima on analizira i razotkriva bijedu hrvatske politike, posebno dijela hrvatskih političkih elita koji ne samo prihvaćaju zločinački sud u Haagu, nego ga i servisiraju i pomažu, koji čak uvjeravaju hrvatski narod kako se radi o суду pravde, i kako nema alternative nego poslušno izvršavati sve što se od nas traži. I sam sam dosta pisao o djelovanju i postojanju haške mreže u Hrvatskoj, ustvari, o Petoj hrvatskoj koloni, bez koje Haški sud ne bi mogao djelovati kao zločinački sud protiv interesa hrvatskog naroda, ali s određenim ogradama za razliku od Pečarića koji bez ikakvih ograda i relativiziranja secira po imenu i prezimenu hrvatsku političku elitu. Bezbroj je dokaza za djelovanje Pete hrvatske kolone.

Ona se nalazi u medijima u Hrvatskoj. Svi znamo da postoje novinari i urednici u Hrvatskoj koji dobivaju instrukcije u stranim veleposlanstvima, koji su stalni gosti na večerama i drugim seansama na kojima se daju direktive i dezinformacije koje treba proširiti. Kada je trebalo Hrvatsku pritisnuti onda su ti novinari širili tako dobivene dezinformacije o tome da je Gotovina, npr., u Hrvatskoj ili Hercegovini, da se skriva u samostanu, izmišljali su da je viđen na raznim mjestima u Hrvatskoj, izmišljali su jatake i širili su mnoge druge laži. Ima bezbroj dokaza o tome da strane obavještajne službe slobodno vršljaju po Hrvatskoj, posebno MI6, da bitno utječu na izbore u Hrvatskoj, da imaju svoju mrežu preko koje mogu diskvalificirati političare koji brane nacionalne interese, a promovirati one koji će bespogovorno slušati strane gospodare. Nema nikakve dvojbe da su hrvatske političke stranke, neke više, a

neke manje, ekspoziture stranih gospodara, da se lažno predstavljaju da su hrvatske, iako su ustvari "Bruxellske", jer više rade na provođenju odluka i interesa "Bruxellesa" u Hrvatskoj nego što štite hrvatske nacionalne interese u Bruxellesu.

Postoje u Hrvatskoj političari na vrlo značajnim dužnostima koji su bitni oslonac zločinačkog suda u Haagu, koji pomažu taj sud, štite taj sud i dostavljaju materijale za zločinačko djelovanje toga suda protiv interesa hrvatskog naroda. Svjedočenje predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića, ima ključnu ulogu u krivotvorenim optužnicama protiv Hrvatske i hrvatskog naroda, protiv državnog i vojnog vodstva Hrvatske. Postavlja se pitanje je li slučajno da je uz Mesića iz političkog vrha najčvršći oslonac hrvatske politike u Bruxellesu Vesna Pusić. Iako je izgubila izbole, postala je ključna osoba u Hrvatskoj i Hrvatskom saboru za suradnju s Europskom unijom. U Hrvatskoj djeluju ljudi u sudstvu i tužilaštvu, i drugdje, koji su glasnogovornici zločinačkog suda u Haagu. Da absurd bude veći, mnogi hrvatski odvjetnici koji su zaradili ogromni novac kao odvjetnici optuženih, vrlo su sustavno u javnosti branili krivotvorene haške optužnice i Carlu Del Ponte, a ne svoje branjenike. Među njima zvijezda je Ante Nobile. Nema nikakve dvojbe da je Haški sud ne samo zločinački nego i politički sud, jer vrlo sustavno pokušava ostvariti određene političke ciljeve, pisati krivotvorenu povijest o raspadu Jugoslavije i krivotvorinama napraviti veliku povjesnu intervenciju u kojoj će se amnestirati krivac, a žrtva proglašiti krivcem.

Akademik Pečarić sve to vidi, kao što vide i mnogi drugi, ali za razliku od većine: i akademika, i intelektualaca i mnogih drugih ljudi, koji o tome šute, on piše i govori. On okuplja malu grupu hrabrih koja piše pisma, poduzima razne druge akcije kako bi prevladali letargiju u Hrvatskoj, kako bi potakle ljudе da se suprotstave i zločinačkom Haškom sudu, i Petoj hrvatskoj koloni, i moralno korumpiranim hrvatskim političarima, koji služe stranim gospodarima, a ne vlastitom narodu. Pečarić prepoznaje, npr., zašto je i 8 godina nakon smrti Franje Tuđmana, Franjo Tuđman i dalje najnapadaniji hrvatski političar. Pečarić prepoznaje, detektira i opisuje na koji način u Hrvatskoj djeluju titoističke i antituđmanovske snage, na koji način i zašto se diskreditira Katolička crkva i zašto se nastoji onemogućiti izražavanje bilo

kakvog hrvatskog domoljublja. Pečarić zato u svom javnom političkom i društvenom djelovanju pokušava okupiti što veći broj intelektualnih domoljubnih snaga koje će se javno suprotstaviti policajcima ljudskih duša koji nastoje svako izražavanje domoljublja i ljubavi prema domu, obitelji, naciji i vjeri prokazati kao navodni šovinizam, konzervativizam, kao homofobiju, kao nešto natražnjačko i štetno. Pečarić u svojoj knjizi puno piše o Marku Perkoviću - Tompsonu, ustvari o fenomenu Tompson, preko kojega se lome koplja o tome kakva će Hrvatska biti. Postavlja se pitanje zašto je Tompson toliko na udaru, zašto se nastoji onemogućiti njegovo pjevanje, zašto se svi oni koji vole njegove domoljubne pjesme, pokušavaju diskreditirati i oblatiti.

Postoji samo jedan razlog. To je strah od njegove popularnosti, od domoljubnog zanosa i od desetina tisuća ljudi koji na njegovim koncertima pjevaju i s puno emocija pokazuju svoje domoljublje, svoju vjeru u hrvatski nacionalni identitet, svoju ljubav prema domu, domovini i svojoj katoličkoj vjeri, koja je bitni dio identiteta hrvatskog naroda. Zahvaljujem akademiku Pečariću što me je pozvao da govorim o njegovoj knjizi. To tim više što se u našim javnim istupima u mnogim stvarima razilazimo, što o nekim bitnim pitanjima različito mislimo. Međutim, u bitnim pitanjima se slažemo. U ovoj knjizi akademik Pečarić u poglavljju "Hrvatska danas", odnosno u I. Glavi toga poglavљa: "Sadašnji trenutak u Hrvatskoj" navodi šire citate iz moje knjige "Tuđmanizam i mesićizam" u kojoj u predizbornu vrijeme pišem o opasnostima koje prijete Hrvatskoj ako pobijedi trijumfirat MPM - Milanović, Pusić, Mesić. (str. 101. - 110.) Pečarić navodi deset točaka iz moje knjige "Tuđmanizam i mesićizam" u kojem ukratko opisujem što bi se dogodilo s Hrvatskom ako bi pobijedio na izborima trijumfirat MPM. Pečarić se slaže s tih deset točaka, ali mi prigovara što sam bio naivan, što sam dao podršku Sanaderu i HDZ-u kao manjem zlu, kako bi se spriječila pobjeda trijumfirata MPM, te tvrdi da nema razlike između Sanadera i Mesića, između Sanadera i Milanovića, i Vesne Pusić. Pečarić mi prigovara da nije u redu optuživati Milanovića, Mesića i Pusiću za nešto što je odavno prihvatio Sanaderov HDZ. Pečarić smatra da nema razlike i da sam pogriješio što sam u Sanaderu i HDZ-u video manje zlo te tvrdi da sam time pomogao da nakon

izbora Sanader, Milanović, Mesić i Pusićka ostvare onih deset točaka na koje sam upozoravao.

Za nekoliko mjeseci će biti godinu dana od izbora, pa je moguće već na temelju prakse ocijeniti u kojoj mjeri sam bio naivan jer sam pretpostavljaо da će Sanader i HDZ čvršće braniti hrvatske nacionalne interese nego što bi to činio trijumfirat Milanović, Pusić, Mesić. Priznajem da sam očekivao više. Ali mislim da nije moguće osporavati neke rezultate koji su postignuti. Sanaderova politika prema Bosni i Hercegovini ipak je u praksi različita od Mesićeve, Milanovićeve i Pusićkine politike. I odnos prema Domovinskom ratu, prema Crkvi, usprkos razočaravajućeg ponašanja HDZ-a u doноšenju Zakona o suzbijanju diskriminacije i nekim drugim konkretnim pitanjima, ne može se izjednačiti s Mesićevom, Milanovićevom i Pusićkinom politikom. Slažem se da treba pritiskati i kritizirati i Sanadera i HDZ, ali mislim da nije dobro da se izbrišu sve razlike, čak da se tvrdi da bi za Hrvatsku bilo bolje da je na vlast došla anacionalna ljevica, jer se ona, navodno, ne bi usudila tako drastično izdavati nacionalne interese kako to čini Sanader i HDZ u svojoj pokorničkoj politici prema stranim gospodarima. Pred nama su predsjednički izbori. Upravo zato što se u nekim bitnim pitanjima i SDP i HDZ na vrlo sličnim pozicijama, trebalo bi jasno formulirati strategiju kako doći do trećeg rješenja, kako se udružiti u kandidiranju nestranačkog kandidata koji bi mogao čvršće braniti hrvatske nacionalne interese.

Mislim da to mora biti kandidat građana: intelektualac, domoljub, sposoban čovjek, emocionalni Hrvat i vjernik, dobar organizator i čovjek koji ima viziju kako u uvjetima 21. stoljeća formulirati novu nacionalnu politiku, kako dobiti podršku naroda, kako prekinuti hrvatsku šutnju. To ne može biti kandidat ni ljevice, ni desnice. To mora biti kandidat građana, domoljuba i vjernika, emocionalnih Hrvata, poštene Hrvatske, čovjek čistih ruku koji će osigurati demokratsku budućnost Hrvatske i novu hrvatsku slogu bez koje nema budućnosti. Zato ne smijemo nasjedati na političke i medijske podvale, koje nastoje diskvalificirati unaprijed svakog kandidata koji nije pod kontrolom bilo HDZ-a, bilo SDP-a i HNS-a. Predsjednik Hrvatske po Ustavu je nestranačka osoba, neideološka osoba, on se mora jednako odnositi prema lijevima i desnima. To ne može kandidat HDZ-a ni SDP-a. To može samo nestranački kandidat

iza kojeg stoje građani i njihove institucije, domoljubi i vjernici, dakle, većinska Hrvatska. Da bi došli do takvog kandidata mora se svestrano i objektivno procijeniti stanje u Hrvatskoj i Mesićeva vladavina, kako ne bi dobili novog Mesića koji će smjenjivati hrvatske generale, lažno svjedočiti protiv Hrvatske i prijetiti biskupima, te rehabilitirati komunistički antifašizam kao navodni temelj ove Hrvatske, a rušiti Domovinski rat kao jedini mogući temelj demokratske Hrvatske.

Uvjeren sam da će akademik Pečarić i dalje otvoreno, iskreno i istinito secirati hrvatsko društvo i poticati mnoge da prekinu svoju šutnju kako bi izašli iz sadašnjeg stanja u kojem se sve više domoljublje i ljubav prema domu, obitelji, domovini i vjeri pokušava sotonizirati, pa čak i zabraniti javno izražavanje. Ovdje je danas hrvatski branitelj i pjevač, Marko Petković - Tompson počasni gost, kao simbol koji svojim pjevanjem i domoljubljem potiče nas Hrvate da izademo iz letargije i da sami odlučujemo o svojoj sudbini, da budemo svoji na svojem. Rekao sam jedanput Tompsonu: "Hvala Vam, jer Vi svojim pjesmama možete učiniti više za hrvatski narod nego sve naše knjige, članci i govor." Zato mi je izuzetno draga gospodine Tompson, što ste svojom nazočnošću došli dati podršku akademiku Pečariću i svima nama koji se knjigom i pisanjem na svoj način borimo da tisuće Hrvata mogu slobodno na vašim koncertima izražavati i svjedočiti svoju ljubav prema domu, obitelji, Domovini i Bogu. Hvala Vam!

Govor Josipa Pečarića

Dozvolite mi, na početku, da vas sve lijepo pozdravim i da vam se zahvalim što ste u ovolikom broju došli na današnje predstavljanje.

Zahvaljujem se Hercegovačkoj franjevačkoj provinciji što mi je, po tko zna koji put, omogućila predstavljanje moje knjige u ovoj prekrasnoj dvorani.

Knjiga je tiskana zahvaljujući donatorima gospodi Ivu Paradžiku i Marijanu Medvidoviću, a samo predstavljanje su pomogli gospoda Frano Marušić i Velo Čerkez. Hvala im na tome kao i na svemu što su ranije činili da bi moje knjige ugledale svijetlo dana.

Naravno, posebna zahvalnost ide i predstavljačima knjige. Kako su g. Pešorda i prof. Lang govorili na prvom predstavljanju knjige u Čavoglavama, ovdje ču samo ponoviti ono što sam rekao tamo:

«Damir Pešorda je sjajni kolumnist „Hrvatskog lista“. Vjerujem da ga čitate iz tjedna u tjedan. Bili smo zajedno - jedan do drugoga - na jednoj izbornoj listi iako smo znali da nemamo nikakve šanse u vrijeme kada hrvatski narod voli birati između onih koji su omogućili hvatanje generala Gotovine i onih koji su ga uhvatili. On je napisao i Pogовор u knjizi, na čemu mu također zahvalujem.

Treba li uopće nešto reći o velikom humanisti profesoru Langu? To da je istinski borac za ljudska prava? Pa on jednostavno voli ljude. Ali i svoj narod! To drugo ga čini nepoželjnim za neke udruge koje se navodno bore za ljudska prava. Zato je čak i on „desničar“. Jer voljeti svoj narod, svoju državu i doprinijeti njenom stvaranju im je kao nešto loše i nazadno. Moš misliti. Upoznali smo se davno - na prosvjedima zbog suđenja Virovitičanima. Tada smo nas dvojica prvi i uspjeli „probiti“ policijski kordon i zapaliti svijeće ispred vrata vojnog suda. Naravno, znamo za mnoge njegove akcije, ali i za njegove tekstove o Thompsonu – možete ih vidjeti i u ovoj knjizi. A zajedno smo vodili akciju oko Pisma hrvatskoj javnosti povodom zabrane Thompsonovih koncerata.»

Što reći o akademiku Dubravku Jelčiću? Kako mu se zahvaliti? Ponosan sam na to što mi je prijatelj i što smo suradnici. On je, uz Dubravka Horvatića, najzaslužniji što sam se zadnjih osam godina mnogo intenzivnije okrenuo publicističkom djelovanju. Horvatićev

odlazak u vječnost spriječio nas je u ispunjenju Horvatićeve želje da zajedno obilazimo hrvatske sredine predstavljajući naše knjige i da napišemo barem jednu knjigu zajedno. Ali zato sam ponosan što s akademikom Jelčićem imam tri zajedničke knjige, što je predstavljaо skoro svaku moju knjigu i što smo u svim drugim akcijama s otvorenim pismima išli zajedno. Zahvaljujem mu i zato što je, pored prof. dr. don Josipa Čorića, napisao jedan od predgovora ove knjige. Znate li kako je don Josip u Čavoglavama komentirao tvrdnjу Carle del Ponte da su Hrvati podli kurvini sinovi? Rekao je: "Mi bismo to doista i bili da nam je ona svima mater."

Zahvaljujem se i prof. Tomcu na sjajnom izlaganju. Naravno, neobično je to što se on zahvaljuje meni što sam ga pozvao da govori tako sjajno o mojoj knjizi i mom radu. A pozvao sam ga upravo zato što se, kako on kaže: »...u našim javnim istupima u mnogim stvarima razilazimo, što o nekim pitanjima različito mislimo. Međutim, u bitnim pitanjima se slažemo.» I izbor predstavljača je poruka! Uvjetno govoreći i on i prof. Lang pripadaju hrvatskoj ljevici, a akademik Jelčić i g. Pešorda hrvatskoj desnici. Naglasak je na «HRVATSKOJ». U normalnoj državi nema razlike između «ljevice» i «desnice» kada su u pitanju nacionalni interesi, ili kako prof. Tomac kaže u bitnim pitanjima. Kako Hrvatska nije takva država onda je bitno okupljati se i zajedno djelovati na tim bitnim pitanjima.

A normalno je da se u mnogo čemu ne slažemo. Na primjer ja ne vidim nikavog rezultata iz «drugačije» politike Sanadera u BiH. U BiH je danas, a na to upozoravaju i hrvatski biskupi, položaj konstitutivnog hrvatskog naroda gori nego u vrijeme Jugoslavije. A da ne ponavljam kako mi ni danas nije jasno zašto je bolje uhapsiti Gotovinu nego ga ne uhapsiti. Ako je bolje ne uhapsiti ga, onda je jasno da ga se nije hapsilo u vrijeme Račanove vlasti jer je HDZ bio doista hrvatska stranka. Postojanje istinske hrvatske stranke u oporbi učinilo je to da ga se nije smjelo hapsiti.

Inače još prije izbora 2003. najavljivao sam ulogu vodstva HDZ-a u hapšenju generala Gotovine. Npr. tvrdnjom: «Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu.» Jedan moj tekst imao je naslov: «Ima li razlike između Sanadera i Mesića?». Odgovor je bio dan u podnaslovu: «Mesić je uzor Sanaderu!» Kada su mnogi dolaskom Sanadera bili iznenađeni njegovom politikom govorio sam im da sam

to predvio u mojim tekstovima, a da ja samo molim Boga da nisam u pravu. I danas bih volio da nisam u pravu!

Dakle, i ovakav izbor predstavljača je samo poruka da se svi trebamo okupiti oko zajedničkog kandidata na predsjedničkim izborima. Nije tajna da ja podržavam kandidaturu prof. dr. Miroslava Tuđmana, tj. da pripadam grupi oko akademika Ivana Aralice koji je to najavio u svom intervjuu «Hrvatskom listu». U «Večernjem listu» sam već spomenuo kako sam još 2000. na Amac mreži pisao (tada sam bio u Australiji) kako je HDZ odmah trebao odgovoriti na pokrenutu detuđmanizaciju (tj. rashrvaćivanje Hrvatske) i na napade na obitelj Tuđman najavom da će njihov kandidat na slijedećim predsjedničkim izborima biti upravo Miroslav Tuđman. Tako bi poručili da im nije samo važna vlast – jer će ići s kandidatom koji nije član HDZ-a. A takva poruka bi itekako trebala zabrinuti detuđmanizatore jer bi morali računati i na vrijeme kada će im opet jedan Tuđman biti predsjednik države.

S prof. Tuđmanom sam se upoznao tek kada je predstavljaо moju knjigu «Za hrvatsku Hrvatsku», dakle 2001. Njegovog oca, našeg Predsjednika, osobno nisam nikada upoznao. Posebno mi je bilo simpatično kako ga je zaintrigirao taj moј način pisanja, dakle to što prof. Tomac naziva «pisanjem matematičke istine u publicistici». Naime, želio je pročitati neku moju knjigu iz matematike. Srećom odgovorio sam ga od toga. Međutim, kada čitate njegove knjige vidjet ćete da ni on nije daleko o pisanja «matematičke istine». Druga zgoda je posebice neobična. U jednom svom radu došao je iz nekih statističkih podataka do jedne formule. Pokazao mi je taj rad i upozorio sam ga da je u matematici poznata metoda po kojoj može doći to takve formule. Bio sam šokiran kada je kompjutorski izračun potvrdio – s malim odstupanjem – ono do čega je on došao bez kompjutora. Ni danas mi nije jasno kako mu je to uspjelo!

A danas mi trebamo predsjednika koji je suprotnost sadašnjem. Dakle, čak i ono što bi se prof. Tuđmanu uzelo kao mana, npr. nije populist već vrhunski intelektualac, može se pokazati kao prednost. A da ne govorimo o tome da nam mediji neće biti dostupni. Ali, trebaju li prezimenu Tuđman i mediji?

Zato sam i rekao «Večernjaku da je Miroslav Tuđman naš najbolji mogući izbor. Uostalom to su već mediji i potvrdili. Spomenuto je niz imena. Uzbudilo ih je samo ime - dr. Miroslav

Tuđman! Oni su svjesni koga se moraju bojati. Njihove reakcije pokazuju da nemaju namjere mijenjati svoju podaničku politiku prema Bruxellesu. Da su prihvatili Tuđmanovu kandidaturu, bili bi napokon i pobjednici na predsjedničkim izborima. Očito, kao i na prethodnim, draže im je izgubiti nego mijenjati taj podanički mentalitet.

A moraju se bojati i zbog činjenice da se ne može trpati u isti koš vodstvo i članstvo HDZ-a. Mnogi članovi HDZ-a misle isto što i mi. Mnogi od njih će glasovati za našeg kandidata.

Hoćemo li mi biti na visini zadatka? Hoćemo li se, kao na ovom predstavljanju, okupiti svi oko zajedničkog kandidata – onog kojega se oni jedino i boje?

Na kraju moram se zahvaliti Marku Perkoviću Thompsonu što je, kao i u Čavoglavama, prihvatio biti počasnim gostom ove promocije. U Čavoglavama sam spomenuo kako je Mladenka Šarić, u „Večernjem listu“ od 2. kolovoza 2008. navela moju tvrdnju da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata. Interesantno je da je to glavna tema najave današnjeg predstavljanja na Portalu za pisce, umjetnike, novinare i znanstvenike «Webstilus» tekstrom «Zaigrani akademik». Naime, ne prenose moju izjavu već tvrde da sam rekao kako je «Thompson najveći živući Hrvat». I tako naši pisci, umjetnici, novinarima (kojima to mogu i oprostiti) i znanstvenici (kojima ne mogu) pokazuju da ne razlikuju ove dvije tvrdnje. ne vide razliku između «jedan od najvećih» i «najveći». Uvijek se zabrinem nad hrvatskom znanostu kada vidim da imamo i takove znanstvenike. I onda iz Instituta Ruđer Bošković šalju elektroničkom poštom obavijesti ljudima da svi vide koliko su glupi. Prirodoslovci kojima je strana logika. Nevjerojatno!

Kao, strašno je da ja nisam rekao da je to neki znanstvenik, a onda kažu kako se «poigravam cijelokupnom znanstvenom javnošću uvodeći i druge akademike u svoju igru i navodeći ih da srozavaju svoj ugled potpisivanjem nekakve peticije u obranu lika i djela najvećeg živućeg Hrvata, gore spomenutog pjevača...» Dakle «poigravam» se s desetak akademika i preko četrdeset sveučilišnih profesora, a oni kao žale što neko od takvih navodno po mom izboru nije «najveći živući Hrvat». Ili se radi o piscu tko je toliko zaljubljen i moj «lik i djelo» da misli da je meni lako poigravati se s tolikim znanstvenicima. Inače sam tekst pokazuje uvjerenje autora u srpsku

nadmoć nad Hrvatima, što je tipično za jugo-komuniste u Hrvatskoj: Zar je moguće da je netko živio u Beogradu, a ostao je Hrvat? Ili: Zar može netko biti Srbin rođen u Hrvatskoj, a voljeti Hrvatsku? Inače, iz njihova kuta zaista logična pitanja, jer oni žive u Hrvatskoj, vjerojatno se izjašnjavaju kao Hrvati, a i dandanas, kao i ranije, provode velikosrpske interese.

Naravno, mogao bih vas mnogo više zabavljati komentirajući ovaj priglup tekst, ali neću. Samo ču vas obavijestiti kako smo naš ugledni kolumnist Mate Kovačević i ja pri završetku sastavljanja knjige *Bilo je jednom i to u Hrvatskoj - Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*. Tu će znatno biti proširen onaj dio knjige koju danas predstavljamo o njemu. A knjiga počinje velikim Thompsonovim intervjuom u kome on govori i o našim otvorenim pismima povodom napada na njega!

Naravno, ne mogu ne iskoristiti prigodu za jedan mali komentar. Naše «ljevičare», jugo-komuniste ili – najbolje je reći – boljševike opet je Thompson uzbudio izjavom, koja je prva među izjavama tjedna za «Hrvatski list» od 11. rujna 2008.:

«Doći ćemo u Istru, Pulu, u Arenu, u krajeve gdje još ima komunizma. Ubit ćemo komunizam. Mi nismo nasilnici, pobijedit ćemo ljubavlju jer ljubav ruši sve zidove.»

HL se pita: «Što je to loše opet rekao Thompson?»

Naravno da je boljševicima, jer Thompson nije govorio Istranima već samo boljševicima kojih još ima u vodstvu IDS-a, loše sve što je rekao. Zar njima nije strašna i sama pomisao na smrt komunizma? Pa Hrvatska je jedina država u kojoj komunizam živi, u kojoj komunisti vladaju, a boljševici zabranjuju koncerte. I još im Thompson ponovo spominje ljubav, a nema većeg zločina za hrvatske boljševike od ljubavi prema hrvatskom narodu.

A ima i jedna mala nepreciznost i u Thompsonovoj izjavi. Naime, ne treba nigdje otići da bi ubijao komunizam. On to čini svojim pjesmama i svojim životom svakim danom. I zato ga toliko i napadaju!

SPLIT, 29. RUJNA 2008.**Govor Branimira Lukšića**

Hrvatska država i hrvatski narod proživljavaju teške trenutke. Kako akademik Pečarić navodi u ovoj knjizi, nastavlja se radikalna detudmanizacija Hrvatske, što znači njezino rashrvaćenje, vrši se rasprodaja hrvatskoga nacionalnog blaga strancima, ponižavaju se hrvatski branitelji i Domovinski rat, sudi se generalima pobjedničke osloboditeljske hrvatske vojske, dok se istodobno amnestiraju srpski zločinci, vrši se obeštećeње ratnih šteta Srbima u Hrvatskoj, i to ne samo povratak stanarskog prava, što bi ih moglo ohrabriti da ponovno traže političku autonomiju u Hrvatskoj, pod krinkom antifašizma pokušava se rehabilitirati komunizam, ta najkrvavija utopija u povijesti čovječanstva u ime koje je ubijeno preko 100 milijuna ljudi , napada se Katolička crkva i vjera u Hrvatskoj, donose se antikršćanski zakoni, otuđuje se hrvatsko iseljeništvo, osobito se Hrvati u Bosni i Hercegovini prepustaju svojoj gorkoj sudbini koja im prijeti da postanu u svojoj vlastitoj državi nacionalna manjina, pasivno se prihvataju krivotvorine iz optužnice Haaškoga suda u kojima se legitimno oslobođanje hrvatskoga državnog teritorija naziva „zajednički zločinački pothvat“, većina političara postaje poslušna stranim centrima moći radi karijerizma i bogaćenja.

Radi kratkoće vremena u ovome prikazu knjige akademika Josipa Pečarića, koja nosi naslov „Zločinački sud u Haagu“ (izdanje 2008. Zagreb), zadržat će se na središnjoj tematiki ove knjige, sud u Haagu, osobito u svjetlu optužnice protiv generala Ante Gotovina . Najprije nekoliko riječi o osnivanju i nadležnosti toga suda, a onda ocjena njegova rada kako je prikazuje autor ove knjige. Međunarodni sud za ratne zločine počinjene na tlu bivše Jugoslavije, kako se Haaški tribunal formalno naziva, osnovan je rezolucijom Vijeća sigurnosti UN 827 od 25.5.1993.kao tribunal za osiguranje mira („peace securing“). On je, dakle, pomoćno tijelo Vijeća sigurnosti UN. No, prema čl.29 Povelje UN Vijeće sigurnosti može osnovati pomoćna tijela samo radi izvršenja svojih funkcija , a u te funkcije ne spada sudovanje. Međunarodni sud može osnovati Generalna

skupština , a ne Vijeće sigurnosti UN. Dakle, nelegitimno je već samo osnivanje suda. Nadalje, u stvarnu nadležnost toga suda spadaju „ozbiljne povrede međunarodnog konvencijskog i običajnog humanitarnog prava“. Radi se o teškim povredama Ženevskih konvencija iz 1949., o povredama ratnih zakona i običaja, o genocidu u smislu konvencije iz 1948., i o zločinima protiv čovječnosti.Odmah upada u oči, da sud osnovan za osiguranje mira nema nadležnost za suđenje u slučaju zločina protiv mira, tj. zločina agresije, za razliku, recimo, od suda u Nürnbergu ili Tokiju nakon završetka 2. svjetskoga rata. Znači, nije se htjelo osuditi Jugoslaviju i Srbiju za agresiju. Osvrnimo se sada vrlo kratko na odmjeravanja kazne. Svaki pravnik zna za načela „nullum crimen sine lege“ i „nulla poena sine lege“ (nema kaznenog djela ako ga zakon ne propiše, nema kazne ako je zakon ne propiše). No, na području gdje su navodno bila počinjena kaznena djela kojima se ovaj tribunal bavi, tj. na području bivše Jugoslavije, kazneni zakon (KZ) je tada propisivao kaznu strogog zatvora do najviše 15 godina, odnosno za osobito teške kvalifikacije kaznenog djela zatvorsku kaznu od 20 godina (čl.28 KZ). Zašto Haaški sud na osudenike primjenjuje teže i duže kazne, kao što je , recimo, kazna zatvora od 45 godina, koje nisu bile propisane u zemlji gdje je i kada je kazneno djelo navodno bilo počinjeno? Nadalje, postupak je pred tim sudom vrlo dugotrajan, nema porote, mogu svjedočiti anonimni svjedoci, ili svjedoci koji se ne pojave pred sudom, koriste se zapečaćene optužnice, tako da nitko ne zna je li osumnjičen dok ga policija ne uhititi na ulici u bilo kojoj državi. Tužiteljstvo je dio sustava suda, ono sudjeluje u pisanju pravila suda i iznad je obrane. Dalje,za priznanje koje je optuženi dao pred tužiteljem predmijeva se da je ono dano slobodno sve dok se suprotno ne dokaže (dakle, da je slobodno dano priznanje recimo nakon 90 dana izloženosti milosti i nemilosti policije); suci se regularno rotiraju između prvostupanjskog sudbenog i drugostupanjskog žalbenog vijeća („kadija te sudi i kadija ti rješava po žalbi“),nema izuzeća sudaca. Radi svega ovoga shvatljivo je da je eminentni kanadski pravnik Christopher Blacke rekao da je ovaj sud „sramota za civilizirani svijet“, i da ga autor ove knjige koju prikazujemo naziva sramotnim i zločinačkim.

Ipak najgora optužba protiv toga suda tek slijedi. Pored nelegitimnosti u osnivanju, nezakonitosti u odmjeravanju kazne i

privilegiranom statusu tužiteljstva, ovaj je sud u svome dosadašnjem radu politički motiviran. Evo potkrijepe ovoj tvrdnji. Od svih optužnica pred Haaškim sudom, opet radi kratkoće vremena, a i zbog toga što je nju najviše analizirao autor, osvrnuti će se na izmijenjenu optužnicu Međunarodnoga suda u Haagu od 19.2.2004. godine protiv generala Ante Gotovine. U poglavlju ove knjige koje nosi naslov „Optužba za zajednički zločinački pothvat – nastavak agresije na Hrvatsku“ autor piše o „kravavim rukama zapadnih moćnika“, osobito britanskih i francuskih političara, i o njihovom utjecaju na rad suda. To ne čudi, jer su Velika Britanija i Francuska kumovali kod rođenja nenaravne tvorevine versailleske Jugoslavije, koju su na svaki način htjeli održati i u Drugome svjetskom ratu, a i u Domovinskom ratu. SAD su mogle sprječiti katastrofu srbojugoslavenske agresije na području bivše Jugoslavije, ali to nisu učinile. Poznata je ona rečenica tadašnjega američkog ministra vanjskih poslova James Bakera: “Mi nemamo svoga psa u toj borbi“, drugim riječima Amerika nema tu svoga interesa. Zato je taj isti Baker u ime američke vlade dao zeleno svjetlo Miloševiću da obavi svoj posao, ali brzo. Velika Britanija je, naprotiv, imala svoga interesa. Radi toga su britanske obavještajne službe splele gustu mrežu Hrvatskoj koja je još tu. Citiram autora: “Zajedno sa Sanaderom Mesić je bio zadužen i da britanskim obavještajnim službama omogući uvid u svaki dokument kojim su raspolagale hrvatske obavještajne službe, pa su nakon toga Britanci osmislili akcijski plan hvatanja Gotovine“ (str.60.). Jedan je od manevara ovih zaštitnika Jugoslavije, kaže Pečarić, i njihov utjecaj na Haaški sud da se ne podignu optužnice protiv Kadiljevića i vojnoga vodstva jugoslavenske vojske, i da se tako izuzme iz jurisdikcije Haaškoga suda razdoblje od početka jugosrbijanske agresije na Hrvatsku pa do potpisivanja Vanceovog plana. Pečarić spominje i model suprotstavljenih parnjaka gdje kod suđenja branitelji optuženih (Ćedo Prodanović, Ante Nobile)brane optužene po načelu „crni-bijeli“, pri čemu su „crni“ oni koji su primali zapovjedi navodno izravno od Tuđmana i Suška temeljem „dvostrukе crte zapovijedanja“, a „bijeli“ su oni koji to nisu radili, čije su ruke čiste, jer su ih pružili u prijateljstvu zaštićenome haaškom svjedoku Stjepanu Mesiću. Što se pak same optužnice protiv Gotovine tiče, Pečarić pokazuje njezinu neobjektivnost, malicioznost, i njezin

antihrvatski naboј. Nazvavši vojno-redarstvenu akciju za legitimno oslobođenje okupiranoga hrvatskog državnog teritorija „zajedničkim zločinačkim pothvatom“ optužnica naglašava kolektivnu krivnju cijelog hrvatskog naroda, i time, kaže Pečarić, zaziva odmazdu nad Hrvatima, premda su ovi, kako to priznaje i rezolucija Vijeća sigurnosti UN, branili svoj teritorijalni integritet. Optužnica naziva „Oluju“ „zločinačkim pothvatom“, iako je predsjednik Tuđman 13.8.1995. od potpredsjednika SAD-a Al Gorea dobio priznanje zbog toga, što je ta vojno-redarstvena akcija međunarodnu zajednicu i bezuspješni, nemoćni UNPROFOR „oslobodila napora da zaštite Bihać i njegove „ružičaste zone“, i time znatno pridonijela ostvarenju američke mirovne inicijative na području bivše Jugoslavije“. Isto je priznanje izrazio Tuđmanu tri dana kasnije pomoćnik državnoga tajnika SAD-a za europsko pitanje Richard Holbrooke. I gledaj pravednosti. Kako kaže Pečarić u svome izlaganju naslovljenom „Sramotna suđenja novinarima u Haagu“, nizozemski su vojnici dobili orden jer nisu učinili ništa da spriječe genocid u Srebrenici, a Gotovini se sudi jer je spriječio u Bihaću još veći genocid nad Hrvatima i Bošnjacima koji bi skoro sigurno bila počinila razularena soldateska tzv. RSK koja se iz kninskoga područja povlačila. Autor se ove knjige slaže s mišljenjem, da je konačna svrha ove optužbe Hrvatske zbog izmišljenoga „zajedničkog zločinačkog pothvata“ ubiti svaku svijest kod Hrvata o nacionalnom ponosu i nacionalnoj samosvojnosti, slomiti otpor u Hrvatskoj prema balkanskoj, ili bilo kojoj drugoj, asocijaciji na koju bi se hrvatski narod prisilio mimo svoje volje, a možda i onemogućiti samu opstojnost Hrvatske kao samostalne države. Da se ova istina i mnoge druge ne saznaju izvršen je pred tim istim Haaškim sudom napad na hrvatske novinare, jer su javno iznijeli ime Stipe Mesića kao haaškoga zaštićenog svjedoka i njegovo svjedočenje, i time, kako kaže Pečarić, branili Božju zapovijed „ne reci lažno svjedočanstvo“. Zato su u prosincu 2004. vlada RH i predsjednik Hrvatske Stipe Mesić prezentirali haaškoj tužiteljici Carli del Ponte tajni plan „Mraz 29“ za neutralizaciju kritičkih novinara i medija u Hrvatskoj. Prostor i kratkoća vremena mi ne dopuštaju reproducirati podrobnu analizu optužnice protiv generala Ante Gotovine koju u ovoj knjizi autor daje. Napomenut ēu vrlo kratko neke njezine netočnosti, tendencioznosti i pristranosti. Okupirano područje i paradržavna srpska tvorevina uspostavljena na

dijelu državnoga područja međunarodno priznate hrvatske države naziva se „regija Krajina“, čime se podgrijavaju srpske separatističke nade u smislu „Memoranduma“ SANU-a iz 1986. godine, da svi Srbi moraju živjeti u jednoj državi, i da je Srbija ondje, gdje ima Srba. Optužnica govori o prisilnom egzodusu srpskog pučanstva sa kninskoga područja, iako je vrlo dobro iz srpskih izvora dokumentirana činjenica, da je srpsko pučanstvo nekoliko dana prije „Oluje“ samovoljno i po ranije utvrđenom planu prebjeglo prema Republici Srpskoj i dalje prema Srbiji, ne bi li izvršili pritisak na Miloševića i Kadijevića da vojno interveniraju, kao što je poznato i to, da je predsjednik Tuđman opetovano poručivao Srbima sa toga područja uoči i tijekom „Oluje“ da ne odlaze i da ostanu kao lojalni hrvatski građani, jamčeći im da im se ništa zla ne će dogoditi. S druge strane treba naglasiti, da je za vrijeme srpske okupacije prognano sa šireg kninskog područja 120.000 Hrvata. Nakana predsjednika Tuđmana se najbolje očrtava iz njegovih riječi izgovorenih povodom „vlaka slobode“: „Neka se prevlada to zlo na način, da onima, koji su činili zlo, nikada više ne bude uzvraćeno zlo“ (citirano u „Vlak slobode“, Zagreb 1996., str.33). Što se tiče često spominjanog pretjeranog granatiranja Knina prije njegova osvajanja treba reći, da je prema očeviđcima koji su ušli sa hrvatskom vojskom u Knin grad bio relativno dobro očuvan, i da hrvatska vojska nije niti htjela, niti smjela razarati sela i gradove koji pripadaju Hrvatskoj i koji se nalaze na hrvatskome državnom području. Nažalost, događali su se slučajevi paljenja imanja prebjeglih Srba od strane hrvatskih prognanika koji su se nakon „Oluje“ vraćali i nalazili srušene i popaljene svoje kuće, i te pojedinačne radnje treba osuditi. Zbog svih ovih protupravnosti, krivotvorenja i laži u optužnicama, u poglavljju naslovljenom „Je li sud u Haagu sramotan ili zločinački?“ akademik Pečarić citira riječi predsjednika Akademije pravnih znanosti profesora Željka Horvatića, da je Carla del Ponte svojim radom pred Haaškim sudom odgovorna za nestručnost i zloporabu ovlasti , kao i za trajno narušeno povjerenje država članica UN-a i svjetske javnosti u međunarodno kazneno pravo i pravosuđe, da je ona postala aktivni destruktivni dio međunarodnog kaznenog pravosuda, te da ne bi trebalo dopustiti njezin odlazak sa položaja glavne tužiteljice bez utvrđivanja njezine odgovornosti za ovo. Prema riječima Horvatića „zajednički zločinački pothvat“ nije bio dijelom međunarodnog

običajnog prava u vrijeme kada su počinjena djela koja se optužnicama stavlju na teret, pa je tako optužba u suprotnosti s načelom zakonitosti. Akademik Pečarić navodi i riječi bivšeg predsjednika Vrhovnog suda Hrvatske i umirovljenog sudca Ustavnog suda Hrvatske Milana Vukovića, da optužnica za „zajednički zločinački pothvat“ predstavlja nastavak agresije na Hrvatsku i da je ta optužnica zapravo zločinački pothvat Carle del Ponte i krugova u inozemstvu i zemlji koji se s time slažu. Autor ove knjige postavlja pitanje, što je činiti sadašnjim hrvatskim vlastima glede opstanka ovoga sramotnog suda u Haagu, pa se slaže s mišljenjem dr. Miroslava Tuđmana, da službena hrvatska politika ima dovoljno argumenata da traži ukidanje Haaškoga suda i prije 2010. godine, jer nije ispunio svoju zadaću. Haaški sud u slučaju Šljivančanina, Mrkšića i Radića nije tražio, ni sudio po zapovjednoj odgovornosti ni vojni vrh JNA, ni državno vodstvo SFRJ. Zato ima osnove i treba odmah tražiti ukidanje optužnica protiv generala Gotovine, Čermaka i Markača, te hrvatskih dužnosnika iz BiH. Nitko od njih nije ni optužen da je osobno počinio zločin, ili da je zapovjedio zločin“.

Ovaj osvrt na samo jedan dio ove zadnje, ali, nadamo se, ne i posljednje od mnogobrojnih knjiga akademika Pečarića ne može ni izdaleka dati predodžbu o njezinu bogatstvu podataka i o lucidnosti analiza događaja koji se u njoj spominju. I na kraju da citiram riječi uvodničara ove knjige akademika Dubravka Jelčića: „Hrvatska se danas ne dijeli više na ljevicu i desnicu, kako nam iz dana u dan, uporno i dosadno trube polupismena novinska škrabala, nego na svjesnu i nesvjesnu, ponosnu i pokorenu Hrvatsku; Hrvatsku, naime, koja saginje leđa pred nametljivim i samozvanim gospodarima svijeta, koja im kastorski liže pete i prostire crvene tepihe da bi, kako ono s prezicom reče Kranjčević, dobila svoju „masnu kobasu“, i onu drugu, samosvjesnu, ponosnu Hrvatsku, koja zna da narod bez dostojanstva i nije narod nego amorfna masa“. Akademik Pečarić i sve njegove knjige, uključivši i ovu, pripadaju ovoj Hrvatskoj koja nije bacila pod noge svoje dostojanstvo i svoj ponos. Zato toplo preporučujem ovu knjigu.

Govor Josipa Pečarića

Dozvolite mi, na početku, da vas sve lijepo pozdravim i da vam se zahvalim što ste u ovolikom broju došli na današnje predstavljanje.

Zahvaljujem se splitskom Sjemeništu što mi je, po tko zna koji put, omogućilo predstavljanje moje knjige u ovoj kulturnoj dvorani.

Naravno, posebna zahvalnost ide i predstavljačima knjige. Ponosan sam što su mi obojica prijatelji.

O prof. dr. Branimiru Lukšiću sigurno vam ne moram puno govoriti. Bivši i sigurno vaš ponajbolji župan uživao je veliku potporu u Tuđmanovom HDZ-u i sigurno je mogao i danas biti visoko plasirani političar u toj stranci da se je pomirio s «novim kursom» vodstva HDZ-a s kojim se ova stranka izjednačila s SDP-om u svojem podaničkom mentalitetu prema Bruxellesu – prema svjetskim moćnicima. Ali ima kod nas i onih koji su prije ljudi, a potom političari, a takav je zasigurno prof. Lukšić. Hvala mu i na tome!

Kako je prof. dr. don Josip Čorić predstavio knjigu u Čavoglavama, ovdje ču samo ponoviti ono što sam rekao tamo:

«Profesor dr. don Josip Čorić je uz akademika Dubravka Jelčića pisao i jedan od dva predgovora ove knjige na što sam mu posebno zahvalan. Moram priznati da sam na dragog imenjaka i posebno ljubomoran: ima mnogo više - od mene - tekstova koje su 'naše' novine odbile tiskati. Predstavljao sam njegove knjige pa znam da je to mnogo ugodnija pozicija od ove kada on predstavlja moju knjigu. Zašto? Pa kada govorite prije njega još vas netko i sluša. A tko će vas slušati poslije njega?»

Slučajno sam ovih dana doznao da se moram zahvaliti i Sigurnosno obavještajnoj agenciji (SOA-i). Zašto? Doznao sam da ih je posebno interesiralo i prošlotjedno predstavljanje u Zagrebu. Istina ne znam jesu li uspjeli registrirati svih 350-ak posjetitelja, ali morate priznati da su iskazali posebnu čast i svim tim posjetiteljima i meni svojom nazočnošću. Koristim prigodu i da ovdje – ukoliko im nije bilo dovoljno to u Zagrebu – pozdravim one koji su ovdje svojim poslom.

Priča mi je bila posebno draga jer je jedan djelatnik dobronamjerno upozorio jednog svog prijatelja kako mu nije bilo pametno to što je bio nazočan na tom skupu. Podsjetilo me na jednu sličnu priču iz mog Kotora. Naime, kada je kotorski biskup Pavao Butorac pobjegavši u Dubrovnik i postavši dubrovačkim biskupom spasio živu glavu, Kotorska biskupija zadugo nije imala svoga biskupa. Kada smo ga napokon 1981. godine dobili (biskup dr. Marko Perić, umro u Rimu 1983. godine), bio sam nazočan sa cijelom obitelji. Jedan prijatelj, koji je radio u miliciji, poslije toga mi je rekao:

«Što si išao tamo, pa znaš da su vas ovi moji sve zabilježili.»

«I što mi mogu napraviti?» – upitao sam ga. «Mogu samo postići da odem iz ove zemlje. A kada su se drugi naučili na dobro, valjda ču i ja!»

Na našu žalost tu prestaje svaka sličnost ove i one države. Tko je to opasan ovim vlastima kada im je problem predstavljanje knjige jednog hrvatskog akademika i to u godini kada je u Trogiru u čast tog istog akademika organizirana međunarodna konferencija kojoj je bilo nazočno 135 matematičara iz 27 zemalja i kome je jedan međunarodni časopis posvetio jedan broj u kome su ugledni svjetski matematičari posvetili svoje članke? Misle li oni doista da to nije tako samo zato što navodno hrvatske novine o tome nisu izvijestile, kao što –uostalom – nisu napisali ni retka o predstavljanju u Zagrebu. Zanimljivo da je o konferenciji u Trogiru izvjestila samo «Slobodna Dalmacija» ali netočno – nisu se usudili reći da je ona bila organizirana meni u čast a povodom mog rođendana, već je rečeno: «Inače je upravo u Trogiru za trajanja skupa proslavio svoj 60. rođendan» Konferencija je bila u lipnju, a moj rođendan je bio u rujnu.

Ali ni to nije najgore. Naime, među predstavljačima u Zagrebu bili su: prof. dr. Zdravko Tomac, bivši ministar, saborski zastupnik i predsjednički kandidat, prof. dr. Slobodan Lang bivši saborski zastupnik i savjetnik predsjednika države, i akademik Dubravko Jelčić bivši saborski zastupnik. Što reći o zemlji u kojoj su takvi sumnjivi?

S druge strane to samo potvrđuje ispravnost naslova moje knjige. Naime, u njoj nisu dani samo tekstovi o Haagu, nego svi moji najnoviji tekstovi. Osnovna poruka jeste da je cijeli naš život u sjeni

tog suda. Zato prirodno u njoj idu i tekstovi o znanosti, posebno o toj konferenciji. Prirodno su tu ušla i tri otvorena pisma hrvatskih intelektualaca. Dva od njih su u svezi onoga što se događa s najpopularnijim hrvatskim pjevačem Markom Perkovićem Thompsonom. Iako sam o tome sam pisao u više navrata ovdje ču vas samo podsjetiti što je u «Hrvatskom listu» od 28. kolovoza 2008. rekao veliki hrvatski književnik Ivan Aralica. Na pitanje:

Dotakli smo se i pjevača M. P. Thompsona. Smatrate li da je današnja država u moralnom i demokratskom smislu izobličena s obzirom da smo dospjeli u vrijeme zabrana. Njemu ne daju pjevati kao nekad Vici Vukovu?

Aralica odgovara:

Između progona Thompsona, a to jest progon, i progona bilo kojeg pjevača ili intelektualca u vrijeme komunizma nema nikakve razlike. Progoni ga se zbog nacionalizma. U komunizmu je 95 posto političkih progona bilo zbog iste stvari. Dakle zbog pjevanja pjesama, knjiga i sl. Sada se to ponovno javlja. Doduše, kada se očitava taj slučaj do kraja, može se pronaći i nešto novo. Svi oni, osobito Mesić i oni koji ga slijede i savjetuju, mislili su da će kroz ovih desetak godina proganjanja nacije i vjere, postavljanja pitanja vjeronauka, dakle da će istisnuti i rodoljublje i vjeru. I kad nema pjesme, kad nema manifestacije, oni imaju dojam da su to i učinili, da su uspjeli jer vladaju dobrom dijelom medija i javnog mnjenja. Međutim, kad Thompson dođe na trg i skupi onoliku masu ljudi, oni vide da je njihov trud uzaludan, vide da vjera i nacija žive. Da su malo pametniji, mogli bi zaključiti sljedeće: vjeru i naciju nisu mogli istisnuti ni zatvori ni progoni za 50 godina komunističke represije, pa kako će ih istisnuti u slobodnoj zemlji bez komunističkog sustava, kako će ih uništiti njihove riječi preko televizije. Druga stvar ili druga novina je slijedeća: oni su do krajnje mjere frustrirani. Mesić nikad nije uspio okupiti veći skup, on uvijek govori skupinama od nekoliko desetaka ljudi. Nakon izgreda u vojarni u Splitu, on ima strah pred masom. Da su ga tamo drukčije dočekivali i njemu pljeskali, onda bi i on drukčije reagirao. Ali on to nije doživio, čak ni u izbornoj promidžbi ne može to doživjeti.

A ovo što im je Aralica napisao o napadima na Thompsona može se prenijeti na ovakva predstavljanja i na mnogobrojne «nepočudne» knjige koje se u Hrvatskoj prešućuju. A kada je to doista tako, onda je doista velika čast kada SOA misli da su i moje knjige, odnosno predstavljanja zaslужila njihovu pozornost, zar ne?

Njihova nazočnost je doista ponajbolja preporuka za samu knjigu. Ona piše o Hrvatskoj za koju su se hrvatski branitelji borili i izborili u veličanstvenom Domovinskom ratu. Piše – na žalost – i o Hrvatskoj kakvu danas imamo. Piše o o čudnovatoj Hrvatskoj u kojoj su sve vrijednosti postavljene naglavačke. Evo jednoga primjera. Prema Hininoj vijesti od 19. lipnja 2008. predsjednik ove države je izjavio u povodu Međunarodnog dana izbjeglica 20. lipnja:

Ratovi u kojima se raspala jugoslavenska federacija bili su praćeni etničkim čišćenjem i nemilosrdnim progonom i protjerivanjem stanovnika na nacionalnoj osnovi. Mada ni u jednom trenutku nema nikakve dvojbe o tome tko je rat započeo i na kome leži najveća odgovornost, žalosna je činjenica da je etničkog čišćenja i protjerivanja bilo na svim stranama.»

Možete li zamisliti neku drugu državu čiji predsjednik optužuje tu istu državu za »etničko čišćenje, nemilosrdni progon i protjerivanjem stanovnika na nacionalnoj osnovi«? I to lažno! A da tajna policija ne brine o takvom predsjedniku već o nekakvima predstavljanjima knjiga – koji ukazuju na te koji tako govore o svojoj zemlji, i brinu o onome što petnaestak godina pjeva neki pjevač!

Da u takvoj zemlji čudesa mi danas živima!

Hvala!

SLOBODAN LANG U DRUGIM PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U
OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA –
BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ,
FORTUNA, ZAGREB, 2008.**

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU SABORSKOG ODBORA ZA LJUDSKA PRAVA

G, zastupnič, Predsjednič Odbora za Ljudska Prava Sabora republike Hrvatske

I. Na dan branitelja grada Zagreba:

1. Ujutro je služena misa zahvalnosti braniteljima, mladim ljudima koji su dali vlastiti život za obranu, istinu i čovječnost u demokratskoj Hrvatskoj. Trebali ste biti na ovoj misi!

2. Preko dana je postavljen Sokratov šator, gdje su izložene knjige i prikazivani filmovi, a najvažnije ljudi koji su proživjeli obranu i stvaranje Hrvatske – branitelji, obitelji stradalih, logoraši i invalidi. Došli su mnogi građani, a posebno došli su mladi, da se

sretnu sa svjedocima, da im netko kaže da smiju biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske države i da se odluče i oni uključiti izgradnjom sebe da bi stvarali obitelj i gradili Hrvatsku. Trebali ste doći i susresti istinu!

3. Navečer su se mladi došli radovati, jer se pjevalo njima a oni su bili ponosni na poginule mlade i državu koja je stvorena. Jeste li bili na koncertu?

II. Tada je došlo do straha od ljubavi za Hrvatsku, vjerom, znanjem i pjesmom. Počeo je napad. Progoverili su moćni ljudi, i izgovorili najteže riječi.

1. Nisu se usudili napasti misu u crkvi.

2. Nisu se usudili napasti šator, knjiga, filmova, i fotografija stradanja i junaštva.

3. Nisu se usudili napasti logoraše, udovice, invalide, branitelje

...

4. Napali su jednog pjevača, jedan pozdrav, jedan znak na jednom mladom čovjeku i jednu pjesmu koju nitko nije pjevao. Vi ste ih trebali braniti!

III. Htjeli su probuditi strah!

1. Tada smo progovorili – Zahtijevali smo slobodu od straha. Pozvali smo ljudе vjere, znanja i misli da nam se pridruže.

2. Oni su se odazvali, stotine akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, umjetnika, intelektualaca, više od 300 građana. Potpisali su i pridružili se protestu protiv straha, zabrana javnih skupova, slobode govora i pjesme, neistinitog prikazivanja domovinskog rata, izazivanja podjela u Hrvatskoj, neistinitog informiranja uglednih međunarodnih ličnosti i zajednice – a sve na štetu istine, demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Niste potpisali, a trebali ste!

IV. Tada je krenulo novo plašenje!

3. Napadnut je gradonačelnik glavnog grada, zašto dozvoljava javni skup onima koji su ga obranili.

4. Napali su i Predsjednika Vlade, jer akademici, biskupi, znanstvenici, profesori, umjetnici, građani .. ne znaju sami misliti, a ne bi ni smjeli progovoriti bez njegove dozvole!? Trebali ste nas tada pozvati, saslušati i vršiti ono za što ste zaduženi – braniti ludska prava.

V. Tada su se doista i uplašili, ali oni koji su plašili! Pozvali su upomoć, i dobili su pomoć – kakvu pomoć

1. Član Sabora, je rekao da se ne smijemo slobodno kretati po Hrvatskoj, da ne smijemo dolaziti u Istru, Pulu, bez dozvole.

2. Predsjednik Srbije je tražio da se ispričamo za slobodu!

3. Međunarodni predstavnik je izjavio da je sprečavanje genocida u Bihaću kontraverzno! Zar mu nije Srebrenica dosta?

4. Talijanski fašisti su ocrtali Poreč, a vlast to nije ni primjetila?!

VI. Onda je došao dan svehrvatske zahvalnosti za slobodu i braniteljima za obranu.

1. Sakupili smo se u Čavoglavama, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Evrope, Australije, SAD.

2. Došli smo avionima, vlakovima, autobusima, automobilima, motorima, biciklima i pješice.

3. Prikazali smo knjige i razgovarali o Hrvatskoj, igrali nogomet, pjevali s desecima klapa, plesali i onda se okupili na koncertu – 100 000, više od 100 000.

4. Mladi ljudi, hrvatski narod je dao odgovor. Nisu dozvolili da ih se uplaši! Pokazali su da su spremni voljeti i braniti Hrvatsku u svakom njenom djelu! Trebali ste biti u Čavoglavama, upoznali bi Hrvatski narod koji vam je povjerio da čuvate ljudska prava u državi gdje se dugo i teško za to borilo!

VII. Dan poslije zabranili su koncert u Puli. Sada bježe iz moralnog u birokratsko opravdanje

1. Zabrane dio totalitarnih režima iza nas i ne prihvaćamo ih pred nama!

2. Istra je otvorena za pjevače iz Srbije, u posjete dolaze talijanski iredentisti i neofašisti – neprijatelji Hrvatske.⁹ Samo nije za hrvatskog branitelja i pjevača domoljubnih i bogoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona?

3. Ogromna većina hrvatskog naroda vjeruje da mu je zabranjen dolazak zato što im smetaju hrvatske zastave? Niste se oglasili.

VIII. Vrijeme je da poštujete ljude,

G. zastupnič, Predsjednič Odbora za Ljudska Prava Sabora Republike Hrvatske,

1. Niste molili, branili, potpisali, pozvali, reagirali, ni bili s nama.

2. Prestanite ne vidjeti, ne čuti i šutjeti na ugroženost ljudskih prava i demokracije u Hrvatskoj

---

⁹ Vidjeti Prilog.

3. Odmah zahtijevajte slobodu javnog okupljanja da bi se pjevalo pjesme obrane, radovalo slobodi i sanjalo buduće stvaranje Na kraju zamolite i nas da Vas upoznamo sa našom istinom i zahtjevima. Biti će to dobro i korisno Vama i Hrvatskoj i svijetu.

*Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Akademik Josip Pečarić
«Portal HKV-a», 11. 8. 2008*

PROF. DR SC. SLOBODAN LANG

PISMO GENERALU MIRKU NORCU I MARKU PERKOVIĆU THOMPSONU

SVI ZAJEDNO SUPROSTAVIMO SE OVOM NEVIĐENOM VALU ANTIHRVATSTVA!

Na Dan branitelja sud je izrekao duboko nepravednu presudu generalu Mirku Norcu koja predstavlja uvredu i provokaciju. Moja bol i osjećaj nepravde preduboki su.

Gospodine Perkoviću, vas ne žalim zbog napada koje doživljavate, nego vam ovim tekstom iskazujem poštovanje. Vrijeda me što vas napadaju zbog navodnoga antisemitizma. Podrijetlom sam iz obitelji stradalih u holokaustu, ali način na koji vas se napada oživljava sjećanja na optužbe totalitarnih društava

Jedna od najznačajnijih ljudskih obveza i prava je borba protiv antisemitizma. Prije svega protiv predrasuda protiv Židova kao grupe, vjerskih, rasnih ili ciničkih. Antisemitizam se iskazuje na razne načine, od osobne mržnje ili diskriminacije protiv pojedinih Židova do nasilnih napada mase ili čak državne policije ili vojske protiv cijele Židovske zajednice.

Ono obvezuje i na borbu protiv predrasuda prema ma kojoj drugoj vjeri, narodu ili rasi.

Zbog toga želim istaknuti da je antihrvatstvo predrasuda protiv Hrvata kao naroda, vjerski i politički. Ako danas na internetu potražite pojam antihrvatstvo, naći ćete 948 navoda. Sagledavanje i stvarna ocjena antihrvatstva jedna je od značajnijih obveza javnih intelektualaca u današnjoj Hrvatskoj. Ovo je važno za dobrobit i dostojanstvo samih Hrvata, ali i drugih naroda i vjera u Hrvatskoj. Obveza je braniti Hrvatsku upravo istinom jer je istina jedina prava borba protiv antihrvatstva.

Do danas odgovorne institucije u Hrvatskoj, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Matica hrvatska, Sveučilišta i fakulteti, stručna društva i društva za ljudska prava, Hrvatska televizija i vodeći mediji pa čak ni državna tijela, Saborski odbor za ljudska prava, nisu ozbiljno razmotrili ovo važno pitanje.

Kako se iskazuje antihrvatstvo

Zbog toga, potaknut stalnim prisustvom ovakvih predrasuda, svjestan dugoročne štete koju one nanose hrvatskom narodu i budućem ugledu i uspjehu Hrvatske u svijetu i neposredne i direktnе nepravde prema domoljubima, braniteljima, obrani i stvaranju Hrvatske, smatram da je obveza da se sa ovim predrasudama suoči i da im se suprotstavi.

Antihrvatstvo se iskazuje:

Razbijanjem unutarnjeg dostojanstva samih Hrvata, počevši od odbacivanja pripadanja do otvorene autoagresije na vlastiti narod; širenjem i nametanjem laži, preuveličavanjem negativnih događaja, iskrivljavanjem smisla i istina o Hrvatima i Hrvatskoj;

Iskazivanjem mržnje i/ili diskriminacije protiv pojedinih Hrvata ili cijelog hrvatskoga naroda; nasiljem mase, naoružanih grupa, državne policije i vojske protiv hrvatskih zajednica, zlostavljanjem, terorom, razaranjem kulturnih i vjerskih objekata, pljačkom, etničkim pogonom i ubijanjem.

Osjećam i obvezu kao član radne skupine (zadužen za stradanje) koju je imenovao dr. Franjo Tuđman, kao predsjednik Republike, na čelu sa g. Nikicom Valentićem, da prikaže i potakne iskazivanje istine o Hrvatskoj u 20 stoljeću. Kako ova skupina do sada nije opozvana, ističem očiglednu potrebu ovakvoga rada.

Ovim putem ističem posebnu odgovornost povjesničara u HAZU i drugih akademskih ustanova diljem Hrvatske, da je značajna odgovornost i njihove struke za nastanak antihrvatskih predrasuda. Do danas nisam čuo nikakvo objašnjenje nositelja povjesnih disciplina zašto je došlo do ovih propusta. Od javnosti se očekuje da smatra i prihvati samorazumljivim nemogućnost iskazivanja istine o prošlom vremenu, i da bez rasprave odobri akademsku aboliciju i bez šutnje o optužbama protiv Hrvatske.

Razmatranje sljedećih tema smatram nužnim za suočavanje i zaustavljanje antihrvatstva, istinito ustavno određenje stvaranja

temelja današnje hrvatske države, granice Hrvatske prije i poslije II. Svjetskog rata. Nezavisna Država Hrvatska. Jasenovac, Bleiburg i Križni put. Alojzije Stepinac. odnos prema vjeri i posebno Katoličkoj crkvi, (Goli otok. Josip Broz Tito. Franjo Tuđman, obrana Hrvatske i Bosne i Hercegovine, suvremenih odnosa sa susjednim narodima i Židovima i, konačno, odnos prema ratnim zločinima -međunarodno, u regiji i Hrvatskoj.

Svaki od ovih razloga ubuduće će i znatno duže obrazložiti kao izvore stvaranja antihrvatstva - korištenjem, tajenjem i iskrivljavanjem istine, neadekvatnim uključivanjem u edukaciju kako u školi tako i u javnosti uopće, nedovoljnim ispravljanjem u svijetu stvorenih predrasuda, napadanjem i grubom cenzurom u medijima pojedinaca koji traže istinu.

Hvala Zagrepčanima što su izašli na trg

Ističem da se zauzimam za otvoreni pristup, slobodno iznošenje raznih stavova, uz toleranciju i međusobnu spremnost da otvoreno iznesemo i saslušamo različita stajališta i tako ostvarimo nužan korak u oslobađanju istine iz njene zatočenosti u bolnim i subjektivnim viđenjima i nasleđu pojedinaca i grupa. Neposredni povod za otvaranje ove jest odnos prema 30. svibnju, Danu branitelja grada Zagreba i s tim povezanim događajima.

Ujutro toga dana, sud u Zagrebu izrekao je još jednu, višegodišnju kaznu generalu Mirku Norcu. Ova je kazna duboko nepravedna; njezino izricanje nakon odnosa suda u Haagu prema vukovarskoj trojci, nakon presuda za Dubrovnik i zločine u Bosni i Hercegovini, nakon izbjegavanje suđenja za zločine prilikom agresije JNA na Hrvatsku i pokazivanja nedostatka i dostojanstva i pravde; izricanje presude Norcu na Dan branitelja izravno je vrijedjanje i provokacija. Ovakav odnos je poznat i zove se Bijeg od slobode.

Ovom prilikom želim zahvaliti hrvatskim liječnicima braniteljima koji su odmah osudili ovu presudu i time pozvali cijelu intelektualnu zajednicu da im se priključi. Želim zahvaliti i Zagrepčanima koji su se navečer na koncertu Marka Perkovića Thompsona okupili u ljubavi za Hrvatsku i želji da doprinesu njenoj budućnosti, a pri tom su ignorirali ove provokacije.

Gospodine Marko Perkoviću Thompsonu, moja bol je duboka, prije svega zbog ubijenih i stradalih u obrani Hrvatske, optuženih,

osuđenih i zatvorenih hrvatskih generala. Ne zato što sam protiv istine i odgovornosti za zločine, već upravo za to što sam za nju. Zbog kleveta protiv predsjednika dr. Franje Tuđmana i zbog cjelokupne agresije laži, zbog poticanja predrasuda antihrvatstva kojim se ugrožava hrvatsko dostojanstvo, budućnost i sloboda. Zahvalan sam vam što ste osjetili ovo za Hrvatsku biblijsko vrijeme. Gospodine Perkoviću, vas ne žalim nego vam ovim tekstom iskazujem poštovanje. Osobno me povrijedilo što vas se napada i zbog navodnoga antisemitizma. Ja sam podrijetlom iz obitelji stradalih u holokaustu, potaknuo sam sazivanje velikoga skupa protiv antisemitizma 1991. godine na trgu, gdje ste vi pjevali. Te smo godine nastojali zaštiti Židove gdje god je bilo moguće i potrebno, tijekom rata (Dubrovnik, Mostar, Zenica, Sarajevo ...). prvi sam ušao u oslobođeni Jasenovac 1994. godine. Spreman sam da se otvoreno i istinito ocijene i kritike protiv vas, ali način na koji vas se napada samo oživljava sjećanja na optuživanja u totalitarnim društvima, na tragične posljedice antisemitizma te traži našu odgovornost danas da se suprotstavimo antihrvatstvu i spriječimo sve bolne posljedice kojima ono vodi.

Na kraju, gospodine Marko Perkoviću i cijenjeni čitatelji, a posebice mladi, žene i branitelji, moja temeljna volja je bila i jest da djelovanjem i znanjem doprinosim zdravlju u Hrvatskoj i posvuda u svijetu. O prošlosti ne govorim zbog gledanja unatrag već zbog njezine važnosti za sadašnjost i budućnost. Ne smije se zaboraviti jer nam je sjećanje nužno da bismo bili ljudi, da bismo bih narod, da bismo voljeli, branili i stvarali Hrvatsku.

“Hrvatski list”, 5. lipnja 2008.

ŠNAJDER UBER ALES

G. Šnajder ocjenjuje mene i «moje» stavove – bez akcija i podataka.

Raspravimo stavove.

Cijeli život se zalažem za ravnopravnost svih ljudi, u komunikaciji, nastavi, pisanju i akciji, bez obzira na opasnosti. Pokušavao sam spriječiti rat a dok je trajao, zajedno s drugima spašavao tisuće ljudi ne praveći razlike među njima i odlazeći na sva ratišta. To je poznato i našoj i svjetskoj javnosti. G. Šnajder ipak ideološki nemilosrdno kvalificira moje porijeklo, vjeru, politička uvjerenja, moral i djelovanje, sažimajući u osudu 'Lang je kriv za rat u kojem je u pozadini skupljao kosti mrtvih'.

Ako se moj rad u ratu, sprečavanja AIDS-a, zaštite Ljudskih prava, zalaganju za ravnopravnost svih i napadnutih, pokretanja Zdravih Gradova ... može tako ocrniti, koja je šansa ikoga da mu se prizna išta u ljepšem vremenu? Više zbog budućnosti, a manje prošlosti moram iznijeti i bolnu istinu.

Židovi, narod i vjera

G. Šnajder piše: «Dojučerašnji starozavjetni Langov Bože, i današnji Langov Oče», izmišlja moju konverziju, pitajući dali to hinim iz straha. U istoj rečenici je banalizirao i Židove i vjeru. Otac mi je bio Židov, majka Hrvatica, a ja sam oboje. Već sam napisao «Treba koristiti promjene, ako one omogućuju više dobra, ali ne kao bježanje zbog straha od progona», (drugi dio je ispušten). Dodajem - uvijek će biti i takvih koji vam to neće dozvoliti.

Antisemitizam je progon Židova kao naroda, ne vjere, iz 19. st. kada oni pokušavaju postići ravnopravnost u Evropi. Nacizam ga radikalizira do likvidacije. Danas u Evropi Židovi postoje kao vjera, manjina i pojedinci, a narod ne.

Ljevica je podcijenila antisemitizam: početkom tridesetih u Njemačkoj, nakon presude Frankfurteru 1936, ne dopuštajući Leviju da u sjećanjima iz logora napiše da je Židov do 1963, zloupotreboom Jasenovca

– odbijanjem utvrđivanja žrtava pojedinačno, uveličavanjem broja, Feralovim blaćenjem zahtjeva da se u njemu njemački premijer ispriča Hrvatima i neukusnim slikama, a i Šnajderovom željom da u Jasenovcu postavi predstavu.

Borba protiv antisemitizma je izvor borbe protiv progona svakog naroda. Zalažem se (**aktivno**) za ravnopravnost i zaštitu Albanaca, Bošnjaka, Hrvata, Srba, Roma, Nijemaca, Židova... U pismu NIN-u 1988 molio sam zaustavljanje mržnje. Organizirali smo protest protiv antisemitizma u Zagrebu 1991. godine U Dubrovniku 1991. godine s Dr Bernard Kouchnerom sam formulirao pravo na dom. Na suđenju u Haagu, britanski časnik UN-a svjedočio je «Hrvati su se u ratu ponašali kao životinje, a svi ljudi s Balkana su jednako loši» (Jutarnji list 26.7.). Takav UN nije mogao spriječiti Srebrenicu niti zaštiti Bihać. Najviši predstavnik UN-a za vrijeme rata, g. Akashi, je otvoreno optužio Savjet sigurnosti za genocid u Srebrenici ali nije odgovorio da li bi bili ubijeni da su bili Englezi, a ne Bošnjaci.

Danas je najvažnije pitanje antisemitizma odnos s Muslimanima koji rade i useljavaju se, postajući narod Evrope.

Ateizam

U Jugoslaviji je vladala ideologija ateizma. Vjernici nisu mogli zauzimati važnije funkcije - člana Sabora, Vlade, u diplomatskoj službi, višeg časnika ili direktora, u gospodarstvu pa i uz teškoće u akademskoj zajednici. Vjernici nisu bili ravnopravni. Ovo je prvo isticanje pola stoljeća kršenja ljudskih prava vjernika i propuštenog bogatstva duhovnog nasljeda za svih.

Potreseni II. svjetskim ratom, moji su roditelji prestali vjerovati. S vremenom sam postao agnostik. Nakon neuspjeha u poticanju ljevice i međunarodno na sprečavanje i zaustavljanje rata, slijedio sam iskustvo 'pravednika među narodima'. U tim trenucima, razaranja, progona i ubijanja, dobio sam potporu crkve, od vjernika do Kardinala Kuharića i Pape Ivana Pavla II. Vjernikom me učinio susret s «Ranjenim Kristom». Vjerujem u jednoga Boga, poznajem, snagu i ljepotu duhovnog i među osnivačima sam udruge za toleranciju vjere.

Edith Stein, židovski filozof, u 31. godini je prešla na kršćanstvo, 1933 postala karmeličanka, ubijena u *Auschwitzu u 51 godini i proglašena sveticom 1986. godine. Poručila je «Spasilac nije sam na putu križa. Oko njega nisu samo protivnici koji ga ugnjetavaju, već i ljudi koji mu*

pomažu». Umro je Bronislaw Geremek, rođen Lewertow. Molim g. Šnajdera da ih ne napadne u svojim doista opasnim vezama misli i riječi i da se više ne bavi ni određivanjem ni vrednovanjem ničije religije.

Antitotalitarizam a ne Antifašizam

Šnajder piše, da mu priznajem što se nije odrekao antifašizma i pita dali sam se ja odrekao?

Antifašizam je 1945. porazio zlo (Hitler), ali nije pobijedilo dobro. Koristio sam iskustva nekih antifašista (Hannah Arendt, Willy Brandt, Daniel Cohn-Bendit, David Frankfurter, Antonio Gramsci, Maximilian Kolbe, Primo Levi, Arturo Toscanini, Simone Weil), a drugih ne (Winston Churchill, Enver Hoxha, Draža Mihajlović, Josip Staljin, Simon Wiesenthal).

S uspostavom Njemačke vlasti u Hrvatskoj, formiran je logor Jasenovac i ubijene tisuće ljudi. Nakon 1945., nije dopušteno utvrđivanje žrtava, zbog preuveličavanja i optuživanja Hrvata. Bleiburg i Križni put, svjedoče o totalitarizmu u Jugoslaviji nakon Hitlera, a Goli Otok i nakon razlaza sa Staljinom. Preko Hrvatske su se prelamali ratovi, progoni i zločini svih totalitarizama, uključivši i poticanje kod nas. Mjesta stradanja trebaju slati poruku o odbacivanju svakog totalitarizma, mržnje i zločina nad ljudima, a ne poticati nove sukobe. Treba poštovati sve žrtve i prihvati vlastitu odgovornost za budućnost. Treba poštovati i bolno nastojanje naših ljudi danas, da nasljeda mržnje, razaranja, progona, osuda i podjele prenesu mladima u vrijednosti, međusobnog uvažavanja, zajedničkog rada, činjenja dobra i vjere.

Zdravlje, mirovorstvo i nenasilje

Šnajder ocjenjuje moj rad u ratu, kao bavljenje mrtvima i poginulim po hrvatskim i bosanskim pozadinama i pita, nije li bilo nesravnjivo bolje poraditi na jednom svijetu u kojem uopće nikoga nije potrebno spašavati, nego skupljati mrtve.

On niti zna što se događalo, niti razumije značenje svoje presude.

Neizmjerno cijenim sve poginule i nestale, uključivši one čija sahrana u Jugoslaviji nije dozvoljena nakon 1945. Zakon o pravu na grob, da sahranimo sve mrtve nije prošao, a Predsjednik Tuđman je optužen za «miješanje kostiju». Jadna je država i politika koja ne sahrani mrtve.

Djelovao sam na prvoj liniji fronta u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i na Kosovu. Spasili smo tisuće života, bez obzira na vjeru i nacionalnost,

oslanjajući se i na iskustvo holokausta, zaštitu logora, bolnica, prognanih ... sprečavanju genocida.

Iskustva prenosimo nastavom i međunarodno. Pokušavali smo sprječiti rat od 1986 do 1991. Povijesna analiza treba započeti sa zašto rat nije spriječen.

Na kraju o vlasti, riječima i ljudima kao psima

Vlast. Šnajder ocjenjuje da sam bio i ostao uvijek uz vlast.

Presude, bez dokaza su poznate. One su neistinite, bez argumenata, agresivne, razdvajaju i sukobljavaju ljude. Ideološki sljedbenici u njih vjeruju, a drugi njima ni nisu važni.

Riječi. Šnajder je pogrešno shvatio moj odnos prema fotelji.

On nije išao na mjesta stradanja i nije pomogao ljudima da bi spoznao istinu i poštovao samog sebe. Ovo je rasprava poput Nijemca i Židova u nacizmu, ili svakog tužitelja i žrtve u totalitarizmu. On i sam vjeruje u ideologiju progona, a ja sam kriv jer se suprotstavljam podjeli ljudi na krvnike i žrtve. G. Šnajder je tumačeći Platona sam odredio istinu i sudi,

dok ja slušam i iznosim stavove i povezujem ih prvo u međusobno
poštovanje, a potom i istinu.

K nozi! Šnajder je naslovio i obratio mi se kao psu.

Čovjek nije pas. G. Šnajder nemojte se nikom obraćati kao psu. Ja volim pse i ni njima se tako ne obraćam.

G. Šnajder misli da ga želim sahraniti, a ja povodom šezdesetog rođendana i četrdesete godišnjice 1968 tražim da ostvari nemoguće i prekine govor mržnje!

LOVCI NA HRVATSKO MIŠLJENJE

Dr. Slobodan Lang piše o zabrani prava na odgovor u Novom listu, iz kojeg ga napada kolumnist Slobodan Šnajder

Kao dio i u vrijeme obrane Thompsona istakao sam i medijski monopol malog broja intelektualaca. Pokušajte nabrojiti imena 5 uglednih akademika, profesora ili drugih intelektualaca čije ste osvrte, od 2 – 3 kartice, (ne intervjuje) mogli pročitati u velikim dnevnim listovima u Hrvatskoj.

Navedite koje novine pozivaju građane da iznose svoje stavove? Kada odgovorni obrazlažu svoje djelovanje i odgovornosti? Gdje stručnjaci komentiraju događaje? Pošto je ovakvo povezivanje znanja, odgovornosti i slobodne volje, temelj i minimum slobode medija, a i gradanske demokracije, onda je i to pokazatelj da ovi listovi nisu hrvatski već da im je uloga sprečavanje hrvatskoga mišljenja i legitimnosti demokracije. U isto vrijeme napao me jedan od ovlaštenih 'lovaca na hrvatsko mišljenje', vječni komentator "Novog lista", Slobodan Šnajder. Smatrao sam da je to mogućnost da se dopre do čitatelja iz Hrvatskog primorja i Istre, ali i da se otvori važna rasprava o demokraciji i životu u Hrvatskoj. Slobodan Šnajder i ja potječemo iz zajedničkih izvora sukoba u II. svjetskom ratu (zato imamo i isto ime), odrastanja na Ilevici, podrške Jugoslaviji i konačno 1968. godini.

Nakon toga su se naši putevi razišli, pa nismo zajedno rušili Berlinski zid, odlazili rudarima na Kosovo, djeci u Pojatno, Ademu Demaqiju u zatvor, palili svijeću pred Vojnim sudom JNA ni branili Hrvatsku, Hrvate i sve ugrožene ljude bez obzira na vjeru i nacionalnost u ratovima devedesetih.

Naša tijela, osjećaji, razmišljanja prošli su različita mjesta, susreli različite ljude i proživjeli različite događaje.

Moj cijeli put sve jače je određivao izazov dobra, što me vodilo odbacivanju mržnje i nasilja, i prepoznavanju slobode smisla, razuma, misli i duha. Sve više sam shvaćao da se ne može biti slobodan, sam zarobljen i namećući ideologiju drugima, zabranjujući i odbacujući druga mišljenja, vjeru i nacionalni osjećaj. Shvaćao sam

da reducirani svijet ljevice vodi jačanju nasilja, progona i ljudi i misli, sve do ugovora Staljina s Hitlerom i odbijanja sprečavanja Holokausta.

Suočen s ljudskim stradanjima devedesetih, znao sam da je reducirana sloboda mišljenja i vjere (i vlastitog i tuđeg) pretvorila Jugoslaviju u stog sjena, koju je mogla upaliti svaka iskra uzrokujući rat, ubijanje i razaranje.

Istovremeno se pokazala i nemoć međunarodne zajednice, kao politike ali i mirovorstva, humanitarnoga rada i ljudskih prava.

Hrvatski narod je vrijeme približavanja 2000. godini poslijе Krista, ponio cijeli izazov i teret obrane, stvaranja države, iskazivanja istine, vjere i činjenja dobra. Polemika sa Slobodanom Šnajderom je pružala mogućnost da o ovim pitanjima otvorimo raspravu pred javnošću i da zainteresiramo što veći broj ljudi. Zbog toga sam odgovorio Šnajderu na njegov napad. Moj prvi odgovor je objavljen među reagiranjima. Nakon toga je Šnajder nastavio, ali ne u reagiranjima, već iz povlaštenog statusa plaćene kolumnе, monopola profitnog mišljenja, napadom na mene preko cijele stranice, uključivši i moju sliku. U tom tekstu on je iskazao sve razloge zbog kojih želim nove generacije oslobođiti takvog mišljenja – vrijedanje, laganje, podcjenjivanje. Najviše me pogodilo što nije prepoznao ili nije želio dopustiti da se zna, da se cijelo moje djelovanje temeljilo na sprečavanju genocida, drugih oblika nasilja i mržnje uz širenje izazova i mogućnosti dobra od samih mjesta stradanja do centara znanja u svijetu. Odgovor sam poslao u Novi list 4. kolovoza ove godine. Nije objavljen. Više puta sam bez uspjeha telefonirao uredniku rubrike reagiranja. Nazivao sam bez uspjeha i glavnog urednika. Novi list je odlučio zabraniti pravo obrane i javne rasprave. Zašto slobodu riječi nije branio ni Šnajder, ni urednik rubrike? Zašto se glavni urednik odlučio za cenzuru? Zašto? Bojali su se istine o obrani i stvaranju Hrvatske, i njenog prepoznavanje i u Hrvatskoj i u Evropi i svijetu - jačanja istine i dobra. 'Oni ne znaju što čine', i oprاشtam im, ali tim prije treba se zalagati za istinu i dobro. Zbog toga Vas molim da pročitate ovu polemiku i razmislite. Ovim obraćanjem, polemika se nastavlja, uz obavezu da bude i šira i snažnija.

Želim braniti i Novi list, oni su se bar usudili objaviti moj prvi odgovor. To znači da su još uvijek vjerovali da bi i uz slobodu medija

mogli nametnuti svoje stavove, da je Šnajder jači od Langa. Ističem da nije Lang jači od Šnajdera, zato što je pametniji, vještiji ili zbog ma koje salonske vještine, već zato što je svoj život dijelio sa svojim narodom kad je bilo najteže i učio, osjećao, bio nesretan, gnjevan, ponosan i iznad svega vjerovao da je dobro moguće i da je ono iznad svake ne samo ideologije, već i znanosti, a nadasve i privida vjere. Kad su shvatili 'opasnost' istine i dobra, panično su zabranili moj tekst. Međutim, ipak oni su bolji od ostalih. Iskusniji 'hrvatski' listovi kao Jutarnji, uopće ne dopuštaju bilo kakvu polemiku. Kroz sve ove godine nisam nikada smio nastupiti kod Latina, Stankovića ili uopće na HRT. Kad sam tužio Latina novinarskom društvu časti, oni su presudili da je moj zahtjev za istinom apsurdan. Uhićenje Karadžića izazvalo je pravu poplavu antihrvatskog pisanja. To je njihov doživljaj istine, i pripreme za jednaki odnos Evrope prema Hrvatskoj i Srbiji. Ovim obraćanjem, polemika se nastavlja, uz obavezu da bude i šira i snažnija. Predlažem da 'hrvatski' listovi uvedu dan proslave zabrane hrvatskog mišljenja i zalaganja za što uspješniju cenzuru istine i dobra.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ

NAPAD NA THOMPSONA I S DESNA?

THOMPSON NIJE USTAŠA

U «Večernjem listu» od 21. 7. u tekstovima Tihomira Dujmovića i Ivana Bekavca komentira se pismo Hrvatskoj javnosti o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona. Mediji su zabilježili i da ga je potpisalo 80-ak akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i poznatih ljudi. Očito je Dujmović dobro informiran pa je znao da se pismo i dalje potpisuje pa spominje već stotinu potpisnika. Naime, pismo s više od 200 potpisnika bit će objavljeno u «Hrvatskom listu» i u «Hrvatskom slovu». Bekavac piše o nečemu o čemu nije informiran čak ni iz tiska ili hoće umanjiti i onu prvu brojku pa tvrdi kako se radi o «desetak ili više».

Dujmović doista izvrsno komentira cijeli slučaj kada vlast - «demokrati» - po prvi put zabranjuju koncert i to zato što će se pjevati pjesme koje nisu zabranjene. Da, do kada se Hrvati trebaju braniti od onoga što netko misli da oni misle; do kada trebaju raditi ono što netko misli da trebaju radili? Upravo im Thompson pokazuje da ne trebaju raditi ono što neki misle da trebaju. On im pokazuje da je to normalno demokratsko pravo. A Thompson nije ustaša niti propovijeda ustaštvo. On je hrvatski branitelj kojeg optužuju da je ustaša. Dakle, vraćamo se u 1990. i balvan revoluciju – a i u ranija vremena - kada su za velikosrbe svi Hrvati bili ustaše.

S druge strane g. Bekavac optužuje Thompsona što pjeva takve pjesme. Logika njegova napada je tipa: Ako ne koristiš svoja ljudska prava nitko ti ih neće oduzeti. Ako ih koristiš tko ti je kriv što ti ih oduzmu. Molim g. Dujmovića da ovo objasni svom kolegi, jer ne vjerujem da je on u stanju to razumjeti.

Jadnog g. Bekavca čak je posramio i HHO, koji je debelo umiješan u napade na Thompsona. Shvatili su da su i oni sudjelovali u poništavanju Thompsonovih ljudskih prava pa su osudili zabranu! Očito je g. Bekavac mislio da «puše u isti rog» s HHO-om («Čovjek

ponekad pomisli da su, u naše vrijeme, 'crveni' i 'crni' na istom zadatku.), a oni ga iznevjerili. Sram ih bilo, zar ne?

Mediji i sama HINA je objavila da smo pismo poslali dr. Slobodan Lang i ja. Međutim, g. Bekavac konstatira: «Ne bismo se začudili da je taj apel proizведен u dušobrižničkom obrtništvu nekoga 'ultrahrvata' poput Josipa Pečarića». Zamislite koliko je to inteligentno zaključivanje. Ne čudi me što je s takvom logikom odustao u pokušajima da stekne neku veću titulu u znanosti od one najmanje.

Naravno, to je uvredljivo i za dr. Langa jer ga g. Bekavac ignorira. Još uvredljivije je za više od dvjesto potpisnika koji su eto tako glupi da ih na takvo ponašanje «navuče» nekakav «ultrahrvat». Jadnih desetak akademika, tri biskupa, četrdesetak sveučilišnih profesora i svi ostali to ne vide. Ali srećom imamo g. Bekavca koji će im otvoriti oči.

A možda g. Bekavac i nije tako priglup kako izgleda po ovom tekstu. Možda ga je samo razbjesnio Milan Ivkošić kada je u «Večernjem listu» od 27. 6. 2008. tekstrom *Pečarić: prešućeni svjetski ugled* narušio medijsku šutnju o međunarodnoj konferenciji meni u čast. Što će učiniti naš g. Bekavac kada bi znao da mi je npr. posvećen jedan broj međunarodnog časopisa «Banach Journal of Mathematical Analysis» gdje su ugledni svjetski matematičari posvetili svoje rade meni. Sugeriram g. Bekavcu da im uputi protestno pismo – i oni su «nasjeli» «ultrahrvatu».

Konačno pitam se je li g. Bekavac toliki neznačica da ne zna moje prezime ili ga namjerno iskriviljuje. To i nije važno jer sugerira da je na njegov tekst dovoljno odgovoriti na način da se u njegovo prezime umjesto slova «e» napiše «eee».

“*Večernji list*”, 25. 7. 2008.

J. PEČARIĆ, ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.

**ODRŽAN PROSVJED POTPORE
THOMPSONU PRED VELEPOSLANSTVOM
ŠVICARSKE**

Donosimo Hininu vijest o prosvjednom skupu u Zagrebu protiv odluke švicarske Vlade da u toj zemlji zabrani pjevanje i kretanje pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu. U pripremi već imamo i govor akademika Josipa Pečarića koji ćemo objaviti kao poseban prilog.

"Udruga za slobodu i neovisnost" te nekoliko braniteljskih udruga održale su danas pred švicarskim veleposlanstvom u Zagrebu prosvjedni skup protiv odluke švicarske Vlade da u toj zemlji zabrani pjevanje i kretanje pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu.

U pismu što su ga organizatori prosvjeda uputili švicarskoj vladi traži se žurno ukidanje zabrana pjevaču, a od vlade Švicarske zahtjeva se isprika zbog, kako se navodi, neutemeljenih optužaba stotina tisuća obožavatelja Thompsonovih pjesama. Prosvjedno pismo organizatori su uručili švicarskom veleposlanstvu.

Nazočnim prosvjednicima, između ostalih, obratili su se i humanitarni djelatnik prof. Slobodan Lang, akademik Josip Pečarić, predsjednik zagrebačke HVIDRE Ivan Pandža, predsjednik Udruge

branitelja logoraša Domovinskog rata Grada Zagreba i Zagrebačke županije Ilija Ačkar te u ime braniteljskih udruga Splitsko-dalmatinske županije Miro Morto.

Po riječima prof. Langa za ovakvu odluku švicarskih vlasti golemu odgovornost snosi hrvatska politika, koja, kako je rekao, još uvijek svijetu nije ponudila sustavne informacije o obrani vlastite slobode i stvaranju hrvatske države.

"Organizatori ovog prosvjeda vjeruju da je švicarski odluka o zabrani potaknuta iz Ureda predsjednika Republike Stjepana Mesića", rekao je akademik Pečarić te dodao kako je opravdan poziv HVIDR-e grada Zagreba da predsjednik Mesić podnese ostavku kako ne bi nanosio daljnju štetu.

Prosvjednici su nosili transparente na kojima je, uz ine pisalo "Hrvatska nije fašistička zemlja", "Mesić je veleizdajnik" te "Još 131 dan do dubrišta istorije".

Policija je izvijestila kako se ispred veleposlanstva Švicarske okupilo oko 150 prosvjednika te dodala kako je privela četiri maloljetna prosvjednika, a dvojicu zbog, kako kažu, uvredljivih transparenata protiv predsjednika Republike.

Policija navodi kako na skupu nije bilo narušavanja javnoga reda i mira.

Hina

Portal HKV-a, 9. listopada 2009.

TRI KOMENTARA PROF. DR. SC. SLOBODANA LANGA

JOSIPOVIĆ U HAAGU NIJE UČINIO POTREBNO

Pismo dr. Slobodana Langa akademiku Pečariću

Dragi Joško,

Glavna odgovornost Predsjednika je oslobođanje Hrvatske države i optuženih branitelja od sramotne optužbe za zločinački pothvat. To je bitna pravda do čijeg ostvarenja sve drugo je sramotno i spominjati. Kao visoki dužnosnik, branitelj, veleposlanik, delegat u Vijeću Europe i Interparlamentarnoj Uniji iz vremena stvaranja i obrane Hrvatske, i dalje sam nosilac odgovornosti za njenu obranu i dostojanstvo.

Danas je Hrvatska jedina država na svijetu čiji Predsjednik kroz deset godina mandata nije pokazao odgovornost i ljubav za branitelje slobode svoje zemlje. U Haagu se provodi suđenje Hrvatskoj i njenim braniteljima, mrtvim i živim, nepravedno zauvijek. Ja duboko poznajem stoljetnu povijest suđenja braniteljima hrvatske slobode, njihovog progona, mučenja, zatvaranja i pogubljenja.

Zbog toga od prvih optužbi ulažem trud na sve načine koji znam, obilaskom njihovih domova u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, posjetama u zatvorima za vrijeme suđenja i za odsluženju kazni, dočeku iz zatvora, prisustvovanjem suđenju u Hrvatskoj, protestirajući gladovanjem, hodanjem, pisanjem i istupanjem. Molim za njih i nesretan sam. Da barem optuže i uhapse mene, da im mogu olakšati. Što znam i mogu činim sam i svima koji vole Hrvatsku. Molim za njih i nesretan sam.

Na ovim izborima smatram da treba izabrati Predsjednika koji će iznad svega preuzeti obavezu za Hrvate u Bosni i Hercegovini i oslobođanje od sramotne optužbe u Hagu. Zbog toga sam konzultirao i optužene, posebno generala Praljka, hrvatskog junaka i mučenika. U ratu je Hrvatsku branio izlažući svoj život a sada je na sudu brani

neumornim prikupljanjem i iznošenjem znanja o obrani, što čini veličanstveni opus hrvatske slobode.

Njega sam zatražio ocjenu da li je Josipović kao čovjek, pravnik i političar učinio što je trebalo za njihovu obranu i ima li povjerenja u njegov budući rad. General Praljak je rekao: "Nije učinio potrebno i ne zaslužuje povjerenje."

dr. Slobodan Lang

03. 01. 2010.

Portal HKV-a, 05.01.2010.

PODRŠKA GENERALA

Na Hrvatski narod i državu izvršen je 1991 godine zločin agresije. Hrvatski narod i branitelji, povezani domoljubljem i vjerom a vođeni Predsjednikom Tuđmanom, obranili su Hrvatsku od zločina agresije 1991 g., oslobodili je i učinili priznato u svjetskoj zajednici država.

Na sudu u Haagu se agresiju ne smatra zločinom, a obranu naziva zločinačkim pothvatom.

Na tom sudu se sudi Hrvatskoj državi i ugrožava njenu budućnost.

Sudi se mrtvom Predsjedniku Tuđmanu i četvorici mrtvih generala koji su branili Hrvatsku.

Veliki broj hrvatskih generala je ili već osuđen ili im se sada sudi.

General Praljak je u ovom trenutku misaoni centar hrvatskog znanja, povijesnog dostojanstva i odluke o budućnosti.

Hrvatski narod živi u iseljeništvu u uspješnim državama, teško u potrošačkom totalitarizmu vlastite države i poniženo i ugroženo opstankom u Bosni i Hercegovini.

Da nisam ja i mnogi drugi, a hrvatski narod u cjelini, zavedeni zlatnim teletom konzumerizma, zatvarani, optuženi, osuđeni, progonjeni, cenzurirani i isključeni, slomili bi ovu agresiju povijesnog revisionizma kojom se Hrvatski narod i država, opet kao i prije, kleveće, dijeli i lažno prikazuje.

Generali koji u Haagu nose teret sramotnih optužbi i brane Hrvatsku budućnost, su jedini od kojih kandidati za predsjednika Hrvatske smiju tražiti potporu a birači samo na temelju toga odlučivati za koga će glasati.

General Blaškić jedini od suđenih generala je bez svog znanja naveden u potpori kandidatu Josipoviću. Kad je doznao tražio je da se njegovo ime povuče. Kandidat Josipović je na televiziji naveo da je to učinio zbog pritiska. Ja sam taj koji je obavijestio Blaškića o zloupotrebi njegova imena. Mi smo povezani zajedničkim zalaganjem da obranimo Hrvate Srednje Bosne od nestanka, obnavljanjem života, spašavanjem zadnjih Židova, mirom sa Bošnjacima, obranom Bihaća ... Obojica smo višestruko izložili vlastiti život i uspjeli. G Josipović nije ni jedanput bio sa nama, a trebao je; nije nas molio da ga upoznamo sa svime što se dogodilo, a bilo je važno; bez pitanja se pozvao na podršku generala Blaškića a to se ne smije; a mene je optužio za vršenje pritiska, a to je laž. Takvo ponašanje u suprotnosti je sa obavezom Predsjednika da brani i obrani Hrvatsku.

04. 01. 2010.

Portal HKV-a, 06. 01. 2010.¹⁰

---

¹⁰ Još jedna laž Iva Josipovića:

Crvena pravDA velika je laž: General podržao Tu?mana, a Josipovic' ga pripisao sebi

Četvrtak, 07 Sijec(anj) 2010 08:59

General Nojko Marinović podržao Tuđmana, pa ga crvena pravDA pripisala sebi. Još jedan skandal povezan sa navodnom pravdom, koje je sve samo ne to. **ZAGREB, 6. siječnja 2010. (Hina) - Umirovljeni general-bojnik Nojko Marinović korištenje svoga imena u predsjedničkoj kampanji Ive Josipovića nazvao je večeras "grubom manipulacijom".** Josipovic'ev izborni stožer prije tjedan dana izvijestio je da je među skupinom od 20-ak istaknutih branitelja koji podupiru SDP-ovog kandidata i zapovjednik obrane Dubrovnika Nojko Marinović.

"Javnosti želim reći da sam svoju pismenu potporu dao isključivo svome suborcu, predsjedničkom kandidatu u prvom izbornom krugu, Miroslavu Tuđmanu. Time su moje potpore predsjedničkim

VJERNIK IZNAD SVEGA

Pred dva mjeseca u Buenos Airesu nakon 15 godina ponovno, prvi puta u miru, susreo sam „Ranjenog Krista“. Ovaj puta nije imao desnu ruku i nije imao lica. Ugrožen mu je rad i identitet. Ovaj susret je imao neizmjernu snagu, potresao me i obvezao. Nisam još sposoban da o njemu progovorim, dok ne obidem Hrvatsku, ne učinim dobro ljudima i ne prođem cijelovitu duhovnu obnovu. Obećanjem objaviti ću za Uskrs. Danas vam želi samo u potpunoj otvorenosti i poniznosti iskazati svoju potpunu predaju Bogu, želju dobra za vas i ljubav za Hrvatsku. Bojam se za Hrvatsku.

Hrvatska je u grijehu. U Hrvatskoj raste raskol SVETOG i DOBROG. U Hrvatskoj vlada konzumerizam-potrošački totalitarizam. Hrvatska je u novom ropstvu. Hrvatska politika se ne boji Boga i ne čini dobro ljudima. Nažalost i sve više ljudi bježi od Boga, životom bez duše, stvaranja, davanja i ljubavi. Ja sam slobodan jer se bojam Boga i dajem ljudima.

Ja sam slobodan jer sam potpuno predan, molim se, služim i težim biti dobar prema Bogu. Proveo sam rat služeći „Ranjenom Kristu“, koji mi je naredio braniti Hrvatsku povezujući SVETO i DOBRO. Moje je djelo čovjeka sitnije od najmanjeg i najslabijeg čovjeka u vrijeme patnje, ali je djelo služenja Bogu, „Ranjenom Kristu“ ostvarenje ljudske slobode u partnerstvu Boga i Čovjeka.

---

kandidatima završile", stoji u Marinovićevu demantiju koji je medijima prosljedio dubrovačko-neretvanski izborni stožer nezavisnog kandidata Milana Bandića.

General Marinović kaže i da je u međuvremenu primio pozive mnogih svojih suboraca koji su mu dali do znanja da se u raznim tiskanim medijima i u televizijskim spotovima koristi njegovo ime kao potpora SDP-ovu kandidatu, te se stoga osjetio ponukanim da na te vijesti reagira demantijem. Napominje i kako će na drugi krug predsjedničkih izbora, 10. siječnja, sigurno izaći i glasovati po svojoj građanskoj savjesti, kao što je, kako ističe, po svojoj savjesti pristupio i 1991. u obrani hrvatske države. /(Hina)/

<http://fukara.info/novosti/crvena-pravda-velika-je-laz-general-podrzao-tudmana-a-josipovic-naveo-da-podrzava-njega>

U mom životu najvažnija je vjera u Boga, služenje „Ranjenom Kristu“ i davanje dobra ljudima.

„Ranjeni Krist“ je moje sve, vi, moja budućnosti, sadašnjost i prošlost. Iz dana u dan hrvam se s Bogom i ljudima da se povezuje SVETO i DOBRO. Bogu se molim da me savjetuje što činiti, da mi sudi jednako kao svim ljudima i da savjetuje kako graditi pravednu Hrvatsku, u kojoj svaki čovjek, svaka obitelj, cijela država i Hrvatski narod u cijelom svijeta stvara (moljenjem, brigom za obitelj, manje grešeći, radom, učenjem, radanjem, pomaganjem, brigom o okolini, čuvanjem zdravlje, dajući ljubav obitelji, bližnjima i narodu) i troši (skromnim životom, voleći obitelj, upijajući ljepotu prirode, slušajući ljude, čitajući knjige, uživajući muziku, prihvaćanjem savjeta Boga). Ovaj život moram sam, zajedno sa mojom obitelji i svojim narodom i stvarati i živjeti.

U prvoj fazi izbora za Predsjednika, trojica kandidata su izbačeni iz stranaka, pa su to stranke slavile kao demokraciju. U drugoj fazi pojavio se jedan nesretan čovjek koji nameće nesreću svima, pa se njegovo odbacivanje smatra demokracijom za cijelu Hrvatsku. Dijalog preostala dva kandidata je pogrešan, bez vjere i dobra. Ne bojim se tko će biti izabran već što će se dogoditi u Haagu, zapošljavanju, učenju, rađanju nakon što je izabran.

Svakodnevno se kao i toliki vjernici molim Kristu, ali „Ranjeni Krist“ je poziv cijeloj zajednici, cijelom Hrvatskom narodu i državi da poveže SVETO i DOBRO.

Vrijeme je da se Molitvom za Hrvatsku, sami pokrenemo, međusobno povežemo od svake župe do svih vjernika i dobrih ljudi Hrvatske, Hrvata u BiH i Hrvata u svijetu.

Ja sam liječnik, znanstvenik, profesor, političar, diplomat, humanitarac, branitelj, Židov i Hrvat, ali sam iznad svega i sve temeljim na vjeri u Boga i služenju „Ranjenom Kristu“
05. 01. 2010.

**J. PEČARIĆ, RASIZAM SVJETSKIH
MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.**

HRVATI KOJI STRASNO MRZE SVOJ NAROD

Veliki hrvatski književnik Petar Šegedin bio je šokiran spoznajom da postoji mnogo Hrvata koji *strasno mrze svoj narod*. Kad god bih pomislio na tu tvrdnju velikoga književnika kao simbol takvih Hrvata uvijek mi se nametala Vesna Pusić.

Jednom me je jedna gospođa upitala što imam protiv Pusićke. Rekao sam:

„Ništa. Samo se bojim da će, kada dođe na vlast, izbaciti slovo 'H' iz abecede.“

Zapravo, taj odgovor samo pokazuje kako i mi matematičari ponekad znamo biti neprecizni.

Jasno je da sam mislio na njezinu „ljubav“ prema Hrvatskoj. Međutim, odgovor je neprecizan jer bi u tom slučaju ostala Rvacka, pa efekt ne bi bio postignut. Svi koji vole Hrvatsku – voljet će i Rvacku.

Zato je moj odgovor treba biti: zabranila bi uporabu slova „H“ i „r“ jedno uz drugo, tj. „Hr“. Doista, tko bi onda znao što nam je to Vatska?

Čitam u Hrvatskom listu tekst prof. dr. Slobodana Langa, *Bacite u Neretu, gospodo Pusić, svoju mržnju*. Očito i prof. Lang misli slično kao i ja.

Povod Langova teksta je Pusićkin intervju u *Jutarnjem listu*. Podsjeća nas Pusićka ponovno na njihovo pismo kojim su tražili ostavku od Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana. Pismo koje je trebalo spriječiti *Oluju*. To i sama posredno priznaje:

„O 'Oluji' čula na radiju, u svojoj kući u Istri... Zastrašujući poziv hrvatskim građanima srpske nacionalnosti da ostanu.“

Da, poziv je zastrašujući jer je pokazivao neuspjeh u njihovu pokušaju zaustavljanja „Oluje“. Istina, Pusićka je možda mislila na „genocidnost“ hrvatskoga naroda: Tuđman ih poziva iako zna da će ih genocidni Hrvati sve pobiti.

Za razliku od njenih prijatelja s Istoka, to se i pokazalo. Dovoljno je usporediti slike razrušenih Vukovara i Knina. Dovoljno je vidjeti koliko je ubijenih tijekom ratnih operacija u Vukovaru i Srebrenici s onom jednom žrtvom u Kninu. A još je operacijom „Oluja“ spašeno od 100 do 150 tisuća muslimana u Bihaću. Da, „genocidnog“ li naroda! Ali Pusićkino pisanje ima svoj cilj. Kada već imamo takve činjenice, važno je da ljudi iz hrvatske politike svojim izjavama „zamijene“ činjenice onim što treba gazzdama, zar ne?

Ali, ne misli ona samo na potporu „Sudu“ u Haagu u predmetu „Gotovina-Markač“. Ne zaboravlja ona ni naše „zločince“ iz BiH, pa u tom intervjuu tvrdi:

Tragedija i zločini kasnije. Sama na visećem mostu u Mostaru 1996. godine. Jedno od mojih najdublje proživljenih iskustava. Suočena s nečim tako strašnim što je počinjeno u moje ime, odnosno u ime naroda kojem pripadam, osjećaj je strašniji nego u suočavanju s drugim strahovima.

Sud u Haagu sprema se donijeti nove rasističke presude Hrvatima iz BiH. Dokazi su kao i u prethodnim presudama – ništavni. Zato moraju hrvatski političari, potvrđujući te laži, omogućiti takve presude. U Haagu se sudi hrvatskoj državi i normalno je da su im u tome velika potpora svi oni koji su uvijek bili protiv hrvatske nezavisnosti, tj. slobode. Svi oni koji strasno mrze svoj narod!

Pusićka tako govori 2011. godine, dakle punih PET godina poslije objave knjige generala Slobodana Praljka, *Kako je srušen stari most: činjenice*. U knjizi postoji i analiza koju potpisuju: dr. sc. Muhamed

Sućeska, dipl. ing. kemije, prof. dr. sc. Slobodan Janković, dipl. ing. str. i dr. sci. Aco Šikanić.

Zapravo, stručnjaci su potvrdili ono sto sam i mislio. Isti dan kada su na TV prikazali rušenje Staroga mosta, zaključio sam da je ono istovjetno rušenju miniranjem velikih zgrada koje znamo gledati na TV-u. Kada sam to rekao generalu Praljku, nije mi dao do znanja da misli isto što i ja. Ili nije htio to reći jer su njega optuživali, ili je kasnije došao do istoga. Ako je to bio slučaj, nadam se da je i moja priča malo doprinijela tomu.

S druge strane, možemo razumjeti da prof. dr. sc. Vesna Pusić ne vjeruje stručnjacima. Ljudi o drugima sude po sebi, zar ne? Međutim, svakom intelligentnijem čovjeku dovoljno je ono što je o tome u Haagu govorio naš veliki general, a što je dano na hrvatskim portalima:

O rušenju Starog mosta

Praljak:

– ... a onda kada je to sve skupa pripremljeno, jedan engleski vojnik je postavio kameru, to snimio, dobio je pratnju, kako to pišu snage Armije BiH, do Sarajeva, gdje je tu kasetu trebao predati Televiziji Sarajevo. A on je bez ikakvog problema sjeo u Unproforov avion i odletio i to dao BBC-u. E sad sve zaključke ja ostavljam svakome, osim što HVO i Slobodan Praljak s tim nemaju nikakve veze. Tko ima zaključite sami.

Predsjedavajući sudac:

– ... dakle vi tvrdite da je riječ o jednoj velikoj manipulaciji, ako sam vas dobro shvatio?

Praljak:

– Da, časni suče. Ja tvrdim da je to velika manipulacija. I nije predao on to nikad sarajevskoj televiziji. Sve ono što smo mi gledali, to je preneseno sa BBC-a. Dakle i onaj ORF, austrijski i sarajevska televizija, i sa onim istaknutim komadićem, kojeg je on, ne znam zbog kojeg razloga iskinuo, da li su to bile dvije eksplozije, ja to ne znam, jer nitko ne raspolaže tim originalom. To on nije dao sarajevskoj televiziji. To su svi preuzimali, kako se preuzima, kako se preuzima materijal, kad jedna kuća to objavi. Ali je to objavljeno iste večeri 9-og., 9. 11. Samo ne iz Sarajeva, nego iz BBC-a.

Praljak:

– ... i to (o Škotu, vojniku snimatelju, op.a.) izrijekom pišu muslimanske novine, na stranici knjige, evo ja ču vam pokazati, ove, točno gdje je to navedeno, samo malo...

Evo to je „Oslobođenje”, četvrtak, 19. 6. 1997. godine, stranica hrvatska je 34., gdje se o..., tome govori. I kaže se da je „kameru prema mostu ustremio jedan Škot, koji se u tom gradu nalazio kao pripadnik Britanske Armije.” Dakle, Britanaca časni suci dole nije bilo. Meni je nejasno što je pripadnik Britanske Armije radio u Mostaru kad su dole bili zaduženi Španjolci. I kaže se „da je taj čovjek, prema naredbi Dudakovića, a to je bio zamjenik zapovjednika IV korpusa, krenuo u Sarajevo u pratnji pripadnika vojne bezbjednosti komande IV korpusa. I izrijekom piše, „ali, umjesto da dragocjeni dokument, kako je bilo dogovorenog, predal ondašnjem direktoru RTV BIH, on se dočepao prvog Unproforskog aviona i odletio iz Bosne.” Ovo pišu muslimani, ne piše Praljak. E sad. To su njihove izjave i to dosta znatno iza toga. Ja tu ne mogu više ništa dodati. Kakvu je on ulogu imao dolje, ja mogu sudu dostaviti njegovo ime, pa bi se moglo, ali ...ne, nema ništa od toga. (8.6.2009.)

O modeliraju rata i (navodnoj) smjeni

– ... Dakle snaga koju su imale određene zemlje na tom području je bila takova, da su one modelirale taj rat, to ja tvrdim, šest puta pod zakletvom. Kako će se odvijati, do koje mjere, i kako. I taj rat na teritoriju BiH je vođen, između ostalog, kao jedna propagandna ili kampanja reklamiranja deterdženata. Izabere događaj koji se zbio ili nije zbio, novinari ga vam prenesu, a onda vi kažete, „e sad vi morate, jer evo imamo informaciju.” Nema informacije časni suče u svjetskoj javnosti o Doljanima, Uzduolu itd. Nema informacije o ofenzivi muslimanskih snaga tri mjeseca na HVO. Nema! A stalno se govori da mi napadamo. Ja kažem, nigdje nismo napali! Mi se branimo! E sad, što se tiče gospodina Galbraitha. Ja ne znam što je on govorio o Franji Tuđmanu, ali ja sam svoju zamjenu zatražio prije Stupnog Dola, s kojim uostalom nemam nikakve veze, to je broj jedan. I broj dva, mislim da je animozitet gospodina Galbraitha prema meni nastao naknadno, jer sam se javno očitovao kad je on držao javni skup, tribinu, na trgu u

Slavonskom Brodu, kao da mu je to Amerika i prćija! Ja sam mu rekao, čekajte, nismo mi banana država da nam veleposlanik drži javne govorancije. Tada je on odgovorio „Šta se javlja taj rušitelj Starog mosta.“ Opet, bez suda i zakona, dovoljno je da ste Amerikanac, a iza toga ide najveća sila na svijetu, najsnažnija sila na svijetu, mene te sile ne interesiranju. Može on biti ne znam kakva sila, nije točno da se mene dole smijenilo.“ (15. 6. 2009.)

Kao da Praljak govori o Pusićki, koja obrazlaže spomenuto pismo Tuđmanu i zahtjev za njegovom ostavkom – navodnom Tuđmanovom politikom prema BiH. Zapravo to je potvrda o upletenosti ljudi iz Hrvatske u ovome o čemu govori naš general. Međutim, mnogo je zanimljivija usporedba ponašanja jednoga hrvatskog generala pobjedničke vojske u odnosu na američkoga veleposlanika s današnjim puzanjem cijelokupnih hrvatskih vlasti pred nizozemskom veleposlanicom, kada im je očitala lekciju o našoj unutarnjoj politici. Jasno je da su Praljak i njemu slični na vlasti – ona bi se poslije takvog nepoštovanja međunarodnih pravila i nepoštovanje države u kojoj je veleposlanica brzo spakirala. Zapravo, ne bi joj palo na pamet da javno pokaže to nepoštovanje. A dolazi iz zemlje čiji sud je već odobrio naknadu štete za obitelji tri žrtve iz Srebrenici. Jer su njihovi vojnici krivi za pokolj 9000 muslimana. Baš nju briga za pobijene muslimane – ona se brine za mnogo važniju stvar – za homoseksualce čija prava u Hrvatskoj nisu ugrožena.

A o čemu se radi u tom „sudu“ i oko njega lijepo se vidi iz sljedećih Praljkovih riječi:

O gotovim pričama

... Gotova je priča. Priče su, časni suči Antonetti, gotove kad vam netko hoće staviti priču. Danas se ratovi oblikuju preko CNN-a. Pa to piše u svakoj komunikacijskoj knjizi, koja se bavi. Ako vam CNN hoće napraviti rat, vi ćete imati rat. Najprije dođu oni, a poslije toga možete samo čekat kad će počet rat. Od Bagdada pa nadalje. Tu je stvar sile i snage... (15. 6. 2009.)

O uvjerenjima

Ja sam se uvjerio i u ratu i poslije rata, da je beskrajna količina podmetanja i laži napravljena u tom ratu. (16. 6. 2009.)

O prišivanju dokumenta

... U ovoj sudnicu su falsificirani mnogi dokumenti, i što se tiče Blaškićevog slučaja i tu su razne službe imale svoje umiješane prste. Iz kojih razloga ja ne bih išao dalje. Iz razloga da me dovedu i da me optuže ovdje, evo to su razlozi... (16. 6. 2009.)

Ali da nastavimo s onim što je Praljak govorio o ratu u BiH.

O ponašanju muslimanskih izbjeglica

...oni su znali da u Hrvatskoj ne mogu ostati, ali je dolazilo do čitavog niza drugih problema, jer su se oni ponašali kao da nisu izbjeglice. Njihovi su zahtjevi bili, vidjeli ste, treba nam platiti kartu i uvesti trajektnu liniju između otoka koji nikad nije imao trajektnu liniju. Oni su jednostavno mislili da su oni još uvijek građani Jugoslavije i da im netko treba dati što ih je volja. To je broj 1. Broj 2, pjevali su recimo... (prekid suca)

I drugo: Ovi ljudi, vi to ne zname, ali da samo kažem. Kad bi muslimani u 93. godini izvojevali koju vojnu pobjedu, zname što se događalo na Jadranu po hotelima? Muslimanske izbjeglice su pjevale i slavile pobjedu svoje vojske nad Hrvatima u BiH. Desetina puta tako. (18. 6. 2009.)

(Ne bi me iznenadilo da je ponekad, zajedno s njima, pjevala i gđa Pusić, op. J. P.)

O dvostrukoj politici

... Ne može se voditi dvostruka politika prema nekome koga naoružavate, stalno! Ne može, ne može, ne može i ne može. Ne možete neprijatelja koga hoćete poraziti, izbaciti, naoružati i naoružavati tokom cijelog rata. Pa to je van! (18. 6. 2009.)

Da, to je izvan svake pameti. Ali za one koji vole Hrvatsku. Hrvatima koji strasno mrze Hrvatsku nikakva logika ne pomaže. Ponovimo, Pusićka i drugovi su pisali pismo tražeći ostavku od Predsjednika zbog njegove politike u BiH. Njihove laži su ono o čemu govori Praljak, tj. s istim tim lažima on je danas suočen na tom „sudu“. Dapaće, oni se i danas trude pomoći Sudu u Haagu da optužuje i sudi Hrvatima s presudama koje nemaju nikakva smisla. Jer za osudititi one

koji su im srušili njihovu Jugoslaviju ne trebaju dokazi. Dokaz je već sama činjenica da im nema Jugoslavije.

Možete li uopće i zamisliti da bi Pusićka tvrdila ovo što „Sudu” kaže naš general:

O tezama i uzrocima

„Jedan čovjek, jedan glas“. Od Islamske deklaracije pa nadalje, jest ono što je uzrokovalo rat između Hrvata i muslimana! I ja bih sutra išao u rat protiv te teze! To je moj teritorij, na kome ja prebivam. To je moja zemlja i nitko me neće etnički okupirati!

Naravno da ne. To je Hrvatima koji strasno mrze svoj narod – „agresivni nacionalizam“.

Moj dragi prijatelj profesor Lang kaže:

„Ako zatraži, gospodi Vesni Pusić treba pomoći da upozna svoj narod, a ne da ga se na visećem mostu u Mostaru stidi. Treba joj pomoći da se oslobodi mržnje...“

Kolega Lang jest liječnik. Ali ovdje mu je pogrešna dijagnoza. Može se pomoći onima koji mrze svoj narod, ali za one koji ga mrze strasno – nema pomoći!

Ali ne griješi samo profesor Lang. Evo, baš na Portalu HKV-a čitam tekst našega velikog književnika Hrvoja Hitreca *Pogled u Bosnu*, 12. svibnja 2011.:

Spomenuh Stari most uz spomen na Praljka koji je upravo tih dana u Zagrebu, na „dopustu“, u očekivanju očekivanih presuda. Sav se haaški, paneuropski i hrvatski projugoslavenski tisak svojedobno natjecao u optužbama da su Praljak i Hrvati općenito srušili taj doista lijepi, stari most, a otkako je Slobodan Praljak u jednoj od sedamnaest ili više svojih knjiga uz pomoć eksperata (koji nisu bili Hrvati) dokazao da svi skupa bezočno lažu – zašutjeli su kao zadnji bijednici koji nemaju snage ni za ispriku.

Vidimo da oni koji strasno mrze svoj hrvatski narod, kao gđa Pusić, ne šute! Strasna mržnja je takva da ne šute i kada je svima jasno kako su bezočno lagali i još uvijek lažu.

Zanimljivo je da je ovih dana u Hrvatskoj proveden i svojevrstan popis onih koji strasno mrze svoj narod. Nazvaše ga REKOM (Regionalna komisija za utvrđivanje činjenica o žrtvama rata na

području bivše Jugoslavije). Vodio ga je u Hrvatskoj Pusićkin brat, te Teršelička, Puhovski,... Uz ogromna materijalna sredstva uspjeli su prikupiti manje od 20 000 potpisa u cijeloj Hrvatskoj. Brojevi su pokazali za čiji interes rade. Mnogo, mnogo više je potpisa od agresorske strane. A među ovima u Hrvatskoj sigurno je mnogo nehrvata.

Zapravo, nije lako shvatiti samo postojanje Hrvata o kojima govori Šegedin. Meni je pomogao Mate Meštrović kada je poslije „Oluje“ prešao iz oporbe u HDZ preneražen činjenicom da se čelni ljudi grupacije oporbenih stranaka kojima je on pripadao nisu radovali pobjedi Hrvatske vojske. Zapravo, i on je poput Šegedina bio šokiran činjenicom da postoji toliko puno Hrvata koji strasno mrze svoj narod.

HRSvijet, 12. srpnja 2011.

J. PEĆARIĆ, ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.

GENOCIDNOST

U razgovoru s prof. dr. Ivom Goldsteinom (*Slobodna Dalmacija* od 30. 5. 2012.) Davor Krile se narugao svome sugovorniku i kada ga je upitao:

Njegova nekompetencija ostala je u sjeni činjenice da vas je za promoviranje „genocidnosti hrvatskog naroda“ optužio čovjek koji je, gle stereotipa, svoju karijeru izgradio u Beogradu?

- *Ni na to nemam komentara.*

Da se Krile ruga Goldsteinu vidljivo je kada spominjanje genocidnosti u ovom pitanju usporedimo s onim iz Krilina teksta od 12. 5. 2012.:

Pećarić je cinično izrazio zadovoljstvo što će u HAZU napokon ući povjesničar (Ivo Goldstein) koji je postao slavan dokazujući genocidnost hrvatskoga naroda.

Kako sam *Slobodnoj Dalmaciji* uputio pismo povodom tog teksta (naravno, nisu ga objavili) jasno je da Krile zna da moju porugu Goldstein nije razumio, shvatio je doslovno pa je tako i odgovorio i tada, kao uostalom i u svom pismu Razredu za društvene znanosti.

Tako je kolegama koji su ga predložili zorno pokazao kako ne razlikuje porugu od stvarnih tvrdnji, a hoće biti akademikom. Vjerovali ili ne!

Krile tada još konstatira: *Odbio se detaljnije očitovati o čitavom slučaju dok ne razmotri sve njegove elemente i pravne korake koji mu stoje na raspolaganju.*

Poslije toga Goldstein gostuje u TV emisiji *Duhovni izazovi*. Tamo tvrde da ga više kolega povjesničara optužuje za promoviranje teorije o genocidnosti hrvatskog naroda. Mogao bi ih tužiti, ali ne će. Proces bi dugo trajao, a on ih ne želi ni gledati.

Doista bi bilo dobro znati o kojim se povjesničarima radi, jer su o njegovom promoviranju teorije o genocidnosti hrvatskog naroda javno govorili samo dva povjesničara: sâm Ivo Goldstein u spomenutim tekstovima i predstojnik Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu prof. dr. sc. Damir Agićić, koji je u *Jutarnjem listu* od 12. svibnja 2012. tvrdio kako sam na Izbornoj skupštini rekao kako se u HAZU bira čovjek koji je „egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda.“ Krile se vjerojatno pita kako bi to prof. Goldstein tužio obojicu: i samog sebe i Agićića. Vjerojatno je Krile i sretan što, ipak, prof. Goldstein ne će tužiti obojicu pa ne će morati i trpjeti obojicu na tom sudu.

Zapravo, kada sam razmišljao o Goldsteinovu „egzaktnom dokazu o genocidnosti hrvatskog naroda“ i o glupavom primjeru koji trebam uzeti iz neke njegove knjige, koja je trebala biti temelj za njegov izbor, razmišljao sam o njegovu dovođenju u vezu „Oluje“ i „genocidnosti hrvatskog naroda“.

I na to je sjajno ukazao prof. Vladimir Mrkoci u istoj Goldsteinovoj knjizi: *Croatia: A History*. Dakle, Mrkoci konstatira kako na str. 254. Goldstein tvrdi:

„Hrvatska je opet bila ozbiljno kritizirana od međunarodne zajednice, i pokazalo se da su problematične srpske tužbe zbog genocidnosti Hrvata imale temelja.“

Prof. Mrkoci to komentira ovako:

„Poslije Oluje Krestićeva tvrdnja o genocidnosti Hrvata za Goldsteina više nije ‘problematična’ već ima ‘temelje’ i to više nije samo Krestićeva već Krestić-Goldsteinova teza.“

U tom neposланом писму-čestitki Predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a to sam komentirao ovako:

Usپoredимо ово с jedним drugim povezivanjem „Oluje“ s pojmom genocida.

Bivši američki vojni ataš u Republici Hrvatskoj i poznati obavještajac Ivan Šarac i član kuće slavnih američkih obavještajaca u intervjuu objavljenom u *Hrvatskom listu* br. 361 od 25. 8. 2011. kaže:

„Općepoznato je da je tri dana poslije general Gotovina bio u zapadnoj Bosni jer se operacija nastavljala dalje s ciljem da se zaštiti Bihać. Srbi su dobili nekoliko brigada pojačanja iz istočnoga dijela BiH i iz Srbije pa je Bihaću prijetila smrtna opasnost, opasnost da ta enklava padne, a onda i genocida takvih proporcija kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu.“

I dok naš kandidat sjajno povezuje „Oluju“ s „genocidnošću hrvatskog naroda“, vidite kako je ovom američkom obavještajcu genocid ako netko poslije Srebrenice hoće pobiti još nekih stotinjak tisuća muslimana.

Ali to nas ne treba čuditi takvo neprihvatljivo mišljenje jer je on očito hrvatskog podrijetla.

Zato je mnogo značajnije za nas vidjeti kako je ovo Goldsteinovo povezivanje genocidnosti hrvatskog naroda s „Olujom“ mnogo naprednije nego i kod nekih poznatih Srba. Tako jedan veoma poznati Srbin kaže:

„Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati! ?Oni ga nisu branili jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili - bežanju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) - Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine

istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da kralješko rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Znate li tko je ovo rekao?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. Vidite koliko je izuzetno dostignuće našeg kandidata koji je uspio povezati genocidnost hrvatskog naroda s „Olujom“, a čak ni Miloševiću to nije palo na pamet!“

Da sam i taj primjer uzeo u svom ironičnom pismu, ne bi dugo trebalo da i on postane aktuan, bez obzira što je u glavnoj ulozi tata Slavko, a ne Ivo Goldstein. Ovih dana u zajedničkom priopćenju gradonačelnice Knina Josipe Rimac i Kordinacije braniteljskih udruga možemo naći i sljedeće (*Josipa Rimac, gradonačelnica Knina: Gospodine Goldstein, jeste li vi odvjetnik pobunjenih hrvatskih Srba?* HRSvijet, 31. 5. 2012.):

Ponukani tekstrom gospodina Slavka Goldsteina u novom broju tjednika „Novosti“ od 25. svibnja 2012. godine pod naslovom „5. kolovoz, datum koji se vraća“ na vojnoredarstvenu akciju „Oluja“ i pokušaja njenog relativiziranja na način da se obilježavanju 5. kolovoza Dana pobjede, domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja doda i obilježavanje srpskih žrtava, navodeći pojedinačno srpske žrtve u Benkovcu i Gruborima, odlučili smo se na javno priopćenje hrvatskoj javnosti, kako bismo hrvatsku javnost obavijestili o našoj čvrstini da branimo istinu o hrvatskom obrambenom domovinskom ratu i uputili jasan odgovor gospodinu Goldsteinu i njegovim nalogodavcima da se ne igraju s danom ponosa i slave hrvatskoga naroda.

Kao prvo pitamo se u čije ime gospodin Goldstein govori, kada kaže da je 5. kolovoz „za Srbe dan bolnog sjećanja na jednu od najvećih katastrofa u povijesti srpskog naroda“? U ime kojih Srba on govori: da li u ime onih koji su se devedesetih godina

pobunili protiv hrvatske države i njene neovisnosti i pridružili se velikosrpskom agresoru ili u ime onih Srba koji su ostali sa svojim susjedima Hrvatima i veliki ih se broj aktivno uključio u obranu Domovine? Jeli on glasnogovornik ovih prvih, čije se vođe i danas nalaze u Srbiji i imaju svoju tzv. Vladu RSK. S kim Goldstein misli da bi Hrvati trebali tražiti „zajednički nazivnik“ u odnosu na hrvatski domovinski rat, jer ga mi s onom prvom skupinom Srba ne možemo nikada pronaći, dok ga s ovom drugom skupinom hrvatskih Srba već imamo. Gnjusno djeluju njegove usporedbe s Nijemcima i Francuzima, jer da imalo zna povijest (a mi znamo da zna i predobro), znao bi da je u Njemačkoj provedena denacifikacija i da je njemački narod prihvatio i prošao katarzu, kako bi sa Francuzima mogao graditi zajedničku Evropu.

Netko će pomisliti: Kakve imaju veze tvrdnje Slavka Goldsteina s onim njegova sina? Zbog toga dajmo mali širi navod teksta Vladimira Mrkocija koji sam želio iskoristiti za podrugljivo pismo:

Poznato je da je Bihać, dugotrajno opkoljen od Srba i uspješno se obranio zahvaljujući pomoći iz Hrvatske. Goldsteinova verzija glasi: Opkoljeni Bihać uspješno se branio bez izravne hrvatske pomoći, ali je hrvatska vojska usprkos toga slala vojne helikoptere i jedinice komandosa” (251)

Po Goldsteinu pomoć je bila, ne samo nepotrebna već i još jedan dokaz hrvatske „hipokrizije i besprincipijelnosti“. Nije objasnio kako su to helikopteri neizravno letjeli u Bihać. To je još jedan primjer goldsteinovskog stila, ali to je i tipična agitpropovska dijalektička metoda, ako se već mora priznati nepovoljna činjenica onda se je obezvrijedi i prikaže zlonamernom.

Pobjedonosna vojnička akcija „Oluja“ za Goldsteina je definitivni dokaz hrvatske zločinačke politike. „Oko 150.000 hrvatskih vojnika napalo je na 40.000 Srba (...) 100.000 Srba pobjeglo je (...) samo 5-6000 ostalo je (...) bojali su se osvete (...) pokazalo se da taj strah nije bez osnove (...) više stotina Srba ubijeno i imovina opljačkana (...) suđenje zločinaca bilo je farsa“ (254). Nije rekao koji su razlozi straha Srba. Nije objasnio da su Srbi, na okupiranom području i za nadzora UNPROFOR-a, nastavili uništavati i pljačkati hrvatska sela i rušiti crkve i protjerati sve

hrvatsko stanovništvo. Za doba uprave UNPROFOR-a ubijeno je više Hrvata na okupiranom području, nego za vrijeme Oluje. I nikada nikakve „sudske farse“ za te zločine nije bilo. Goldstein tvrdi da je međunarodna zajednica zbog Oluje kritizirala Hrvatsku zbog genocidnosti. „Hrvatska je opet bila ozbiljno kritizirana od međunarodne zajednice, i pokazalo se da su problematične srpske tužbe zbog genocidnosti Hrvata imale temelja“ (254)...

Dodajmo i to kako nas poznati stručnjak za pitanja dobra prof. dr. sc. Slobodan Lang (*Hrvatski list*, 25. prosinca 2008., str. 23. – 25.) tekst *Goldsteinova knjiga „Hrvatska 1918 – 2008.“ pamflet je koji vrijeđa žive i mrtve!* počinje ovako:

TRAŽIM OD HAŠKOGA SUDA DA NE RABI ovu knjigu, od akademske zajednice i medija da se ne koriste njome jer je u suprotnosti s istinom. Od javnih knjižnica tražim da ju ne naručuju, a od ministra prosvjete da ju ne koristi u edukaciji. Od autora i recenzentata tražim da se ispričaju javnosti...

Naravno, Lang posebno izdvaja ocjene prof. dr. sc. Ive Goldsteina o „Oluji“.

Da, da se čovjek upita tko više voli Hrvatsku: Milošević ili Goldstein?

Teatar apsurda, zar ne?

PRILOG

PISMO PROF. DR. SC. SLOBODANA LANGA: VAŠA, NAŠA I NJIHOVA HRVATSKA GOLDSTEINOVA KNJIGA „HRVATSKA 1918 – 2008.“ PAMFLET JE KOJI VRIJEĐA ŽIVE I MRTVE!

TRAŽIM OD HAAŠKOGA SUDA DA NE RABI ovu knjigu, od akademske zajednice i medija da se ne koriste njome jer je u suprotnosti s istinom. Od javnih knjižnica tražim da ju ne naručuju, a od ministra prosvjete da ju ne koristi u edukaciji. Od autora i recenzentata tražim da se ispričaju javnosti, a od Mesića i Sanadera da se ograde od ulizivačkih pohvala

Pri otkrivanju istine nema mjesta predrasudama, ljutnji, sebičnosti i mržnji. Čovjek vođen predrasudama, čak ako bi i želio, ne može nikada otkriti istinu. Uspješno otkrivanje istine traži da joj se potpuno preda bez obzira na ljubav i mržnju, sreću i stradanje. Pobornik istine mora uvijek biti spremna na korekciju. Kad god utvrdi da je bio u krvu, treba to priznati bez obzira na cijenu i pokajati se. Svakoga dana obrane i stvaranja Hrvatske učio sam od ljudi u njihovim domovima, na bojišnicama, u bolnicama, u crkvama, na putovima, za vrijeme najvećih opasnosti, predaha i mira u svim dijelovima Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Učio sam i na Kosovu, u Crnoj Gori, Makedoniji, Sloveniji i Srbiji. Isto tako i u svjetski značajnim akademskim i političkim centrima. Izazov dobra je ne prvom mjestu u mom životu, radu (lječnik sam i znanstvenik) i djelovanju (kao političar i humanitarac). Pojam *dobra* (engleski) na Googleu nalazi se oko 26 000 000 mjesta, od kojih je 150 povezano sa mnom. Pod *Izazov Dobra* nalazi se znatno manje, oko 2.000, no među njima je 130 mojih i to među prvima. *Tehnologija dobra* spominje se samo sedam puta, od kojih četiri puta vezano uza me.

Uvjeren sam da je prihvaćanje *Izazova dobra* i razvoj *Tehnologije dobra* jedini mogući put za 21. stoljeće od pojedinca do svijeta.

Dobro se može ostvariti samo na temelju istine, a prava istina je samo ona koja je u funkciji dobra. Ne može se u ime „dobra“ lagati, tajiti ili mijenjati istinu. Na može se rabiti „istinu“ da bi se opravdalo predrasude, mržnju, progon ili nasilje.

Knjiga

Nedavno su Europapress holding i Novi Liber (Ninoslav Pavić i Slavko Goldstein), uz pomoć Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Ureda za obrazovanje, kulturu i šport, izdali knjigu **Ive Goldsteina** „Hrvatska 1918.-2008.“. Recenzenti su prof. dr. sc. **Ivo Banac** i akademik **Petar Strčić**. Spreman sam bilo gdje, bilo s kim i pred bilo kim voditi raspravu o tomu zašto smatram da ova knjiga nije ni istinita niti vodi dobru. Najradije bih da me bilo tko od navedenih, ili ma tko drugi tuži sudu i da pruži i meni i cijeloj javnosti prigodu da se sagleda i javno ocijeni ovakvo ocjenjivanje Hrvatske, njezino stvaranje i obranu, a posebno *Oluju* i predsjednika Tuđmana. Ali u ovom tekstu ne raspravljam, već u ime istine i dobra, zahtijevam:

1. Od Međunarodnog suda u Haagu i drugih međunarodnih institucija, akademske zajednice i medija, da ne rabe ovu knjigu jer je činjenično, stručno i zaključno u srodnosti s istinom.

2. Tražim od ministra školstva da se ova knjiga ne upotrebljava u svrhu edukacije, kao udžbenik ili literatura.

3. Preporučam javnim bibliotekama da ne nabavljaju ovu knjigu.

4. Budući da su recenzenti knjige članovi uglednih institucija, HAZU-a i Helsinskog odbora, stvara se u javnosti dojam o vrijednom djelu. Tražim od reczenzata da povuku svoje preporuke. Knjigu se ne može preporučiti jer nije istinita, a vrijeda žive i mrtve.

5. Tražim da Ministarstvo kulture i Grad Zagreb koji su potpomogli izdavanje update deset puta veći iznos za objavljivanje autentičnih svjedočenja iz Domovinskog rata.

6. Tražim od Europapress holdinga da podupre objavljivanje istinitih svjedočenja o obrani Hrvatske. Budući da se u knjizi hvali i predsjednika Mesića i premijera Sanadera na neukusan i ulagivački način, tražim da se ograde od ovakvih pohvala. Pozivam autora i sve koji su sudjelovali u izdavanju ove knjige da se ispričaju javnosti i povuku knjigu iz javnosti. U skladu s mojom bezuvjetnom podrškom slobodi javne riječi, tražim da se knjiga ne zabrani. Molim sve stradale, branitelje i sve dobre ljudе, bez obzira na nacionalnost, vjeru i politička uvjerenja, da me podrže. Ovo je borba za istinu i dobro.

U ovom se trenutku sudi u Haagu cijeloj Hrvatskoj i konkretnim ljudima. Dosadašnji rad ovog suda pokazao je njegovu nepravdu, pristranost, nametanje istine, nečovječnost, bahatost i spremnost na korištenje laži za ostvarivanje svojih interesa. Hrvatska ima bolno iskustvo sa stradanjima i zbog nepravednih sudova i zbog međunarodne bahatosti. Gospodin **Alojzije Stepinac** proglašen je krivim po svim točkama optužnice 11. listopada 1946. godine, a presuda još uvijek važi u Hrvatskoj.

U Francuskoj je 1894. godine kapetan **Dreyfus** osuđen za izdaju na temelju krivotorenih dokumenata. **Emil Zola** se 13 siječnja 1898. godine obratio otvorenim pismom 'Optužujem' s ciljem da potakne vlastiti progon i suđenje kako bi se javnosti prikazala prava istina. Trebalo je 100 godina da se 2006. predsjednik **Jacques Chirac** ispriča. Tražim od Predsjednika Republike i predsjednika Vlade da podrže moj zahtjev ili ih optužujem da rade protiv i za osudu Hrvatske. (Antisemitski plagijat „Protokoli sionskih mudraca“, objavljeni 1903. u Rusiji dugoročno su nanijeli veliku štetu.)

Ilustracija stavova, izvora i recenzije

Zbog važnosti i mogućih teških posljedica objave ove knjige, svu sam pažnju posvetio pokušaju njihova sprječavanja. Kao dio tih nastojanja istaknuo sam i spremnost rasprave i odgovaranja pred sudom. Da bih vama samo ilustrirao odnose, navodim kratak osvrt na prikaz *Oluje*. Autor na 749. stranici ovako ocjenjuje *Oluju*:

*Velika ratna pobjeda zagađena je bespotrebnom osvetom.
Mnogi su se pitali - 'u čemu smo mi to pobijedili, ako smo se*

moralno izjednačili sa svojim krvnikom, odnosno - ne zavaravajmo se veličinom pobjede dok u pobjedničkom maršu koračaju i ubojice i razbojnici.

Citat je poduprт 268. biljeшkom, gdje na 805. stranici stoji: 268 Maković. *Pisma Bertoldu Brechту, 137; informacija o tome: Livada. Etničko čišćenje-ozakonjeni zločin stoljeća.*

Poznati su stavovi obaju autora, a citiranja su ispod svake razine. Ovaj su stav recenzenti podržali. Prije nekoliko godina objavio sam u „Stajalištima“ Vjesnika (danas više ne bi bilo moguće) 18. ožujka 1994. godine tekst pod naslovom „*S Olujom je započelo intenzivno humanitarno djelovanje s kojim Hrvatska ni svijet nisu dovoljno upoznati*“.

A u njemu sam između ostaloga iznio i sljedeće:

Ocjena oslobađanja Hrvatske kao zločinačkog pothvata iznesena u novim optužnicama iz Haaga (ICTY) neprihvatljiva je, ali istodobno otvara važnu mogućnost Hrvatskoj. Vjerujem da će se optužbu moći pravno sruštiti pred sudom, no to i ne smatram najvažnijim, nego to što takvu ocjenu dijeli veliki dio političara, intelektualca, medija i građana u zapadnoj Europi i SAD-u. Mislim da smo i u Hrvatskoj daleko od odgovarajuće rasprave i stavova. To je posebno važno, jer Oluja spada u temelje stvaranja hrvatske države pa je tako i samo stvaranje i oslobađanje Hrvatske optuženo kao 'zločinački pothvat'. Na žalost, u velikoj smo mjeri prepustili Haaškom судu ne suđenje, što smo obvezni, nego i pisanje povijesti stvaranja Hrvatske na što nas nitko ne sili. Sud neka dovrši svoj posao kako zna, a ocjenu o njegovoј pravednosti, kvaliteti, djelotvornosti, poštivanju ljudskih prava osumnjičenih i ulozi u stvaranju svjetskog suđenja zločinima rata dat će povijest.

Smatram da će ocjena biti loša, ali ocjenjivat ćemo kasnije. No ne smijemo se odreći i prepustiti mu pisanje povijesti Domovinskog rata i stvaranja Hrvatske. Obveza nam je napisati vlastitu povijest i prikazati ju svijetu. To je obveza našeg samopoštovanja i dostojanstva. To je obveza, prema stradalima, prema još nerođenima, ali i prema cijelom svijetu. Narod i država koji ne poštju sami sebe i ne zaslužuju poštovanje.

Akademik Petar Strčić i meni je bio „recenzent“. Nije se složio s mojom ocjenom u „Stajalištima“. U članku 14. prosinca 2005. napisao je između ostalog sljedeće:

Poviješću, pa i prošlošću, neka se bave povjesničari. Nema „cjelovite istine“ o (dalekoj) povijesti pa kako će biti o (nedavnoj) prošlosti. Ni o Oluji pa ni o Domovinskom ratu u cjelini ni sada, a niti u skoroj budućnosti, ne ćete dobiti „cjelovitu istinu“ koja je, inače, Vama kristalno jasna, pa makar doveli u Hrvatsku, primjerice, i predsjednike svih akademija znanosti na svijetu. Upotrijebite sve svoje snage i ugled znanstvenika i sveučilišnoga profesora medicine te sudionika Domovinskog rata za ono što je svakim danom životno znatno važnije u našoj domovini, što neposredno zadire u Vašu struku, a ne događaji od prije 5, 10, 15 i više godina.

Bitno

Na temelju i mojih nastojanja od prije 5, 10, 15 i više godina, upravo je pokrenuta svjetski značajna inicijativa „Sprječavanje genocida“ (pod vodstvom Madeleine Albright i Williama Cohena, uz podršku i Akademije znanosti SAD-a) s pozivom novoizabranom predsjedniku g. Obami da ovo uključi u svoje prioritete. Osnovna je i nezaobilazna istina da se u Domovinskom ratu branilo i Dom i Domovinu, da je to jedina uspješna obrana (osim Velike Britanije i SSSR-a) u Europi u 20. stoljeću, da je „Olujom“ spriječen genocid u Bihaću i da i mi i vi možemo biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske. Njihovu povijest neistine i zla treba odbaciti.

„Hrvatski list“, 11. lipnja 2009.

Portal HKV-a, 16. lipnja 2009.

**J. PEČARIĆ, HAJKA NA THOMPSONA,
ZAGREB, 2012.**

**PROF. DR. SLOBODAN LANG
UVODNA BESJEDA**

Obrana čovjeka bio je najvažniji razlog zašto sam se odazvao akademiku Pečariću i pridružio u obrani Thompsona, zajedno s nizom drugih akademskih radnika i građana.

Napad na Thompsona prepoznao sam, kao djelo neokolonijalne agresije na Hrvatsku nakon 2000. godine: prodaja vlasništva, zaduživanje, klevetanje predsjednika Franje Tuđmana, pristrano optuživanje hrvatske obrane, nezaposlenost, nepoštenje, sukobljavanje, nametanje države koja isključuje, a ne uključuje ljude.

Do 1990. godine Hrvatskom su uvijek vladali stranci, (Otomansko carstvo, Venecija, Francuska, Austro-Ugarska, Italija, Srbija).

Ma tko bio, svi su vladali isključivanjem ljudi, prije svega Hrvata i katolika, ali i Židova, Srba, i konačno Talijana i Nijemaca. Ovdje se održavalo kmetstvo duže nego igdje drugdje, a ljudi su bili trajno jeftini – i radna snaga i vojska.

Hrvatska nikada nije proživjela demokratsku vlast.

Hrvatski narod nikada nije dobio ni ljubav ni slobodu, na koju ima Božje pravo.

Hrvati su kroz stoljeća patnje, tuđinske vlasti, stradanja i nepravdi, razvili vlastito iskustvo, mudrost i dobrotu.

Hrvati su razvili svoj način života u katoličkoj vjeri, rada u domu i diljem svijeta, prihvaćanju drugih naroda u svoju obitelj i među hrvatski narod, ali ne prihvajačući tuđinsku vlast.

Hrvati su razvili i čovječnost, nenasilje, kulturu, školstvo, zdravlje, i uporno i neprekidno, političko okupljanje za slobodu.

A moderni temelj, još od Starčevića, čini im nasljede državnosti; rada i čovječnosti – od vremena braće Radić; razlikovanja dobra i zla od Stepinca i konačno Tuđmanovo – dostojanstvo vlastitosti.

Zato treba glave ove četvorice hrvatskih divova, isklesane u kamenu, postaviti na Velebit – i kao pouku i kao odgovornost za sve nas...

Sredinom osamdesetih godina prošlog stoljeća, u akademskom krugu zapada, prepoznato je, da na mišljenja stručnjaka društvenih znanosti, više utječe njihovi stavovi, nego podatci i znanja. Oni koje je vodila samo jedna ključna „istina“, praktično nisu mogli sagledavati ni sadašnjost niti predviđati budućnost.

Philip Tetlock (poslovna škola California Haas) proveo je istraživanje političkih i ekonomskih predviđanja na 284 stručnjaka – politologa, ekonomista i novinara, ali njihova predviđanja budućnosti nisu se pokazala točnijima od slučajnih brojeva.

Ako smo i samo malo neprecizniji od toga, ako ignoriramo utjecaj gravitacije jednog elektrona na rubu galaksije, predviđanje će se, nakon jedne minute, promijeniti. Lorenz je naveo kao primjer, da bi mahanje krilima leptira u Brazilu, moglo u konačnici dovesti do tornada u Teksasu. On ga je nazvao „Leptirovim efektom“.

Božićni ustav iz 1991. godine, iskazao je kao najvažniji cilj, okupiti zajedno sve Hrvate i sve građane Hrvatske, bez obzira na razlike. Samo je bezuvjetno zajedništvo svih nas moglo osigurati dovoljan broj ljudi u vjeri, nadi, znanju, akciji i spremnosti na žrtvu da bi se, onda, opet zajedno na referendumu, moglo izjasniti za

nezavisnost i ostvariti obranu, oslobođiti okupirano, podnijeti žrtve i razaranja, vratiti u domove i postići međunarodno priznanje.

Poziv predsjednika Tuđmana na „Leptirov efekt“, svakog Hrvata diljem svijeta i svih branitelja, iznjedrio je Hrvatsku slobodu. Ipak, cijena „stoljeća isključenosti“ u vlastitoj zemlji, imala je i svoju cijenu.

Istina je, duduše, Hrvati se znaju odlučiti, podnijeti stradanje i obraniti slobodu, ali ne znaju kako biti uključeni i kako prakticirati tu istu slobodu u svojoj državi.

Nakon 2000., dolaskom trećejanuarske šestorke, na brzinu su usvojene ustavne promjene „ljubomore“, koje su postale trajna prepreka, nakon ostvarene obrane, razvoju i izgradnji uspješne Hrvatske. Prekinuta je uključenost ljudi, prekinut razvoj prakse slobode i izgradnje demokratske države. Ukinuto je izvješćivanje građana o stanju nacije; potisнутa ravnopravnost vjernika; obnovljene povijesne klevete; održana ratna teritorijalna podjela; izostavljeni demokratski izbori; ukinut drugi dom Sabora; uvedena nejasnoća odgovornosti vrha vlasti i dopuštena rasprodaja nacionalnog blaga ...

Nakon predsjednika Tuđmana, Hrvatski narod nema vođe.

I odjednom, kao zraka svijetlosti u tami, pojavio se pjevač Marko Thompson; pjevač čije su pjesme počele buditi mlade (pa i narod) iz depresije, povezivati s braniteljima i jačati katoličku vjeru. U vladajućim krugovima je nastala panika.

Što ako mlađi, narod i vjernici obnove nadu, vjeru i zalaganje za uspjeh Hrvatske?

Uspjeli su stvoriti državu, a što ako Hrvatsku učine i snažnom, punom djece i uspjeha?

Thompsona su napali onim čime se desetljećima klevetalo Hrvate po svijetu: fašizam, Jasenovac, netrpeljivost [...]

U tome nas je akademik Pečarić okupio i obranili smo pjevača Thompsona, ali smo, nažalost, daleko od uspješne izgradnje Hrvatske koja uključuje, a ne isključuje ljude.

Preuzmimo odgovornost za budućnost, održimo konferenciju o Hrvatskoj i donesimo uskršnji ustav.

PREDSTAVLJANJE U BEČU

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i izrazim svoje osobno zadovoljstvo, što danas ovdje predstavljamo knjigu „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“, koju smo priredili poznati hrvatski kolumnist Mate Kovačević i ja. Da se doista radi o velikom zadovoljstvu, svjedoči i činjenica da sam se u utorak vratio iz Pakistana, s kašnjenjem od 12 sati, a ipak sam bio na predstavljanju knjige u Puli, a evo sada ovdje i u Beču.

U Pakistanu imam već doktore matematike kojima sam bio voditelj i još nekoliko onih koji će to uskoro i postati. Zato nisam ni bio na našem prvom predstavljanju u Zagrebu. Na moju radost, i moje veliko zadovoljstvo, pročitano je moje pismo, u kojemu sam posebno istaknuo da je, vjerovali ili ne, Thompson važan i u matematici. Kako? (...)¹¹

Inače, zgodno je još spomenuti kako je i Slobodna Dalmacija 15. 4. 2009. pisala o ovome:

...Pečarić skupu poručuje da se u Pakistanu suočio s objedama neimenovanog srpskog kolege koji ga sumnjiči da ga potkrada u znanstvenim radovima. Srećom, napisao je Pečarić, a Kovačević pročitao, uz odobravanja mnoštva, neimenovani kolega Srbin, uklapa se u definiciju o srpskom narodu Dobrice Ćosića, što znači da laže.

Što mislite kome su se više smijali u Zagrebu: Mesiću ili srpskom kolegi? Pa očito je „junak“ moje priče Mesić, a ne srpski kolega. To je svima jasno, osim novinaru Slobodne Dalmacije, zar ne? Ali i još nekome! Naravno, mome srpskom kolegi koji se javio na Portalu, ponavljajući priču iz Slobodne Dalmacije:

Upravo sam informisan da je g. Pečarić radikalizovao svoje „znanstvene“ metode; u svom pismu Thompsonovim „vitezovima“ iz dalekog Pakistana, „odapeo je strijelu“ čija je meta „jedan srpski naučnik koji ga objeđuje po svijetu“.

Bravo Pečariću!

---

¹¹ Dan je tekst iz prethodnog pisma.

Zašto ne pošalješ i Pakistance – možda će ti „argumentacija“ biti uvjerljivija?

I što je želio, dobio je. U raspravu se uključio i moj pakistanski doktor, a ja sam sa srpskim kolegom davno završio svaku raspravu, tako što sam napisao i poslao mu jednu zgodnu priču, „Priču o magarcu“, i pokazao kako moj beogradski kolega ne razumije u matematici ni stvari koje znaju i razumiju i pakistanska djeca. Srpski kolega je potom „pobjegao“ s tog Portala.

Inače, o tom mom pakistanskom doktoru ima još jedna lijepa priča u kojoj je bitan naš Thompson. Naime, dao sam mu da posluša posljednji Thompsonov CD „Druga strana“, na kome je – kao što znate – prva pjesma Bojna Čavoglave. Jednom prigodom sam sa svojim studentima slušao njihove pjevače narodne glazba. Pitali su me kako mi se svida, a moj doktor će njima:

...Ne pitajte to profesora. On voli samo glazbu u kojoj ima rafala!

Ali vratimo se samoj knjizi. Nastala je, kako reče prof. dr. Slobodan Lang, na promociji u Zagrebu, „zajedničkim i samostalnim djelovanjem i istupima mnogih hrvatskih intelektualaca, u obrani Marka Perkovića Thompsona od neprihvatljivih napada i njihovog korištenja za ograničavanje ljudskih prava, demokracije i slobode govora u Hrvatskoj, uz istovremeno neistinito prikazivanje i povredu ugleda Hrvatske u svijetu.“ Profesor Lang je posebno naglasio da se radi o intelektualcima „značajnog duhovnog i znanstvenog doprinosa, koji su objavili tisuće radova u Hrvatskoj i svijetu i školovali stotine tisuća akademskih ljudi“.

Evo još nekih konstatacija iz govora prof. Langa, koje je on objavio u *Hrvatskom listu* od 7. svibnja 2009.:

Marko Perković Thompson nedopustivo je vrijedan, obilježavan i progonjen. Korištene su kvalifikacije za koje se smatra da opravdavaju ovakvo postupanje. U tome su sudjelovali pojedini političari, predstavnici vjerskih udruga, organizacija za ljudska prava, novinari i intelektualci. Mediji su im bili otvoreni, dok, istovremeno, nisu dopustili iznošenje drukčijih stavova. Svoje su djelovanje prenosili u međunarodne organizacije, zauzimajući se za sprječavanje Thompsonovih nastupa, obilježavanjem, i njega i uopće Hrvata, kao antisemitskih i profašističkih.

(...)

Hrvatski intelektualci imali su obvezu i, evo, reagirali su, ne zbog toga što je napadnut Thompson, nego što je napadnut nedužan čovjek, i što je ovakvo napadanje nedopustivo.

(...)

Napadi na Thompsona, provođeni zloupotreboom stvarne i opravdane kritike antisemitizma, vode daljinjem ograničavanju slobode govora i demokracije, i nadasve vrijedaju hrvatski narod, koji je povijesno toliko stradao, a sada prvi put slobodno sagledava svoje žrtve, iskazuje bol i traži put dostojanstva i poštovanja.

Predstavljanje u Puli je doista bilo veličanstveno.

Isto tako mi nije bilo teško doći danas među vas, jer znam koliko je bila velika i koliko je značila potpora hrvatskog iseljeništva Marku Perkoviću Thompsonu, kao što je bio veliki i vaš doprinos stvaranju hrvatske države. Zato sam vam svojevremeno i posvetio jednu svoju knjigu, nazvavši vas već u naslovu – „**pronadenom polovicom svoje duše**“.

PISMO PROF. DR. SC. SLOBODANU LANGU

Dragi prijatelju,

pročitao sam Tvoj komentar nedavnih izbora („Hrvatski list“, 11. lipnja 2009.), a posebno onaj dio o Thompsonovu koncertu kako kažeš ...zajedno, i branitelji i mlađi okupili se, bez obzira na kišu, na koncertu Marka Perkovića Thompsona, gdje smo se veselili i bili ponosni na vlastitu ljubav za Hrvatsku. Pokazali i dokazali da su ekstremisti oni koji Thompsona napadaju, a ne mi... koji ga volimo i branimo.

Da, htjeli su ga slomiti! I zato se ponosimo time što smo mi, hrvatski intelektualci dali svoj doprinos – i našim otvorenim pismima i knjigom „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“ da tim ekstremistima (u negativnom smislu), to ne podje za rukom

Zapravo ne čudi to što su ga pokušali uništiti! Pa njima smeta 70 000 ljudi koji su, po kiši i vjetru, tri sata pjevali...zajedno s njim. A to su najvećim dijelom mlađi ljudi. To je ta generacija Hrvata koju, kada je riječ o ponosu i dostojanstvu našega naroda i o veličini naših branitelja, praktično on odgaja. Ono što bi trebalo raditi naše školstvo – radi on!

I zato napadi naših ekstremista, govore najbolje o njima samima. Ali ponekad se oni malo zaigraju, i u zanesenosti, ne znaju što kažu. Tako je u *Jutarnjem listu*, književnik Miljenko Jergović rekao da je HAZU „Thompsonova Akademija“¹². Doista, nisam očekivao takvu pohvalu iz njegovih usta! Pa on instituciju koja se brine o domoljubnom razvoju hrvatske mladeži – Marka Perkovića

---

¹² Komentar s Portala HKV-a Boba Mostarca:

Bravo 'Thompsonova akademijo'!

Bravo Jergoviću!

Do sad nisi ništa boljega rekao!

Dobro je da imamo „Thompsonovu Akademiju“ i akademike tipa Aralica, Pečarić i sl., a još je bolje da su EU Židovi konačno progledali, pa će, valjda, i naši domaći konačno progledati, ako nisu bili direktno i konkretno aktivni!?

Thompsona – poistovjećuje s mojom Akademijom. Bilo bi još ljepše da netko objektivniji od njega, potvrdi tu njegovu konstataciju. Barem samo to... da nismo „Akademija od fukara“. I to bi me potpuno zadovoljilo.

Da, ipak su naučili da više ne treba napadati instituciju, zvanu Marko Perković Thompson. Istina „intelektualcima“, sa završenom srednjom školom, takva spoznaja ide malo teže... Što je i razumljivo, zar ne?

Zapravo, komentirati jednog Kuljiša, doista je glupo. Mnogo je interesantniji saborski zastupnik zvani „SSS“, koji je i bio glavni, u zabranama Thompsonovih koncerata u Istri. Izgleda kako ga je promocija u Puli natjerala, da bar posredno prizna svoju povezanost s bombama u Pazinu.

Kako to? *Jutarnji list* od 7. 5. 2009. u tekstu ***Thompson u Puli:***

„Opraštam Kajinu i drugima jer oni ne mogu pobijediti ljubav“ piše o predstavljanju knjige ***Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*** u Puli. Bio je to, doista, kako reče prof. dr. Zdravko Tomac, „veliki dan za Hrvatsku, Pulu i hrvatsku Istru“. Sjetimo se samo kako su, svojevremeno, oni koji zabranjuju Thompsonove koncerte, govorili da na njih ne bi nitko došao u Puli, a samo na ovom predstavljanju bilo je više od 700 Istrana.

Naravno, novinar „Jutarnjeg“ je stavio takav naslov citirajući samog Thompsona:

Oni koji mi brane nastupe, htjeli bi da se mi mrzimo, da smo agresivni, ali mi to nismo. Mi njima praštamo, od Kajina pa nadalje, a oni ne mogu pobijediti ljubav i dobro o kojemu mi progovaramo.

Naravno, novinarka je pri tome zaboravila jednu „sitnicu“:

Oprost se daje onima koji ga traže. Thompsonu je, itekako, jasno da kajini nisu, niti bi ikada tražili oprost. To naravno ne zna ni sam Kajin, pa u komentaru „Thompsonu ne mogu nikada oprostiti“ odgovara:

Za razliku od njega, ja njegovoj politici ne bih nikada oprostio, a kamoli kamo li se, kao neki iz opozicije, klanjao na Bleiburgu.

Kajin misli da bi netko trebao od njega tražiti oprost, samo zato što pjeva o ljubavi prema obitelji, Bogu i Domovini? A zapravo njegovo obrazloženje zorno pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam u Puli rekao:

...Danas živimo u Hrvatskoj koja je obilježena spoznajom o Hudoj jami, bolje reći o hudim jamama, u kojima su hrvatski i ini boljševici na najzvјerskije načine ubijali Hrvate.

(...) A opet, s druge strane, boljševički postupak, ovdje u Puli, povezuje ovaj grad i samu Istru, s hudim jamama. Kada vidimo na što su sve spremni istarski boljševici danas, onda je neosporno da su i nekadašnji kajini, ubijali svoju braću u hudim jamama.

Zato Kajin, već u prvoj rečenici, prigovara onim Hrvatima koji se klanjaju žrtvama Bleiburga. Obični ljudi klanjaju se žrtvama – pogotovo kada brat ubije brata. Ali kajini to ne mogu. Zar itko od kajina može i očekivati neku takovu ljudsku gestu?

Kajin je još i dodao, govoreći o promociji knjige o Thompsonu održanoj u Puli, kako bi bilo bolje da se „ta mračnjačka ekipa sakrije u mišju rupu“. Ne dvojim da su za njega mračnjaci svi oni koji vole Hrvatsku, a ne onu, njemu dragu i neprežaljenu državu koje, na našu veliku radost, više nema.

I kako to obično biva, šećer dolazi na kraju. Kajin kaže:

...Thompson, Tomac, Bušić, oni misle da vole Hrvatsku, da vole Boga; oni samo misle da su patrioti. Današnja se Hrvatska, međutim, ne voli ustaškim pokličem „Za dom spremni!“, Boga se ne voli, nit ljubi pokličima „Ubij Mesića!“, „Ubij Kajina!“, što je konstanta te ekipe izgubljene u vremenu.

Prvo, učiti Thompsona kako voljeti Hrvatsku, doista je smiješno! Pa radi se o promociji knjige u kojoj su biskupi, akademici, sveučilišni profesori iini intelektualci, da parafraziram jedan novinski naslov, opjevali Thompsonovo domoljublje!!!

Drugo, čovjek koji je uspio završiti samo srednju školu, uči jednog sveučilišnog profesora kako se voli svoja zemlja. I kada taj isti netko sa SSS drži lekciju sveučilišnom profesoru, onda je to, doista, groteskno, zar ne?

I treće – on to kaže čovjeku koji je zbog ljubavi prema svojoj domovini, odležao pola svog života u zatvoru.

Pametnomu dosta!

Kajine, Kajine!!! Siguran sam kako ti to znaš! „**Za dom spremni!**“ stari JE hrvatski pozdrav koji se koristio mnogo prije Drugoga svjetskog rata. Možda ti smeta jer je stari HRVATSKI!!! pozdrav!

No, nema dvojbe da samo ekstremistima može smetati, najljepši pozdrav na svijetu... „Za dom spremni!“, kako kaže sudac Ustavnog suda u mirovini, Zdravko Bartovčak (*Hrvatski list*, 18. lipnja 2009.). Ekstremisti bi bili sretni da se takav pozdrav odnosi na njihovu satrapiju Jugoslaviju (bolje reći Srboslaviju). Pozdrav se koristio i u Domovinskom ratu. Za one koji vole Hrvatsku, bitno je da je upravo taj pozdrav, kroz Thompsonovu Bojnu Čavoglave, dao svoj doprinos u stvaranju današnje Hrvatske. Koliko je Bojna Čavoglave ledila krv u venama naših protivnika, pokazalo je i predstavljanje knjige u Beču. Židovske organizacije su shvatile da su bile izmanipulirane od strane Srba i kajinâ. Nisu protestirale ni u Munchenu niti u Beču. A u Beču je stiglo vlastima na stotine, ako ne i tisuću protestnih pisama od tamošnjih Srba, pa je protestirao čak i sam srbijanski veleposlanik.

Očito, sama spoznaja da će Thompson „u njihovom gradu“ pjevati Bojnu Čavoglave, njima ledi krv u žilama. Taj strah danas jest iracionalan – ali oni su izgubili taj rat! Treba ih razumjeti.

Ali ne treba zaboraviti ni to da su pored Srba, pisma slali i hrvatski ekstremisti. Tako je na internetskim stranicama Marka Perkovića Thompsona, obznanjen i sljedeći tekst:

...Doznaje se od organizatora i gradskih vlasti grada Beča, da su dobili niz pritužbi od novinara Indexa, Jutarnjeg lista, Slobodne Dalmacije i drugih, vezano za Markov nastup. Navodno su slali pisma, optužujući Thompsona za nacizam. Tražili su zabranu koncerta, vršili pritisak i lažno optuživali publiku. Sada, kada gradske vlasti nisu nasjele na njihove laži, izmišljaju tobožnji ilegalni nastup.

Smiješno!!!

Razgovarali smo s članovima poglavarstva i policijom grada Muenchena i Beča i do u detalje puno toga doznali. Tri novinara Indexa, šestorica Novoga lista, četvorica Jutarnjeg lista, tri iz Slobodne Dalmacije te još petnaestak s raznih drugih portala

zajedno s političarima IDS-a, SDP-a, HNS-a te trojicom iz Mesićeva ureda otvoreno su prosvjedovali kod vlasti ovih dvaju gradova. Doznali smo da su navedeni otvoreno optuživali Thompsona za širenje mržnje.

Još više ih muči činjenica da europske zemlje više ne nasjedaju na njihove laži i da Marko slobodno nastupa.

Stoga uzalud vam trud jugonostalgičari, vaše laži ne će naći plodno tlo, vaša mržnja ne će pobijediti.

Vi mrzite i dalje, a mi ćemo i dalje voljeti.

Ali vratimo se Kajinovu komentaru. Uzvike: „Ubij Mesića!“, „Ubij Kajina!“, Kajin – vjerovali ili ne – pripisuje nama! Akademik Aralica (dakle član „Thompsonove akademije“) o tome piše u našoj knjizi:

Sve te crne zastave, ustaške odore i kape s ustaškim znakovljem, koje se viđaju na pojedincima među mnogobrojnom publikom na Perkovićevim koncertima, sve su to same po sebi – ako nisu plod ludosti i smisljeno djelo provokatora – trice i kućine. Zbog malobrojnosti potpuno zanemarive!

Međutim, kakve god naravi bile, i koliko god bile malobrojne one dobro dođu protivnicima svjetonazora što ga u svojim nastupima Perković promovira. Dobro im dođe da, kad to ne mogu ni na glazbi ni na riječima pjesama, na tim trivijalnim pojavama dokažu kako Perkovićev svjetonazor ne može iskazivati ništa drugo nego govor mržnje i govor mržnje kod slušatelja poticati.

Pogleda li se nomenklatura tih protivnika i vidi da su to šveni koji ne podnose promociju hrvatstva, apatridi kojima je svaka nacionalna zajednica odbojna i brojne vrste i podvrste liberala, od komunista do fašista jugoslavenske i bjelosvjetske provenijencije.

Bio sam u Beču. Neki dečki su imali kape koje po Kajinu mi nosimo. Rekli bismo im da noseći to štete Thompsonu. I brzo bi ih sklonili. Naravno, čak i oni vole Thompsona. Jedan dečko je imao majicu, koju po Kajinu, mi nosimo. Rekli smo mu, da će ga kajini uslikati i objaviti u novinama da bi tako naštetili Thompsonu, ali smo ga i zamolili, da umjesto nje, obuče Thompsonovu majicu koju

ćemo mu pokloniti. Ma nije htio ni čuti! Ne da skine majicu, nego da ne plati ovu, s likom svog omiljenog pjevača. Eto, takvi su ti Kajinovi „zločinci“.

Dakle, ono što viču neki pojedinci na koncertima, Kajin pripisuje nama. Je li razlog tomu što čovjek ima samo srednju školu? Ne! Ipak ni osnovci ne bi „izvaljivali“ takve gluposti. Ovo sve skupa, samo otkriva mentalitet onih, koji su svojevremeno ubijali po hudim jamama.

Ali to, zapravo, nije ni bitno. Ovdje je jedino bitno da Kajin to govori u vrijeme kada cijela Hrvatska zna da njegov govor mržnje šalje bombaše sa stvarnim bombama. Pripisujući nama ono što drugi rade – zapravo poručuje da te bombe u Pazinu – jesu njegovo djelo.

Pa zar nisam bio u pravu kada sam govorio o kajinima, kao o onima koji su ubijali po hudim jamama? Očito si i Ti u pravu, kada o njima govorиш, kao o ekstremistima!

Portal HKV-a, 30 lipnja 2009.

**J. PEĆARIĆ, RASIZAM DOMAČIH SLUGU,
ZAGREB, 2013.**

ŠESTO PISMO

Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

sve više naših ljudi postaje svjesno koliko je golem doprinos generala Gotovine. Vjerojatno nikada u povijesti jedan narod nije spasio toliko veliki broj pripadnika drugog naroda. Kada znamo da su spasili one za čiji se spas brinuo UN, pa je njihov kraj proglašio svojom zaštićenom zonom, onda taj doprinos postaje još veći. Umjesto zahvale, taj isti UN, preko svoje ustanove tzv. Suda u Haagu, optužuje i osuđuje naše generale za "zločin" spašavanja 160 – 180 tisuća muslimana u Bihaću!

Umjesto da UN predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir, oni ga drastično kažnjavaju.

Zato i ne čude mnogobrojne podrške prijedlogu o dodjeli Nobelove nagrade generalu Gotovini.

Tako mi jedan naš odvjetnik i književnik komentira Peto pismo Vama:

Dragi Josipe, bravo, ovo je fenomenalan tekst.

Vjerojatno Vas ne će iznenaditi, ali mene je ponovo obradovalo, kada mi je naš biskup, kao i prethodno, pohvalio i moje peto pismo Vama istim riječima: *To je vrlo dobro!* Sada je njegov komentar glasio:

Slučaju je prepuštena i država i narod i generali.

Međutim, vlastodršci su dobro organizirani.

Zadnja rečenica pokazuje koliko je biskupova nevjerica u to da će te Vi bilo što poduzeti. Zapravo, da to ne vjerujem ni ja, moglo se iščitati iz moga prethodnog pisma. Dapače, ponavljam, bilo bi izuzetno zanimljivo znati reagiranje Vaših suradnika kada ste u Srebrenici "najavili" da će te u Kninu govoriti o Bihaću.

Iako mi mnogi zamjeraju što uopće tražim od Vas pokretanje postupka da se generalu Gotovini dodijeli Nobelova nagrada, nešto slično čini i prof. Slobodan Lang u *Hrvatskom listu* od 23. kolovoza 2012., tražeći angažiranje mnogih institucija. Evo njegova teksta:

NAŠA, VAŠA I NJIHOVA HRVATSKA LJEPOTA *OLUJE*

Što je *Oluja*, pokazao je predsjednik Tuđman kada je podigao hrvatsku zastavu na Kninskoj tvrđavi, ona se zavijorila u nebo, a on stisnuo šake i podigao ruke zahvaljujući Bogu za domovinu i preuzimajući odgovornost za slobodu. Zato predlažem da generale Gotovinu i Markača dočekamo u Kninu, a oni visoko podignu hrvatsku zastavu na Kninskoj tvrđavi

U nedavnoj knjizi visokog predstavnika UN-a (Yasushi Akashi) piše da je predsjednik Tuđman nakon *Oluje* podigao ustašku zastavu na Kninskoj tvrđavi. Do danas ni UN, ni EU, ali ni Hrvatska nisu omogućili nezavisnu komisiju da utvrdi istinu o *Oluji*.

Piše: dr. **SLOBODAN LANG**

Ovogodišnja proslava Dana domovinske zahvalnosti posljednja je prije drugostupanske presude generalima Gotovini i Markaču. Sve je trebalo biti u znaku zahvalnosti i nedužnosti generala, ali nije.

Niz rasprava u novinama pokazale su da današnje hrvatsko političko vodstvo ne zna što je bila *Oluja* niti koja je njezina najvažnija poruka za danas, ali i budućnost.

Krajem 1999. u izvješću Carlssonove (bivši ministar vanjskih poslova Švedske) nezavisne komisije za genocid u Ruandi, utvrđena je odgovornost UN-a za neaktivnost u sprečavanju i zaustavljanju genocida i potrebu postojanja 'akcijskog plana za sprečavanje genocida' UN. Nedovoljna međunarodna humanitarna učinkovitost, posebno Ujedinjenih naroda, traži izvješće nezavisne komisije i o akcijama Ujedinjenih naroda u Hrvatskoj i BiH, posebno u zonama pod njihovom kontrolom i u kriznim situacijama. Predstavnik za ljudska prava (Mazowiecki), podnio je ostavku nakon genocida u Srebrenici, a u nedavnoj knjizi visokog predstavnika UN (Yasushi Akashi) piše da je predsjednik Tuđman nakon *Oluje* podigao ustašku zastavu na Kninskoj tvrđavi. Do danas ni UN, ni EU, ali ni Hrvatska nisu omogućili nezavisnu komisiju da utvrdi istinu o Oluji. To nisu učinila ni hrvatska sveučilišta, ni HAZU. Humanitarno sam bio aktivan prije, u poticaju i poslije Oluje savjetovao predsjednika Tuđmana i izravno pomagao ljudima. Kao savjetnik predsjednika Tuđmana, odlikovan sam medaljom ECTF (Europske Unije) za pomoć u humanitarnim operacijama ECTF-a u Republici Hrvatskoj i Republici Bosni i Hercegovini od 1994. do 1996. godine za vrijedne sugestije i savjete, potporu za vrijeme humanitarnih kriza u Republici Hrvatskoj i Republici Bosni i Hercegovini, pokretanje akcije 'Spasimo život' pomoći preostalom stanovništvu, posebice starijim osobama, na području Like, Korduna i Sjeverne Dalmacije, u Banjoj Luci, Davoru, Kupljenskom i Velikoj Kladuši, pomoći ugroženom stanovništvu bez obzira na njihovu nacionalnu pripadnost, predanost općim humanističkim vrijednostima i nadahnuća njegovim kolegama i djelatnicima ECTF-a.

Na temelju toga ovdje iznosim viđenje istine i biti Oluje. Rado potičem UN, EU, hrvatsku ili akademsku zajednicu da utvrde istinu.

HRVATSKA JE POBIJEDILA JER JE ČINILA DOBRO

Što je Oluja, pokazao je predsjednik Tuđman kada je podigao hrvatsku zastavu na Kninskoj tvrđavi, ona se zavijorila u nebo, a on stisnuo šake i podigao ruke zahvaljujući Bogu za Domovinu i preuzimajući odgovornost za slobodu. Oluja je svjetski dobra i lijepa jer je samarićanski spriječila genocid u Bihaću. Prvi put nakon holokausta i UN-ove Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju za zločin genocida (1948.), pokazali smo svijetu da se genocid može spriječiti, a ne samo kažnjavati, tek kad je izvršen. Nakon Oluje sprječavanje genocida stvarna je odgovornost svijeta. Oluja je bila dobra Bošnjacima jer je imala strateški cilj: sprječavanje ubijanja desetaka tisuća Bišćana i etničkog progona svih stanovnika Unsko-sanskog kantona, vraćanje izbjeglica iz Velike Kladuše i pomirenje Bošnjaka.

Oluja je bila dobra jer je spriječila Srbe i Srbiju da ponove genocid iz Srebrenice, kao i etnički progon Albanaca, Bošnjaka i Hrvata gdje su agresijom ili Kninskoj bolnici, zbrinula hitne medicinske slučajeve u UN-ovu kampu Potkonje, nagovarala Srbe da ostanu u Hrvatskoj, akcijom ‘Spasimo život’ spasila živote i zbrinula tisuće ostalih i napuštenih, većinom starijih Srba. ‘Oluja’ je bila dobra Hrvatima jer je ostvarila slobodu domovine i domova prognanih Hrvata, dovršila temelje hrvatske države; demokratske, ravnopravnih vjera i nacionalnosti, europske, kršćanske i nacionalne. ‘Oluja’ je svijetu omogućila novo znanje i iskustvo u humanitarnoj politici, sprječavanju mržnje genocida i etničkog progona, zbrinjavanja prognanih, izbjeglica i zarobljenih, vođenja bolnica i intervencije kod socijalnog sloma. ‘Oluja’ je pozvala UN da sazove svjetski samit za sprječavanje genocida, a Međunarodni Crveni križ da unaprijedi konvencije o humanitarnoj zaštiti. Oluja je pozvala Ujedinjene narode, Međunarodni Crveni križ, sve humanitarne organizacije, sveučilišta i religije da se otvore znanju o dobru i nakon svakog rata održe konferenciju o dobru, koristeći se uspjehom i patnjom svakog naroda za dobro svih u budućnosti. U Ustavu Republike Hrvatske treba pisati ‘Hrvatska je država koja je spriječila genocid.’

SRBIJA JE PORAŽENA I OSUĐENA ZBOG ČINJENJA ZLA

Srbija i Srbi izgubili su jer su činili zlo. Jer su prihvatili da neuspjehe Jugoslavije rješava izdizanje Srba nad Hvatima i Bošnjacima, a posebno Albancima. Oduzeli su autonomiju vlastitim pokrajinama, imali vlast koja se zločinima i nasiljem obračunala s protivnicima među Srbima, odbila granice iz 1945., htjela protivno temelju današnje Europe vojnom agresijom mijenjati granice, prilikom osvajanja nemilosrdno bombardirala i razarala civilne objekte, na oslobođenom zločinima i deportacijom istjerivala nepoželjne narode, poticanjem straha i mržnje organizirala lokalne Srbe u sukob i istjerivanje dotadašnjih susjeda, neposredno vodila i izdržavala pobunjene Srbe, dopustila pobunjenima da organiziraju i odvedu Srbe iz Hrvatske, zatajila svoje ubijene vojниke i pobunjenike u svim srpskim agresijama, odbila sagledati sva razaranja i ekonomsku štetu počinjenu agresijom, odbila vratiti sve opljačkano, nije pozvala sve prognane da se vrate i omogućila im obnovu ranijeg vlasništva i života, nije pozvala na istinu o stradanju u svom ranijem razdoblju nakon formiranja Jugoslavije 1918., II. svjetskom ratu i nakon njega.

Sud u Haagu osudio je vodstvo zbog kriminalnog postupanja cijelom SAO Krajinom i RSK duže od četiri godine jer je smatralo nemogućim zajednički život s Hvatima i drugim nesrbima rasprostranjene i sustavne zločine nad Hvatima i nesrbima, ubojstva, nasilje, zatvaranja, razaranju kuća, crkvi i posjeda i rasprostranjenu pljačku provođene kao dio prisilnog uklanjanja; praktično potpuno protjerivanje Hrvata i nesrba s njihovom imovinom opljačkanom i spaljenom uz značajnu financijsku, logističku i vojnu potporu od Srbije.

POSTOJI I HRVATSKO ZLO, ALI I KASNIJE MIJENJANJE SMISLA, PORUKE I ODGOVORNOSTI

I s Hrvatske je strane činjeno zlo – od pljačke, paljenja i ubijanja napuštenih Srba nakon Oluje. Ti su zločini nastali zbog hitnosti intervencije i dozvole slobodnog kretanja u zonu i izvan nje, nedovoljne humanitarne i policijske zaštite. Na žalost, konkretni zločini često nisu poticaj pokretanja pravne odgovornosti već

nepravednog pokušaja izbjegavanja cjelovite istine. Neke novinske citate i komentare političara, etničkih predstavnika, svećenika, umjetnika i kolumnista ne želim ni komentirati. Ministrica vanjskih poslova svojom neutraživom željom (navodno praktično korisnom!?) da povuče tužbu za genocid protiv Srbije vrijeda sve ubijene u genocidima bilo kada i krši svjetsku odgovornost za istinu i sprječavanje genocida. Predsjednik Republike smatra da se treba pokloniti i srpskim žrtvama. Beskonačno klanjanje srpskim žrtvama već je izazvalo tolika stradanja i zločine.

Što učiniti? Treba se pokloniti svim žrtvama, liječiti sve pacijente, pomoći svakom čovjeku i učiti za bolje u budućnosti.

Predsjednik Republike neka se do drugostupanske presude Gotovini i Markaču isključivo posveti njihovoj obrani, uključivši pismom Glavnom tajniku UN-a i svim predsjednicima država za održavanje Svjetskog samita o sprečavanju genocida. Ministrica vanjskih poslova neka zatraži formiranje nezavisne komisije UN-a i EU za istinu o Oluji, sprječavanju genocida i humanitarnom djelovanju.

Akademска zajednica neka formira samostalnu komisiju i održi međunarodnu konferenciju o hrvatskom doprinosu o novom znanju o sprečavanju genocida i humanitarnom radu.

A generali? Početkom lipnja uz vidjelicu Mirjanu molio sam u Međugorju. Kako pomoći generalima? Trebalo je dovršiti knjigu savjeta predsjedniku od 1994. do 1999. To sam učinio. Za Veliku Gospu preplivali smo od Osijeka do Aljmaša na misu za branitelje, za slobodu generala Gotovine i Markača, da u jesen budu pušteni i dođu u svoju Hrvatsku.

Kako slaviti? Da je povijest bila drukčija i medunarodne snage zaštitile pobunjene Židove u varšavskom getu, zaustavile agresiju na Vukovar i spriječile genocide u Ruandi i Srebrenici – bi li smjeli slaviti? Bi li bilo onih koji bi smatrali neprimjerenum slaviti spašeni život? Treba, naravno, slaviti zbog onog što je bilo i za što smo odgovorni u budućnosti. Oluja je bila dobra i lijepa.

G. Goluža hvala i Vama i krasnim rukama naših olimpijskih pobjednika. Vi ste se svojim djelom poklonili Oluji. Oprostite

za neznanje, karijerizam, nedostatak osjećaja, vjere, površnosti i banalnosti svih neprimjerenih komentara. Predlažem da generale Gotovinu i Markača i njihovu divnu, slatku i lijepu slobodu, Hrvatska dočeka u Kninu, a oni visoko podignu hrvatsku zastavu na Kninskoj tvrđavi – i onda neka Hrvatska zakorača...

Naravno, profesor Lang kao veliki borac za dobro, upućuje svoje zahtjeve i Predsjedniku i Ministrici vanjskih poslova. Iz mojih prethodnih pisama jasno Vam je da ja to od njih ne bih tražio jer sam uvjeren da oni pomažu "Sud" u Haagu, da osude naše generale. Pa nedavno je Predsjednik odlikovao Teršelićku, a u prethodnom pismu sam Vam pokazao kako se njeno djelovanje svodi na rasizam. Tekst iz *Hrvatskog lista* o spašavanju Bihaća i poslije Oluje (Teršelićka i njena Documenta, uz ogroman novac koji im daje RH, smatraju da je HV trebala štititi nekoliko desetaka Srba, a ne 160 – 180 tisuća muslimana u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać) prenio je Portal HKV-a i možete ga naći na adresi:

<http://www.hkv.hr/hrvatski-list/12552-grahovo.html>

U prethodnom pismu sam Vas upozorio i na to da se u sukobu Josipović – Pupovac zapravo krije dodvoravanje Predsjednika RH predsjedniku Srbije. Račlambu takve tvrdnje možete naći u najnovijem *Hrvatskom slovu* u kolumni Mata Kovačevića: *Josipović traži put do Nikolića* (vidjeti Prilog).

Zanimljivo je da profesor Lang ne traži ništa od Vas. Prepostavljam da je zbog očekivanja da će te pokrenuti postupak za Nobelovu nagradu.

Inače, to nije nova ideja. Samo bi obnovili zahtjev koji je svojevremeno pokrenuo INSTITUT ZA MEĐUNARODNE ODNOSE I LJUDSKA PRAVA iz Offenburga (*Hrvatski list* br. 46, 11. kolovoza 2005.):

INSTITUT ZA MEDJUNARODNE ODNOSE I LJUDSKA
PRAVA predlaže i upućuje APEL:

**GENERAL ANTE GOTOVINA – KANDIDAT ZA
NOBELOVU NAGRADU ZA MIR**

APELIRAMO NA PUČANSTVO BIHAĆKE REGIJE I BIVŠIH UNPA-ZONA U HRVATSKOJ da podupre prijedlog ovoga Instituta za dodjelu Nobelove nagrade za mir Anti Gotovini, umirovljenom generalu Hrvatske vojske.

OBRAZLOŽENJE:

Pod vodstvom generala Gotovine hrvatska je država 1995. godine izvela vojno-redarstvenu oslobodilačku akciju OLUJA, koja je imala tri cilja, i to: državno-pravni, međunarodno-politički i humanitarni.

1. S državno-pravnog gledišta Republika Hrvatska kao suverena država i članica UN-a IMALA JE PRAVO uspostaviti suverenitet i zakonitost na svom teritoriju.

Hrvatska je četiri godine strpljivo tražila mirno rješenje u okupiranim područjima. Zato je i pristala na misiju UN-a kojom su u zemlji uspostavljene UNPA-zone, u svrhu zaustavljanja progona i ubijanja preostalog hrvatskog pučanstva te vraćanje tih zona pod suverenitet hrvatske države.

Nažalost, UNPROFOR ili nije mogao, ili nije htio izvršiti preuzete obveze. Više stotina Hrvata je ubijeno ili protjerano, unatoč nazočnosti snaga UN-a. Ima mnogo primjera gdje su snage UN-a i otvoreno stale na stranu agresora, tek pasivno promatraljući progone i ubojstva CIVILA. Tako su UN-zone bile POTPUNO očišćene od Hrvata. Nijedna država na svijetu ne bi trpjela takvo stanje. Oslobođiteljska akcija OLUJA bila je zbog toga nužna, legitimna, adekvatna i u skladu s međunarodnim pravom i Poveljom UN-a.

2. S međunarodno-političkog gledišta, ratni sukobi na teritoriju Republike Hrvatske od 1991. do 1995. NISU predstavljali građanski rat. Srbija je, pod plaštom Jugoslavije, a uz pomoć srpske manjine u Hrvatskoj, pokušala stvoriti tzv. Veliku Srbiju, okupiravši dijelove Republike Hrvatske i skoro cijelu Bosnu i Hercegovinu.

Srbija ima svoje tradicionalne prijatelje, kako među državama, tako i među utjecajnim zapadnim političarima, koji su ponekad i posve otvoreno simpatizirali tu srpsku FAŠISTIČKU ideju.

General Ante Gotovina, kao jedan od glavnih izvoditelja legitimne, oslobođilačke i ANTITERORISTIČKE AKCIJE OLUJA, spriječio je ostvarenje plana Velike Srbije.

TO JE JEDINI PRAVI RAZLOG zašto neke zapadne države i pojedinci preko institucije Haaškog suda žele osporiti legitimnost OLUJE i dovesti generala pred sud, "da dokaže svoju nevinost".

Totalni vojni poraz srpskih terorističkih postrojbi i njihov bijeg potaknuo je i srpske civile na panično napuštanje tih prostora.

S obzirom na dugotrajnost i okrutnost srpskog terora na okupiranim područjima, dogodili su se ipak pojedinačni ekscesi iz osvete pojedinaca, ali tek nakon završetka OLUJE, što nema nikakve veze ni s akcijom samom, a ni s generalom Gotovinom.

Svi su ratovi – nehumanici. Ali, ako u povijesti čovječanstva postoji samo jedan koji je bio NAJMANJE NEHUMAN, onda je to bila upravo – akcija OLUJA. Za to najviše zasluga ima upravo – general Ante Gotovina.

3. S humanističkog gledišta, OLUJA je od sigurne smrti i pokolja spasila oko pedeset tisuća (50.000) ljudi, koji su se nalazili u zaštićenoj UN-zoni Bihać.

Bihać i okolica doživjeli bi sudbinu Srebrenice, gdje su simpatizeri velikosrpskog fašizma samo promatrali kako Srbi odvode u smrt – tisuće civila. Za tu su tragediju odgovorni i oni, koji danas žele presuditi Gotovini u Haagu. Ti isti su se nadali da će Bihać pasti kao i Srebrenica.

Ali, samo nekoliko sati prije – dogodila se OLUJA, koja je posve pobrkala plan srpskih osvajača i njihovih zaštitnika. Njome je uspostavljen suverenitet na okupiranom području, i spašen je opstanak kakve-takve države Bosne i Hercegovine.

I, s aspekta humanosti – ono najvažnije: razbijeni su srpski neposredni planovi uništenja i pokolja Bihaća, kao i njegove okolice.

Onaj tko spasi život samo jednom čovjeku zaslužio je nagradu. Ali, za onoga tko je spasio živote više desetaka tisuća ljudi, Nobelova nagrada za mir je nešto najmanje što je zaslužio.

Zato molimo sve ljudе iz bivših UNPA-zona u Hrvatskoj, te pučanstvo Bihaćа i okolice, da podupru naš prijedlog, da se general Hrvatske vojske Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir.

INSTITUT ZA MEDJUNARODNE ODNOSE I LJUDSKA PRAVA

Pročelnik: F. CHOLAK

Offenburg, 31. srpnja 2005.

Jasno je da je niz novih spoznaja, o kojima sam Vam i pisao u prethodnim pismima, učinilo da danas netko iz Hrvatske mora konačno pokrenuti pitanje Nobelove nagrade za generala Gotovinu. Gornji zahtjev je bio u vrijeme kada je predsjednik Vlade bio Sanader. Zbog Pisma VS-u UN-a i u svezi s njim pisao sam i predsjednici Kosor o Nobelovoj nagradi. Oni nisu ništa učinili u svezi s tim!

Možete li Vi? Zapravo, tu se postavlja pitanje: *Možete li učiniti ono što Sanader jest učinio?* Naime, on je od hrvatske stranke načinio nehrvatsku. Možete li Vi učiniti suprotno sa svojom strankom? Ako je on mogao potpuno promijeniti HDZ, zašto ne bi i Vi mogli isto to sa SDP-om?

Tako bi ste odgovorili mnogima koji pišu istovjetno onome što mi je napisao jedan drugi biskup povodom moga petog pisma Vama:

Poštovani akademiče,

i ja sam Vam pokušavao poslati svoj odgovor na Predloženo četvrto pismu predsjedniku Vlade, ali ne znam je li Vam taj odgovor i stigao. Stoga Vam sada odgovaram na Vaše peto pismo, otprilike istim argumentom kao i onaj neki biskup koga spominjete: znajući o kome se radi, ima li to smisla? Jer realno to nije za očekivati da će išta učiniti a kamoli Vas poslušati. No, ja Vam želim izraziti svoju svesrdnu potporu, i ako još skupljate i potpise, dajem rado svoj na zahtjev da se oslobole naši generali Gotovina i Markač. Međutim zahtjev za Nobelom generalu Gotovini ovaj i ovakav predsjednik Vlade sigurno ne će uputiti ni na koju adresu. Zato predlažem da to ne očekujete od ove odnarođene vlasti, već sami uputite taj zahtjev ali u ime naroda

hrvatskoga i s potpisima onih koji traže oslobođenje generala. S poštovanjem...

Ovdje nije toliko bitno što biskup govori o Vašoj vlasti kao o odnarođenoj, jer to ste već čuli, a slično pišu i svi državotvorni kolumnisti. Važnije je što se iz njegova pisma jasno da očitati kako biskup smatra da mi koji smo pisali pisma o kojima sam Vas izvijestio imamo pravo poslati ovakav zahtjev u ime naroda hrvatskoga. I logično je ako je vlast odnarođena, zar ne?

Na vama je da dokažete kako to nije točno!

Na Vama je da od Vlasti napravite – hrvatsku Vlast.

Mene osobno takav biskupov zahtjev obvezuje!

akademik Josip Pečarić

HRVijet, 24. kolovoza 2012.

**J. PEČARIĆ, ‘AKO VOLIŠ HRVATSKU
SVOJU’, ZAGREB, 2014.**

**MATEMATIČKA KONFERENCIJA I BISKUP
KOŠIĆ**

Pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijске znanosti HAZU u Trogiru je od 22-26 lipnja 2014. održana međunarodna konferencija:

Mathematical Inequalities and Applications 2014 - ONE THOUSAND PAPERS CONFERENCE

Conference in honour of Academician Josip Pečarić on the occasion of publishing more than 1000 scientific mathematical papers

Bilo je 70 sudionika (Kanada, Švedska, Poljska, Mađarska, Rumunjska, Bugarska, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Izrael, Alžir, Pakistan, Kina, Južna Koreja, Japan), 65 izlaganja, 6 plenarnih izlaganja.

Konferenciju je otvorio župan Splitsko-dalmatinske županije Zlatko Ževrnja. U svom govoru župan se osvrnuo i na moj nematematički rad.

U ime Znanstvenog odbora Konferencije prof. dr. sc. Neven Elezović (FER, Zagreb) među ostalim je rekao:

Podnaslov ove konferencije je: konferencija 1000 radova. Ovo ne znači da ćete ovdje slušati 1000 govora. Ovdje proslavljamo činjenicu da je profesor Pečarić prešao nemoguću crtu, objavivši više od 1000 matematičkih radova. Ja mogu samo zamisliti što ova brojka znači. Isto je i sa svima vama, naravno. Samo je nekolicina ljudi na svijetu, živih ili mrtvih, koji su u ovom društvu.

Ima puno vrsta matematičara. Na jednom su kraju ljudi kao Andrew Willes. On je proveo nekoliko godina pišući jedan jedini rad. Ovaj je rad uistinu bio dobar, te tako mi svi znamo za Willesa. Pokojni Frank Nelson Cole, tajnik AMS-a, je početkom 20. stoljeća proveo svaku nedjelju tijekom tri godine tražeći brojeve koji kada se pomnože daju 67. Mersenneov broj, za koji se zna da nije prost broj. Profesor Pečarić nije na ovom kraju. On pripada onom suprotnom. On neće provesti svaku nedjelju tijekom tri godine radeći na jednom radu. Umjesto toga, on će tijekom jedne nedjelje napisati tri rada. Mislim da je njegovo prosječno vrijeme za jedan rad oko 20 ili 30 sekundi. Mogu zamisliti kako to ide. Ovo je rad jednog, ajmo reći, Kineza. Zanimljiv je i dobar - kaže Pečarić. Trebalo bi ga prihvativi, hajmo ga prvo poslati na recenziju. Ali, čekaj da ga bolje pogledam. Da, ovaj teorem se može poboljšati, generalizirati, ojačati, a i suprotna nejednakost isto vrijedi. Također, uopće nije spomenuo eksponencijalnu konveksnost! Tu već ima dovoljno materijala za jedan novi rad. To bih ja mogao napraviti. Čekaj, ne baš ja, ali da vidim. Tko očajnički treba rad u ovom trenutku?

Dakle ovo je algoritam, i možete ga probati ponoviti nekoliko stotina puta. Na kraju ćete završiti s točno 200 koautora, više od 30 dece i mnogo unuka. A pitanje za milijun dolara glasi: pokušajte pronaći zadnji samostalni rad profesora Pečarića! Moram reći da bi bez profesora Pečarića ova dvorana bila napola prazna. Ili, da budem precizniji, bez profesora Pečarića ne bi bilo MIA 2014 konferencije. Stoga ponosom proglašavam otvorenom konferenciju u čast rada profesora Pečarića.

Nismo očekivali medije. Kako je zanimljivo to što medijima takav događaj nije zanimljiv organizator se potrudio da ih obavijesti, tj. poslana je obavijest o Konferenciji:

----- Izvorna poruka -----

Naslov: Konferencijski MIA2104

Datum: Sun, 22 Jun 2014 11:05:28 +0200

Šalje: Maja Andrić <maja.andric@gradst.hr>

Prima: agencija@eph.hr, aleksandar.spanic@hina.hr,
alfa007@alfa007.com, ana.brdaric@rtl.hr, Ana.Saronja@hrt.hr,
ana.smrecki@hi.t-com.hr, andrej@plaviradio.hr,
andreja.hudika@gmail.com, andrija.jarak@novatv.hr,
ante.srzic@t-com.hr, ante.srzic@zg.t-com.hr,
anto.mikic@hkr.hr, apr@radio101.hr, arena@eph.hr,
aspa@hina.hr, bkuzele@gmail.com, bozo.skoko@mpr.hr,
braniteljskiportalhr@gmail.com, branko.kuzele@z1-tv.hr,
branko.vuksic@z1-tv.hr, brincdubravko@yahoo.com,
crocc.org@gmail.com, damir.markus@sk.t-com.hr,
daniela.blazinic@z1-tv.hr, dbalic@otv.hr, denis.ceric@hina.hr,
desk@dnevno.hr, desk@glas-slavonije.hr, desk@index.hr,
desk@plaviradio.hr, desk@vjesnik.hr, desk1_hr@hrt.hr,
dnevnik@dnevnik.hr, dnevnik@hrt.hr, dobro_jutro@hrt.hr,
dokumentarni@hrt.hr, domagoj_vidovic@eph.hr,
domotcom@adria.orbis.hr, dopisnistvo-
zg@slobodnadalmacija.hr, drustvo@radio101.hr,
dubravko_stefan@eph.hr, fah@hina.hr,
fokus.gl.urednik@inet.hr, fokus.up@inet.hr, forum-hrvatske-
sloge@zg.t-com.hr, gl.urednik.hkz@hkz.t-com.hr,
gl.urednik@vecernji.net, glasdomovine@hrt.hr,
glavniurednik@slobodnadalmacija.hr, globus@eph.hr,
gradska@radio101.hr, gradska@vecernji.net, hina@hina.hr,
hkr@hkr.hr, hkz@zg.htnet.hr, hrt@hrt.hr,
hrvatski.list@hi.htnet.hr, hrvatski.list@hi.t-com.hr, hrvatski-
radio-vukovar@vk.t-com.hr, hrvojnik@morph.hr, ika-
zg@zg.htnet.hr, info@dalmacijanews.com, info@jabuka.tv,
info@narod.hr, info@politickascena.com, info@radiomarija.hr,
infopunkt@mmreza.hr, InformativniHTV@hrt.hr,
inicijativa.sphb@gmail.com, ip_hr@hrt.hr,
itarnaji@gmail.com, ivan.klaric@politikaplus.com,
ivan.lovrekovic@hkr.hr, ivana.volovic@z1-tv.hr,
jutarnji_kontakt@eph.hr, jutarnji_list@eph.hr,
kontakt@index.hr, makarskapost@gmail.com,
marija.alvir@morph.hr, marijana.tomic@sssh.hr,
marijanazrinjski@gmail.com, Marina.Penezic@24sata.hr,
marinastojak@googlemail.com, mario.runjic@narodni.hr,
marketing@radio-cibona.hr, marketing@soundsetplavi.hr,

marko.juric@otv.hr, marko.spoljar@vecernji.net,
martina.matusin@yes.hr, martina@plaviradio.hr,
matea.damjanovic@rtl.hr, matija.babic@gmail.com,
milan.ivkovic@vecernji.net, miruna.kastratovic@hrt.hr,
mkorusic@otv.hr, mladenka.krilic@fena.ba, mraguz@hrt.hr,
nacional@nacional.hr, na-si@hi.t-com.hr, nenad.piskac1@zg.t-com.hr,
nevio.hrastic@vecernji.net, news@nacional.hr,
novatv@novatv.hr, novinar@dalje.com, novinari@javno.com,
novosti@slobodnadalmacija.hr, online@24sata.hr,
online@mediaservis.hr, ots@hina.hr, pokret.sphb@gmail.com,
press@otvoreni.hr, press@radio-banovina.hr, press@rtl.hr,
program@hrt.hr, program_hr@hrt.hr, prviradio@prviradio.hr,
pugna@pugna.hr, radio_sljeme@hrt.hr, radio101@radio101.hr,
radiomartin@zg.htnet.hr, redakcija@24sata.hr, redakcija@glas-koncila.hr,
redakcija@hrsvijet.net, redakcija@hvidra.hr,
redakcija@jutarnji.hr, redakcija@nacija.hr, redakcija@nova.hr,
redakcija@novatv.hr, redakcija@novilist.hr,
redakcija@politikaplus.com, redakcija@slobodnadalmacija.hr,
renata.rasovic@vecernji.net, rendulic@plaviradio.hr,
rezijatvplus@yahoo.com, robert.zaja@eph.hr, rtl@rtl.hr,
rtldanas@rtl.hr, rtl-vjesti@rtl.hr,
sandro.pogutz@slobodnadalmacija.hr, serbus@otv.hr,
sinisa.malus@seebiz.eu, slobodna-zg@slobodnadalmacija.hr,
snjezana.dukic@slobodnadalmacija.hr,
snjezana.dukic1@gmail.com, tan@hrvati-amac.com,
tomislav.drzic@zg.t-com.hr, tomislav.grdic@nacional.hr,
tsovagovic@hotmail.com, tvnova@tvnova.hr,
urednik@dalje.com, urednik@javno.com, urednik@otvoreni.hr,
urednik@portal.net.hr, urednik@radio-cibona.hr, urednik@t-com.hr,
urednistvo@dragovoljac.com, urednistvo@hkvr.hr,
urednistvo@hrvati-amac.com, vecernji@vecernji.net,
vesna@plaviradio.hr, veteranimira@hrt.hr, vijesti@dnevno.hr,
vijesti@net.hr, vijesti@portal.net.hr,
viktor.klaric@prviradio.hr, vjesnik@vjesnik.hr,
vjesnikonline@vjesnik.hr, vlado.cutura@zg.t-com.hr,
zagreb@nezavisna-tv.net, zagreb@vjesnik.hr,
zagrebackapanorama@hrt.hr, zeljko.stipanovic@morp.hr,
zlatko.herljevic@vjesnik.hr

Poštovani,

*u privitku je obavijest o održavanju međunarodne znanstvene konferencije
MIA2014.*

Molimo Vas da obavijestite javnost o tome.

Srdačan pozdrav!

Za Organizacijski odbor:

Maja Andrić

--
Doc.dr.sc. Maja Andrić

Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije

Sveučilišta u Splitu

Zapravo, sada je to prešućivanje, za razliku od one konferencije od prije šest godina, bilo potpuno. Tada je Slobodna Dalmacija nešto i napisala, ali “nisu razumjeli” da je konferencija bila posvećena mojoj 60-oj obljetnici života, već sam samo proslavio rođendan na konferenciji (bio je šesti mjesec, a rođendan je u devetom ☺).

S druge strane možemo ih i razumjeti – morali su napadati biskupa Košića. Jasno im je da svojom potporom Dariju Kordiću biskup pokazuje da čak ni presuda Kordiću i odslužena kazna im ne pomaže u provođenju njihove antihrvatske politike.

Dapače, u ovih nekoliko dana koliko sam bio uglavnom u matematici vidim da kod nas sve više sazrijeva spoznaja da se zapravo radi o fašistima kojima smeta sve hrvatsko. Kao što sam i ja nedavno govorio o Miloševićevom fašizmu, vidim da Tihomir Dujmović to isto čini u 7Dnevno, 27. 06. 2014., a u istom je tjedniku objavljena kolumna dr. sc. Jura Zovka pod naslovom *Antifasizam je u Hrvatskoj bio zločinački pokret*.

Da mi cijela priča bude jos zanimljivija, bolje reći smješnija, doznajem da bi neki željeli da Katolička crkva smijeni biskupa Košića s mjesta predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog. Spominju se i neke crkve koje su članice (fašističkog) Antifašističkog vijeća, koje su osnovali poznati mrzitelji svega što je hrvatsko, ili su im jako bliske.

Za razliku od tih antifašista (=fašista) istinski hrvatski antifašisti, dakle oni koji su zaustavili Miloševićev fašizam daju bezrezervnu podršku moralnoj i nacionalnoj vertikali Hrvatske biskupu Košiću:

----- Izvorna poruka -----

Naslov: Podrška Košiću i budućoj međunarodnoj ekspertizi presude Kordiću.

Datum: Fri, 27 Jun 2014 12:04:46 +0200

Šalje: VUKOVAR HRVATSKA <vustozer@gmail.com>

Prima: undisclosed-recipients:;

*PODRŠKA BISUPU KOŠIĆU I BUDUĆOJ MEĐUNARODNOJ
EKSPERTIZI PRESUDE DARIU KORDIĆU*

Hrvatski narod je kroz povijest postao svjedokom mnogih presuda koje su bile rezultat političke nagodbe i sumnjivih političkih igara. U kolektivnom sjećanju snažno su urezane presude kardinalu Stepincu, Zrinski Frankopanima... Biće naroda ih je upamtilo kao presude koje nisu utemeljene na istini i činjeničnom stanju. Slično se događa s presudom Dariu Kordiću, koji nije želio kupiti slobodu izmišljanjem optužnice za tadašnji državni vrh Hrvatske.

Djelovanje biskupa Košića je prožeto čvrstim, jasnim i beskompromisnim govorom istine i činjenica, te nesebičnim zalaganjem za dijalog pravde, pa je zbog toga vrlo često izložen bjesomučnim napadima fašista modernog doba u Hrvatskoj, a snažnim svrstavanjem na stranu istine, postao je metom širih krugova kojima istina o događajima u BiH nikako ne odgovara, jer razotkriva nametnutu stvarnost izjednačene krivnje.

Takovu stvarnost potvrđuje i odluka haških sudaca o puštanju Šešelja u kućni pritvor unatoč opasnosti utjecaja na svjedoke, u procesu u tijeku, dok general Praljak i petorica Hrvata unatoč završenom suđenju, čitanje presude čekaju u zatvoru. Stoga, Stožer za obranu hrvatskog Vukovara čvrsto stoji uz rad i djelo biskupa Košića te drugih istinoljubivih intelektualaca te poziva sve ljubitelje istine i domoljube Hrvatske da stanu u biskupovu zaštitu, molitvom i djelom.

S vjerom u Boga i hrvatski narod.

Stožer za obranu hrvatskog Vukovara

<http://stozerzaobranuhrvatskogvukovara.hr/podrska-bisupu-kosicu-i-buducoj-medunarodnoj-ekspertizi-presude-dariu-kordicu/>

Smiješno je kada, za razliku od hrvatskih branitelja (istinskih antifašista) na nekim navodno desničarskim portalima kažu kako je ponašanje biskupa Košića “nesmotreno”, jer ga napadaju antifašisti (=fašisti). Doista je to smiješno, jer ga takvi napadaju zato što biskup djeluje upravo onako kako kažu branitelji iz Stožera. Možda se radi i o nedovoljnoj inteligenciji onih koji tako nešto i napišu. A mogli su pitati samog biskupa koji bi im odgovorio tako da mogu razumjeti. Nešto ovakvo:

Poštovani, pada mi na um naša utakmica s Brazilom. Pa tko nam što može ako mi dočekamo naše vatrene kao junake premda su izgubili, ali ako mi svi kažemo da su nas suci pokrali?! Nitko jer imamo pravo na svoje viđenje stvari i premda se moramo ponašati prema odlukama sudaca, smijemo reći da se s njima ne slažemo. Zar ne?

A možda ni tako ne bi razumjeli.

Ne zaboravimo da isto što i biskup govori čovjek koji je svoj život posvetio zagovaranju i promicanju DOBRA, prof. dr. sc. Slobodan Lang. Već sam naslov Langovog teksta u Hrvatskom tjedniku sve kaže: *Napadi na Darija Kordića napadi su na pravdu, istinu, dobro i vjeru.* Drugim riječima sve one vjerske zajednice koje napadaju biskupa Košića zbog podrške Dariju Kordiću su jako daleko od toga da su istinske vjerske zajednice!

Istinske vjerske zajednice ne napadaju vjeru, zar ne?

Istinski desničarski, tj. državotvorni portali sve to doista znaju, zar ne?

A sve one koji napadaju našeg biskupa treba prozivati zbog takovog otvorenog iskazivanja mržnje prema svemu hrvatskom! Jer o tome se radi, zar ne?

Ne znam zašto, ali čini mi se da svi ti napadi na biskupa Košića i neodazivanje medija na otvaranje jedne matematičke konferencije povodom tisućitog rada jednog hrvatskog znanstvenika imaju isti razlog. Ili se varam?

27. 06. 2014.

<http://glasbrotnja.net/kolumnne-akademik-josip-pecaric/matematicka-konferencija-biskup-kosic>

http://www.dragovoljac.com/index.php?option=com_content&view=article&id=25212:matematika-konferencija-i-biskup-koi&catid=13:razno&Itemid=13

SLOBODAN LANG: 'HRVATI NE MRZE ŽIDOVE, NITI USTAŠE IH NISU MRZILE'

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac nedavno je (vidjeti npr. *Dr. Zdravko Tomac o Davoru Butkoviću: On je zaista novinarska sramota*, Portal HKV-a, 15. 07. 2014.) napisao o prof. dr. Slobodanu Langu:

Za njih je (jugonostalgičare ili srpske sluge u RH, op. J.P.) krajnji desničar i čuveni humanist Slobodan Lang koji je za vrijeme rata bio svuda gdje je najteže kako bi pomogao ne samo Hrvatima nego i Bošnjacima i svima kojima je trebala pomoći. Slobodan Lang trebao bi dobiti Nobelovu nagradu za mir za ono što je radio i radi jer on je čovjek dobra i ljubavi, ali zato što se bori za istinu i što je posjećivao i dočekao Darija Kordića, automatski je svrstan u krajnju desnicu.

Zato ne iznenaduje što jedan takav borac za DOBRO, kakav je Lang, u najnovijem tekstu (vidi Prilog) kaže već u naslovu: 'HRVATI NE MRZE ŽIDOVE, NITI USTAŠE IH NISU MRZILE'. I doista, istinskim Hrvatima mržnja je strana. Što ne znači da u RH nema mržnje. Upravo oni o kojima piše profesor Tomac stalno siju svoju mržnju prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi.

Rugajući se svim ovim mrziteljima svega hrvatskoga Tomac spominje i mene:

Tu je i akademik Josip Pečarić, čuveni matematičar, najcitatiraniji hrvatski znanstvenik. Možda će Pečarića optužiti jer često ide u Pakistan, gdje proizvodi matematičare i doktore znanosti, da ide tamo po upute od Al Quaide kako organizirati terorističke akcije.

Na nedavnoj konferenciji u Trogiru koja je bila organizirana povodom mog tisućitog rada u matematičkim časopisima bio je i jedan od mojih pakistanskih doktora matematike Muhammad Adil Khan, Assistant Professor, Department of Mathematics, University of Peshawar, Pakistan. Vidite odakle je on stigao. Sa sjevera Pakistana iz kraja gdje i jesu Talibani. Očito je poslan na tu konferenciju da mi da daljnje instrukcije od Al Quaide, zar ne?

Na konferenciji je bila i prof. dr. sc. Shoshana Abramovich iz Izraela u pratnji sa svojim suprugom, koji je inače sveučilišni profesor u SAD-u. To je otežalo Adilovu misiju, ali nismo otkriveni u svojoj subverzivnoj raboti. To je očito iz prepiske profesorice Abramovich

i predsjednice Organizacionog odbora konferencije prof. dr. sc. Milice Klaričić Bakula:

Naslov: Re: Conference

Šalje: milica

Datum: Pon, srpanj 28, 2014 6:53 pm

Prima: shoshana

Dear Shoshana,

thank you for your kind letter (you always know what to say!).

I am sorry that I was running around during the conference and we did not have much time to talk. It is always a pleasure to see you and Shaul (I always tell stories about you two to my husband :-)). You have such a vigor and so much experience about many things that I can just wish to achieve 1/100 of that. Not to speak about mathematics :-))).

I wish you many more years of happy, healthy (at some point happy=healthy:-))) and productive life and I hope that we will meet again (maybe in 2 years if not at CIA14).

With kindest regards,

Milica.

> Dear Milica,

>

> I apologize for not writing earlier as I was too busy with
> private matters. The conference in Trogir was one of the
> very best that I ever attended. The conference was very well
> organized without which it could not be successful.

> Mathematically it was a great conference in which all
> participants could enjoy each and every talk.

> Last but not least, the atmosphere and the social events
> were great.

> I believe that many subjects discussed in the conference can
> further be developed and I hope to cooperate with the
> Croatian inequality group in the near future on some of
> these subjects.

> For me it is always a pleasure to meet my Croatian friends
>and colleagues. I wish you the very best and success in
>Mathematics and everything else.

> Shoshana

>

> -----

> This message was sent using IMP, the Webmail Program of
>Haifa University

Šalu na stranu, zanimljivo je da Pakistan i Izrael nemaju međusobne odnose, ali Shoshana je surađivala s mojim pakistanskim doktorandima. Jednom mi je rekla:

Slobodno izostavite moje ime u tim radovima. Ja ču surađivati na njima, ali ne bih voljela da oni imaju nekih problema u Pakistanu zato što sam im ja –Židovka - suautorica.

Krasno od Shoshane, zar ne? Naravno nisam prihvatio tako da danas ima više radova u kojima su suradnici iz Pakistana, Izraela i Hrvatske.

Shoshana i Shaul su svojevremeno pročitali moju knjigu *Serbian myth about Jasenovac* i više od deset primjeraka razdijelili poznatim knjižnicama u Izraelu. Jedan primjerak i Jad Vashemu.

Vratimo se i prof. Langu. Nadam se da će mnoge od vas, koji čitate ovaj moj komentar, vidjeti u Čavoglavama. A to me opet podsjeća na velikog humanistu profesora Langa. Kada je svojevremeno pokrenuta velika hajka na Thompsona, upravo mi je prof. Lang bio najbliži suradnik za pismo *Hrvatskoj javnosti o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona*, a *Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava* bili smo i jedini supotpisnici. Profesor Lang je napisao i cijeli niz sjajnih tekstova boreći se za ljudska prava našeg velikog domoljubnog pjevača i hrvatskog branitelja (vidjeti npr. knjigu M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca*).

Josip Pečarić

PRILOG

SLOBODAN LANG: 'MALI JERGOVIĆ PIŠE GLUPOSTI! HRVATI NE MRZE ŽIDOVE, NITI USTAŠE IH NISU MRZILE'

Autor: **Snježana Vučković**

Dnevno.hr, 29. srpnja 2014.

"U Hrvatskoj je antisemitizam vrlo slab, gotovo na razini humora. Vidi se da Jergović ovdje razrješava neke svoje unutarnje dileme koje nemaju veze sa stvarnošću", stav je dr. Slobodana Langa.

Slobodan Lang, ugledni liječnik i političar, osvrnuo se na najnoviju kolumnu Miljenka Jergovića. "Napisao je glupost", kaže nam. Lang je najpozvaniji govoriti o temi - po ocu je iz ugledne židovske obitelji iz Vinkovaca.

Kolumnist Jutarnjeg donosi svoje zaključke o užasnim događanjima u Gazi i onome kako Hrvati gledaju na to. Tako Jergović u svom elaboriranju između ostalog u ime svih Hrvata tvrdi:

"Tako to svaki put biva, kada Izrael izvrši agresiju na palestinske teritorije, kod hrvatske se publike odjednom probude humanizam i osjećaj solidarnosti s našom dalekom palestinskom braćom i sestricama. Zašto je tako? Odgovor je prost do bola. Zbog antisemitizma, zbog mržnje prema Židovima, prema ljudima kojih u Hrvatskoj zapravo i nema", siguran je Jergović.

- Mali Jergović nije loš, međutim ovo što je napisao je glupost. Vidi se da ovdje razrješava neke svoje unutarnje dileme koje nemaju veze sa stvarnošću. U hrvatskoj je antisemitizam vrlo slab, gotovo na razini humora. Hrvatima bi se eventualno moglo spočitati to što bespotrebno osjećaju neku vrstu ugroze od svojih nacionalnih manjina za koje misle da su bolje, veće i značajnije od njih. I to je

sve – kazuje Slobodan Lang, koji se između silnih političkih dužnosti naročito istaknuo kao poseban savjetnik dr. Franje Tuđmana za humanitarna pitanja. Da je Jergovićev zaključak izведен iz predrasude, dr. Lang je objasnio ovako:

- Ovakve teme neminovno otvaraju temu Drugog svjetskog rata koji nije bio sukob dobrog i lošeg, već sukob lošeg i goreg. Hrvati su u toj užasnoj atmosferi ispali korektni i fer, ako isključimo Pavelićevu potrebu da napravi ustupke talijanskom fašizmu. Nije ih zanimaо tuđi teritorij, baš kao niti u Domovinskom ratu u kojem je dr. Franjo Tuđman zadao čvrste moralne okvire. Jasno je kazao da se moramo braniti i nije htio čuti za bilo kakve progone. Značajan broj uglednih Židova prepoznaо je njegovu iskrenost i podržao je obranu Hrvatske u kojem se nije dogodio nikakav genocid ili ne daj Bože, Jasenovac. Dogodio se, ipak, presedan, da je Hrvatska kao država koja se morala braniti od agresora, bila tužena... Ponavljam, Hrvati nikada nisu bili vođeni politikom zbog koje bi "u ime nečega likvidirali" – doznajemo od Slobodana Langa koji ni sam nije imun na masakre u Gazi:

- S jedne strane 50-tak vojnika, s druge strane 1000 djece. To se ne može izjednačiti. To vidi cijeli svijet, pa tako i Hrvati. Vide to, međutim, i papa i Obama koji komentiraju iz daljine i zapravo proglašavaju nemoć. Neobično je važno djelovati, pojavitи se tamo, fotografirati papu u bolnici. Važno je izložiti se i "podmetnuti" se za pravu stvar. Onako kako je to učinio Tuđman kad je helikopterom u vrijeme prvih balvana nadlijetao Knin, Obrovac i ostala žarišta u želji da pregovara sa tamošnjim Srbima – povezuje dr. Lang i zaključuje:

- U Hrvatskoj nikada nije bilo antisemitizma. Ovo što Jergović piše nije točno. Hrvatska je politika uvijek bila jasna i čista kao i njen odnos prema Židovima. Nema govora o tome da ih se u Hrvatskoj mrzi. Židove nisu mrzile ni ustaše – kazao je za naš portal dr. Slobodan Lang.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.**

**GENERAL IVICA PRIMORAC O GENERALU
PRALJKU**

Slobodan Praljak, intelektualac, humanist i hrvatski general, čovjek koji se od početka domovinskog rata do okončanja ovozemaljskog života nesebično stavio na raspolaganje i u funkciju svoje Hrvatske, svoga hrvatskog naroda, te borbe za istinu o domovinskom ratu.

Prilikom našeg posljednjeg viđenja (u Praljkovom zagrebačkom domu) kojom prigodom je bio nazočan i Slobodan Lang, Praljak je pričao kako je shvativši da očito slijedi rat, već krajem osamdesetih godina prošlog stoljeća sam nabavio "jedan stari šmajser, sakrio ga u potkovlje kuće i čekao ono što nas sigurno očekuje. Rat". Praljak kao čovjek s završena tri fakulteta početkom rata nije ostao u sigurnosti zagrebačkog doma, otišao je kao dragovoljac u Sunju gdje mu je počeo ratni put, isti se nastavio na ratištima južnog bojišta, HR Herceg-Bosne, i završio nažalost tragičnim činom u Haaškoj sudnici gdje je godinama vodio najvažniji boj, boj za istinu o domovinskom ratu i svojoj ulozi u tom teškom, hrvatskom narodu nametnutom ratu, ratu za obranu i oslobađanje domovine, ratu za opstanak na i u

povijesnim hrvatskim prostorima. U Haaškoj sudnici nije imao fer postupak utemeljen na međunarodnom pravu, u postupku su mu odbijali predložene svjedočke obrane, uvažavanje dokaza koji su išli u njegov prilog.....

U isto vrijeme, u domovini su mnogi izabrani dužnosnici bili (o tempora o mores) aktivni servis Haaškog tužiteljstva, Praljkove knjige u kojima je argumentirano i dokumentirano pisao istinu o domovinskom ratu, proglašavali šundom, otežavali pristup dokumentaciji važnoj za pripremanje obrane.

Svjestan da ne postoji univerzalna pravda, da postoji pravda za "velike" i "male" države, pravda za velike i male narode, Praljak je u Haaškoj sudnici vodio aktivnu obranu utemeljenu na istini i činjenicama vezanim za ratna događanja u BiH. Ogramna generalova energija, tisuće sati rada njega i njegovog tima u dokazivanju povijesne istine o ratnim događanjima u BiH, argumenti koje bi svaki razuman sud adekvatno vrjednovao, od strane prvostupanjskog i raspravnog vijeća Haaškog sudišta, u konačnici su pravomoćnom presudom ignorirani. Praljak kao hrvatski časnik, kao častan čovjek, nije mogao prihvati nepravičnu presudu, svojim je posljednjim ovozemaljskim činom poslao poruku svima koji su svojim činjenjem i nečinjenjem doprinijeli takvoj presudi.

S poštovanjem,
Ivica Primorac, general bojnik u mirovini

JE LI MILANOVIĆ NOVI DR. LANG?

JOSIP PEČARIĆ

JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste i pored svih ovih ograničenja došli na današnje predstavljanje.

Velika zahvalnost ide don Damiru Stojiću koji nam je omogućio ovo predstavljanje.

Korice knjige je napravio opet sjajno moj prijatelj Branko Hrkač, Veliko hvala Branko!

Veliko hvala i predstavljačima mojim prijateljima koji su vam svojim govorima prikazali na najbolji mogući način ovu knjigu. To su književnik i kolumnist Mate Kovačević, koji je bio najmladi osnivač HDZ-a ali je uvijek ostao u novinarskoj struci, novinar i publicist Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE čovjek koji me je svojim tekstovima o Australskim Hrvatima natjerao da počнем intenzivnije razmišljati o položaju nas Hrvata u ondašnjoj državi

poznatoj po imenu Srboslavija i novinar i publicist Igor Vukić, predsjednik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, društva kojemu i sam pripadam.

Često se autori na kraju predstavljanja knjiga samo zahvale nazočnima i onima koji su zaslužni za nastanak i predstavljanje knjige. Ja ču ipak napraviti i jedan izuzetak pa ču se zahvaliti i jedinom kome sam osobno poslao pozivnicu, a što su i objavila jedino dva portala koja još uvijek rado objavljaju moje tekstove dragovoljac.com i bezcenzure.hr:

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Oprostite što Vam ovu pozivnicu nisam poslao na vrijeme nego tek danas dva dana prije predstavljanja knjige o revizionistima u HAZU. Knjiga je o dvojici revizionista (hrvatski PREDSJEDNIK AKADEMIK Franjo Tuđman i ja) koje su takvim proglašili otac i sin Goldstein još u njihovoј knjizi „Holokaust u Zagrebu“. Otac Goldstein je bio Vaš posebni savjetnik u vrijeme kada ste bili predsjednik Vlade RH. Njegov sin je u to vrijeme postao veleposlanik u Parizu poslije žalosnog pokušaja da postane akademik. Vjerujem da i ja imam nekakve zasluge što je tada spriječena velika sramota za Akademiju i izbor takvog kandidata, ali i veliki plus za nju jer je – vjerujem – to bio i prvi poraz tadašnjih vlasti u kojima ste Vi bili predsjednik Vlade.

Iako bi se nekome moglo učiniti da je ovaj poziv provokacija - on to nije. Naime tek sada vidimo priopćenje Radničke fronte ogorčene Vašim izjavama, kako kažu "skandalozne izjave predsjednika Milanovića o antifašizmu".

Priopćenje počinje ovako...

"Milanovićeva izjava kako 'ne mogu svi biti antifašisti' na koju je dodao 'da su većina ljudi domobrani i da je to dobro' predstavlja neistinu i opasnu relativizaciju koja pridonosi rastućem revizionizmu."

<https://www.dnevno.hr/vijesti/radnicka-fronta-osudujemo-skandalozne-izjave-predsjednika-milanovica-o-antifasizmu-1583113/>

S obzirom da očito i Vi pridonosite radu nas revizionista, sigurno nije pošteno da i Vama ne pošaljem ovu Pozivnicu.

Srdačno Vas pozdravlja

Dr. sc. Josip Pečarić,

redoviti član HAZU

izvanjski član DANU

<http://bezczenzure.hr/vlad/za-predsjednika-rh/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/obavijesti/23383-poiv-predsjedniku-rh-na-predstavljanje-knjige-revisionisti-u-hazzu>

Mislim da je i predsjednik našeg društva g. Vukić zadovoljan pojavom još jednog uglednog revizioniste u RH koji je kao i jedan od dvojice revizionista iz HAZU predsjednik RH. Naime, u pozivnici koju sam poslao i g. Milanoviću navedene su izjave dane i na koricama knjige koji navode osude takvih revizionista od „stručnjaka“ za revizionizam:

Andrej Plenković: „*Nulta je tolerancija na revizionizam*“

Ivo Goldstein: “*Dr. Franjo Tuđmana je rodonačelnik povijesnog revizionizma*“

„*Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.*“

Milan Bulajić: *"Ideologiji genocida Cohen-Pečarić"* (naziv poglavlja u knjizi)

„*Pečarićeva knjiga Srpski mit o Jasenovcu, uz Cohenovu je najantisrpskija knjiga u povijesti.*“

Vidimo da je prvi od tih „stručnjaka“ predsjednik Vlade Plenković. On je uvijek i dosljedno potvrđivao tu svoju ulogu u obrani tekovina revolucije. Spomenut ću samo njegovu komisiju za obranu zvijezde petokrake i osudu ZDS (tj. *Vijeće za suočavanje s prošlošću*). On je i „maknuo“ spomen-ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj grb HOS-a koji je odobrila ova država. Pisao sam mnogo prije ove spoznaje o Milanovićevom revizionizmu kako je Milanović svojim izjavama o toj spomen-ploči samo pomagao Plenkoviću da bi ga se uoči izbora prikazalo kao hrvatskog domoljuba.

Kao podpredsjednik HNES-a sudjelovao sam u etičkoj osudi Milanovića, tadašnjeg predsjednika Vlade, za veleizdaju. Napisao sam i niz drugih tekstova u osudi njegovih postupaka kao predsjednika Vlade.

Ali činjenica je da je on i tada imao nekih domoljubnih poteza. To konstatira i Zvonimir Hodak u svojoj jučerašnjoj kolumni (Hodaku je Milanović osoba mjeseca):

U prvoj velikoj imigrantskoj krizi na kratko je zatvorio granicu sa Srbijom, a na njihovu poviku i optužbe izjavio je bez okolišanja kako su Srbi "šaka jada".

*Zatim se dogodilo opet jedno novo "događanje naroda" u BiH. "Ogorčeni i obespravljeni narod" iz istočnog Mostara počeo je paliti kuće po zapadnom Mostaru kako bi se "ogrijao i protestovao" protiv visokih cijena grijanja u svom dijelu grada. Milanović se u roku odmah našao na licu mjesta da pomogne smiriti stanje, ali tamo je naletio na njihovu Daliju, Jasmilu Žbanić, koja mu je onako liberalna, miroljubiva i gostoljubiva prosiktala "Marš u Hrvatsku!". Ja bih dodao da sam iskoristio jednu njegovu izjavu o ratu u BiH i tome kako su ih Hrvati spasili od genocida koju tada hrvatski političari, a valjda i danas, nisu smjeli izreći da bih mu, prije oslobađajuće presude našim generalima, napisao 12 pisama s prijedlogom da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir. Na kraju to je dovelo i do u SAD nagrađenog filma „Oluja“ u kome se ponavlja prijedlog za Nobelovu nagradu. O tome govori i moja knjiga: *Nobelova nagrada za 'Oluju'*. Knjiga je objavljena na portalu dragovoljac.com. Teško je u državi u kojoj je problem pozdrav branitelja ZDS, a nisu problem simboli onih koji su izvršili fašističku agresiju na nju (zvijezda petokraka i kokarda) tiskati knjigu u kojoj tadašnji američki veleposlanik govori o fašizmu agresora, zar ne? Uostalom poznato je da su Milanović i Gotovina u dobrim odnosima.*

U svakom slučaju mislim da je zato bilo u redu pozvati Predsjednika RH, a ne i Predsjednika Vlade RH bez obzira što je bilo očito da se Milanović neće pojaviti na ovom predstavljanju. Uostalom ni kao predsjednik Vlade nije mi odgovarao na spomenuta pisma pa ih je ipak bilo toliko, a nije odgovorio ni na pismo u kojem sam tražio da pomogne u prikazivanju spomenutog filma "Oluja". Vjerojatno će i knjiga "Druker" na kojoj radim biti objavljena samo na Internetu. Završit ću je s ovim tekstrom koji sam i nazvao *JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?*

A kada sam već spomenuo knjigu koju nisam mogao tiskati, a ima ih popriličan broj, spomenut ću dvije koje su tiskane i koje imamo ovdje zajedno s knjigom koju predstavljamo. To su knjige *Sto mojih knjiga* i *Karolina Vidović Krišto*. Prva knjiga je posvećena dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću povodom

njegovog šezdesetog rođendana, a druga je itekako povezana s ovom koju predstavljamo jer i u njoj govorimo o napadima na gđu Karolinu Vidović Krišto. Govori i o napadu na nju zbog toga što je kao urednica HTV-a pozvala u emisiju g. Vukića. Naime ona je napravila veliki grijeh jer je pozvala i prof. dr. sc. Hrvoja Klasića za kojega je morala znati da nije stručnjak za tu problematiku već, kao tipični zastupnik jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti, o tome piše samo pamflete. Karolina je ponovo trebala biti najurena s posla jer je trebala znati da se Klasić neće usudititi doći na sučeljavanje s g. Vukićem najvećim današnjim istraživačem Jasenovca. Doista su s pravom na HTV-u procijenili da bi takvo sučeljavanje hrvatske i jugo-komunističke povjesnice bilo pogubno za pamflete Klasića, Goldsteina, Markovine, Jakovine i drugih, zapravo za njihovu podršku Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti. Ipak nisu uspjeli u pokušaju da se Karolina Vidović Krišto kazni gubitkom posla. Samo joj nisu više dali da na HTV-u javno nastupa. A za to im se moramo zahvaliti jer su postigli – kako to obično i biva – ono što se ni u snu nisu nadali jer gđu Karolinu danas slušamo mnogo više kao zastupnicu u Hrvatskom saboru.

Zapravo, knjiga je trebala biti moj prilog njenoj kampanji za ulazak u Sabor, mada je jasno da joj takva pomoć nije ni trebala jer je vrlo brzo prepoznata kao najveći zastupnik domoljubne misli u državi.

HVALA!

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-jos-jedan-predsjednik-revisionist>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/23424-predstavljanje-knjige-revisionisti-u-hazu>

<http://bezczcenzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-revisionisti-u-hazu-govori-igora-vukica-i-josipa-pecarica/>

NOVA KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA NA PORTALU DRAGOVOLJAC.COM

Danas je akademik Pečarić poslao Predsjedniku RH svoju novu knjigu „Druker“, knjigu koju je najavio u govoru koji smo objavili na našem portalu.

Knjigu možete naći na linku:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Pismo akademika Pečarića predsjedniku Milanoviću donosimo u cijelosti:

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Moj govor s predstavljanja knjige REVIZIONISTI U HAZU (*Još jedan predsjednik – revizionist?*), koji sam Vam poslao, objavljen je na hrvatskim portalima:

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-jos-jedan-predsjednik-revisionist>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/23424-predstavljanje-knjige-revizacionisti-u-hazu>

Na portalu narod.hr su pojasnili naslov koji sam dao govoru:

Predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića “Revizionisti u Hazu” održano je u utorak u Zagrebu. Na predstavljanje je bio pozvan i predsjednik Zoran Milanović, a autor je objasnio i zašto.

(Na portalu dragovoljac.com dan je i govor g. Igora Vukića, a taj govor je dan i na portalu narod.hr):

<https://narod.hr/hrvatska/igor-vukic-negativci-su-uvijek-ustase-nadbiskup-stepinac-i-potom-svi-hrvati>

On bi itekako trebao biti važan za sve kojima je hrvatski nacionalni interes doista na srcu).

Međutim u svom govoru sam obećao da će s njim završiti svoju knjigu DRUKER o dr. sc. Žarku Puhovskom o kojem sam godinama pisao na način na koji ste Vi to učinili pa i u jučerašnjem nastupu u emisiji HRT-a „1 na 1“:

***Ušli ste u spor sa Puhovskim koji je rekao i da formalno u krivu,
a realno u pravu.***

Ne, ja sam samo podsjetio javnost tko je taj čovjek, to je jedna nečasna figura. Nisam ušao u spor s tim gospodinom o kojem bi samo rečenicu-dvije jer je to po meni apsolvirano. Rekao sam što sam rekao, a prije je on rekao o meni kao i o svima drugima rekao, jer on to može, svakakve riječi, grube riječi. Gospodin Puhovski je nečasna javna osoba, mora u svakom trenutku odgovoriti na pitanje o svojoj biografiji. Netko tko je stalno na televiziji i može reći svašta o svakome je jedno, ali postoji i biografija.

<https://direktno.hr/direkt/milanovic-nisam-ja-prvi-otvorio-aferu-janaf-puhovski-je-necasna-javna-osoba-a-seks-je-najveca-stetocina-pravosuda-210602/>

Knjigu sam završio pa Vam je šaljem.

Šaljem je i portalu dragovljac.com s molbom da je objave na svom portalu.

S poštovanjem,
Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

<http://dragovljac.com/index.php/razno/23446-nova-knjiga-akademika-pecarica-na-portalu-dragovljac-com>

DIRLJIVA PLENKOVIĆEVA LJUBAV PREMA PRIJATELJSKOM FAŠISTIČKOM AGRESORU

Dragi prijatelji,

Ovih dana sam bio zauzet sa završetkom knjige „Druker“ pa vam nisam komentirao najnovije događaje.

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/23446-nova-knjiga-akademika-pecarica-na-portalu-dragovoljac-com>

Jučer sam bio poslije dužeg vremena sa svojim prijateljem, također bivšim profesorom sa Zagrebačkog sveučilišta. Nisam siguran jesam li ispravno komentirao njegovo čuđenje na najnovije ponašanje Predsjednika vlade koji njemu i nije bio nesimpatičan.

I doista, ima puno tekstova po portalima o „govoru mržnje“ (ili kako su oni koji su njima dragi svojevremeno i imali u zakonu „verbalni delikt“). Npr. vidjeti:

<https://direktno.hr/direkt/plenkovic-prozvao-bujicu-i-jos-jedan-desni-medij-penava-i-vidovic-kristo-nece-gledati-film-koji-su-prizeljkivali-a-skoro-djeluje-kao-neuvjerljivi-kl-210700/>

<https://narod.hr/hrvatska/medved-se-mijesa-u-rad-policije-baviti-ce-se-penavom-i-svima-koji-huskaju>

I policija je pokrenula kriminalističko istraživanje zbog širenja govora mržnje na internetu:

<https://vijesti.hrt.hr/666365/kriminalisticko-istrazivanje-zbog-govora-mrznje-na-internetu>

S druge strane reagiraju i državotvorni Hrvati. Vidjeti npr.:

Premijer Plenković iskoristio pucanje u zgradu Vlade da se totalitaristički, prijeteći i vrijedajući obračuna sa neistomišljenicima

<https://hrvatskepraviceblog.com/2020/10/16/premijer-plenkovic-iskoristio-pucanje-u-zgradu-vlade-da-se-totalitaristicki-prijeteci-i-vrijedajuci-obracuna-sa-neistomisljenicima/>

Evo još nekih reagiranja:

<https://direktno.hr/direkt/skoro-odgovorio-plenkovicu-ove-uvrede-su-dno-politicke-djelovanja-narcisoidnog-briselskog-manipulat-210722/>

<https://direktno.hr/domovina/vidovic-kristo-plenkovic-ponovno-maniri-bivseg-komunistickog-celnika-milosa-zanka-izmisla-i-optuzuj-210743/>

<https://narod.hr/hrvatska/kad-glavni-radikalizator-progovori-o-radikalizaciji>

<https://narod.hr/hrvatska/video-skoro-za-narod-hr-plenkovic-se-s-krizom-nosi-cao-dvogodisnje-dijete>

<https://narod.hr/hrvatska/penava-istina-je-jedini-odgovor-na-zgrazanje-plenkovica-i-njegovih-satelita>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/vidovic-kristo-vladu-nezadovoljstva-naroda-nece-spasiti-ni-postavljanje-tenkova-oko-markova-trga-1438258>

Meni se čini da u RH postoji veliko nerazumijevanje za dirljivu Plenkovićevu ljubav prema fašističkom agresoru na Hrvatsku. Kao što sam više puta naglasio Hrvati su drastično genocidom odgovorili na tu agresiju – napravili su od prijateljskih fašističkih agresora zečeve. A napraviti od ljudi zečeve je doista najgori genocid koji je napravljen u povijesti, zar ne. U dva navrata sam i tražio da se u RH uz Dan pobjede obilježi i Dan žalosti zbog pravljena zečeva od Srba. Na žalost odgovor nisam dobio.

Jedini koji je to razumio bio je današnji Predsjednik Vlade. On je već to pokazao kad je na zahtjev pripadnika naroda koji je izvršio prijateljsku fašističku agresiju maknuo spomen-ploču hrvatskim braniteljima jer je na njoj bio simbol koji je odobrila Račanova vlada, a koji je bio simbol HOS-a. A poznat je ogroman strah koji su hrabri pripadnici prijateljskih postrojbi fašističkog agresora gajili prema HOS-u, zar ne? A Pupovac je i Plenkoviću lijepo objasnio kako kokarda nije zabranjena, a znak HOS-a je odobren. A kad „nije zabranjeno“ prijateljskim fašističkim agresorima to je mnogo više od „odobrenog“ braniteljima , zar ne?

Da, Plenković je sve to razumio za razliku od mnogih državotvornih Hrvata koji misle isto što i Tihomir Dujmović, pišući o odnosu današnjih vlasti prema žrtvama u Vukovaru i njihovim ubojicama kako je pravi gazda u zemlji! „Premijer“ Milorad Pupovac:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23414-blasfemija-je-reci-da-drzava-odgovorno-pristupa-procesuiranju-ratnih-zlocinaca>

Dirljiva je ta komunikacija koju ima naš Predsjednik Vlade s vlastima u Srbiji.

Oni znaju da im je kroz cijeli Domovinski rat „Bojna Čavoglave“ i Thompson ledila krv u žilama. Zato je Thompson idealan kada treba upozoriti Plenkovića na događanja u RH koji im se ne svidaju.

Prošle godine na obilježavanju 24 godine od akcije "Oluja" kod manastira Krušedol na Fruškoj Gori u Vojvodini Vučić je poručio Plenkoviću:

"I većeras neki sladostrasno slave, uz pjesme koje pristojni ljudi ne bi mogli ni da slušaju, u kojima veličaju ustaške, nacističke pozdrave i prijete da će nas stići njihova ruka i preko Drine, u Srbiji.“

Vidjeli smo kakvu je „proslavu“ ove godine organizirao Plenković. Zapravo izjednačavajući žrtve velikih prijatelja fašističkog agresora i njihovih žrtava odavala je tu dirljivu ljubav koju pokazuje naš predsjednik Vlade.

Ali čini se da nitko osim Mladena Pavkovića nije ukazao i na ulogu Thompsona u najnovijim događanjima. Evo njegovor reagiranja:

*MLADEN PAVKOVIĆ: SRBIMA JE I ZA POKUŠAJ UBOJSTVA
POLICAJCA KRIV – THOMPSON!*

glasbrotnja.net listopad 13, 2020

Dok se u Hrvatskoj još „razotkriva“ tko je ustvari bio Danijel Bezuk, koji je hicima iz automatskog oružja ranio policajca na zagrebačkom Markovu trgu, portal beogradske Politike (12.10. 2020.) već je objavio – „Napadač iz Zagreba slušao Tompsona i htio da „skida Srbe“!

Kakve veze s ovim teškim djelom ima Thompson? A da je „napadač iz Zagreba“ htio da „skida Srbe“, onda ne bi „skinuo“ hrvatskog policajca!

Jednom riječju, opet izmišljaju, opet ne govore istinu!

Također su saznali da je „mladić početkom studenoga 2018. objavio fotografiju na kojoj stoji ispred spomenika poginulim braniteljima u Bogdanovcima“ te da je „na fotografiji obučen u majicu sa obilježjima HOS-a i navijačke grupe Bad Blue Boys sa natpisom „Za sve one kojih nema“ dok je uz fotografiju napisao „zapalit ću svijeću, molit ću se do jutra, za zdrav razum i bolje sutra“.

Primjetili su potom da je na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti na društvenim mrežama objavio svoju fotografiju snimljenu prije

koncerta Marka Perkovića Thompsona u Glini, koju je popratio citatom iz Thompsonove pjesme „rastjerajmo tamu da nam sutra svane“.

Na jednom od snimaka testiranja snajperske puške napisao je „da sam jedan od njih, da skidam Srbe“, dok je njegova naslovna fotografija iz filma „Put rata“ Stevana Spielberga – stoji u komentaru Politike.

Ako su sve to već „znali“ mogli su uzgred dodati i da mu je otac bio dragovoljac hrvatskog obrambenog Domovinskog rata i tko mu je od bliže rodbine poginuo u srpskoj agresiji na Republiku Hrvatsku.

To što je napravio ovaj 22-godišnji mladić za svaku je osudu, ali povezivati to djelo odmah s nečim što veze nema također je čin koji se treba i mora osuditi.

Mladen Pavković,

predsjednik Udruge hrvatskih branitelja domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

<http://glasbrotnja.net/mladen-pavkovic-srbima-pokusaj-ubojsztva-policajca-kriv-thompson/>

A kad iz Srbije za nešto u RH optuže Thompsona, onda Plenkovićeva vlast i Srpsko-hrvatska koalicija mora reagirati. Jasno je da u cijeloj toj priči ne bi trebali koristiti riječ „mržnja“, jer ipak se tu radi o ljubavi.

Doista je dirljiva ta Plenkovićeva ljubav prema prijateljskom fašističkom agresoru, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23458-dirljiva-plenkovicova-ljubav-prema-prijateljskom-fasistickom-agresoru>

IPAK JE TO SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA

Ivica Marijačić je u „Bujici“ o napadu na Vladu mladog Danijela Bezuka:

“Svi iz njegove obitelji, uključujući i oca i stričeve, branili su Vukovar, branili su Hrvatsku. Njegov je stric poginuo kao jedan od najvećih heroja Vukovara, kao pripadnik HOS-a. On dolazi iz obitelji koja je sve dala za Hrvatsku. Sada imamo situaciju da predsjednik Vlade Hrvatske države demonizira, uz političke stranke i medije – i taj milje iz kojeg dolazi mladić, neizravno i njegovu obitelj... A što nudi kao nadomjestak, kao alternativu? Nudi koaliciju sa SDSS-om, s onima koji su napadali Vukovar, s okupacijskim gradonačelnikom Vukovara – Vojislavom Stanimirovićem. To nije samo politički promašaj, to nije samo sumrak pameti, to je, po mom mišljenju, mentalni poremećaj. Obitelji kojoj je netko poginuo za Vukovar, suprotstavlja se okupacijskog gradonačelnika! Zar to može normalan hrvatski čovjek danas prihvati?”,

<https://narod.hr/hrvatska/marijacic-plenkovic-obitelji-kojoj-je-netko-poginuo-za-vukovar-suprotstavlja-okupacijskog-gradonacelnika>

U njemu imamo i Plenkovićevu priču o „govoru mržnje“ tj. obnavljanju „verbalnog delikta“ Srpsko-hrvatske koalicije koja vlada Hrvatskom. I ovaj tragični događaj je pokazao da je u toj koaliciji i bivši Savez komunista. Međutim ako želite pročitati nešto o istinskom govoru onih koji mrze Hrvatsku to, kako smo već naučili, ponajbolje možete vidjeti u tekstovima Zvonimira Hodaka. Pa tako i u današnjem:

RADIKALIZACIJU HRVATSKE POLITIČKE SCENE POČELI
SU JOŠ PUPOVAC, STAŽIĆ, KEKIN, BELJAK I...

U Hrvatskoj je sve, baš sve moguće. Mi smo država puna nemogućih mogućnosti. Godinama ljevičari šire govor mržnje i nikome ništa. Onda, preko noći, premijer prokaže govor mržnje i on se odmah pretvorи čak i u terorizam

<https://direktno.hr/kolumnne/radikalizaciju-hrvatske-politicke-scene-poceli-su-jos-pupovac-stazic-kekin-beljak-i-211045/>

Plenković govori to što govori jer je svjestan da narod sve više i više razumije ono što mu u svom odgovoru kaže Miroslav Škoro:

Ako sam ja desničar jer mi ne pada na pamet koalirati sa strankom ratnog zločinca Hadžića osuđenog na međunarodnom sudu u Haagu, vjerujte mi, ponosim se time kao nikad dosad. To me čini većim štovateljem ljudskih prava i 'Europejcem' nego što ste Vi ikada bili. A Vas samo pukim političkim licemjerom i manipulatorom odvojenim od bilo kakve ljudskosti i osobne savjesti.

<https://direktno.hr/direkt/skoro-postovani-premijeru-kada-se-plasiralo-da-je-moja-kim-ann-srpkinja-koja-je-navodno-pisala-zacetnicke-novine-jeste-li-osudili-govor-mrznje-211000/>

U svom tekstu o „govoru mržnje“ ja sam se narugao Plenkoviću. Naravno, mi ne otkrivamo „toplu vodu“. Još je kineski filozof i ratnik Sun Tzu nazvao najogavnijim ljudima one koji pomažu neprijateljima da pob jede bez oružja. Kod nas je to još drastičnije jer se to događa poslije veličanstvene pobjede u Domovinskom ratu. Pobjede koja je natjerala Slobodana Miloševića da svoju vojsku usporedi sa zečevima. Zato Plenkoviću nije bio „govor mržnje“ kada mu je u Hrvatskom saboru rečeno da je veleizdajnik. A istina najviše boli, zar ne?

Vjerovali ili ne Plenković misli da je „govor mržnje“ počeo tek napadom na njega:

“Je li motiv, primjerice, bio likvidacija predsjednika Vlade?” upitao je retorički predsjednik Vlade, poručujući da po njemu već četiri godine “bacaju mržnju i blato” i prozivajući izravno kao krivce svoje političke protivnike s desne strane spektra, sve frakcije Domovinskog pokreta, Ivana Penavu, Karolinu Vidović Krišto, Miroslava Škoru, ali i predsjednika države Zorana Milanovića, kao ultimativnog krivca, koji je navodno sve započeo, nabacujući blato na njega.

<https://kamenjar.com/visnja-staresina-opasnosti-plitke-politizacije-napada-na-trgu-svetog-marka/>

Uslijedio je odgovor:

MILANOVIĆ PLENKOVIĆA NAZVAO NARIKAČOM I
PORUČIO MU DA IDE MAMI AKO NIJE U STANJU
PODNIJETI PRITISAK

Predsjednik Republike Zoran Milanović osudio je u subotu napad na policajce na Markovu trgu, ocijenivši reakciju premijera Andreja Plenkovića kao "seansu narikanja muškarca od 50 godina", a od njega je zatražio i odgovor na pitanje na što je mislio kad ga je prozvao za širenje mržnje.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23469-milanovic-plenkovicu-ako-nisi-u-stanju-podnijeti-pritisak-idi-mami>

Na neki način pokazuje mi koliko sam bio u pravu kada sam napisao tekst-rugalicu o Plenkovićevoj „priči“ o govoru mržnje:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23458-dirljiva-plenkoviceva-ljubav-prema-prijateljskom-fasistickom-agresoru>

Kada govorimo o „novom“ Milanoviću obavezno treba pročitati tekst velikog hrvatskog kolumniste Josipa Jovića. Svoj tekst Jović završava riječima:

Trenutno se Milanović osjeća kao progonjena zvjerka. Može se tješiti time da u pravoj javnosti stoji puno bolje nego u medijskoj, što više govori o stanju medija nego o njemu.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23476-pedagrin-je-zarobljen-starom-matricom-jugokomunisticke-ideologije-a-milanovic-kompleksnija-licnost-nego-sto-se-cini>

Ali vratimo se Marijačićevom nastupu u „Bujici“. Svakako treba pročitati cijeli tekst o toj emisiji. Ja ёu se ovdje osvrnuti na ono što nije dano u tekstu a bilo je u Bujici: rasprava o nazivu koalicije koja danas vlada Hrvatskom.

Naime, Marijačić je smatrao da umjesto Hrvatsko-srpska koalicija treba koristiti naziv Hrvatsko-četnička koalicija.

Međutim, danas je sve više autora koji postaju svjesni činjenice da nije Plenković glavni u toj koaliciji, već je najvažniji čovjek Milorad Pupovac. Pogledajte npr. najnoviji Krsnikov tekst koji je u autorovom originalu imao naslov: *Je li nakon farse u Negoslavcima Plenković ustupio premijersku dužnost Miloradu Pupovcu:*

<https://www.tjedno.hr/krsnik-plenkovic-plese-kako-pupovac-svira/>

Niz autora upozorava kako ta koalicija sprovodi velikosrpsku politiku danu Memorandumom SANU 2. Osobno sam odavno odao priznanje srpskoj politici koja je uspjela da oni koji sprovode tu njihovu politiku u RH budu oni koji vladaju Hrvatskom. Njihov vođa je Milorad Pupovac koji javno govorи što Vlast u Hrvatskoj mora raditi, a Plenković to poslušno izvršava.

Taj naziv sam koristio još mnog prije Predsjedničkih izbora. Recimo u knjizi o tim izborima **VRATITI HRVATSku NARODU** (http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Pecaric_vratiti_Hrvatsku_narodu.pdf) taj naziv se koristi blizu stotinjak puta, tj. koristi se u nizu tekstova. Nekima je to ime dano u nazivima:

Kaptol uz srpsko-hrvatsku koaliciju, Ljubitelji srpsko-hrvatske koalicije i Pobjeda srpsko-hrvatske koalicije.

Naziv sam koristio u tekstu objavljenom i u *Hrvatskom tjedniku*, 2. siječnja 2020. koji je također dan u toj knjizi.

U njoj je i tekst mog tadašnjeg nastupa u „Bujici“:

Imamo vlast i oporbu koje su se zapravo ujedinile - smatra akademik i dodaje: - Imamo srpsko-hrvatsku koaliciju, a to govore i mnogi drugi... Ja namjerno kažem srpsko-hrvatsku, a ne hrvatsku-srpsku. jer zna se da je na čelu te koalicije ipak Pupovac! Svaka čast Srbima, oni su uspjeli u tome da hrvatska vlast i oporba sprovode velikosrpski 'Memorandum 2' SANU-a."

Zbog svega toga mislim da je poštenije vladajuću koaliciju u RH i dalje nazivati SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA.

<http://bezcenzure.hr/vlad/ipak-je-to-srpsko-hrvatska-koalicija/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23502-ipak-je-to-srpsko-hrvatska-koalicija>

PRILOG

JOSIP JOVIĆ

PEĐA GRBIN JE ZAROBLJEN STAROM MATRICOM JUGOKOMUNISTIČKE IDEOLOGIJE, A MILANOVIĆ KOMPLEKSNIJA LIČNOST NEGO ŠTO SE ČINI

18. listopada 2020 .

Sve je nekako počelo pločom koju su ispred zloglasne Slovenske 9 donijele dvije zastupnice, Marijana Puljak i Dalija Orešković, a na kojoj je pisalo “Ured predsjednika Republike”, s aluzijom da je u taj “klub” u kojemu je stolovao sada pritvoreni šef Janafa Dragan Kovačević, kojemu su se nosile vreće pune novca, zalazio i Zoran Milanović. A onda se Milanović počeo žestoko obračunavati sa svim svojim kritičarima i prozivačima i nije se zaustavio do dana današnjeg.

Dvije je spomenute dame nazvao “samodopadnim narikačama” i provokatoricama te “običnim malim ometačima”, koje skreću pozornost s bitnoga. Za Orešković je još rekao kako je nikakva odvjetnica koja je svojevremeno zalutala na mjesto predsjednice Povjerenstva za sukob interesa.

Onda su se javljali drugi kritičari (i kritičarke) kojima se nije svidjela Milanovićeva reakcija, ali su svi jedan po jedan nalijetali na žestoki volej ljutitog predsjednika. Za Radu Borić je tako rekao kako je frustrirana predsjednica jedne udruge smiješnog imena (Babe), koja nastupa uličnim govorom, tražeći samo sukobe u ime nikoga i ničega, koja se ugurala u politički kadar i u partizanski pokret iz 1945. Svada se, nastavio je, sa svakim u stilu revolucionarne pravde, držeći sve osim sebe hereticima i “kontrarevolucijom”.

Višnja Ljubičić, pravobraniteljica za ravnopravnost spolova, osam godina, kaže predsjednik, živi o trošku svih građana, pišući izvješća koja ne valjaju ništa. Gong ga je prijavio zbog sukoba interesa pa je i on dobio ekspresni odgovor: To je udruga koja glumu neovisnost, a iz nje se stalno pretrčavalo u SDP. Njezine aktiviste nazvao je kruhoborcima koji jedu tuđi kruh. Nisu ostali pošteđeni ni SDP-ovci Ranko Ostojić, Sabina Glasovac i Peđa Grbin, za kojega je rekao kako je bio njegov štićenik, kako ne može složiti rečenicu i kako je on loš izbor za stranku.

Za Jutarnji list, koji je u najvećoj mjeri davao prostora njegovim kritičarima i koji je napisao kako on “sramoti sebe i građane”, rekao je kako je u kandžama odvjetničkog ureda kojega nije briga za novinarstvo, nego za profit i politički utjecaj. Sveprisutni i svepitajući Žarko Puhovski dosta je slikovito Milanovića nazvao “kaktus mimožom”, aludirajući, s jedne strane, na njegovu osjetljivost i, s druge, na oštrinu pa ni njemu nije ostao dužan. Proglasio ga je najgorim analitičarom, propalim političarom i nečasnim svjedokom protiv hrvatskih sveučilištaraca 1972. godine. U ovim je polemikama Milanović ostao nekako usamljen. Mediji su uglavnom na strani njegovih kritičara. U blažim tonovima ističe se nediplomatičnost i neprimjerenost njegovih istupa, zamjera mu se brutalno vrijeđanje, prelazak granica, a u nekim oštijim kvalifikacijama seksizam, bjesnilo, pa i mahnitost. Pronađen je i čovjek “koji je Milanovića doveo u predsjedničke dvore”, a koji je sa zatvorenim Draganom Kovačevićem, navodno, osnivao nekakvu udrugu.

HTV je promptno ravno u središnji Dnevnik doveo gospođe Orešković i Puljak. Plenković svisoka poručuje kako ne zna o čemu Milanović govori, iz Vlade traže ispriku i “stabiliziranje”, a sve se češće spominje i inicijativa za opoziv.

Nije, istina, uobičajeno da se čovjek na tako visokoj dužnosti obračunava sa svima i da svakome odgovara. Gledajući sa strane, doista se može primijetiti određena predsjednikova nervosa kojoj se ne znaju pravi uzroci, osim samog njegova karaktera. Nekako se uobičajilo da se u politici iskrenost i otvorenost smatraju manom. A Milanović djeluje zaista krajnje otvoreno i iskreno i ne može se reći kako u ocjeni pojedinih institucija i pojedinaca nije u pravu.

Možemo slobodno reći, a to i nije neka novost, kako je ova zemlja opterećena mnoštvom ideologiziranih udruga i državnih tijela koja ne služe ničemu osim proizvodnji moralne panike i stjecanju nezasluženo visokih plaća i honorara. Karakterizira ih ljevičarska, revolucionarna isključivost. Rekao je Milanović bobu bob, a popu pop. Otvorio je do kraja karte i rekao ono što misli, onako u svom stilu.

Deplasirano je govoriti o seksizmu u njegovim istupima jer nije aludirao ni na čiji fizički izgled i spolnost. Zar se seksizmom može okarakterizirati svaka polemika sa ženama? A izraz "narikače" treba shvatiti metaforički. Narikače su, naime, žene koje nariču nad tuđom tragedijom, više da ih se zapazi nego zato što su žalosne. U svim ovim prepucavanjima i zakucavanjima u drugom je planu ostalo ono bitno za ovu zemlju, pa i ono puno važnije što je zadnjih dana govorio i za što se zalagao sam Zoran Milanović.

Pozadina ovih rasprava je u Milanovićevu stavu prema "aferi Janaf", za koju smatra da su Vlada, obavještajne službe i osobno Andrej Plenković o njoj na vrijeme morali znati jer je riječ o prvorazrednom pitanju nacionalne sigurnosti. I napadi na njega dijelom su motivirani baš obranom Vladine pozicije, što naročito vrijedi za provladine medije kojih je sve više i koji tu svoju privrženost sve otvorenije demonstriraju.

Zanimljiv se obrat dogodio u javnoj percepciji. Najžešći Milanovićevi kritičari one su stranke i pojedinci koji su navijali za njega u predsjedničkoj kampanji, dok ubire sve veće simpatije onih koji su bili za Kolindu Grabar-Kitarović ili za Škoru. Petar Božić (ne znam je li to pseudonim ili pravo ime), čitatelj jednog portala, ispod jednog je članka napisao: Predsjednik mi je sve draži. Za susjednim stolom u Hajdučkim vrletima, gore na Blidinjskom jezeru čujem čovjeka koji u svom društvu tvrdi da je Milanović trenutno "najnacionalniji političar" i osjećam kako je to prilično široko rasprostranjen osjećaj.

Kad je stupio na prijestolje, oduševio je "ljevičare" i razljutio "desničare" jer je pobjegao iz Okučana vidjevši majicu s pozdravom ZDS i jer je iz ureda maknuo bistu Franje Tuđmana, a s njom i biste svih povijesnih ličnosti itd.

Međutim, Milanović je kompleksnija ličnost nego što se misli. On doista želi biti predsjednikom svih građana i nipošto nije u

nacionalnom smislu ravnodušan. Snažno se, već na inauguraciji, distancirao od SDP-a ne pozvavši tadašnjeg predsjednika Davora Bernardića, koji je pokušavao preuzeti zasluge za njegovu pobjedu. A kako se identificirati s Peđom Grbinom, novim predsjednikom ove stranke, koji bi izbacio vjeronauk iz škola, koji ne bi položio vijenac na grob prvoga predsjednika, kojemu nisu svi totalitarni režimi isti, kojemu je zvijezda petokraka na riječkom neboderu tek umjetnička sloboda, koji je uopće zarobljen starom matricom jugokomunističke ideologije, kao i svi njegovi suradnici.

U Hrvatima je, na obilježavanju 78. godišnjice četničkog pokolja, ponosno izjavio kako mu domovina znači puno te kako sada imamo državu, zbog čega se to što se dogodilo prije sedamdeset i osam godina više ne može ponoviti. Nije spremam podržati ulazak Bosne i Hercegovine u NATO-savez jer je neuređena država, a kad nekoga podržiš, preuzimaš i odgovornost za njega. Sustavno upozorava kako je zulumčarski odnos prema Hrvatima u BiH, koje se nastoji pretvoriti u manjinu, ozbiljan problem.

Za Vladu RH će reći da je u ovom pitanju lijena i nezainteresirana. Iako je i sam za kupnju američkih borbenih zrakoplova, vrijeđa ga, na crti vlastitog ponosa, ma koliko to bilo nediplomatski, kad nam američki državni tajnik "uvaljuje avione". Desnici će se svakako svidjeti, a ljevicu zgroziti, njegov stav prema određenim civilnim udrugama, aktivistima i aktivistkinjama, zbog čega će Oriana Ivković-Novokmet, izvršna direktorka Gonge, reći kako se priključio desničarima koji nastoje rušiti ulogu civilnog društva! Trenutno se Milanović osjeća kao proganjena zvjerka. Može se tješiti time da u pravoj javnosti stoji puno bolje nego u medijskoj, što više govori o stanju medija nego o njemu.

Autor: Josip Jović / 7Dnevno

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23476-pedragrin-je-zarobljen-starom-matricom-jugokomunisticke-ideologije-a-milanovic-kompleksnija-licnost-nego-sto-se-cini>

JE LI MILANOVIĆ NOVI DR. LANG?

PISMO DR. JURI BURIĆU

Dragi prijatelju,

Nisam stigao komentirati Tvoj tekst o Predsjedniku:

BRAVO PREDSJEDNIČE

Kako vrijeme odmiče sve mi je draži.

Ima nešto u toj njegovoj aroganciji i izravnosti. Kad je na pravoj strani- postaje pravi. A sada jeste, baš na pravoj! A možda ni "krv nije voda", jer u njegovoj ima i ove naše prkosne, ponosne i hrabre! Nije svejedno kad sam Predsjednik dade do znanja i međunarodnim zvaničnicima i "zulumarima": Mi smo država koja se zalaže za rješenje unutar Bosne i Hercegovine, ne za njezino komadanje, ali ne i za zulum nad Hrvatima koji jesu najmalobrojniji, ali neće biti manjina"!

Ovo je lijep vjetar u leđa narodu koji zbog kojekakvih političko-ekonomskih razloga iseli "trbuhom za kruhom", a ostavi puste "kuće i ledine"!

Zna on dobro da nitko tako zdušno nije zagovarao Hrvatsku državu, za nju umirao, tamnovao o njoj pjesme pjevao, nju sanjao kao Hrvat iz Bosne i Hercegovine! I nije lijepo da mu se njegova draga majka pretvori u mačehu. On to jamačno za razliku od njegovih prethodnika neće dopustiti. Ezato mi je drag, što ne znači da ga neću i kritizirati ako kritiku zasluži. Živ Ti nama i zdrav bio

Predsjedniče, bude li potrebe ili kakve ugroze zovi brate, na nas računaj!

dr. Jure Burić

Ravno, 30. rujna 2020.

Kao što znaš poslje napada na Milanovića iz BiH zbog njegove lucidne izjave o Komšiću koji 'parazitira na hrvatskom biračkom tijelu'

(<https://direktно.hr/direkt/milanovic-brutalno-komsic-parazitira-na-hrvatskom-birackom-tijelu-a-izetbegovic-ne-bi-trebao-podleci-pritisnu-carsije-207603/>) uslijedio i niz njegovih sličnih izjava koji

razobličuju „hrvatske“ ljevičare, pa sam bio zauzet oko toga (knjiga „Druker“). Ivica Marijačić u „Hrvatskom tjedniku“ od 15. 10. 2020. već u naslovu svog komentara kaže kako je *dalek put od predsjednika slučajne države do državnika ponosne Hrvatske.*

Zapravo napad na Milanovića iz BiH i nije bio prvi takav napad. To sam već spomenuo u tekstu **JOŠ JEDAN PREDSJEDNIK DRŽAVE – REVIZIONIST?**

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-jos-jedan-predsjednik-revizionist>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/23424-predstavljanje-knjige-revizionisti-u-hazu>

<http://bezczencure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-revizionisti-u-hazu-govori-igora-vukica-i-josipa-pecarica/>

Naime, u tom tekstu sam dao riječi Zvonimira Hodaka o Milanovićevu ulozi i pomoći Hrvatima BiH dok je bio predsjednik Vlade RH kada ga je napala notorna korisnica hrvatskog novca iz BiH Jasmina Žbanić. U Prilogu Ti šaljem moj tekst o tome iz tog vremena.

S druge strane u spomenutoj knjizi dao sam i Tvoj tekst iz 2018.: „PUHOVSKI – čovjek bez ljubavi“ u kome, slično Milanoviću danas, kažeš:

Tako je bilo 1971 (isto smo godište - zar ne ?) - i pamtim gospodine - pamtim - ne zaboravljam ja kao neki drugi. Pamtim Vaše svjedočenje i ostale bratije poput pokojnog Langa koji se je kasnije obratio i postao čestiti zaljubljenik u Hrvatsku državu. Vi to na žalost niste nikad niti čete, a i ne trebate jer nam takva kukavelj i ne treba.

<https://kamenjar.com/puhovski-covjek-bez-ljubavi/>

Vjerojatno znaš da sam bio prijatelj s dr. Langom. Zapravo smo bili zajedno i Tvoji gosti one večeri u Dubrovniku kada sam i doznao da ćeš predložiti dan sv. Leopolda Bogdana Mandića za dan Tvoje županije.

S druge strane ovih dana je naš sjajni kolumnist dr. sc. Damir Pešorda ispričao priču s promocije moje knjige u Čavoglavama i razgovoru dvojice profesora Dodiga i Langa:

<http://www.hrslijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/58743-damir-pesorda-je-li-zarko-puhovski-nistarija>

Danas se mnogi pitaju je li ovaj obračun Milanovića s, kako ja volim reći, srpskim slugama u Hrvatskoj ili „igrokaz“ koji mu treba omogućiti da se osigura da društvo iz MVP-a i dalje vlada Hrvatskom ili samo-obraćena zbog afere s Kovačevićevim 'Klubom'.
Tko može znati odgovoriti na ovo prvo. Što se tiče ovog drugog moj dojam je da mnogi ne uzimaju u obzir činjenicu da je njegova najnovija podrška Hrvatima BiH bila prije te afere.

Otud i moje pitanje Tebi:

Što misliš je li Milanović novi dr: Lang?

Tvoj,
Josip Pečarić

ODGOVOR DR. BURIĆA

Dragu Priku!

Teško je to pitanje. Uistinu teško- hoće li Milanović biti novi Lang. Naravno da to priželjkujem i očekujem, jee danas je sve moguće.
Jer ako je moguće da se Lang od moga svjedoka optužbe 1972 godine prometne u moga prijatelja koji je u HDS svaki puta jedva čekao dati potporu mojim često oštrim riječima, onda je i sve drugo moguće pa da se i Milanović prometne u zagovornika svega hrvatskog.

Sjećam se mog prvog kontakta pred uspostavu Hrvatske države sa Slobodanom Langom u Dubrovniku.

Došao je naime u bolnicu održati predavanje o demokraciji. Ja sam na taj veliki skup radi operativnog zahvata toga jutra zakasnio.

Kad sam se pojавio na vratima Lang je na trenutak prekinuo svoje izlaganje, krenuo prema meni i izgovorio: "Evo prijatelju stigla je demokracija".

Na to sam mu odgovorio: "Jest Prika stigla je, pa ču ja sad Tebe strpati u zatvor kao što si Ti mene 1972 strpao. Tad će rezultat biti jedan prema jedan- e onda će mo prakticirati demokraciju". Kako sam to glasno odgovorio ali uz smješak svi su se nasmijali pa i moj Lang.

Od tada smo bili na "istoj valnoj dužini"- sve dok nije" prebjegao Mati Graniću i njegovom DC-u- no i dalje su naši odnosi bili korektni.

Eto moj Priku ako je mogao Lang može ako hoće i Milanović!

Tvoj

Jure

MOJ ODGOVOR

Dragi Jure,

Hvala na brzom odgovoru. Nisam ni očekivao drugačiji odgovor. Doista je zanimljivo vidjeti kako će se sve to odvijati.

Zapravo ta priča me podsjetila i na jedan razgovor s našim vrsnim publicistom Damirom Borovčakom poslije pobjede Milanovića na Predsjedničkim izborima. Kao što znaš ja sam tvrdio da su i Milanović i Grabar Kitarović Plenkovićevi kandidati što je nedavno i potvrdio snimak razgovora njihovog glavnog savjetnika Krešimira Macana. U tom drugom krugu nisam ni glasovao, a danas čitam kako Raspudić kaže: „Kolinda je ideološki lažnjak kao i Plenković.“

<https://kamenjar.com/nino-raspudic-ovo-je-pr-akcija-koja-tragicnim-dogadajem-skrece-pozornost-javnosti-s-afera/>

Damir se tada našalio i rekao mi:

-Sada će Te Milanović uzeti za savjetnika.

-Da je pametan i bi. Uvijek je dobro čuti i nekoga tko misli drugačije od Tebe. Nećeš promijeniti svoje mišljenje, ali ćeš znati i što druga strana misli, odgovorio sam mu.

A da ja mislim drugačije sigurno zna jer sam kao podpredsjednik HNES-a supotpisnik etičke optužbe njega kao veleizdajnika, a napisao sam i niz članaka gdje sam podrugljivo komentirao njegove izjave kao predsjednika vlade.

Pozz

Tvoj Joško

PRILOG

'ZAHVALNOST' PREMA RH

‘OVO JE BOSNA’

JOSIP PEČARIĆ

18. veljače 2014.

Čak i zabavno izgleda kada bosanska redateljica predsjedniku vlade države koja joj daje silne novce kaže to što je rekla. Da, zašto on ide spašavati Hrvate u Mostaru i BiH od novog sukoba? Prvo treba pokazati ljubav prema Hrvatima u RH!

Zanimljivo je da su i na Odboru za vanjske poslove Europskog parlamenta, u kojoj je sudjelovala Visoka predstavnica EU za vanjske poslove i sigurnosnu politiku Catherine Ashton, shvatili što je bitno kod prosvjeda u Mostaru (Hrvsijet, 12. 02. 2014.). Naime, gđa Ashton je naglasila da je pozorno pratila sva događanja u BiH, a posebice u Mostaru, koja su mogla prerasti u međunarodni sukob. Da je netko s muslimanske strane sukob doista želio pokazuje i oštro reagiranje na posjet Predsjednika Vlade RH Zorana Milanovića, koji je imao za cilj spriječiti taj sukob.

Najzanimljivije je što je najošttriјa u tom napadu bila redateljica Jasmila Žbanić koja iz Hrvatske izvlači velike novce:

Kad god je Hrvatska u Bosni smirivala situaciju, a za svoje saveznike imala nacionaliste i mafiju, građani su patili, a zemlja bila rasturena! MILANOVIĆU, MARŠ KUĆI!!!

Spominje se sitnica od 3.8 milijuna kuna, ali i to da redateljica baš i ne voli Hrvate. Proslavljeni hrvatski redatelj Jakov Sedlar kaže ('Jasmila je primitivna Balkanka! Mi finaciramo filmove o mudžahedinima umjesto da promoviramo svoju kulturu', Dnevno.hr, 12. 02. 2014.):

“Svatko je odgovoran za svoje riječi, ali nije u redu da se tako govori o zemlji koja ti pomaže da radiš svoje filmove. Time pokazuje da je primitivna Balkanka, takva je to komunikacija.”

Odmah mi pade na pamet kako to što ne voli Hrvate i jest prednost kada u Hrvatskoj tražiš novce. Doista je jednostavno:

Ne smiješ voljeti Hrvatsku, ali možeš hrvatske novce!

Mnogo manje bi trebalo uložiti da se npr. tiska knjiga pisama koja mi gđa Hilda M Foley spominje u e-mailu od 10. 02. 2014.:

... malo je Hrvata koji reagiraju na laži i klevete protiv Hrvatske – a ima ih stalno. Ja sam pisala tih zadnjih 23 godina oko 5,000 pisama, ponajviše na engleskome, upućene američkim predsjednicima, senatorima i predstavnicima u Washingtonu, američkom Ministarstvu Vanjskih Poslova i Ministarsvu Obrane, te UN-u, ICTY-u, vladama u Engleskoj, Francuskoj, Izraelu, Njemačkoj, nekoliko i hrvatskoj vlasti i Saboru, te mnogim novinama, New York Times, Chicago Tribune, Los Angeles Times i druge, oko 75 ih je tiskano barem koliko znam, jer imam kopije od tih nekoliko novina. Dapače dva pisma su tiskana u London's Financial Times, čije kopije sam primila od tamošnjih prijatelja. Živim već 63 godine u Americi, udata za Amerikanca (Irskog porijekla) pa bi čovjek mogao pitati zašto sam se toliko trudila? Jednostavno – kao rođena zagrepčanka, ljubav za domovinu nikad nije uvenula. Kad bi samo domaći Hrvati shvatili kakvu divnu zemlju imaju, morali bi se dragom Bogu zahvaliti za nju i čuvati i ljubiti ju kroz dobro i zlo.

Nije “slučajno” da ju toliki narodi već stoljećima želete osvojiti.

Vjerovali ili ne: 5,000 pisama! Ne dvojim da bi to današnjim vlastima bilo jako teško ponuditi gđi Foley tako nešto. Naravno, mogli bi naći niz drugih primjera sličnih ovom, ali u Hrvatskoj da se primjenjuje gornje pravilo, pa zašto ne bi novce za to dobio i netko tko zvanično nije Hrvat?

Čak i zabavno izgleda kada bosanska redateljica predsjedniku vlade države koja joj daje silne novce kaže to što je rekla. Da, zašto on ide spašavati Hrvate u Mostaru i BiH od novog sukoba? Prvo treba pokazati ljubav prema Hrvatima u RH! Zato neki i misle kako je takovo reagiranje uslijedilo samo zato što su uskoro izbori.

Kako je na portalu Dnevno.hr, 11. 02. 2014. objavljen komentar: *Jasmila, marš kući, i vrati pare*, a kako puno ljudi je

iskazalo slaganje s autorom teksta, redateljica je izjavila kako ona samo govori istinu.

Naravno, ne spominje kako su prosvjednici u Mostaru vikali
OVO JE BOSNA!

To je naglasilo niz hrvatskih komentatora. Svakom Hrvatu jasna je paralela s velikosrpskom politikom Slobodana Miloševića, pa nisu izostale ni te usporedbe (devedesetih se vikalo u Hrvatskoj: OVO JE SRBIJA, zar ne?), kao i s činjenicom kako se to sve događa u vrijeme kada su u EU konačno počeli shvaćati najelementarniju činjenicu kako ravnopravnost tri naroda u BiH podrazumijeva da sva tri naroda moraju imati ista prava!

Pogledajmo što sam o sličnosti s Miloševićevom politikom govorio prije 21 godinu na hrvatskom radio programu u Melbourneu (siječanj 1993.):

Izetbegović je vjerovao u svjetske silnike, i u stvaranju od njih i Srba zamišljene treće Jugoslavije. Možda mu je to i odgovaralo, ili bar onoj fundamentalističkoj struji u muslimanskom vrhu. "Svi Srbi u jednoj državi". Zato oni nisu ni pripremili svoj narod na ono što slijedi" Međutim, kada je Hrvatska izborila svoju nezavisnost, njihova politika se svodi na tzv. građansko društvo, opet slično onom Miloševićem u Jugoslaviji: "Jedan građanin – jedan glas" (ovu parolu doslovno spominje danas u svom komentarju prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, portal narod.hr, op. J.P.). (...) S obzirom da je broj Muslimana u postocima u BiH sličan broju Srba u bivšoj Jugoslaviji, sve je zastrašujuće podsjećalo na Srpsku politiku u Jugoslaviji. Čak i retorika! Govori se o ravnopravnosti tri naroda, kao i tamo o bratstvu-jedinstvu, ali kad bude srušeno čitavo hrvatsko mjesto Ravno – nikom ništa, a za jednog ubijenog Muslimana imamo velike demonstracije kod Sarajeva. Dakle, Hrvatima je tada trebala POLITIKA "VLASTITOG TERITORIJA", koja bi im garantirala da se povijest neće ponoviti. U takvom slučaju oni imaju razloga da se bore, a ne da se sele u Hrvatsku.

Naravno, razumijem i naše ljude koji na ovakav način reagiraju na spoznaju kako netko tko od RH dobiva tako velike novce iskazuje na ovaj način svoju „ljubav” prema Hrvatima. Jeste li zaboravili sam početak srpske agresije na BiH? Hrvatska je primila oko 600.000 njihovih izbjeglica, a nisi mogao ući u neki tramvaj u Zagrebu da ne

čuješ kako govore sve najružnije o zemlji koja ih je udomila i hranila?

Meni je uvijek na pameti slična “zahvalnost” jedinog mog doktora znanosti koji radi na sveučilištu u BiH. Vidio sam na nekom portalu kako se okomio na mišljenje jednog našeg sveučilišnog profesora, jer mu se – kako je rekao – ne može vjerovati kada je podržavao politiku Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana. Iskazao sam čuđenje kako se on, kao moj doktorand, nije odrekao doktorata i pozicije na sveučilištu kada dobro zna da i ja podržavam politiku akademika Tuđmana. Vjerovali ili ne uopće se nije odrekao ni doktorata ni svoje pozicije na sveučilištu!?

Evo što je o pomoći RH susjednoj državi, o kojoj govori i redateljica, a i mnogi u BiH ovih dana, rekao general Slobodan Praljak u svom veličanstvenom završnom govoru u Haagu (cijeli govor je sastavni dio Pisma VS UN-a o Hrvatima BiH, koje je prije dvije godine poslano članicama VS UN-a, a potpisalo ga je preko 2000 Hrvata, npr. akademici Ašperger, Barišić, Bućan, Dujella, Jelčić, Kaštelan, Novak, Pečarić, Popović, Vretenar, dopisni članovi HAZU-adr. sc. Zvonimir Janko, der Universitaet Heidelberg i dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, biskup Pozaić, Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.) itd.):

*Obuka policajaca iz BIH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god.
Obuka pilota A BIH u Republici Hrvatskoj.*

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BIH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BIH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BIH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BIH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BIH.

Regularni logistički centri A BIH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itd., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BIH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BIH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BIH) i onda kada je ta vojska (A BIH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

A što je s referendumom Hrvata za BIH, koji je preduvjet za postojanje te države.

Priznanje BIH od RH.

Imenovanje veleposlanika RH u BIH.

Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BIH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

Potpuno analogno našem generalu možemo reći kako je logika onih koji napadaju Milanovićev pokušaj sprječavanja sukoba u Mostaru zlo za BiH logika koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

Zapravo, ona je istinita samo za one koji su takav sukob željeli, ali to ne mogu priznati. Jer doista u situaciji kada u EU počinju uviđati kako u BiH doista moraju biti ravnopravna sva tri naroda, takav sukob pomaže da zaustave tako nešto.

A “zahvalnost” prema RH, koju vidimo i danas, ponajbolje je pokazati na primjeru spašavanja Bihaća od genocida. Znamo da se takav genocide spremao Bihaću neposredno poslije onog u Srebrenici. U srpskom okruženju bilo je 160-180 tisuća ljudi. Iz Bihaća (a slična pisma stižu i iz Sarajeva) tada pišu vlastima u RH: PISMO NAČELNIKA BIHAĆA PREDSJEDNIKU RH DR. F. TUĐMANU I PREDSJEDNIKU SABORA RH N. MIHANOVIĆU, 21. 7. 1995.

Vaša ekselencijo, dugo pripremana i od strane Srbije otvoreno potpomognuta ofanziva na bihaćko područje, započeta je prije nekoliko dana. Glavni pravci napada usmjereni su iz privremeno okupiranih dijelova republike Hrvatske, a koncentracija četničkih snaga evidentirana je i na ostalim linijama u zoni odgovornosti Petog korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine, Glavnog Stožera Hrvatskog vijeća obrane Regije Bihać i Ministarstva unutrašnjih poslova Bihać.

Zbog siline artiljerijskih djelovanja stanovništvo iz pograničnih zona se iseljava i kreće prema gradu Bihaću.

Dramatičan položaj se iz sata u sat usložnjava jer je humanitarna situacija još od ranije katastrofalna. Već Vam je, vjerojatno, poznata činjenica da smo imali i prve slučajeve umiranja od gladi. Nada da će se stanje, koliko toliko, popraviti nakon skidanja žita sa zasijanih prigradskih prostora, sada je propala. Upravo ta područja agresor najviše drži pod vatrom, gađajući ih zapaljivim granatama.

Posebno je teško u bolnici, kojoj nedostaju lijekovi, sanitetski materijal, a zbog nedostatka hrane bolesnici primaju samo jedan obrok dnevno. Sudbina oko 180 tisuća stanovnika Unsko-Sanskog Kantona je neizvjesna. Mi možemo samo obećati da ćemo se boriti bez obzira na cijenu i neodlučnost međunarodne zajednice Jedinu nadu polažemo u naše hrabre borce i prijateljski hrvatski narod, pošto nam je sudbina, koju nam je agresor namijenio, ista.

Stoga Vas molim da sa svoje strane učinite sve što je u Vašoj moći, da se spasi ovaj herojski grad i njegovo napačeno stanovništvo.

S poštovanjem,

Adnan Alagić,

Načelnik općine Bihać

Svima je poznato da je operacijom Oluja sprječen genocid u Bihaću. Tuđman je znao što nas čeka ako spasi Bihać, ali spasio ga je. Kao što kaže tadašnji američki vojni ataše u RH Ivan Šarac, član kuće slavnih američkih obavještajaca, general Gotovina, a time i RH, spasio je Bihać od genocida razmjera onih u II. Svjetskom ratu. Slično govore i pišu general Brian Gallagher (Hrvatski vjesnik, 10. listopada 2012.) i niz drugih zapadnih vojnih stručnjaka. Znamo da je genocid u Bihaću bio odobren od nekih svjetskih moćnika (iz EU) jer se poslije njega trebalo Srbe proglašiti pobjednicima u ratu.

Zapravo, o tome sam pisao Predsjedniku Vlade u nizu od 12 pisama prije konačne presude našim generalima u kojima sam mu sugerirao da zbog spašavanja tolikog broja ljudi u Bihaću generala Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir.

Logičnije bi bilo da to učine oni koje je spasio, zar ne? A zašto nisu vjerojatno ponajbolje opisuje slijedeća priča iz mog jedanaestog pisma Milanoviću:

Zanimljivu priču mi je u Tomislavgradu ispričao jedan zastupnik BH parlamenta iz vremena kada je uhićen general Gotovina. U Parlamentu je sjedio pored jednog zastupnika iz Bihaća, koji mu je rekao:

- Meni je general Gotovina glavu spasio.*
- Pa javi se za riječ i to kaži svima!*
- Kada bih ja to rekao, onda bi mene moji za glavu skratili!*

Naravno, sve je to razumljivo. Da, teško je biti čovjek! Lakše je govoriti “istinu” i dobivati hrvatske novce, zar ne?

<https://www.dnevno.hr/kolumnisti/ovo-je-bosna-115289/>

<https://www.hercegovina.info/vijesti/bih/josip-pecaric-ovo-je-bosna/70123/>

KOČAN O PORUCI DANIJELA BEZUKA (ODGOVOR STIJEPU MIJOVIĆU KOČANU)

Dragi Stijepo,

Zahvaljujem se na Tvom pismu po izlasku iz bolnice i želim Ti brzi oporavak. Naravno hvala i na komentarima danim u pismu:

Prvo što vidjeh na računalu, Tvoj je tekst JE LI MILANOVIĆ NOVI DR: LANG? (Tekst je objavljen:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/23506-je-li-milanovic-novi-dr-lang> JP) Svaka ti se pozlatila! Bez obzira na bilo koju javnu osobu i bez obzira na bilo koju ili bilo kakvu trenutnu politiku, riječi toga mladića (Danijel Bezuk: "Dosta je bilo prevara i bezonzbirnog gaženja ljudskih vrijednosti bez odgovornosti") ne smiju se zaboraviti (dok ljudi naklapaju o koječemu manje važnom!). Te riječi oproštajnog pisma toga mladog čovjeka **temeljna su oznaka našega vremena**. Uvjeren sam da će ih budući naraštaji čitati u čitankama povijesti, bude li sreće da budemo imali domoljubne i nepristrane pisce učbenika!?

U Tvojoj sam knjizi o meni, a u svojem članku naslovljenu ZORAN MILANOVIĆ KAO ZORAN UZORAK HRVATSKE POLITIČKE TRAGEDIJE napisao puno toga potaknutog njegovim djelovanjem, ali mi je drago da tamo nisam, dakle PRIJE najnovijih zbivanja i prepiranja, zaboravio dvoje:

Da je pohitao u Mostar pomoći ugroženim Hrvatima, odakle je otjeran uz jasno „mrš“ osobe muslimanske nacionalnosti kojoj je HAVC netom prije financirao neki film i

Da je za sada PRVI hrvatski državnik koji je položio vijenac u Teznu kod Maribora na skroman spomenik GENOCIDA TITOVIM I STALJINOVIM NEVINIM ŽRTVAMA NAD HRVATIMA 1945. Prvi i za sada jedini. To je ne samo politička i državnička gesta, nego i civilizacijski i moralni čin koji se ne smije zaboraviti.

MILANOVIĆ je očito na prekretnici. Stoga bi bilo dobro da što prije zaviri u našu knjigu. Moglo bi mu biti korisno, daj Bože!

Zapravo, kako reče hrvatska pjesnikinja iz Australije Marija Dubravac: *Sve nas zanima što će se izleći iz ovoga jajeta. Makar bio i mućak, ali uhu godi čuti istinu.*

Jesi li pročitao komentar Tvojeg kolege i hrvatskog Ministra iz Tuđmanovih vremena Hrvoja Hitreca. Zapravo u nizu komentara postupci Predsjednika Vlade izloženi su poruzi. Pogledaj kako to radi Hitrec:

Izbila je panika, stigla laka konjica, Trg sv. Marka zatvoren do daljnjega ili strogo kontroliran. Što s njim učiniti u budućnosti, da bi se spriječilo slično napucavanje? Kada sam dobro analizirao situaciju sa sigurnosne strane, shvatio sam da je problem crkva sv. Marka, koju treba srušiti da bi trg postao preglednijim. Nije to nova ideja, potezala se već u ne tako davnoj prošlosti, ali ju ja, eto, opet dižem iz mrtvih. Osim toga, tako je stara da ju nije šteta, uz to će prijedlog objeručke prihvatići svi kojima ide na jetra krov s hrvatskim grbom na kojem je prvo polje bijelo, izim kada padne snijeg pa je sve bijelo. Kao i oni koji, zgražajući se, pamte da su u njoj našli utočište hrvatski ratni invalidi, branitelji, kada su na njih bili pušteni neki čudni Milanovićevi specijalci. Na mjestu srušene crkve treba izgraditi visoki betonski toranj s mitraljeskim gnijezdom na vrhu, s kojega će Božinović, njegov gazda i ostali osjećajno povezani imati trg kao na dlanu, pa i sabornici ulaziti u zgradu Sabora bez straha. Oko tornja treba rasporediti tenkove, a u zraku dronove koji će usput otjerati golubove, inače uvijek spremne da ispuste neprobavljenu hranu na glave građana, teroristi jedni. Sve prilaze trgu braniti visokim zidom, a blindirana vozila s državnim velikodostojnicima puštati samo kroz Kamenita vrata koja će čuvati majstor Krupić. Toliko za sada, dok se ne sagrade zgrade Vlade, Sabora i dječjeg vrtića na obalama Save, između kojih će biti oblikovan i trg, po prijedlogu stanovitog koaliciskog partnera nazvan Trg sv. Save. Tada bi se na Trg sv. Marka mogla vratiti i srušena crkva sv. Marka, koju treba sačuvati u dijelovima kao svojedobno konjanički spomenik banu Josipu Jelačiću, na sklapanje kojega su nas mediji podsjetili nedavnih dana.

Idemo dalje, o posljedičnim reakcijama i prepucavanjima nakon pucnjave, analizama psihološkim, sociološkim, političkim,

totalitarnim i liberalnim. Ja sam živio u komunizmu, kroatizmu, dekroatizmu i sada u bolesnoj kombinaciji svih tih izama, to jest u parlamentarnoj demokraciji koja se živahno kreće od apsurda do paradoksa i natrag, bez klasičnih orijentira te na čas lijevo postaje desno, a desno lijevo, desni centar se valja prema rubu i ponekad, kao sada, prelijeva ulijevo, bježeći u užasnom strahu od desnog gdje se nalaze „gnijezda mržnje“ za koja su odgovorni lijevi poput Milanovića (reče premijer) prije nego što je postao desni. Teško je tu snaći se, čak i meni. Sve mi je razjasnio izvršni vlastodržac u ispadu iz sigurnog Bruxellesa, gdje je, s pretjeranom gestikulacijom, označio ciljeve i mete. Prvi put, nakon trideset godina i Račana, šef jedne stranke nazvao je drugu stranku (ne tim riječima, ali...) – strankom opasnih namjera, to jest cijeli Domovinski pokret. Zatim je i poimence naveo neprijatelje naroda, Škoru, Karolinu, Penavu, bujične ljubimce iz medijskog prostora, nešto blaže predsjednika države i šmrkavce općenito. U strahu su velike oči, privodenja su započela, čitam, očito je riječ o uroti u koju su možda uključeni još Zrinski i Frankopan, istraga je u tijeku. Nađena je veza između Kutine i Vukovara, neka se nađe. Spominju se prijetnje. (Eh, curice, da vi znate kakvih sam se ja prijetnja naslušao i nagledao 1990. i 1991., telefonskih i pisanih srpskim jezikom, te što će mi sve raditi, i meni i mojoj obitelji. A čuvali su nas kako-tako, uglavnom nikako, mnogi od nas vozili smo se sami, pa i Gojko Šušak u vrijeme kada su još i te kako cvrkutale razne ptice, kosovi, vrane i pjevice, lajali labradori, svjetlucali snajperi i slično.)

Što, daklem, sada treba učiniti? Sve pohapsiti, a neke samo uhiti, zaustaviti Reuters (oprostite, zaustaviti internet), nacionalizirati ili konfiscirati društvene mreže – represiji će pomoći i depresivni Zakon o električnim medijima koji samo što nije donesen - anonimne komentatore razotkriti i uhvatiti u dobro organiziranim racijama pod filmskim geslom „Dok je racije, bit će i Kroacije“ (iz filma Snivaj, zlato moje). I pronaći u kućama i stanovima oružje, što nije teško, makar set kuhinjskih noževa.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/35125-h-hitrec-glavu-gore-jer-nas-ceka-bolja-buducnost-kao-i-uvijek.html>

Plenkoviću i ostalim iz Srpsko-hrvatske koalicije puna su usta priča o terorizmu i verbalnom deliktu tj. „govoru mržnje“. O tome je bilo

govora u dvije emisije „Bujica“. Gostovali su Ivica Marijačić i dr. Željka Markić:

https://narod.hr/hrvatska/dr-markic-plenkovica-na-vlasti-drzistanimirovic-gradonacelnik-okupiranog-vukovara-koji-se-uklapa-upremijerovu-tezu-o-domacem-terorizmu?utm_source=Midas&utm_medium=Widget&utm_campaign=InPortal%2bexchange

<https://narod.hr/hrvatska/marijacic-plenkovic-obitelji-kojoj-jenetko-poginuo-za-vukovar-suprotstavlja-okupacijskog-gradonacelnika>

Slično Marijačiću i Dr. Markić komentira i terorizam koji odgovara Plenkoviću:

O Plenkoviću i Milanoviću

Prokomentirala je i zadnje istupe Zorana Milanovića: “Fenomen je da jedan lijevi predsjednik, Milanović, sa svojim lucidnim načinom komuniciranja i ovim što govori o stvarima koje se događaju, doista govori istinu i pogada dobro neuralgične točke. On sad nasmijava cijelu naciju!”

“Poslužila bih se terminom koji koristi premijer, on je govorio o gnijezdu... Napadajući obitelj Danijela Bezuka, prozvao je gnijezdo iz kojeg je mladić izašao, jednu braniteljsku obitelj koja je imala teški gubitak u ratu i teške traume, njegov stric je poginuo i otac mu je bio pripadnik specijalne policije,” započela je gospođa Markić i nastavila o Plenkoviću i Milanoviću: “Taj termin ‘gnijezdo’ može se koristiti za ova dva političara, koji sada jedan drugog napadaju – oni su doista iz istoga gnijezda! Njihova svađa sve više sliči na ono što je Sv. Augustin, jedan od najvećih naučitelja crkve i filozofa u povijesti, nazvao zemaljskom državom u kojoj se unutar bande, za vlast i otimačinu, tuku različite grupe. Događa se borba između premijera i predsjednika, gdje se oni bore za isti teren, a obojica su izgubili stabilnost! Rekla bih da je Milanović izgubio stabilnost zbog događaja u Slovenskoj 9, gdje je bio podložan mjerama i snimanjima i od tada se, najednom, probudio i počeo govoriti istinu o nekim stvarima u Hrvatskoj... Plenkovića je destabilizirala i Slovenska i napad na Vladu.”

Marijačić je u „Bujici“ govorio o Bezukovoj obitelji, što sam dao u svom tekstu IPAK JE TO SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA:

<http://bezczenzure.hr/vlad/ipak-je-to-srpsko-hrvatska-koalicija/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23502-ipak-je-to-srpsko-hrvatska-koalicija>

Sjetimo se lucidnog Milanovićeva komentara koga je Plenković optužio za širenje mržnje (ako sam dobro razumio Hitreca to je manja optužba od govora mržnje, mada se meni čini da je veća):

Milanović Plenkovića nazvao narikačom i poručio mu da ide mami ako nije u stanju podnijeti pritisak

Predsjednik republike Zoran Milanović osudio je u subotu napad na policajce na Markovu trgu, ocijenivši reakciju premijera

Andreja Plenovića kao "seansu narikanja muškarca od 50 godina", a od njega je zatražio i odgovor na pitanje na što je mislio kad ga je prozvao za širenje mržnje.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23469-milanovic-plenkovicu-ako-nisi-u-stanju-podnijeti-pritisak-idi-mami>

Dragi Stijepo, vjerojatno si Ti u pravu. Sva ta priča o terorizmu i govoru mržnje je samo magla da bi se sakrije poruka mladog Danijela Bezuka:

"Dosta je bilo prevara i bezonbzirnog gaženja ljudskih vrijednosti bez odgovornosti".

Puno Te pozdravlja,

Tvoj

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23519-kocan-o-poruci-danjela-bezuka>

JE LI PLENKOVIĆ MILICAJAC?

Pitanje je znaju li mlađi Hrvati uopće što je milicajac iz upita u naslovu. To je pripadnik milicije, a na na Wikipediji možemo naći: *U doba SFRJ, 1945-1991, izrazom (narodna) milicija nazivana je, prema uzoru SSSR-a, državna organizacija za očuvanje unutarnjeg reda, koja se inače svuda naziva policija.*

<https://hr.wikipedia.org/wiki/Milicija>

Pa kako današnji Predsjednik Vlade RH može biti MILICAJAC? Vrlo jednostavno, Plenković sa svojim tvrdnjama kako zna, prije istrage, tko su krivci za tragični događaj na Trgu sv. Marka (Škoro, Vidović Krišto, Hrvatski tjednik i Bujica) podsjeća nas na ono nekadašnje 'sjajno' milicijsko izvješće iz Mostara o nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti. Zapravo danas vidimo tu priču na mnogo većoj razini. U njoj znamo i tko je milicajac koji s obzirom na napredak tehnologije svoje izvješće o tim nepoznatim počiniteljima Hrvatima javlja naciji Televizijom, a učinkovitost milicajca tj. autora tog „izvješća“ pokazuje to što on zna i tko su nepoznati Hrvati počinitelji.

Cijela priča je još zanimljivija jer se i sam Predsjednik države „prepoznao“ i „shvatio“ da je Predsjednik Vlade mislio i na njega:

MILANOVIĆ: PLENKOVIĆ SE PONAŠA KAO HEROJSKI ZEC

21/10/2020

Predsjednik Republike Zoran Milanović sudjelovao je danas na svečanoj sjednici Gradskog vijeća Grada Iloka u prigodi obilježavanja Dana Iloka.

„Velim koristiti maske bez natpisa, jer to znači da će maske biti samo privremene, a ne kao jedan dužnosnik koji je imao masku s natpisom Republika Srpska i Srbija. Kad vidim maske s natpisima, tjeraju mi

strah u kosti da je to trajno stanje i novi odjevni predmet”, rekao je predsjednik, prenosi N1

Govorio je o 30 milijardi eura koje možemo, kako je rekao, uzeti i potrošiti. “To je velika prilika”, kazao je Milanović i dodao da je i to iloku također potrebno.

Govorio je, dakako, i o premijeru.

Odgovarajući na novinarsko pitanje da komentira današnju premijerovu izjavu u kojoj je rekao da je Milanović kao piroman koji se prerušio u vatrogasca, kaže:

“Premijer se ponaša kao herojski zec”

“On je puno vremena proveo na kroasanima u Bruxellesu i Parizu... moramo se smijati ... piroman-vatrogasac, to znači da me drži odgovornim za taj napad, ili ovo iz 2016., to su teške optužbe”, kaže Milanović.

“Priča o prepucavanju je naprsto pogrešna. Mi se ne prepucavamo. Ja nudim ograničena rješenja koja nam stoje na stolu, a premijer se ponaša kao herojski zec”, rekao je Milanović.

“Mogao bih i ja sazivati generale, šefove tajnih službi kod sebe na sastanke i doprinijeti još većem kaosu u zemlji”, rekao je Milanović.

“Saborski zastupnici nisu goveda”

“On spominje sanitarni kordon. Saborski zastupnici nisu goveda, nisu izvori zaraze. Miroslav Škoro može biti ovakav i onakav, ali nije terorist. Ne možemo takav rječnik koristiti”, rekao je Milanović.

“Premijer je, kazavši da sam 54-godišnji šmrkavac, aludirao da sam ja ovisnik o kokainu. To je inspiracija iz kloake interneta, iz septičke jame interneta. Ja imam problema s dišnim putevima, ali spominjati takvo što može samo jedan low-life”, rekao je Milanović.

“Ja za kokain nemam ni novca”, kaže Milanović.

Kad kaže da sam piroman, to znači da sam ja huškao napadača. Što time misli?, upitao je Milanović.

On je pobjegao u Bruxelles i tamo se kao herojski zec razgoropadio. On izbjegava sad sjednicu Vijeća za nacionalnu sigurnost, koje se treba sastajati i inače, rekao je.

Milanović je, kako je rekao, sazvao sjednicu Vijeća za nacionalnu sigurnost jer je premijer rekao da se zemlja radikalizira.

“On je isplazio jezik Hrvatskoj, to je bilo beljenje. On je rekao da će sazvati svašta nešto, da će se boriti protiv radikalizacije, valja dimnim signalima i metlama i da će napraviti sanitarni kordon. Pazite, sanitarni kordon”, rekao je predsjednik.

Komentirajući premijerovu izjavu da bira kojim će prijevoznim sredstvom i kako ići do određenoga mjesta, Milanović je rekao da njega voze. “Bila je dilema jutros doći helikopterom ili ne, mada autom troši 30 litara, to je ova blinda. To ona fora da je furao ljudi, HDZ-ovce, na maturalac challengerom u Finsku. Tko mu brani da se vozi helikopterom kad je premijer? To je isto jedna fintica. Poruka Plenkoviću, ako možeš – leti, to je dobro i za strah i za živce”, rekao je Milanović.

Ministra Tomislava Ćorića nazvao je mađarskim potrčkom. Rekao je da mu je Ćorić preko Davora Bernardića poslao svoj životopis. “Htio je promociju. Ja nisam htio nikakve dotegence, pa se on okrenuo HDZ-u”, rekao je Milanović.

Podsjetimo, predsjednik države Zoran Milanović u pismu premijeru Andreju Plenkoviću predložio je sazivanje sjednice Vijeća za nacionalnu sigurnost na kojoj bi se razmotrio utjecaj radikalizacije na stanje sigurnosti, a nakon napada na Markovom trgu.

Milanović je napisao Plenkoviću kako je uvjeren da će se složiti “da je prošlotjedni napad na policajce i Vladu Republike Hrvatske zločin s mogućim elementima terorizma koji je, prema do sada dostupnim informacijama, potaknut radikalizacijom u našem društvu koja dovodi do nasilnog ekstremizma”.

<https://kamenjar.com/milanovic-plenkovic-je-aludirao-da-sam-ovisnik-o-kokainu-to-je-inspiracija-iz-kloake-interneta-iz-septicke-jame-interneta/>

Moramo biti ponosni na današnju vlast u RH jer je doista sjajni napredak u pisanju izvješća o nepoznatim počiniteljima.

Na portalima još uvijek možete naći niz tekstova o ovoj priči o nepoznatim počiniteljima hrvatske nacionalnosti. Pogledajte npr.

<https://narod.hr/hrvatska/vidovic-kristo-uzrocnik-radikalizacije-je-plenkovic-koji-nije-dorastao-zadatku>

<https://narod.hr/hrvatska/barbara-jonjic-banda-crvena-od-branitelja-vise-mrzi-samo-jedanestu-izbornu-jedinicu>

<https://direktno.hr/direkt/millardovic-nije-ovo-bivsa-drzava-da-plenkovic-iskljujuje-stranke-koje-ne-voli-neka-razmisli-koliko-o-211086/>

Posebno je zanimljiv tekst Tihomira Dujmovića koji je jučer o tome govorio i u emisiji „Bujica“:

<https://www.dnevno.hr/kolumnisti/tihomir-dujmovic/plenkovic-govori-o-gnijezdima-mrznje-hoce-li-nakon-pucnjave-na-markovom-trgu-doci-do-masovnih-uhicenja-1588772/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23513-slijede-li-masovna-uhicenja>

Zašto kažem „još uvijek“?

Pa pogledajte kako će „milicaci“ rješiti problem nepoćudnih tekstova na portalima:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-i-obuljen-cenzurirali-bi-medije-preko-komentara-urednici-ce-bitи-odgovorni-za-ono-sto-pisu-gradani>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23508-plenkovic-i-obuljen-cenzurirali-bi-medije-preko-komentara-urednici-ce-bitи-odgovorni-za-ono-sto-pisu-gradani>

Treba pročitati i što misli naš poznati književnik dr. sc. Stjepo Mijović Kočan;

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23519-kocan-o-poruci-danjela-bezuka>

Mnogi u RH misle da je „nepoznati počinitelj“ zapravo sam Plenković.

Na Kočana se sjajno nadovezuje jedan od prepoznatih nepoznatih počinitelja Ivica Marijačić u današnjem „Hrvatskom tjedniku“ (22. 10. 2020.):

TKO JE NADAHNUO NAPADAČA

Nije pozdrav Za dom spremni naveo mladića na napad, kao što tvrde jugoslavenski šovinisti u nekim novinama i u SDP-u, nego suprotno: Plenkovićev progon toga pozdrava i njegov savez s okupacijskim gradonačelnikom Stanimirovićem

Bilo kako bilo mi moramo biti ponosni još i više kada znamo: kako je predsjednik lade autor „izvješća“, a među nepoznatim počiniteljima je i predsjednik države, zar ne?

Komentar:**Naslov:** Re: JE LI PLENKOVIĆ MILICAJAC?**Datum:** Thu, 22 Oct 2020 18:27:26 +1000   **Šalje:** Maria Dubravac <mariakroata@gmail.com>   **Prima:** Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani profesore, hvala. Već sam ranije koristila ove stihove, ali ne smeta opet 'počastiti' briselskoga potrčka. ZDS
Marija

ANDREJU PLENKOVIĆU

Ti si izdajnik što ponizno klečiš
    I ljubiš noge jugo-Luciferu,
Bratu Hrvatu ljepše sutra priječiš,
    Zatireš slobodu, naciju i vjeru!
    Ti si vučina u ovčjemu runu,
Hrvatske janjce nevine proganjaš,
    Krvniku daješ znoja našeg kunu -
Četniku Pupovcu k'o Bogu se klanjaš.
    Besramno krojiš sudbu vrlih ljudi,
    Za srebrenjake prod'o si poštenje,
    Pa dok će srce kucat ti sred grudi,
Pljuvat ćeš časnih djedova znamenje.
    Ti si potrčak briselskog Junckera,
Moderni poganc, sluga jugovine.
    Izdajstvu tvojem prevršila mjera,
    Ostaješ Juda – zator Domovine.
    Ne diraj junake, hrvatske dragulje,
    Krv njihova ti namaknula slavu.
    Protiv branitelja ustaju tek hulje;
    Oni ginuli – ti sačuva glavu.

Marija Dubravac

Draga gđo Marija. Teško da milicajci to razumiju:

<https://kamenjar.com/plenkovic-milanovic-se-ponasa-kao-nasilnik-vise-to-necemo-tolerirati/>

PRILOZI

VIDOVIĆ KRIŠTO: ‘UZROČNIK RADIKALIZACIJE JE PLENKOVIĆ KOJI NIJE DORASTAO ZADATKU’

21. listopada 2020.

Foto: Fah (Fotomontaža: Narod.hr)

“Je li Andrej Plenković, predsjednik hrvatske Vlade, potpuno izgubio doticaj s realnošću? Misli li da 2020. može represijom prekriti istinu? Plenković se panično boji uspostave pravne države, i to s razlogom. Jer kako bi se objasnila milijarda kuna u slučaju Borg, odobravanje 600 milijuna kuna za projekt Krš-Pađene, skrivanje utaje poreza od prijatelja Tedeschija, sastavljanje Vlade putem kupovanja zastupnika u prethodnom mandatu, itd.?” komentirala je zastupnica Domovinskog pokreta **Karolina Vidović Krišto**.

Komentar Vidović Krišto prenosimo u cijelosti.

“**SVAĐA PREDSJEDNIKA I PREMIJERA, MOGUĆA NESTAŠICA LIJEKOVA I TZV. RADIKALIZACIJA – UZROČNIK JE PLENKOVIĆ KOJI NIJE DORASTAO SVOME ZADATKU**

Andrej Plenković danas najavljuje institucionalni obračun s radikalizmom. Kako smo moji kolege i ja osobno, paušalno i klevetnički apostrofirani da potičemo radikalizam, a na moje javno iznesene argumente o vlasti koja proizvodi i štiti korupciju, ne dobivam nijedan konkretan odgovor, ja se neću služiti klevetama, već iznošenjem činjenica.

Svi razumni ljudi postavljaju si sljedeća pitanja:

Je li Andrej Plenković, predsjednik hrvatske Vlade, potpuno izgubio doticaj s realnošću? Misli li da 2020. može represijom prekriti istinu? A istina je sljedeća:

Ako je mjesec i pol dana poznato da se u klubu direktora Janafa Dragana Kovačevića sastaju pravosudni dužnosnici, novinari, ministri, oporbeni političari, itd., i to u vrijeme lockdowna, i nitko do

sad nije odgovarao, da bi istovremeno poljoprivrednik iz Varaždinske županije, koji je odvezao gnoj na svoje polje, zbog toga bio kažnjen s 8000 kn.

Plenković se panično boji uspostave pravne države, i to s razlogom. Jer kako bi se objasnila milijarda kuna u slučaju Borg, odobravanje 600 milijuna kuna za projekt Krš-Pađene, skrivanje utaje poreza od prijatelja Tedeschija, sastavljanje Vlade putem kupovanja zastupnika u prethodnom mandatu, itd.?

Doista, da imamo i p od pravne države, Plenković više ne bi bio u javnom prostoru, ne bi bio političar, a kamoli predsjednik Vlade.

Plenković ne može objasniti kako je Hrvatska za vrijeme rata imala dovoljno lijekova, a sada joj prijeti nestašica.

O Plenkovićevoj nesposobnosti najbolje govori slijedeće: zahvaljujući Budimiru Lončaru, prijatelju različitih HDZ-ovih dužnosnika (npr. Božidara Kalmete), Hrvatskoj je za vrijeme rata uveden embargo na uvoz oružja. Za manje od četiri godine Hrvatska je imala ozbiljan broj zrakoplova u svom zrakoplovstvu. A Plenković četiri godine na računu ima novce, Hrvatska nije pod embargom, dapače, članica smo NATO-saveza – i Hrvatska nije u stanju kupiti zrakoplove. Razlog je vrlo jednostavan: Plenković, dok nije postao predsjednik Vlade, ništa nije osobno vodio. Naprsto mu je u životu bilo servirano. On je ogledni primjerak komunističke zlatne mладеžи. Kao što se zna, bez znoja nema ni rezultata. Plenković i njegov tim isključivo se bave spletkama i utjecajem na medije. Njegovi samodopadni javni nastupi vrijeđaju zdrav razum svakog pojedinca, ne samo blokiranih, kao npr. njegovo branjenje amoralnog, brutalnog, anticivilizacijskog, antieuropskog, nepravednog ovršnog zakona.

Sve ovo stvara nervozu kod Plenkovića i njegova političkog oca Vladimira Šeksa (prema vlastitom priznanju suradnika UDBE, a prema tvrdnji Zorana Milanovića najveće štetočine hrvatskog pravosuđa), jer Hrvati jednostavno više ne žele, pa i ne mogu financirati korupciju, a usput biti vrijeđani.

Slikovito govoreći, dijete više ne puže, već je počelo trčati. Hrvati su demokratski sazreli i više ne žele tolerirati lopovluk, nepotizam i nesposobnost komunističke zlatne mладеžи.

Nikakve represije tu demokratsku samosvijest ne će moći ugušiti. Ta samosvijest će dovesti do korjenitih promjena koje se u Hrvatskoj moraju dogoditi.

Hrvatska je bogata država, s ogromnim potencijalom, prekrasnih radišnih ljudi, i kad se riješimo korupcije, i kada se uspostavi vladavina prava, Hrvatska će biti bogata i stabilna država. Zato, dragi priatelji, borba za vladavinu prava nema alternativu.”

<https://narod.hr/hrvatska/vidovic-kristo-uzrocnik-radikalizacije-je-plenkovic-koji-nije-dorastao-zadatku>

BARBARA JONJIĆ: ‘BANDA CRVENA OD BRANITELJA VIŠE MRZI SAMO JEDAN’ESTU IZBORNU JEDINICU’

21. listopada 2020.

Već danima traju analize nesritnog događaja s Markova trga

Policija javnosti čak i snimku napada dala

Nije šala

Kod nas istraga niti ne postoji, ako joj svaki korak nije u medijima

Istraga bez reakcije publike, niti nema smisla

Kod nas cijeli igrokaz istrage i eventualnog suđenja i služi zapravo tek kao svojevrsna dimna zavjesa stvarnih drama

Kad se već dalo sve podatke

Zašto ne bi i snimku

Neka rulja analizira

Neka se zabavlja

Neka dođu na svoje svi ljubitelji rijaliti treša

Nema smisla da nam kovid devetn’est bude jedina preokupacija

Analizira se ‘od i držanje puške

Brzina kojom se puška na novo puni

Svaka šuša priko noći postala stručnjak za terorizam i balistički vještak

Napad je s visina okarakteriziran k’o terorizam

I tu spora, ako se mene pita, niti ne bi tribalo biti

Naš Predsjednik Vlade to baš naziva terorizam

Obzirom kako je poznat kao veliki ljubitelj oporbene misli i štovatelj kritike u svim pojavnim oblicima

Odabirem slaganje s njim i na ovoj temi

Izmaka’ se lipo po običaju u Brisel

Pa o terorizmu i govoru mržnje iz inozemstva priča

To je uistinu pohvalno

Kad se od Države svojevrsni protektorat pravi i na takav način

Ništa lipše nema, nego kad se izmakneš u kuću na drugom kraju sela, pa se iz nje navisiš sa svojim ukućanima pravdat

U svojem stra'u k'liko sam po'vatala napa' je redom sve
Svi su, ako se njega pita, poticali mržnju
I zametnili nekakvo sime zla
I stranke i izdvojeni političari
Smeta ga Škoro kojega zove Klaun i Predsjednik kojega zove
Šmrkavac
Kriv mu je HOS i Za dom spremni
Sve i svi su gulti
Pobroja' je sporne stranke, medije i pojedince
Naglasio kako su desničari glavni problem ove Države
Što je i logično
Onaj koji je stvorio i obranio, uistinu ima i najviše interesa stvoreno
i obranjeno srušiti
Mislim kako bi se s ovim, jamačno i Milošević, Plenkovićev
pobočnik složio
Samo stranka SDSS i kolovoda Pupovac
Ako se pita gospodina Plenkovića
Veze s terorizmom nema
Oni koji su devedeseti' doktorirali
Terorizam i agresiju
Sada Državu i HDZ od HOS-a i spornoga pozdrava brane
Što je načisto genijalan napredak
Srbi su postali veliki domoljubi
A Hrvati kao mrze vlastitu Domovinu
U pogledu mržnje Srbi su potpuno nevini
Primjerice
Smisao postojanja SNV je odgajanje novih generacija Srba u
velikoj ljubavi za RH kao njihovu Domovinu
Samo za SDSS danas vridi presumpcija nevinosti
Ostali, neka ju izvole redom dokazati
Ante Tomić se niki dan pita što bi bilo da se na mistu Danijela
Bezuka
Naša' neki Srbin
Vrlo ga to brine
Kako bi tek u tak'oj situaciji kao reagirala naša klerofašistička
javnost
Uvjeren je kako bi tek tada zaživila kolektivna psihoza
I kako bi tek tada nastala' pravi linč javnosti

Naravno, naš Antiša i ove ture potpuno iskopčan iz stvarnosti
Produžno kablo mu se iskrabilo
A po novo je lin otić'
Njemu je naša politička stvarnost jasna
K'o rećemo drugarici Kati Peović moderna ekonomija i zakon
tržišta
Ista trica
Mislim, kako u RH ni'ko živ zamislit' ne more naše favorizirane
manjince na mistu Danijela Bezuka
Ni'ko
Manjinci u pravilu nisu sanjali ovu Državu
A niti su kroz ukupnu obitelj
T'liko za nju dali
Samim time pošteđeni su razočaranja
Srbina Hrvatska ne more razočarati
Jednako onako kako mene Jugoslavija nikad nije mogla razočarat'
Oni objektivno, nemaju zbog čega biti nezadovoljni
Sad pogotovu
Najbolje kako će pušku dizat' na Vladu u kojoj oni sami vedre i
oblače
Čak ni oni, rođeni patetičari i glumci u ovakvoj povoljnoj situaciji
ne znaju odglumiti toliko nezadovoljstvo
Vole oni, valja pravo reć' , prigodno dramit' oko Grubora tijekom
kolovoza
Pa zero oko Varivoda
Vole izokrenut' t'liko stvari da im je kraj rata zapravo početak
No, svjesni su kako im se te karte kvazi žrtve izbjije bez problema iz
ruk u samo s nazivom jednog mjesta i imenom jedne djevojčice
Široka Kula
Znate li koliko Hrvata je tamo ubijeno?
Verica Nikšić
Znate li koliko je godina ta ubijena djevojčica imala?
Naravno
Ništa se ne zna
Nije razvikano kao Grubori
Radi se o Hrvatima
Većinskom narodu

Narodu koji se branio od
Srbočetničke agresije
Nji' kad ubiješ priko sto, na samo jednom mistu
Nije vridno kolektivnog sjećanja
Zločin bez kazne
Manje, više svaki je koji je počinjen nad Hrvatima
Vrijedi to za područje RH
Kao i za područje BiH
Jednostavno smo nacija koju se ne percipira kao žrtvu
Čak niti onda kad nam djecu
Ubijaju na kućnom pragu
Kad ubiješ Hrvata od čet'ri godine
Ubio si valjda samo desničara
Rođenog ubojicu ili samoubojicu
Pa se to ne računa
To niti nije zločin
Radi se o preventivnom djelovanju naših higijeničara
Kojima su puna usta kvazi humanog preseljenja kad o svojoj
sudbini u Oluji pričaju
Činjenice su tek kako iz obje Države isključivo
Hrvati trajno sele i nestaju
Nestaje većinski i konstitutivni narod
A ne manjina
Pitaju se što bi bilo da se Danijel Nemanja zvao
Meni uistinu nezamislivo
Srbi nikad' ne dižu pušku u takvom omjeru snaga, nikad kad su
jedan na stotinu
Oni vole obrnut omjer i isključivo takav u ratovanju prakticiraju
Najdraže im je bilo na samom početku Domovinskog rata ići
tenkom na M-48
Vole pucati u civile
Razoružane vojнике
Vole zasjede
Balvane
Egzekucije
Specijalisti su razni' metoda mučenja
Vole
Metkom u leđa

Metkom u potiljak iznad jame
Ili pucanj na ulici
Omiljeni sport im je prisiliti ljude na šetnju kroz minsko polje
Beskrajno kreativan narod
Javnost ne odobrava i ne slavi čin Danijela
Sina branitelja
Javnost likuje ili žali za mladim životom
Samo to dvoje
Ovi koji likuju
Likovali bi još više samo da se radilo o ditetu iseljenika
Emigranta
Ili Hrvatu iz BiH
Banda crvena od branitelja
Više mrzi samo jedan' estu izbornu jedinicu
Plati porez, pa glasaj
Glasaj tamo di zarađuješ
Svi iste izlizane fore
I promašene argumente imaju
Dolaskom na društvene mreže navela sam Irsku kao svoje koordinate
Nekako mi se nije nudilo stvarnu adresu onima koji pišu pod imenom Mačka u čizmama
Držala sam kako je moje ime i prezime dostatno u takvom, virtualnom svijetu
No, nije
Mačak u čizmama želi moju točnu adresu u RH i moj oib
Kako bi tek tada, eventualno, uvažio moje argumente
Jerbo
Mačak ne podnosi Hrvate koji ne žive u RH, a imaju politički stav
Koji se ne ustručavaju javno predočiti
Pitanje odnosa prema jedan' estoj izbornoj jedinici
Meni je ključno
Jerbo
Samo mentalnoj komunjari
Smeta iseljeni Hrvat
Ili Hrvat iz BiH
Takav ne zna vlastitu povijest
Nit osnove ekonomije

Ne zna kako je naša Država priživila upravo vanka
Unda kad su nas tuđinci gušili
Samo vanka smo slobodno disali
Mačak ne zna kako nam se u iseljeništvu očuvala nacionalna ideja
Sime naše Države
I kako se negdi vanka naša vojska po prvi puta postrojavala
Ne zna kako je svoje kosti za našu Državu dao Miro Barešić, Bruno
Bušić, Zvonko Bušić
Iako nisu porez baš uvijek u RH plaćali
Kosti i krv su
Gospodo
Kategorije iznad poreza
Od kud' nekome superioran odnos u odnosu na Hrvata iz Širokog
Brijega, Posušja, Gruda, Rame, Livna, Tomislavgrada, Busovače,
Kiseljaka ....
Od kud' vam taj osjećaj?
Znaju li takvi kvazi Hrvati od kuda su sve bili dragovoljci koji su za
našu Državu ginuli u svim ratovima?
Ne znaju
Ja znam
I kao Imoćanka počesto žalim
Zbog rasporeda izborni' jedinica
Moja je ona deseta
Al' moje srce pripada jedan'estoj
Tamo su moji
Oni nepodobni
Oni koji čak i ljepše barjake imaju
Moji
Oni koji su morali kao nepodobni svakom sistemu
Otići
Pa voliti svoje iz daljine
Deset izborni' jedinica voli realizirano
Samo jedan'esta voli čežnjon
Kroza beskrajan san
Najjače
Drži in ta ljubav svaki komad
Svaku kost
I svaku kap krvi na okupu

Onako kako drži svaka
Zabranjena
I nikad' do kraja ispričana priča
Podiljenog srca ulazi se u svaku novu studenu zoru
Voli se
Zamagljenu
Daleku, mater svoju
Voli se
Čak i unda kad in mater t'liko natruni
Da bi je na svin mistima najradije blokirali
Samo te sanjare
Daleko od matere
Mrzi se više od diteta
Hrvatskoga branitelja
A za izazvati mržnju crvene bande
Oni niti ne tribaju kalašnjikov uzeti
Ma kakvi
Zadosta je što s punim pravom uzmu pisalo
Na dan izbora
Za mržnju crvene bande
Zadosta je što Hrvat iz jedan'este
Domovnicu
I
Putovnicu
Potpuno zasluženo
Ako to želi
U džepu ima

*Barbara Jonjić, piše na ikavici, diplomirana je pravnica te mama četvero djece. Autorica je knjige *Iz ImoCkog s ljubavlju*, zbirke s 48-tjednih kolumni objavljenih u razdoblju od prosincu 2016. do prosinca 2017. na portalu Narod.hr. Priče su to pune ljubavi prema obitelji, rodnom zavičaju, jeziku, običajima, vjeri, ljudima, domovini Hrvatskoj, Bogu.

<https://narod.hr/hrvatska/barbara-jonjic-banda-crvena-od-branitelja-vise-mrzi-samo-jedanestu-izbornu-jedinicu>

ANĐELKO MILARDOVIĆ

NIJE OVO BIVŠA DRŽAVA DA PLENKOVIĆ ISKLJUČUJE STRANKE KOJE NE VOLI

**Neka razmisli koliko je onih kojima se ne sviđa
što on govori**

21 Listopad 2020

Ponavljam, u čemu je problem? To što se govor članova Domovinskog pokreta ne sviđa predsjedniku Vlade? Njemu se ne sviđa i što sad? Neka Plenković razmisli koliko je ljudi u Republici Hrvatskoj kojima se njegove riječi ne svidaju. Ako on to ne može trpjeti, to ne znači da ima pravo staviti neku stranku izvan zakona. Predsjednik Vlade Andrej Plenković nakon napada na Trgu Sv. Marka prozvao je članove Domovinskog pokreta da šalju ekstremističke poruke u javnost te da upravo oni radikaliziraju hrvatske građane. Čelnik Domovinskog pokreta Miroslav Škoro je na društvenim mrežama odgovorio Plenkoviću, prozvavši ga da selektivno gleda političke poruke i ignorira poruke mržnje prema njegovim političkim protivnicima.

Sukob vladajućih i Domovinskog pokreta za portal Direktno komentirao je profesor političkih znanost Anđelko Milardović.

"Vladajući su označili Domovinski pokret kao izvor radikalizma. To je prva faza. Slijedi razmatranje o odlučivanju, a treća faza je isključivanje iz igre. To je očito logika vladajućih. Međutim, postoje radikalni verbalni stavovi s lijeva i desna, ali to se događa u parlamentarnim okvirima. Međutim, kada sve pogledamo krajnje analitično, je li Domovinski pokret pozvao na nasilje ili rušenje ustavnog poretka? Nije. Je li stranka u registru političkih stranaka? Naravno da je. To su uvjeti koje mora ispuniti svaka stranka, nebitno koje su političke orijentacije, a Domovinski pokret ispunjava sve uvjete", rekao je Milardović.

Profesor političkih znanosti dodaje da se stranke isključuje iz političkog djelovanja samo ako članovi pozivaju na nasilje i rušenje ustavnog poretka.

"Ovo je situacija u kojoj vladajući pokušavaju proglašiti stranku neprijateljem ustavnog poretka, a to za posljedicu može imati radikalizaciju. Pogledajte primjer Savezne Republike Njemačke. Imate daleko radikalnijih stranka od Domovinskog pokreta, ali ih se ne zabranjuje, a razlog je očiti. Bolje je da te stranke budu pod kapom Ustava jer ako su izvan Ustava, one su izvan kontrole. Granica se povlači tek kad stranka zagovara nasilje I rušenje ustavnog poretka, a to nije u Hrvatskoj nije čulo niti se dogodilo. U čemu je onda problem?", upitao je Milardović.

Kako naglašava Milardović, vladajući stvaraju prema Domovinskom pokretu neprijateljski odnos, a to se radi u totalitarnim režimima, ne i u demokraciji.

'U demokraciji morate imat odnos pozicija-opozicija, a ne prijatelj-neprijatelj'

"Na žalost, ovdje se događa stvaranje odnosa prijatelja i neprijatelja. To imate u totalitarnim režimima, a imali smo to i u bivšoj državi. Ovdje se sad otvara opet taj odnos između vladajućih i Domovinskog pokreta. Toga u parlamentarnoj demokraciji ne smije biti, u demokraciji odnos mora biti opozicija-pozicija. Ovo ponašanje vladajućih podsjeća više na bivšu državu. To što Domovinski pokret proizvodi stavove koji žuljaju vladajuće je problem vladajućih. Dokle god se je to sve na komunikacijskoj razini, u čemu je problem? Mislim da vladajući griješe, a sa svojim potezima samo radikaliziraju odnose", dodao je.

Milardović ističe kako predsjednik Vlade nema pravo isključivati političku stranku zato što mu se ne sviđaju poruke njihovih članova. "Ponavljam, u čemu je problem? To što se govor članova Domovinskog pokreta ne sviđa predsjedniku Vlade? Njemu se ne sviđa i što sad? Neka Plenković razmisli koliko je ljudi u Republici Hrvatskoj kojima se njegove riječi ne sviđaju. Ako on to ne može trpjeti, to ne znači da ima pravo staviti neku stranku izvan zakona. Ovo su osnove demokracije koje se mogu naći u politološkoj literaturi i europskom iskustvu", zaključio je Milardović.

[direktno.hr](#)

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23509-nije-ovo-bivsa-drzava-da-plenkovic-iskljucuje-stranke-koje-ne-voli-neka-razmisli-koliko-je-onih-kojima-se-ne-svida-sto-on-govori>

OVO JE VEĆ PROSTOR TAME

PLENKOVIĆ GOVORI O ‘GNIJEZDIMA MRŽNJE’

**Hoće li nakon pucnjave na Markovom trgu doći
do masovnih uhićenja?**

Tihomir Dujmović

20.. listopada 2020..

Doista, **hoće li „Hrvatski tjednik“, „Bujica“ i „Domovinski pokret“ biti zabranjeni, a njihovi čelnici sudski procesuirani?** Hoće li uslijediti masovna uhićenja lidera te stranke, a upad policije u prostorije „Hrvatskog tjednika“ biti medijski „headline“ već početkom tjedna? Nije nemoguće ako se pozorno analiziraju riječi, da ne velim prijetnje, koje je premijer ovih dana uputio na te adrese. Pogotovo ako se vidi kako je ministar Medved nedvosmisleno najavio istragu i protiv nekih političara, pa i zastupnika u Saboru!

Žurim reći da **premijera valja podržati u ambiciji da se utvrde pravi motivi i pravi cilj atentatora**, da premijera valja podržati u akciji da se utvrdi postoji li doista kako se histerizira po kuloarima, neka organizacija koja planira takve i slične akcije, naročito ga valja podržati, odnosno policiju, da preveniraju bilo što ako na temu daljnog terorizma u ovom smislu postoji. O tome nema zbora. Tu se mora biti beskompromisan i tu se premijeru i Vladi mora dati apsolutna podrška. **S terorom ovog ili sličnog tipa ne smije biti nikakvog kompromisa.** Akcije poput užasa koji je izveo mladi Kutinjanin može se samo i jedino osuditi. O tome nema nikakvog razgovora, taj čin zaslužuje sa mo i jedino osudu. Ali, puno toga što je na tu temu nakalemjeno, što je izašlo upravo iz usta hrvatskog premijera, **izaziva strah, nelagodu i otvara more pitanja.**

Od uhićenja širom Hrvatske 1971. pa do danas ni jedan političar u Hrvatskoj nikada, nije govorio o „gnijezdima mržnje“ kao sada

Plenković. Nikada! Od uhićenja 1971. gledamo li povijesno kronološka hrvatska sjećanja, ako ne računamo ratne turbulencije, niti jedan hrvatski političar se nije usudio policiji poručiti kako „očekujem da kriminalističko istraživanje utvrđi tko su sve ljudi koji su utjecali na počinitelje. To će se vrlo lako utvrditi...“, što je premijer izravno poručio svojoj kompletnoj represivnoj izvršnoj vlasti. Dakle, da se utvrđi „tko su ljudi koji su utjecali na počinitelja“? Ali, kako je to uopće moguće utvrditi? **Što ako je na počinitelja utjecala neka izjava Milorada Pupovca u Vukovaru, Kninu ili o Škabrnji?** Pisanje srpskih „Novosti“ koje Vlade financira, a nesnošljivost i netolerantnost upravo curi iz tih novina? Činjenica da je i hrvatska vlast dala sredstva i dopuštenja da se digne gigantska komunistička zvijezda u Rijeci, pod kojom mu je zaklan, mislim stric, u Vukovaru? Da na svaku obiljetnicu Oluje, Pupovac trči u Beograd i šuti na uvrede izrečene hrvatskoj državi? **Beljakova izjava u premalom likvidiranju hrvatskih migranata?** Stazićeva, o neobavljenom poslu na Bleiburgu? Što ako je šutnja iste ove Vlade na te nedvosmislene govore mržnje „utjecalo na počinitelja“? Što ako je micanje ploče HOS-u i paralelno ne micanje spomenika četničkom lideru Šoškočaninu, „utjecalo na počinitelja“? **Što ćemo onda? Koga ćemo onda kriviti?** Jer, istina o govoru mržnje u Hrvatskoj je uistinu voda duboka!

Ali, tražiti od policije da utvrđi „tko su ljudi koji su utjecali na počinitelja“, (dakle koji su „utjecali“!), i pri tom kao moguće inspiratore ovog terorizma, navodeći, gotovo diktirajući i to izrijekom: neke izjave političara iz „Domovinskog pokreta“, zatim emisije „Bujice“ te pisanje „Hrvatskog tjednika“, to još Hrvatska nije doživjela! U tom kontekstu, nakon takvih izjava sa samog vrha vlasti, njihove zabrane, uhićenja, policijska ispitivanja, gotovo da su neizbjegžna.

Osim toga, još nikada, u ovih 30 godina samostalne hrvatske države, neki političar u Hrvatskoj nije izgovorio, rečenica od koje se ledi krv u žilama u svakom višestrančkom parlamentarnom demokratskom životu, mislim na Plenkovićevu rečenicu u kontekstu budućnosti „Domovinskog pokreta“, kada je rekao: **„Ti ljudi nikada neće doći na vlast u Hrvatskoj. To vam garantiram!“**. Kad predsjednik Vlade, čovjek koji pod sobom ima kompletну izvršnu vlast, tajne službe, vojsku i policiju, svom narodu „garantira“ da jedna stranka

koja danas kao legitimna parlamentarna stranka koja ima deset posto predstavnika u legalnom hrvatskom parlamentu „nikad neće doći na vlast“, onda smo zakoračili u prostor tame. Jer, kako jedan premijer 2020 godine u Europskoj Uniji može naciji „garantirati“ da jedna stranka, u ovom slučaju „Domovinski pokret“, nikad neće doći na vlast? Pazite: garantirati! Kako se sigurno i pouzdano može „garantirati“ da „Domovinski pokret“ neće nikad na vlast, osim da ih se fizički u tome spriječi? Ili da se falsificiraju izbori! Samo tako se može „garantirati“! Sve drugo mogu biti projekcije i želje, ali bez garancije! Ali, ovdje imamo garantni list!

Bio sam silno kritičan prema nekim postupcima „Domovinskog pokreta“ i danas mislim da su pogriješili sa tezom da su im Milanović i Kolinda jedno te isto, bio sam kritičar prema nekim ranim radovima Miroslava Škore, ali od kad se pojavio „Domovinski pokret“, gledano iz ukupne hrvatske perspektive, **on je Hrvatskoj realna potreba**. I sve su kritike tih ranih radova u tom kontekstu danas nevažne! Kad vidim kako se situacija razvijala, danas mi je žao da sam ih i isticao. I to govorim sada, kad nije nemoguće da se čelnike tih stranaka uhiti! Dakle, kad ih nije „pametno“ braniti! No, danas, danas ih tek treba braniti, već i kao načelo! Načelo, da nikada niti jedan političar ne smije svom narodu garantirati da jedna stranka koja i danas ima deset posto zastupničkih mjesta – garantirano neće doći na vlast! A pojavili su se kao izričiti produkt progona desnice u HDZ-u! Ako je Ante Gotovina u pravu kad kaže da hrvatska ptica mora imati oba krila, lijevo i desno, a u pravu je, onda mora imati dakle i desno krilo. Hoće li narod poželjeti takvu stranku na vlasti, valjda bi valjalo ostaviti narodu na volju ili da se onda izbori ni ne održavaju, ako se jamči da bez obzira na rezultate izbora jedna opcija neće nikad na vlast? **„Domovinski pokret“ je stranka koja je pozicionirana desno. Zar zbog toga ne smiju na vlast?** Zar ih zbog njihove kritike vlasti treba sudski procesuirati? „Garantirati“ da nikad neće na vlast? I jer je Hrvatska potpuno otišla u lijevo, baš zato, a na tragu Gotovinine prispodobe, je postanak i nastanak „Domovinskog pokreta“ iznimno važna i korisna stvar za hrvatsku parlamentarnu scenu, a narod neka bira po svojoj volji. Ali, ne! Kako god vi birali, premijer već sada obećava de facto bez obzira kako vi glasovali, da „Domovinski pokret“, garantirano neće doći na vlast! To se u

Hrvatskoj još nije čulo i frapantno je da sve druge stranke šute o ovome.

I par riječi o osiguranju zgrade Vlade. Neoprostiva i nevjerojatno slaba zaštita Vladinih i prostorija Sabora kao i Ustavnog suda koji se tamo nalazi, događa se od 3. siječnja 2000 godine u sklopu kojeg je sve nacionalno „out“ te ne treba dramatizirati i raditi pompoznost iz države. Čak niti u osiguranju tih zgrada! U sklopu opće minorizacije svih nacionalnih simbola, straža na ulazu u Vladu je svedena na folklor. Ono ismijavanje povjesne straže koju je Tuđman uveo, ono ismijavanje sa Oltarom Domovine, kada nam je Tonči Vujić obećao novu „primjerenuju“ lokaciju, koja se nikad nije pojavila, ono rapidno smanjivanje Tuđmanove straže na Pantovčaku, jer da je i to pretjerano, sve to nije ništa drugo negoli prijezir nacionalne države kao takve i smanjivanje svih njenih insignija, oznaka i manifestnih oblika na minimum. U tom mentalnom sklopu se i moglo dogoditi da hrvatska Vlada bude ovako mizerno osigurana. I vidite što se moralo dogoditi da se ograda pomakne 50 metara dalje! Da je to napravljeno prije incidenta, ljevičari bi nam mozak popili sa tezom kako se vlast odvaja od naroda, da kako se izvode „monade“ sa osiguranjem „pa tko će njima nešto napraviti“ i slično. **Nažalost, morala se dogoditi ova tragedija da se i ove relacije stave na svoje mjesto.**

<https://www.dnevno.hr/kolumnisti/tihomir-dujmovic/plenkovic-govori-o-gnijezdima-mrzanje-hoce-li-nakon-pucnjave-na-markovom-trgu-doci-do-masovnih-uhicenja-1588772/>
<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23513-slijede-li-masovna-uhicenja>

MILANOVIĆ: ‘OBULJEN SAMOUBILAČKI ISPUNJAVA PROHTJEVE SVOG ZLOSTAVLJAČA PLENKOVIĆA’

22. listopada 2020.

Predsjednik Republike Zoran Milanović danas je komentirao izjave ministricе kulture i medija Ninu Obuljen Koržinek. Osvrnuo se na njenо gostovanje u HTV-ovoј emisiji “Otvoreno” te ustvrdio kako ona “samoubilački испунjava prohtjeve svog sredovječnog gospodara i zlostavljača”.

Obuljen Koržinek je u emisiji “Otvoreno”, koja se bavila napadom na Markovu trgu i radikalizacijom društva, govor započela komentarima o međusobnoj komunikaciji Milanovića i premijera Andreja Plenkovića, izjavila da se ne smije zaboraviti da je Milanović, kao tadašnji predsjednik SDP-a, današnjeg premijera nazvao “sinom vojne lekarke i pokrenuo strašan govor mržnje protiv njega, koji se vuče do danas”.

> **Obuljen moralizira o mržnji – evo kako je pravdala Frljićev dehumaniziranje neistomišljenika**

Milanovićevu objavu prenosimo u cijelosti.

“Umjesto da herojski zec odgovori na jednostavno pitanje: za što me to točno optužio, odnosno što je točno mislio kada je rekao da sam mržnju prije svih posijao baš ja i to još 2016., on upreže u svoja kola rijetke hadzezeovce koji su se, ne bi li opravdali njegove ludorije, pripravni uvijek i stalno ponižavati u javnom prostoru. Jučer je to bila ministrica hmm kulture koja je u očajničkom pokušaju da iz blata iščupa svog gospodara, kao opravdanje i obrazloženje za njegovu monstruoznu insinuaciju pokušala podvaliti jednu banalnu, ilegalno snimljenu zafrkanciju iz kolovoža 2016..

Onome ili onoj tko dokaže kauzalnu vezu između te gluposti, jedne sasvim banalne istine koja nikome ne bi trebala smetati, i mržnje, pa makar to bilo i u forenzičkim tragovima, pripast će Nobelova nagrada za logiku.

Ponuđeni odgovor nije odgovor. Idemo dalje.

Jučerašnji primjer samouništenja, čin žrtvovanja u maniri crnih udovica, u kojem jedna žena samoubilački ispunjava prohtjeve svog sredovječnog gospodara i zlostavljača, sjajan je primjer i upozorenje mladim ženama i djevojkama kako se ne smiju ponašati žeze li zadržati dostojanstvo i svoj intimni socijalni prostor. Držite distancu!

I ne, ovo nije nikakvo prepucavanje, kako to uporno i lažno prikazuje dio posrednika u javnom prostoru, ovo je borba za punu odgovornost za izrečenu riječ. Kako pametnu, tako i glupu.”, napisao je Milanović.

<https://narod.hr/hrvatska/milanovic-obuljen-samoubilacki-ispunjava-prohtjeve-svog-zlostavljaca-plenkovic>

DODATAK:

SLOBODAN LANG

DARKO ŽUBRINIĆ, 2011.

Prof. dr. Slobodan Lang na lijepom plavom Dunavu u Vukovaru, odmah nakon mirne reintegracije Podunavlja u Republiku Hrvatsku 1997.-1998.

Prof. dr. Slobodan Lang rođen je 1945.g. i stalno nastanjen u Zagrebu. Osnovno i srednje školsko obrazovanje te Medicinski fakultet završio je u Zagrebu. Doktorirao je i položio specijalizaciju

socijalne medicine. Autor je više od 100 stručnih i znanstvenih članaka te autor i koautor više knjiga.

Profesionalno djelovanje i iskustva

Javno djelovanje profesora Langa započinje još u gimnazijskim i studentskim danima i u svojoj, više od 40 godina dugoj karijeri, uspješno je obnašao brojne visoke dužnosti i funkcije. Prof. dr. sc. Slobodan Lang bio je posebni savjetnik Predsjednika RH za humanitarna pitanja u razdoblju od 1993. do 2000. godine. Bio je zastupnik u Županijskom domu Sabora RH, Veleposlanik u Ministarstvu vanjskih poslova RH, voditelj hrvatske delegacije u Interparlamentarnoj uniji te član Vijeća Europe. S osobitim uspjehom profesor Lang djelovao je u vrijeme ratova na području bivše Jugoslavije kada je svoj ugled, rad i iznad svega hrabrost nesebično stavljao u funkciju spašavanja ljudskih života i pomaganja najugroženijima.

Prof. dr. Slobodan Lang u Bosni i Hercegovini

Temelj djelovanja profesora Langa bilo je prenošenje znanja, povezivanje profesionalaca u praksi te trajno nastojanje da se stvara «djelotvorno znanje». Prof. dr. sc. Slobodan Lang naslovni je profesor Medicinskog fakulteta u Zagrebu na Školi narodnog

zdravlja „Andrija Štampar“. Kao gost-profesor predaje i na Medicinskom fakultetu u Mostaru. Bio je gost-profesor Škole zdravlja u Bostonu u vremenskom razdoblju od 1985. do 1996.g. Od 1993.g. prvi je suradnik Centra za ljudska prava i javno zdravstvo na Harvardu. Član je Kraljevskog udruženja liječnika javnog zdravstva Velike Britanije. Član je Savjeta časopisa za ljudska prava i javno zdravstvo, Harvard. Također je član Uredništva hrvatskog časopisa Croatian Medical Journal. Predsjednik je Hrvatske mreže zdravih gradova te predsjednik ljetne škole “Zdravlje za sve” u Dubrovniku. Pokretač je Prvog hrvatskog kongresa preventivne medicine te osnivač i glavni urednik Hrvatskog časopisa za javno zdravstvo.

Dr. Slobodan Lang i dr. Franjo Tuđman

Programi i javnozdravstvene akcije unapređenja zdravlja Od 1986. do 1990. prof. Lang bio je član Izvršnog vijeća grada Zagreba i sekretar Sekretarijata za zdravstvo. U tom periodu posebnu je pažnju posvetio tada tek nadolazećim izazovima: organizaciji borbe protiv epidemije nove bolesti – AIDS-a, rukovodjenju u zdravstvu, zbrinjavanju i ostvarivanju prava invalida, zaštiti okoline, kvaliteti života oboljelih od raka te području ljudskih prava i medicine. Svoju pionirsку ulogu ostvario je kao pokretač programa prevencije AIDS-a, a svoje vizionarstvo učestvovanjem u pokretanju i osnivanju svjetskog pokreta «Zdravih gradova», gdje svojim djelovanjem Grad Zagreb svrstava među gradove lidere nove misli. Dolaskom na mjesto vodeće osobe Sekretarijata za zdravstvo Grada Zagreba 1986. godine profesor Lang pokrenuo je cijeli niz aktivnosti i programa koji su i danas aktivni kao potvrđena praksa ili postignuća koja označavaju temelje javnozdravstvenog djelovanja za građane Zagreba. Pozicija prvog čovjeka za zdravstvo Grada Zagreba omogućila je da se sagledaju brojni tada slabo prepoznati problemi u

samom Gradu, ali i da se Grad poveže s najaktualnijim i vodećim izazovima na globalnoj sceni. Tako profesor Lang sa svojim suradnicima preuzima ulogu glavnog nositelja skrbi za zdravlje svih sudionika Univerzijade u Zagrebu, što više, u djelovanje po prvi put unosi i elementa prevencije, tada gotovo nepoznate bolesti AIDS-a. Upravo prepoznajući opasnost AIDSa u samom njenom početku pokreće široku akciju i kampanje za informiranje i podučavanje građana s ciljem što sveobuhvatnije prevencije. Ovo potvrđuje organizacijom Prvog kongresa o prevenciji AIDS-a u Zagrebu.

U svojem djelovanju profesor Lang najvećom odgovornosti profesionalca smatra povezivanje i djelovanje za građane. Tu svoju odlučnost uspješno dokazuje djelujući prema svim skupinama u društvu i uključujući sve društvene skupine kao ključne aktere života Grada Zagreba. Kako bi osigurao punu snagu „građanskog glasa“ pokreće osnivanje „Skupštine zdravljia“ koja i službeno zasjeda u Starogradskoj vijećnici. Time otvara pitanja ravnopravnosti i jednakosti građana pred sustavom, a kao odgovor organizira Koordinaciju invalida (zasjeda jednom mjesечно), redovite javne tribine, Ambulantu Zdravog grada (neposredan kontakt građana s gradskom upravom),...

U radu profesionalaca profesor Lang promiče i odgovornost sustava prema građanima, tako uvodi obavezu redovitog izvještavanja građana o zdravstveno stanju koje podnosi glavni sanitarni inspektor Grada Zagreba. Ovakav oblik izvještavanja pokazao je iznimnu snagu kod dramatične epidemije trovanja gljivama 1988. ekoloških incidenata na ranžirnom kolodvoru 1989, vodenim bujicama i sljemenskim poplavama 1989 te osiguranju zdravstvene ispravnosti i korištenju rekreativskog kompleksa „Jarun“. Potvrda uspješnosti ovakvog načina izvještavanja jest i pokretanje posebnog „Ekološkog biltena“ – pionirskog pothvata o osvjećivanju ekoloških prijetnji za zdravlje građana.

Zasigurno jedan od najvećih uspjeha toga perioda jest dovođenje Grada Zagreba na lidersku poziciju svjetskog pokreta „Zdravih Gradova“. Značenje ovog postignuća potvrđuje i dodjela domaćinstva organizacije Svjetske konferencije «Zdravih gradova» Gradu Zagrebu, u 2008.godini, a u povodu 20 godina uspješnog

djelovanja. Tako je Grad Zagreb dobio značajnu ulogu u ovom projektu od samog početka, jer je 1987. godine postao njegovim projektnim gradom, a u jesen 1988. bio je domaćin Konferencije europskih zdravih gradova, koja je tijekom Atenske konferencije 1998. i označena kao službeni početak Europskog projekta zdravih gradova. Paralelno s djelovanjem na međunarodnoj sceni Grad Zagreb postaje primjer i model drugim gradovima.

International Healthy Cities Conference

The International Healthy Cities Conference in Zagreb in 2008

Neposredno po osamostaljenju Republike Hrvatske formira se i Hrvatska mreža zdravih gradova, registrirana 1992. godine, kao jedna je od najstarijih europskih nacionalnih mreža Zdravih gradova i među prvim registriranim nevladinim udrugama u Republici Hrvatskoj. Predsjednik Hrvatske mreže zdravih gradova tada postaje prof.dr.sc. Slobodan Lang. Mreža danas okuplja više od 50-tak gradova i županija koji aktivno razvijaju programe i praksu unapređenja zdravlja za svoje građane.

Mirotvorstvo, djelovanje u Domovinskom ratu i humanitarni rad Već sudjelovanjem u studenskim pokretima u SAD-u, Europi i naposljetku u Hrvatskoj profesor Lang iskazao je svoju opredijeljenost borbi za ljudska prava, jednakost i humanost. Osim kroz svoj profesionalni rad prava potvrda ovog opredijeljenja dolazi pojavom ratnih prijetnji, a kasnije i dramatičnih stradanja na području bivše Jugoslavije. Kronologija mirotvornog djelovanja i humanitarnog rada profesora Langa započinje pomaganjem

rudarima u štrajku glađu na Kosovu 1989.g., zatim nastojanjima u sprečavanju sukoba u Hrvatskoj i Jugoslaviji 1988. – 1990.g., djelovanjem među ugroženim grupama u Hrvatskoj 1990.g., protestom protiv ratnih sudova JNA u Zagrebu 1991.g., skupom protiv antisemitizma u Zagrebu 1991.g. Opredijeljenost za djelovanje pod svaku cijenu i u najtežim ratnim okolnostima profesor Lang iskazao je suorganiziranjem Konvoja "Libertas" za Dubrovnik 1991.g., zaštitom zarobljenika 1991. – 1995.g u Bosni i Hercegovini, organizacijom zaštite i brige za prognane i izbjegle u RH, organiziranjem i vodenjem "Bijelog Puta" za Novu Bilu i Bosnu Srebrenu 1993.g. vođenjem akcije „Spasimo život“ i povratka u Veliku Kladušu 1995. i 1996.g.

Djelovanje i vizionarstvo istinskog zdravstvenog radnika dokazao je pokretanjem i organizacijom izgradnje bolnice „Dr. fra Mato Nikolić“ u Novoj Biloj, te iniciranjem i osnivanjem Medicinskog Fakulteta u Mostaru, kao temeljima zaštite ugroženih grupa u Bosni i Hercegovini.

Stvaranje „Novog javnog zdravstva“

Završetkom rata i mirnom reintegracijom okupiranih područja javlja se potreba za sveobuhvatnim sagledavanjem i osnaživanjem javnozdravstvene djelatnosti i ukupne skrbi za zdravlje. Prepoznавши tu potrebu profesor Lang bio je inicijator i utemeljitelj prvog Hrvatskog kongresa za preventivnu medicinu i unapređenje zdravlja. Hrvatski kongres preventivne medicine i unapređenja zdravlja s međunarodnim sudjelovanjem održan je od 26. do 29. 11. 2003. godine. Na Kongresu su tada po prvi put aktivno učestvovali Predsjednik Republike, Ravnatelj Europskog ureda SZO, Ministar zdravstva, Nadbiskup zagrebački i niz uglednih međunarodnih i hrvatskih stručnjaka. Prikazano je više od 300 radova i održano 12 ciljanih radionica. Rezultat Kongresa je knjiga sažetaka, monografije «Hrvatski zavod za javno zdravstvo od osnutka do danas, 1893 – 2003», i «Tko je tko u hrvatskom javnom zdravstvu», knjiga «Pedeset savjeta za zdravlje», i Povelja profesionalizma. Na istom kongresu profesor Lang bio je inicijator pokretanja Hrvatskog časopisa za javno zdravstvo (HČJZ), čiji je glavni i odgovorni

urednik. HČJZ je utemeljen 2003. godine s ciljem jačanja narodnog zdravlja znanjem te radi obnavljanja tradicije „Zdravstvenih novina“ Škole narodnog zdravlja „A. Štampar“, koje su izlazile u periodu od 1947. do 1957. godine. HČJZ je prvi hrvatski medicinski časopis u elektronskom izdanju, potpuno dostupan bez naplate, na hrvatskom jeziku. Prvi broj HČJZ-a izašao je u online obliku 2005. godine na www.hcjz.hr i od tada redovito godišnje izlaze četiri broja. HČJZ je kao najvrjedniji resurs odredio profesionalce javnog zdravstva, pristupio stvaranju mreže javnog zdravstva, odabrao oblike njihove suradnje i postavio nove standarde u promišljanju i djelovanju u javnom zdravstvu.

Za svoj rad i djela profesor Slobodan Lang primio je više desetaka priznanja, nagrada i odlikovanja, među kojima navodimo najznačajnije:

Medalja Ministarstva pomorstva Republike Hrvatske - Priznanje za prinose slobodi vječnoga Dubrovnika u teškim vremenima 1991 i 1992.

Spomenica Domovinskog Rata 1990. – 1992.

Spomenica Domovinske Zahvalnosti

Red Hrvatskog Trolista

Red Danice Hrvatske s likom Katarine Zrinske

Red Nikole Šubića Zrinskog (za Hrabrost)

Red Kneza Branimira s ogrlicom

Medalja ECTF-a (European Community Task Force)

Zastava Kongresa Sjedinjenih Američkih Država

Izvor www.zdravi-gradovi.com.hr ->

[PDF]

Pojedinosti s lančića koje dr. Slobodan Lang nosi oko vrata. U sredini je znak Bolnice Nova Bila, BiH.
Izgradnju bolnice potaknuo je dr. Lang, a predložio je i ovaj znak bolnice.
Bolnica je izgrađena potporom Republike Hrvatske.

Dvije legende Lašvanske doline: fra Mato Grebenar i dr. Slobodan Lang,
Fotografirao D.Ž.

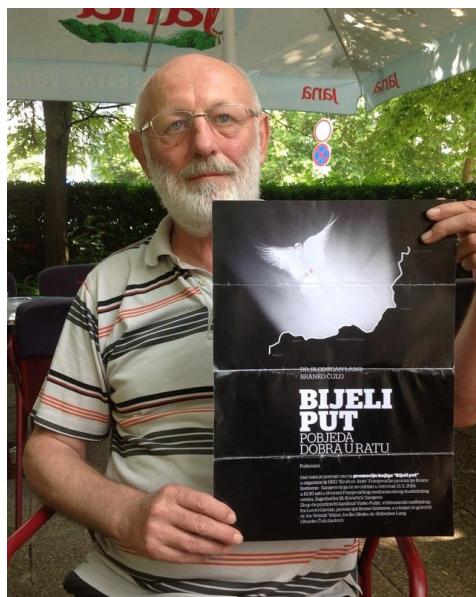
Biografija, intervju, Bijeli put

Slobodan Lang i Branko Čulo: *Bijeli put, pobjeda dobra u ratu* [PDF], Zagreb, 2014., 551 str., ISBN 978-953-280-215-3

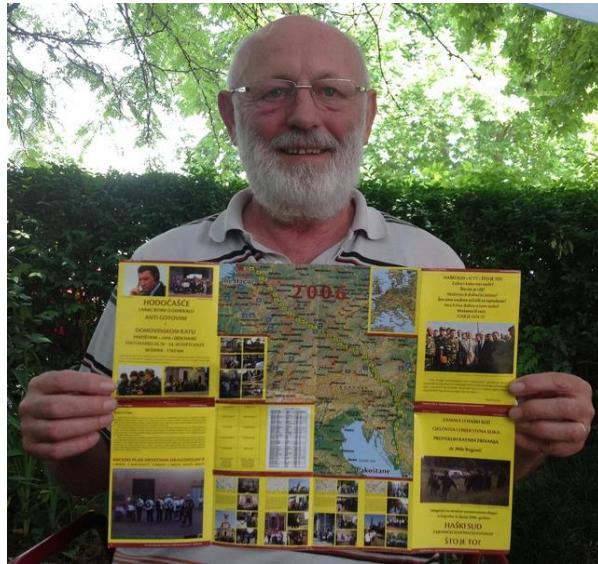

Branko Čulo, Franjo Grebenar i Slobodan Lang

Branko Čulo, blizak suradnik profesora Langa tijekom humanitarnih operacija Libertas (deblokada Dubrovnika I, II, 1991.),

Bijeli put (srednja Bosna 1993.) i Spasimo život [PDF] (1995.).

Branko Čulo je sa svojim kolegama organizirao je 2006. hodočašće "Lanac istine o generalu Anti Gotovini i Domovinskom ratu" od Hrvatske do Haga.

Godine 2008., s istom je svrhom organizirano hodočašće od Vukovara do Dubrovnika.

Otvaranje izložbe *Ranjeni Krist* dr. Slobodana Langa i g. Ivana Matkovića - Laste dne 10. veljače 2002. u Vinkovcima.

Članci:

Deset godina "Bijelog puta"

Humanitarne krize u obrani i oslobađanju Hrvatske ([PDF])

Humanitarno iskustvo važan dio hrvatske vanjske politike

Zaštita prava pacijenta, posljednja bitka generala Bobetka

Znanstvena istina o "Olui"

S "Olujom" je počelo intenzivno humanitarno djelovanje s kojim

Hrvatska ni svijet nisu dovoljno upoznati

Prvi put vojno spriječen genocid

Od neželjenih događaja ne vidimo veličinu ciljeva

Bol i stid zbog napuštanja bolnica i pacijenata u Iraku

Za mir i dobro stvarati i vjerovati (us spomen papi Ivanu Pavlu II)

Udar na hrvatsko dostojanstvo (Zid boli u Zagrebu)

Blokada (koautori Branko Čulo, Branko Pek i Andro Vlahušić) [PDF]

Snaga mirovnih metoda (u spomen Ibrahimu Rugovi)

A što će biti s Hrvatima u BiH

Ranjeni samostan (Mostar)

Zašto volim Zagreb

Sebični beščutni političari ne mogu steći poštovanje

U Jasenovcu se ne smijeigrati predstava (intervju)

Istina ne ovisi o našoj volji, dogовору ili ukusu

Odgovor na pismo iz 1920.

Članci i korespondencija Slobodana Langa na engleskom jeziku:

An overall civilian support (from *Glas iz Dubrovnika / The Voice from Dubrovnik* [PDF])

The Libertas Diary

(with Matko Marušić) The Balkan's public health issues: marginalization and neglect

Peace, human rights, and war: the painful Balkan lessons

(by Matko Marušić, work related to writings of S. Lang) The present conflict on the Balkans

(with Ana Marušić and Matko Marušić) White Road for Nova Bila and Silver Bosnia: A Chronology of a Humanitarian Convoy, Croatian Medical Journal 1994; 35 pp 1-7

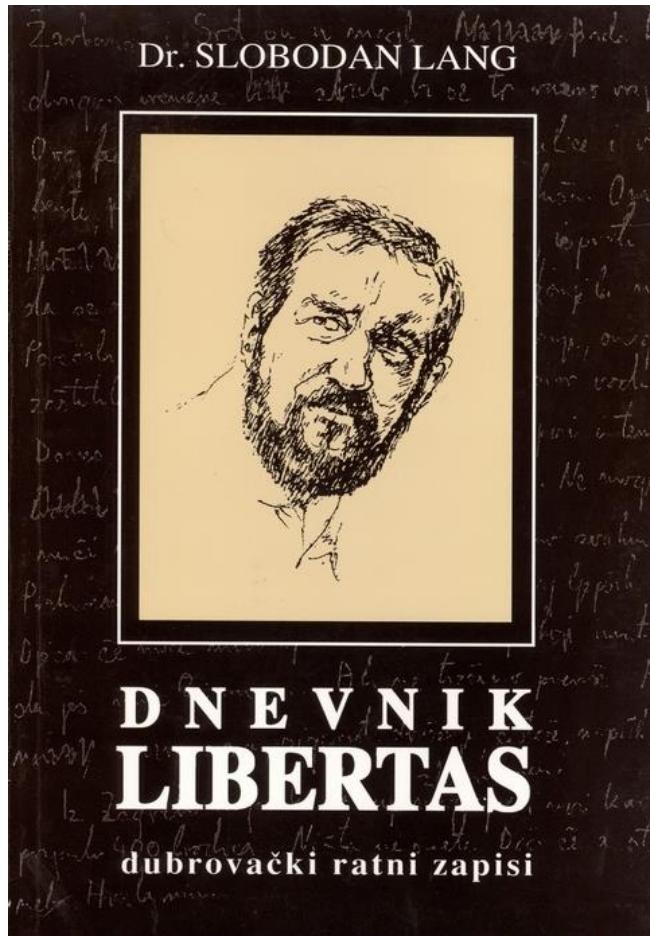
Challenge of Goodness: Twelve Humanitarian Proposals Based on the Experience of 1991-1995 Wars in Croatia and Bosnia and Herzegovina, [[PDF1](#)], [[PDF](#)]

Discussions

Ana Borovečki, Slobodan Lang: *A Guide to the History of Medicine in Old Dubrovnik* [[PDF](#)], 48 pp, Andrija Štampar School of Public Health, Zagreb 2007, bilingual Croatian-English edition

Dr. Slobodan Lang u Dubrovniku 1991., četvrti s desna. Drugi s desna prof. Alojzije Prosoli, drugi s lijeva pjevač Đelo Jusić.

Fotografija dobivena ljubaznošću dr. Slobodana Langa.
Branko Čulo, Osijek: [Lanac istine](#) (pogledajte u desnom stupcu pod DOKUMENTI)

Slobodanu Langu zahvalni Dubrovčani

Slobodan Lang: *Deset godina rada na unapređenju humanitarnog zdravstva u ratnim uvjetima* (1990 - 2000), [[PDF](#)], 21 str.

Blokada hrvatskih prognanika 1994., [[PDF](#)]

dr. Slobodan Lang i dr. Vesna Ivanović: *Pisma predsjedniku Dr Franji Tuđmanu od savjetnika Dr Slobodana Langa*, 12. listopada 2009., [[PDF](#)], 291 str.

Slobodan Lang on the ruins of the Catholic church in Kupres, destroyed during the Serbian aggression on Bosnia and Herzegovina. Photos by the courtesy of dr. Slobodan Lang.

Neke od posljedica srpskog razaranja Sarajeva.

Naša, Vaša i Njihova Hrvatska, članci objavljeni u tjedniku Hrvatski list, Zadar, [\[PDF\]](#), 35 str

SADRŽAJ:

**1. Pismo generalu Mirku Norcu i Marku Perkoviću Thompsonu:
Svi zajedno suprotstavimo se ovom neviđenom valu
antihrvatstva! 5. lipnja 2008.**

Na Dan branitelja sud je izrekao duboko nepravednu presudu generalu Mirku Norcu koja predstavlja uvredu i provokaciju. Moja bol i osjećaj nepravde preduboki su Gospodine Perkoviću, vas ne ćalim zbog napada koje dođivljavate, nego vam ovim tekstom iskazujem poštovanje. Vrijeda me što vas napadaju zbog navodnoga antisemitizma. Podrijetlom sam iz obitelji stradalih u holokaustu, al i nači n na koj i vas se napada oživljava sjećanja na optužbe totalitarnih društava

2. Molitva hrvatskih branitelja Goshi u Lourdesu, 19. lipnja 2008.

Potpuno smo svjesni da uloga povijesti nije u okretanju prošlosti već u stvaranju danas i sutra, a da će ishod bitke za istinu o hrvatskoj povijesti značajno utjecati na hrvatsku državu, narod i ljude u vremenu koje je pred svima. Zašto ove, 2008. godine, na trg nisu došli predstavnici Hrvatske akademije, Sveučilišta, Matice hrvatske; gdje je bio ministar znanosti i edukacije i svi drugi koji su danas potrebni i odgovorni u bitci za istinu o obrani i stvaranju hrvatske države?

3. Hrvatsku treba braniti, 3. srpnja 2008.

Thompsona najviše napadaju Slavko Goldstein, Ivo Banac i Vesna Pusić. Ove kritičare povezuje i činjenica da nitko od njih nije sudjelovao u obrani Hrvatske i da su dvoje od njih značajan dio tog vremena proveli u inozemstvu. Nisu bili na mjestu stradanja, nisu se bojali, pomagali stradalima, smještali prognane, pokapali ubijene - nisu se molili, ni dajući vlastiti, ni spašavajući tude živote; nisu mislili što činiti, kako spasiti, gdje pokopati; nisu slušali ni pjevali glazbu i pjesme vjere i nade. Nakon rata nisu otišli ni prognanicima, ni udovicama, ni djeci poginulih; nisu obišli mjesta stradanja i nisu pitali branitelje. Zatvorili su oči, uši i srce za Hrvatsku. Pjevali smo 1991. godine Juru i Bobana. Ta je pjesma bila izvor snage i hrabrosti, i to će ostati. Nitko ju danas ne mora pjevati ni voljeti, ali nikada ne ću ni prihvatići da ju se zabranjuje ili kleveće.

4. Thompson i Woodstock, 17. srpnja 2008.

Moćni nikad nisu shvaćali dobrotu, mir i mlade. Thompsonovim se koncertom ponovno bavim iz dvaju razloga. Prvo, jer se o svjetskim odjecima tih koncerata zna pre malo i fragmentarno i jer se u prvi plan ne stavljaju ocjene Thompsona i njihova razložitost, nego imena i funkcije pojedinaca koji te ocjene izriču.

5. Moj doček Zvonka Bušića (1), 28. kolovoza 2008.

Pred Božić 1998. pisao sam Bušiću u zatvor: "Vaša je obveza da se vratite u Hrvatsku i širite mir među ljudima, bez obzira na vjeru i nacionalnost."

6. Moj doček Zvonka Bušića (2), 11. rujna 2008.

Prije odgovora na pitanje je li Bušić terorist, oni koji ga takvim bespogovorno smatraju, neka odgovore na pitanje je li se Jugoslavija koristila državnim terizmom unutar i izvan zemlje protiv Hrvata.

7. Nove antisemitske i antihrvatske laži o dijamantima, 2. listopada 2008.

Što se tiče dijamanata, bio bih ponosan da se doista radi o židovskom blagu. U onim teškim danima Ovčare, Dubrovnika, razaranja i ubijanja cijele Hrvatske, uz međunarodno nerazumijevanje i blokadu nabavke oružja, prognanici, bolesnici, žene, djeca, starci i branitelji dramatično su trebali da nam se omogući obranu života svakog čovjeka i cijelog naroda. Ako je židovskim dijamantima to omogućeno, onda je to najbolje ikada upotrijebljen novac, bilo čiji, a ne samo židovski.

8. Dr. Juraj Njavro, čovjek koji je izrastao iz velike škole patnje hrvatskog naroda! 25. rujna 2008

Napad na Vukovar bio je i izravna bitka između JNA i četnika s jedne, i dr. Njavre s druge strane. Oni su sa svih strana i svim oružjima napali ljudi i grad, ubijajući, ranjavajući i razarajući - čineći zlo, a on se zatvorio u svoju bolnicu, u kiruršku salu i činio dobro. Što je bilo više napada i stradanja, to je on duže operirao i pomagao.

9. Nove antisemitske i antihrvatske laži o dijamantima, 2. listopada 2008.

Što se tiče dijamanata, bio bih ponosan da se doista radi o židovskom blagu. U onim teškim danima Ovčare, Dubrovnika, razaranja i ubijanja cijele Hrvatske, uz međunarodno ne-razumijevanje i blokadu nabavke oružja, prognanici, bolesnici, žene, djeca, starci i branitelji dramatično su trebali da nam se omogući obranu života svakog čovjeka i cijelog naroda. Ako je židovskim dijamantima to omogućeno, onda je to najbolje ikada upotrijebljen novac, bilo čiji, a ne samo židovski.

10. Prodajom Inina udjela MOL-u prevareni su branitelji i mali dioničari! 9. listopada 2008

Braniteljima je Vlada uskratila pravo na raspolažanje imovinom uvlačeći ih u novu rasprodaju nacionalne imovine za nekoliko kuna na računu

11. Ministar pravosuđa – stručnjak ili političar? 16. listopada 2008

12. Zdravi grad, 23. listopada 2008

Zdravi gradovi u ratu, pojedinačno i kao mreža (Dubrovnik, Vinkovci, Osijek, Split, Metković, Rijeka, Pula, Sisak) ispisali su veličanstvene stranice hrvatske povijesti, hrabrosti, čovječnosti i vjere, istinski pozivajući na novi a Europski i svijetu toliko potrebbni

humanizam. Nakon rata pridružili smo se stvaranju države i ponovno krenuli među ovaj predivni i napačeni narod da mu iskažemo ljubav i divljenje, pružimo ruku i okupimo ga, pozovemo da ima nade i da možemo graditi bolju i Hrvatsku i svijet. Sada je u Zagrebu ponovno održan Kongres zdravih gradova, vjerojatno najvećeg pokreta zdravlja današnje Europe i svijeta. Zagreb je bio domaćin, a cijela Hrvatska na prvoj crti zalaganja za bolji svijet.

13. Nemojmo se boriti protiv zla, nego povedimo bitku za dobro! 30. listopada 2008

Gospodine premijeru, odabrali ste tri suradnika (Šimonović, Karamarko i Faber) u borbi protiv mafije, organiziranog kriminala, terorizma ... Upozoravam Vas da se od Abrahama na ovamo zna da treba okupiti najmanje deset dobrih ljudi. Okupite dobre ljudi, vjerujte prije svega u vlastiti narod. U Hrvatskoj ima puno dobrih ljudi

14. Završeni predsjednički izbori u SAD-u i započeti Predsjednički izbori u RH, 13. studeni 2008.

Nije izabran zato što je crnac, nego zato što ima bolje ideje. I u Hrvatskoj je vrijeme za promjene.

15. Istina o Hrvatskoj državi, 27. studeni 2008.

Dvadeseto stoljeće u Europi bilo je vrijeme kolonijalizma, totalitarizma i rata, uz potpuno oslanjanje na oruđje, mrtnju, nasilje, suđenje i osvetu. Samo se Hrvatska uspješna obranila. Teško je ovakvu istinu i saslušati i razumjeti, a kamoli prihvatići. Još ju je teže obrazložiti, opisati i dokazati. Ipak, upravo je to istina koju vam nastojim iskazati.

16. Neka im Bog oprosti sve laži o Tuđmanu, 11. prosinca 2008.

Dr. Tuđman kojemu sam bio savjetnik, volio je vlastiti narod, ali nije imao predrasuda ni prema komu. Otkad sam mu postao savjetnik pa do smrti nikad ga nisam čuo da negativno govori o drugim narodima i vjerama. Bio je svjestan politike granica u današnjoj Europi i nije tražio promjene za Hrvatsku.

17. Goldsteinova knjiga 'Hrvatska 1918. – 2008.' pamflet je koji vrijeda žive i mrtve, 25. prosinca 2008

Tražim od Haaškog suda da ne rabi ovu knjigu, od akademске zajednice i medija da se ne koriste njome jer je u suprotnosti s istinom. Od javnih knjižnica tražim da ju ne naručuju, a od ministra prosvjete da ju ne koristi u edukaciji. Od autora i reczenzenta tražim

da se ispričaju javnosti, a od Mesića i Sanadera da se ograde od ulizivačkih pohvala. Opširnije.

18. Hrvatska Hanuka 2008., 1. siječnja 2009.

Sjedimo sa zagrebačkim rabinom na Trgu bana Josipa Jelačića i gledamo ukrašene božićne borove i ogromnu Menoru. Poštujem svih, ali moj Božić je s' "Ranjenim Kristom" u svim hrvatskim domovima koje smo branili, a Hanuka u domovima Židova kojima smo pružili pomoć

19. Hrvatsko bi iskustvo moglo doprinijeti prekidu sukoba u Gazi!, 8. siječnja 2009.

Svijet koji ne vidi, ne čuje i ne rabi hrvatska iskustva sprječavanja genocida i zaustavljanja rata, već tome čak sudi, nema šanse izbjegći buduće ratove, genocide i nuklearnu katastrofu. A mi smo prvi na svijetu pokrenuli sprječavanje genocida i etničkih progona. Hrvatska obrana je prva u kojoj se nije na nasilje odgovorilo nasiljem. Silu smo rabili samo u slučaju neuspjeha nenasilne obrane, i to što manje i što kraće.

20. Zašto mislim da je Goldsteinova „Povijest“ neprihvatljiva, 19. veljače 2009.

Povijest obrane moralno je nasljeđe koje predajemo svojoj djeci i narodu kako bi bili bolji ljudi i stvarali bolju Hrvatsku. Svjetu prenosimo svoje iskustvo, za pomoć ljudima bilo gdje kada i m je potrebno. Odgovornost prema budućnosti obvezuje nas na istinu, ne zbog mrtnjje, progona, razaranja ili kačnjavanja, već kako bismo činili i ostvarivali dobro.

21. Komu je stalo do demonizacije Hrvatske, 26. ožujka 2009.

Zločini 1945. uvreda su za sve tretve prije 1945. Današnja intelektualna, sveučilišna, medijska, politička i akademska Hrvatska drastično je podijeljena stavom o prihvaćanju demonizacije Hrvata ili ne. Ovo se nastavlja napadima na obranu Hrvatske, branitelje, predsjednika Tuđmana, Katoličku crkvu ... Hrvatsku treba oslobođiti demonizacije u zemlji, svijetu i prije svega pred mladima Hrvatske.

22. Dajmo žrtvama lijepu riječ i pravo na grob!, 16. travnja 2009.

23. Moje predstavljanje knjige o Thompsonu, 7. svibnja 2009.
U demokraciji je samo jedan odgovor na članak, predavanje, knjigu ili pjesme koje vam se ne sviđaju. Napravite drugi članak, drugo

predavanje, drugu knjigu i druge pjesme. Klima progona Thompsona nespojiva je s načelima demokracije.

24. Presuda Glavašu i našem pravu na sjećanje!, 14. svibnja 2009.

Sramota je što se u obranjenom Osijeku prije počelo suditi Glavašu koji je vodio obranu, nego onima koji su je planirali i zapovijedali.

25. Što je prava hrvatska kriza? 21. svibnja 2009.

Hrvatska nije bila u krizi dok se branila od agresije, stvarala državu, međunarodno uključivala, razvijala demokraciju. Znala je što hoće i povezivala ljudе. Hrvatska je trebala zatim stvoriti svojih deset zapovijedi, međutim krenula je putem «zlatnog teleta». To je prava hrvatska kriza.

26. Na ovim izborima nitko nije pobijedio, 11. lipnja 2009.

Birači su svojim glasovima samo pozvali izabrane da se dokažu rezultatima. Pobjednike ćemo znati za četiri godine kada vidimo što je postignuto.

27. Sanaderova ostavka državnički je čin, 9. srpnja 2009.

Sanader je svojom ostavkom pozvao Hrvatsku da sagleda svoje stanje i donese što prije odluke nužne za rješavanje sadašnjih teškoća i budućeg razvoja. Upoznati se s postojećim stanjem i pokretanjem što većeg broja ljudi trebalo bi što brže. Da bi on to postigao, odlučio se za metodu 'Crnog labuda', koju je ostvario svojom ostavkom. Mislio je i želio dobro

28. Langova analiza predsjedničkih kandidata, 13. kolovoza 2009.

Birajmo na temelju doprinos obrani zemlje, karaktera i sposobnosti kandidata!

29. Križ naš svagdašnji, 27. kolovoza 2009.

Križ je poziv na moralne vrijednosti u ovoj moralnoj krizi. Na kraju mandata današnji predsjednik RH svojim najvećim uspjehom smatra umirovljenje hrvatskih generala jer je tako navodno spriječio državni udar. Državni udar je kazneno djelo i za njega se provodi istraga, suđenje i kačnjava se, a ne šalje se u mirovinu. Istina je da nikakvog plana državnog udara nije ni bilo

30. Ne nasjedajmo na Radmanov traktat protiv demokracije! 10. rujna 2009.

Tuđman je vjerovao da samo ponosan narod može biti slobodan, a samo ponosan čovjek sretan. Nekad se to činilo 'nediplomatski', ali

kada nakon Tuđmanove smrti stranci nisu došli na pogreb, a narod se u nepreglednoj koloni tištine, korak po korak, penjao uz Pantovčak, bilo je više dostojanstva, nego u današnjim manifestacijama naših i stranih političara na koje narod ne dolazi.

31. Hrvatska se prestala brinuti za mir i humanizam! 24. rujna 2009.

Skrivanje, laganje i razaranje prošlosti spada među najveće zločine sprječavanja ostvarivanja sadašnjosti i pripremanja za budućnost. Ne dajte se zavarati pričama da sila ne može razoriti sjećanje i ubiti ideale. Na telost, njih se može razoriti, a kada su mrtvi, ne može ih se oživjeti

32. I danas politika manipulira Jasenovcem kao i 50 jugoslavenskih godina, 22. listopada 2009.

'Pravo na grob' zbog nerazumijevanja i zlonamjernosti izokrenuto je u navodno miješanje kostiju pa je tako spriječen pokop trtava. Tuđman nikad nije tražio pomirenje, već je smatrao da je s hrvatskom slobodom, vrijeme i ustaša i partizana postalo prošlost, a da se danas koristi samo da dijeli mlade.

33. Bio je heroj svima, 5. studenog 2009.

In Memoriam. Umro je dr. Marek Edelman, liječnik, zapovjednik ustanka u varšavskom getu. Bio je učitelj čovječnosti, domoljublja, lječništva i – židovstva.

34. Dokle sežu granice hrvatskog sluganstva, 3. prosinca 2009.

Do kada će nam hrvatske granice određivati stranci. Hrvatska politika i javnost o tome znaju nedopustivo nedovoljno, hrvatske granice i njihove promjene otvorene su rane koje se hrvatska politika gotovo ne usudi liječiti.

35. Ocijenimo politiku prije i poslije Tuđmana, 10. prosinca 2009.

Pa čemo spoznati koliko je bio velik. Deseta obljetnica smrti prvoga hrvatskoga predsjednika.

36. Kardinalova misa nade, 17. prosinca 2009.

Kakav je ovo svijet - istoga dana Barracku Obami Nobelova nagrada za mir, hrvatskim generalima suđenje u Haagu, a prodane hrvatske duše zapovjedile pretres stanova hrvatskih časnika.

37. Je li Josipovićeva pravda za Hrvatsku ili je to pravda nad Hrvatskom, 7. siječnja 2010

Pravda je oslobođiti Hrvatsku i sve optužene u Haagu od sramotne optužbe za zločinački pothvat, ali o tomu SDP-ov kandidat ne govori. Zločin je agresija, obrana je junaštvo. Dok se ova pravda ne ostvari, sve drugo je manje vazno. Ova pravda je glavna obveza predsjednika RH.

38. Moje pismo predsjedniku Josipoviću, 21. siječnja 2010

Hrvatska već deset godvaina nema ni viziju ni strategiju, u svijetu je ponižena i ne shvaćena, u zemlji je došlo do rascijepa politike i društva, ljudi su podijeljeni i sukobljeni, opljačkani i odbačeni. Zaustavljen je razvoj demokracije, besramno smo zaduženi, ograničene su mogućnosti javnog govora, proširena je korupcija, prodaje se vlastita zemlja, nemamo međunarodne politike, mnogi su u siromaštvu, a mladi neza-posleni. Hrvatska je deset godina bez misli, nade i dostojanstva.

39. Pošta: Moje pismo dr. Ivi Josipoviću - otvorite Hrvatsku mišljenju! 4. veljače 2010

Gospodine Lang niste sami ni jedini u svojim molitvama za Hrvatsku!

40. Povlačenje tužbe nije stvar srpsko-hrvatske nagodbe nego spoznaje i očuvanja istine! 11. veljače 2010

Ni predsjednik Josipović, ni Vlada, ni Sabor nemaju moralno pravo zataškati svijetu istinu o stradanjima koja su se dogodila, a povlačenjem tužbe protiv Srbije za genocid, to bi se dogodilo.

41. Bog me spasio, 4. ožujka 2010.

i ostavio da branim hrvatski narod od svih laži (razgovarao: Ivica Marijačić)

42. Moje otvoreno pismo predsjedniku Srbije Borisu Tadiću, 11. ožujka 2010

Da su se Hrvati mogli vratiti u svoje domove, Oluja ne bi bila potrebna i Srbi ne bi otišli!

43. Ovo je zločin riječima prema hrvatskom narodu, 18. ožujka 2010**44. Hrvatski bijeg od slobode, 25. ožujka 2010**

Na Nadinom će grobu moliti za nju! Hodočašće u Krašić na misu povodom 50 godišnjice smrti bl. Kardinala Alojzija Stepinca i sve nakon toga.

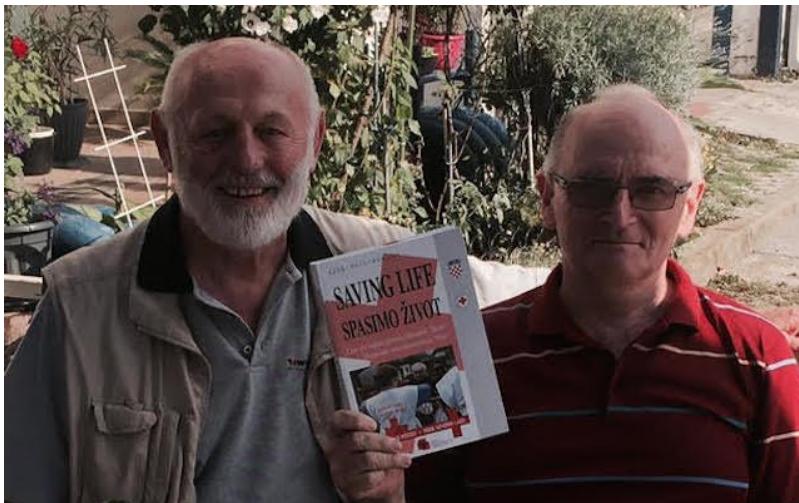
45. Dr. Esther Gitman: Stepinac je spasio najmanje 400 Židova, 1. travnja 2010

Kao i mnogi Hrvati, i Stepinac je želio nezavisnu Hrvatsku, ali se već u svibnju 1941. odbio pridružiti Paveli ču u dvjema diplomatskim misijama - posjetima vojvodi od Spoleta i traženju od Vatikana da službeno prizna NDH. Nacistički general u Zagrebu izjavio je: "Da ma koj i biskup u Njemačkoj ovako javno govori, ne bi se živ spustio s propovjedaonice."

Zahvaljujem dr. Slobodanu Langu na dopuštenju za objavljivanjem ovog priloga.

D. Žubrinić

Dr. Slobodan Lang: "Storm" was humanitarian operation that prevented genocide

Branko Čulo (Osijek) i D.Ž. u Zagrebu s najnovijim dvojezičnim izdanjem knjige
SAVING LIFE / SPASIMO ŽIVOT
objavljene godine 2016.

Profesor Slobodan Lang nije doživio novo, hrvatsko-englesko izdanje ove knjige, na pripremi koje je radio zajedno s kolegama Čulom i Domazetom. Preminuo je 23. veljače 2016. godine.

Lang, Čulo, Domazet: **SAVING LIFE / SPASIMO ŽIVOT** [[PDF](#)]

Predstavljanje knjige 23. veljače 2017. u Zagrebu, u spomen na prvu obljetnicu smrti Slobodana Langa.

<http://www.croatianhistory.net/etf/lang.html>

Komentar prof. dr. sc. Darka Žubrinića:

Evo priloga koje sam stavio o prof. Slobodanu Langu (ima ih vjerojatno još):

<http://www.croatianhistory.net/etf/lang1.html>

Ovaj Langov intervju mi se čini posebno značajnim (Lang govori na engleskom):

http://www.croatianhistory.net/etf/lang_storm.html

https://www.youtube.com/watch?v=1wwL1WwPJd8&feature=emb_logo

https://www.youtube.com/watch?v=k_kdB5KmL6M&feature=emb_logo

<http://www.croatianhistory.net/etf/lang17.html>

http://www.croatianhistory.net/etf/lang/clanci/lang_oluja_sprjecila_genocid.html

http://www.croatianhistory.net/etf/lang_storm2.html

http://www.croatianhistory.net/etf/lang_libertas.html

http://www.croatianhistory.net/etf/lang/zahvala_dubr.html

Linkovi vrlo značajnih Langovih knjiga:

http://www.croatianhistory.net/etf/lang/izazov_dobra/Save-Life.pdf

http://www.croatianhistory.net/etf/lang/izazov_dobra/Challenge-of-Goodness-2.pdf